Elame ajal, mis vapustab kõiki. Kõik tunnevad, et varsti peab aset leidma midagi suurt ja otsustavat – et maailm seisab hiiglasliku kriisi lävel.

Meie maailm ei ole ilma valitsejata. Tulevikusündmuste programm on Jumala käes.

Siis on aeg loota täielikult Jumalale – Tema ise hoolitseb meie eest!

Jumala suurim and on Kristus, kelle elu on antud meie eest.

Et meie võiksime saada taevase perekonna liikmeteks, sai Kristus maise perekonna liikmeks.

Taevas on seal, kus on Kristus. Taevas ei oleks taevas nende jaoks, kes Kristust armastavad, kui Teda seal ei oleks.

„Viimaste päevade sündmused" on koostatud Ellen White kirjatööde põhjal ja siia on kogutud tähtsaimad neist tekstidest, mis käivad maailma ajastu viimaste sündmuste kohta.

IVA

ELLEN G. WHITE

VIIMASTE PÄEVADE SÜNDMUSED

IVA

VIIMASTE PÄEVADE SÜNDMUSED

ELLEN G. WHITE

VIIMASTE PÄEVADE SÜNDMUSED

ELLEN G. WHITE

Viimaste päevade sündmused
Ellen Gould White

Originaal: Last Day Events: Facing Earth's final crisis
Ellen Gould White
Ingliskeelne versioon saadaval lehel:
sda.ee/lastdayevents

Copyright © 1992 Pacific Press Publishing Association

2. trükk

Piiblitekstid Piibel: Vana ja Uus Testament. Eesti Piibliselts, 1997;
www.piibel.net

Tõlge eesti keelde Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduste Eesti Liit 1997,
parandused 2018

Kirjastus IVA 2018

Trükis: ISBN 978-9949-670-62-8
Elektrooniline väljaanne: ISBN 978-9949-670-63-5 (pdf)
Elektrooniline väljaanne: ISBN 978-9949-670-64-2 (epub)

SISUKORD

1. Maailma viimane kriis 7
2. Kristuse peatse tuleku märgid 13
3. Millal see kõik sünnib? 23
4. Jumala viimaste päevade kogudus 33
5. Ülejäänute koguduse vaimulik elu 49
6. Ülejäänute koguduse töö ja eluviis 59
7. Elu maal 75
8. Linnad 87
9. Pühapäevaseadus 97
10. Lühike viletsusaeg 113
11. Saatana viimaste päevade pettused 123
12. Raputamine 135
13. Hiline vihm 143
14. Vali hüüd 153
15. Jumala pitser ja metsalise märk 167
16. Armuaja lõpp 177
17. Seitse viimast nuhtlust ja õelad 185
18. Seitse viimast nuhtlust ja Jumala rahvas 197
19. Kristuse tagasitulek 211
20. Pühade pärand 221
Allikate loend 238

LUGEJALE

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Jumal on kutsunud nad täitma erilist ülesannet – kuulutama segadusse sattunud, surevale maailmale häid sõnumeid Kristuse peatsest tulekust. Ellen White kirjutas: „Tuleb kogu jõud kokku võtta, et seda teemat inimestel pidevalt silme ees hoida" (FE 336).

Raamatus „Suur Võitlus Kristuse ja Saatana vahel", kujutas autor piltlikult tuleviku suuri ja kohutavaid sündmusi. Sellele raamatule ei ole sarnast. Raamat „Maranata", mis koostati Ellen White'i kirjatöödest 1976. aastal, käsitleb samuti viimsete päevade kohta käivate Piibli prohvetikuulutuste täitumist.

Jätkates neid jõupingutusi – et „seda teemat inimestel pidevalt silme ees hoida" – olemegi ette valmistanud käesoleva teose: „Viimaste päevade sündmused". Paljud tsitaadid selles raamatus on võetud Ellen White'i seniavaldatud teostest, kuid üsna suur osa materjali ei ole varem publitseeritud. Ehkki me ei paigutanud siia kõiki Ellen White'i ütlusi selle maailma ajastu viimaste sündmuste kohta, püüdsime koondada neist kõige tähtsamad.

Iga tsitaadi lõppu lisasime viite allikale, samuti kuupäeva, mil tsitaat esmakordselt kirja pandi, või siis esmakordse avaldamise kuupäeva, juhul, kui see leidis aset juba Ellen White'i eluajal. Kui tundus vajalik anda lisainfot, lisasime märkuse.

Oleme püüdnud esitada Ellen White'i õpetused lõpuaja sündmuste kohta loogilises süsteemis. Samal ajal ei väida me, et loetleme kõiki tulevikusündmusi just täpselt nende toimumise järjekorras. Pidades silmas teema tohutut tähtsust – tegemist on ju Jumala rahva läbieludega eelolevatel päevadel, mil iga inimene peab seisma üksi, „nagu ei oleks selles maailmas ühtki teist inimest" (7BC 983) – on oluline, et igal kristlasel oleksid veendumused, mis rajanevad tema enda uurimisel ning isiklikul vahekorral oma Issandaga.

Ellen White väidab, et „meie väike maailm on universumi õpperaamat" (DA 19). Ta osutab, et nähtamatu maailm jälgib „kirjeldamatu huviga" (PK 148) meie maailma ajaloo lõpustseene. Aitaks Jumal, et mõistaksime, kui olulised on sündmused, mis hargnevad maailma ajaloo kõrgpunktis, ja et vaatleksime neid hea ja kurja vahel toimuva suure võitluse taustal. Andku Jumal meile jõudu, et võiksime jagada ka teistega aulist tõde – **JEESUS TULEB PEA.**

Ellen G. White'i Pärandi Hooldusnõukogu

1

MAAILMA VIIMANE KRIIS

Maailmas võtab maad kartus tuleviku ees

11 Elame ajal, mis vapustab kõiki. Sündmused meie ümber köidavad mitte ainult valitsejate ja riigimeeste, vaid kõigi mõtlevate inimeste tähelepanu. Nad jälgivad suhteid rahvaste vahel, neid vapustab pinevus, mis on haaranud maailma kõiki jõudusid, nad tunnevad, et peagi peab aset leidma midagi suurt ja otsustavat – et maailm seisab hiiglasliku kriisi lävel. – PK 537 (u 1914)

Õnnetused maal ja merel, ebakindel olukord ühiskonnas, jutud sõjast – kõik see on tõepoolest halvaendeline. Toimuva põhjal võib oodata midagi veelgi vapustavamat. Kurjuse jõud konsolideeruvad, valmistudes viimaseks suureks kriisiks. Peagi leiavad meie maailmas aset suured muudatused – lõpusündmused kulgevad hämmastavalt kiiresti. – 9T11 (1909)

Peagi saabuvad rasked ajad

12 Viletsuseaeg, mis süveneb pidevalt kuni lõpuni, on varsti käes. Meil ei ole enam võimalik oodata. Sõdimisiha on tabanud kogu maailma. Taanieli raamatu üheteistkümnenda peatüki prohvetikuulutused on peaaegu täitumas. – RH, 24. nov. 1904

Viletsuseaeg – aeg, millist „ei ole olnud rahvaste algusest peale" [Taanieli 12:11] – on otse meie ees, meie aga käitume otsekui magavad neitsid. Peame ärkama ning paluma Issandat Jeesust, et Ta meid oma kõikväelise käsivarrega läbi viletsuseaja kannaks. – 3MR 305 (1906)

Maailmast on kadumas aukartus Jumala käskude ees. Peagi tabab maailma rahvaid suur viletsus – viletsus, mis ei lõpe enne, kui Jeesus tuleb. – RH, 11. veebr. 1904

Seisame otse viletsuseaja lävel ning meid ootavad hädad, millest me undki näha ei võinud. – 9T 43 (1909)

Seisame otse ajastute viimase kriisi lävel. Jumala kohtud järgnevad kiirelt üksteisele: tuli, uputused, maavärisemised, sõjad ja verevalamised. – PK 278 (1914?)

Meie ees seisavad suured tormid. Ärgem lausugem ainsatki sõna, mis väljendaks usupuudust või julgusetust. – ChS 136 (1905)

Jumal on inimesi alati saabuvate kohtute eest hoiatanud

13 Jumal on inimesi alati saabuvate kohtute eest hoiatanud. Need, kes uskusid Jumala ajakohast sõnumit ning kuuletusid Tema käskudele, pääsesid nuhtlustest, mis tabasid kõiki sõnakuulmatuid ja uskmatuid.

Jumal saatis Noale sõnumi: „Mine sina ja kogu su pere laeva, sest ma olen näinud, et sa selle rahvapõlve seas minu ees õige oled." Noa kuuletus – ning ta päästeti. Ka Lotile anti sõnum: „Tõuske, minge siit paigast ära, sest Issand hävitab selle linna!" (1. Moosese 7:1; 19:14) Lott andis end taevaste käskjalgade kaitse alla – ning päästeti. Ka Kristuse jüngritele anti hoiatus Jeruusalemma hävitamise kohta. Need, kes panid tähele tulevaste hädade märke ning põgenesid linnast, pääsesid hukkumisest. Nii on ka praegusel ajal meile antud hoiatus Kristuse teise tulemise ja maailma tabava hävingu kohta. Need, kes hoiatust tähele panevad, päästetakse. – DA 634 (1989)

Jumal on meile öelnud, mida meie päevil oodata

Enne ristilöömist seletas Õnnistegija jüngritele, et Ta tapetakse, kuid tõuseb taas hauast üles. Kohal olid inglid, kes pidid jüngritele need sõnad meeltesse ja südamesse vajutama. (Vt Markuse 8:31–32; 9:31; 10:32–34.) Jüngrid aga ootasid hoopis maist päästmist Rooma ikkest. Nad ei suutnud taluda mõtet, et Tema, kellesse olid keskendunud kõik nende lootused, peab kannatama sellist alandavat surma. Sõnad, mida nad oleksid pidanud hoolega meeles

hoidma, ununesid, ning kui saabus katsumustund, ei olnud nad selleks valmis. Jeesuse surm purustas nende lootused nii täielikult, otsekui ei olekski Ta neid hoiatanud.

14 Ka meile on prohvetikuulutused tuleviku kohta avatud niisama selgesti nagu jüngritele Kristuse sõnad. Sündmused, mis on seotud armuaja lõpuga ning viletsuseajaks valmistumisega, on meile esitatud väga arusaadavalt. Tundub aga, otsekui ei oleks inimestel nende tähtsate tõdede kohta mingit arusaamist – otsekui ei olekski neid iial ilmutatud! – GC 594 (1911)

Viimsete päevade kohta käivad prohvetikuulutused nõuavad meie tähelepanu

Seejärel nägin ma kolmandat inglit [Ilmutuse 14:9–11]. Mind saatev ingel lausus: „Tema missioon on kohutav. See on ingel, kellele on usaldatud ülesanne eraldada nisu umbrohust ning teostada pitseerimine – s.t. siduda nisu kokku taevase aida jaoks. Need asjad peaksid hõivama kõiki meie meeli, kogu meie tähelepanu." – EW 118 (1854)

Meil tuleb seista võimude ees, et anda vastust oma ustavusest Jumala käsule ning teha teatavaks meie usu alused. Meie noored peaksid neid asju mõistma.

Nad peaksid olema teadlikud sündmustest, mis leiavad aset enne selle maailma ajaloo lõppu. Need puudutavad meie igavest saatust. Nii õpetajad kui õpilased peaksid neile rohkem tähelepanu pöörama. – 6T 128, 129 (1900)

Peaksime uurima neid suuri teemärke, mis osutavad ajale, milles elame. – 4MR 163 (1895)

15 Need, kes annavad end Jumala kontrolli alla, et Tema neid juhiks, mõistavad, millises järjekorras leiavad aset sündmused, millele Tema juhtivus osutab. – 7T 14 (1902)

Peame nägema ajaloos prohvetikuulutuste täitumist, uurima jumaliku juhtivuse toimimist suures reformatsiooniliikumises ning saama aru sündmuste

kulgemisest, mis maailma rahvaid suure võitluse viimase lahingu poole juhivad. – 8T 307 (1904)

Uurige eriti Taanieli ja Ilmutusraamatut

Meil tuleks Jumala Sõna uurida palju hoolikamalt. Rohkem kui kunagi varem peaksid meie tähelepanu köitma Taanieli ja Ilmutusraamat. [...] Valgus, mille Taaniel sai Jumalalt, anti talle eriliselt viimaste päevade jaoks. – TM 112, 113 (1896)

Lugegem ja uurigem Taanieli kaheteistkümnendat peatükki. Selles on toodud hoiatus, millest meil enne ajastute lõppu tuleks aru saada. – MR 228 (1903)

Uue Testamendi viimases raamatus on hulgaliselt tõdesid, mida meil oleks tarvis mõista. – COL 133 (1900)

Ilmutusraamatu senitäitumata prohvetikuulutused täituvad peagi. Jumala rahvas peaks nüüd prohvetikuulutusi äärmiselt hoolikalt uurima, et neid selgesti mõista. Ilmutusraamatu prohvetikuulutused ei varja tõde, vaid hoiatavad meid selgesti tulevikusündmuste eest. – 1NL 96 (1903)

16 Pühalikud sõnumid, mis on Ilmutusraamatus esitatud kindlas järjekorras, peavad asuma Jumala rahva meeltes esikohale. – 8T 302 (1904)

Seda teemat tuleks Jumala rahvale äärmiselt selgesti esitada

On palju inimesi, kes ei mõista meie päevade kohta antud prohvetikuulutusi. Neid tuleks selles suhtes valgustada. Nii [elukutseliste] vahimeeste kui lihtliikmete kohus on taotleda, et nende pasun selget häält annaks. – Ev 194, 195 (1875)

Vahimehed peaksid nüüd tõstma häält ning viima inimestele sõnumi, mis sisaldab ajakohast kuulutust. Näidakem inimestele, kus me ajaloosündmuste prohvetlikul skaalal asume. – 5T 716 (1889)

Jumal on selle maailma ajaloo lõpetamiseks määranud kindla päeva: „Ja seda Kuningriigi evangeeliumi kuulutatakse kogu ilmamaale, tunnistuseks

kõigile rahvastele, ja siis tuleb lõpp." (Matteuse 24:14). Prohvetikuulutused täituvad kiiresti. Palju enam, tohutult enam tuleks kõnelda neist tähtsaist asjust. Peagi saabub päev, mil hingede saatus otsustatakse pöördumatult. [...]

Tuleks väga pingutada, et inimestele seda teemat selgesti esitada. Mitte ainult maailma inimeste, vaid ka meie oma koguduste silme ees tuleks hoida pühalikku tõde, et Issanda päev saabub äkki, ootamatult. Prohvetikuulutuste pühalikud hoiatused on adresseeritud igale hingele. Ärgu keegi tundku, et tema on ootamatuste eest kindlustatud. Ärgu kellegi tõlgendused prohvetikuulutuste kohta röövigu teilt veendumust, et see suur sündmus on otse ukse ees. – FE 335, 336 (1895)

Tulevasi sündmusi tuleks esitada õiges perspektiivis

17 Me ei ole praegu suutelised kirjeldama täpselt maailma tulevikku käsitlevaid sündmusi, kuid me teame üht – on saabunud aeg, mil peame valvama ja paluma, sest Issanda suur päev on ligi, otse ukse ees. – 2SM 35 (1901)

Metsalise märk on just see, mida tema kohta on kuulutatud. Mitte kõike selle teema kohta ei ole veel mõistetud ning mitte kõike ei mõisteta, kuni prohvetikuulutuste suur raamat on lahti rullitud. – 6T 17 (1900)

Paljud viivad oma pilgud käesolevatelt kohustustelt, samuti ka käesolevatelt õnnistustelt ja rõõmudelt kõrvale ning hakkavad hädaldama tulevase kriisi pärast. Nii tõmbame endale hädad enneaegu kaela, mis meie vaimulikule elule sugugi hästi ei mõju. – 3SM 383, 384 (1884)

Jumala rahvale saabub tõesti viletsuseaeg, kuid me ei peaks seda pidevalt inimeste silme ees hoidma ega õhutama neid seda aega enneaegu välja kutsuma. Jumala rahvale saabub ka aeg, mil neid raputatakse, kuid see ei ole veel ajakohane kuulutus, mida peaksime praegu kogudustele viima. – 1SM 180 (1890)

2

KRISTUSE PEATSE TULEKU MÄRGID

Meie Issanda suur prohvetikuulutus

18 Kristus hoiatas oma jüngreid ette nii Jeruusalemma hävitamise suhtes kui ka ajamärkide suhtes, mis leiavad aset enne Inimese Poja tulekut. Kogu Matteuse kahekümne neljas peatükk on prohvetikuulutus sündmustest, mis Kristuse tulekule eelnevad. Jeruusalemma hävitamist on kasutatud võrdkujuna maailma suurest hävitamisest tulega. – Ms 77, 1899

Kristus kõneles Õlimäel oma jüngritele kohutavatest sündmustest, mis Tema teisele tulekule eelnevad: „Te kuulete sõdadest ja sõjasõnumeid: ... Rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu ja on näljahädasid ja paiguti on maavärinaid. See kõik on aga sünnitusvalude algus." [Matteuse 24:6–8] Ehkki need prohvetikuulutused täitusid osaliselt Jeruusalemma hävitamise käigus, on nad rohkem suunatud maailma ajaloo viimsetele päevadele. – 5T 753 (1899)

Märgid taevas

19 Kristus ütles, et suure paavstliku tagakiusamise lõpul läheb päike pimedaks ning kuu ei anna oma valgust. Seejärel pidi saabuma tähesadu. Ta lisas: „Ent viigipuust õppige võrdumit: kui selle okstele tärkavad noored võrsed ja ajavad lehti, siis te tunnete ära, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda, tundke ära, et tema on lähedal, ukse taga! (Matteuse 24:32–33).

Kristus on andnud meile oma tulemise märgid. Ta väidab, et me võime teada, millal Tema tulek on lähedal – otse ukse ees. Nende kohta, kes neid märke näevad, ütleb Ta: „See sugupõlv ei kao, kuni kõik see on sündinud." Need märgid saabusid. (Vt GC 306–308, 333, 334.) Nüüd teame me kindlasti, et Issanda tulek on lähedal. – DA 632 (1898)

Märgid maa peal

Jeesus väidab: „Päikeses ja kuus ja tähtedes on siis tunnustähti ja maa peal on rahvastel kitsikus ja nõutus" (Luuka 21:25; Matteuse 24:29; Markuse 13:24–26; Ilmutuse 6:12–17). Inimesed, kes Tema tuleku märke näevad, peavad teadma, et see „on lähedal, ukse taga!" (Matteuse 24:33). – GC 37, 38 (1911)

Rahvad on ärevuses. Meie ees seisavad rasked ajad. Inimeste südamed on tõesti ahastuses – kartusest kõigi nende sündmuste pärast, mis maailma tabavad. Need aga, kes usuvad Jumalat, kuulevad Tema häält, kes hüüab keset tormi: „See olen mina, ärge kartke!" – ST, 9. okt. 1901

20 Taevastes raamatutes on kirja pandud hämmastav ja sündmusterohke ajalugu. Seal on kirjas sündmused, mis ettekuulutuste kohaselt peavad saabuma enne Jumala suurt päeva. Kõik siin maailmas on praegu tõepoolest ebakindel. – 3MR 313 (1908)

Valeprohvetid

Üks tunnustäht, mis Kristuse sõnade kohaselt pidi eelnema Jeruusalemma hävitamisele, oli järgmine: „Palju valeprohveteid tõuseb, ja need eksitavad paljusid". [Matteuse 24:11] Valeprohvetid tõusid tõesti ja petsid inimesi ning viisid suured rahvahulgad kõrbesse. Maagid ja võlurid, kes väitsid endil olevat imettegeva väe, viisid inimesed endaga kaasa mägestikuüksindusse. Seesama prohvetikuulutus aga anti ka viimsete päevade kohta. See märk on Kristuse teise tulemise märk. – DA 631 (1898)

Meil tuleb kokku puutuda inimestega, kes väidavad end olevat need, kes nad tegelikult ei ole. Kerkivad esile valeprohvetid, nähakse valeunenägusid ja valenägemusi. Sellest hoolimata kuulutage Sõna. Ärge laske end eemale kiskuda Jumala häälest Tema Sõnas. – 2SM 49 (1894)

Mulle on näidatud paljusid, kes väidavad, et nad on Jumalast eriliselt õpetatud, ning kes püüavad juhtida teisi. Väärarusaamise tõttu oma kohustuste

suhtes võtavad nad ette töö, mida Jumal jial neile andnud ei ole. Tagajärjeks on segadus. Igaüks peaks otsima Jumalat isiklikult ning ülimalt tõsiselt, et Tema tahte suhtes selgusele jõuda. – 2SM 72 (1893)

Kogemus valeprohvetiga

21 Eile õhtul külastas meid keegi võõras noormees, kes väitis end olevat koguduseliige Victoriast [Austraalias]. Ta palus näha õde White'i. Oli juba õhtu ja ma ei soovinud jutuajamist ette võtta. Palusime tal jääda ööseks meile ning järgmisel päeval koos meiega hommikust süüa. Pärast meie tavapärast hommikust palvust, kui olime juba valmis igaüks oma päevaste toimetuste juurde minema, tõusis noormees äkki püsti ja käskis meil võimuka viipega uuesti istet võtta. „Kas teil lauluraamatut on? Laulame ühe laulu ja seejärel on mul teile sõnum." Ma ütlesin: „Kui sul on sõnum, siis anna see edasi kohe, sest meil on päevase Ameerika posti ärasaatmisega palju tegemist." Seejärel hakkas ta midagi paberilt lugema. Muuhulgas oli seal mainitud, et kohus on juba üle läinud elavatele. [...]

Kuulasin teda ja seejärel laususin: „Mu vend, sinuga ei ole vist kõik korras. Seleta, palun, kuidas sinu sõnum meid puudutab. Ütle seda kohe. Sa oled end nähtavasti üle pingutanud ning saad oma ülesannetest vääriti aru. Palju sellest, mida sa praegu kõnelesid, on tõesti Piibliga kooskõlas, ning me usume sellest iga sõna. Kuid sa oled ülemäära erutatud. Ütle, palun, mida sul on meie jaoks öelda."

Ta ütles siis, et meil tuleb kohe asjad kokku panna ja Battle Creeki kolida. Küsisin, mispärast. „Et anda edasi kuulutust, et kohus on juba elavatele üle läinud." Ütlesin talle: „Töö, mille Issand meile teha on andnud, ei ole veel lõpetatud. Kui me töö lõpetanud oleme, siis olen kindel, et Issand ise meile teada annab, kui meil on aeg Battle Creeki kolida ning sinul ei ole tarvis meile õpetada, mis meil teha tuleb." [...] Ma jätsin ta vend Starri hooleks, et see temaga veel pisut kõneleks, ise aga läksin oma kirjatööd jätkama.

22 Hiljem kuulsin, et ta oli vend Starrile öelnud, et kui õde White temaga nii lahkelt ja samal ajal nii autoriteetselt rääkis, hakkas ta mõistma, et oli teinud vea, ning et mõjutused, mis teda nii tugevasti olid ajendanud, ei olnud mõistlikud ega ka loogilised. Ehkki meie perekond on küllalt suur – kümme inimest – ning peale selle veel kolm külalist, kes meiega elavad, otsustasime ka selle noormehe mõneks ajaks endi juurde jätta. Me ei söanda lasta tal minna inimeste juurde, kes temaga karmilt käituksid ning teda hukka mõistaksid, kuid me ei saa lasta tal ka ringi käia ning oma ilmutusi korrata. Soovime, et ta jääks mõneks ajaks meie juurde, nii et võime temaga vestelda ning, kui võimalik, ta kindlamale teele juhtida. – Le 66, 1894

Liigsöömine ja ebamõõdukus

Liigsöömine ja ebamõõdukus on meie maailma suure moraalse languse üheks peapõhjuseks. Saatan teab seda hästi ning püüab seepärast pidevalt õhutada inimesi rahuldama söögiisu tervise ja isegi elu arvel. Söömine, joomine ja riietusküsimused on saanud üheks elu peasihiks. Täpselt samasugune olukord valitses enne veeuputust ning sellised lodevad eluviisid on ka üheks selle maailma ajaloo lõpu peatunnuseks. – Le 34, 1875

Pilt, mille Inspiratsioon on meile andnud veeuputuseelse maailma kohta, esitab liigagi selgesti seda seisukorda, millesse tõttab praegune inimsugu. – PP 102 (1890)

23 Me teame, et Issand tuleb pea. Maailm muutub kiiresti Noa päevade maailma sarnaseks. Inimesed on andunud himude isekale rahuldamisele. Söömises ja joomises laskutakse liialdustesse. Juuakse kangeid jooke, mis inimesi otse hulluseni viivad. – Le 308, 1907

Vägivald

Noa päevil osutas enamik inimesi tõele vastupanu. Nad olid otsekui valede ämblikuvõrku mässitud. Maa oli täis vägivalda. Sõjad, kuriteod, mõrvad – kõik see oli igapäevane asi. Just selline on maailma olukord ka enne Kristuse tulekut. – 1BC 1090 (1891)

Ametiühingud võtavad kiiresti tarvitusele sundabinõud, kui nende nõudmistele järele ei anta. Ikka selgemaks saab tõsiasi, et selle maailma elanikud ei ela kooskõlas Jumala käskudega. Kurjuse jõud – ehkki ühegi teadusliku teooria abil ei ole võimalik seda seletada – astuvad Saatana lipu alla. Igas kuritegelikus jõugus teevad oma tööd Saatana inglid, õhutades inimesi vägivallategudele. [...]

Inimeste rikutus ja julmus võtavad sellised mõõdud, et peagi on Jumal sunnitud end ilmutama kogu oma majesteetlikkuses. Üsna pea jõuab maailma kurjus Jumalast seatud piirini ning – nagu see oli ka Noa päevil – Jumal valab välja oma nuhtlused. – UL 334 (1903)

Need kohutavad aruanded, mida pidevalt kuuleme mõrvade ja röövimiste, raudteeõnnetuste ja vägivallategude kohta, jutustavad, et kõikide asjade ots on kätte jõudnud. Nüüd, just nüüd, peame valmistuma Issanda teiseks tulemiseks. – Le 308, 1907

Sõjad ja katastroofid

24 Torm on saabumas ning me peame selle vastu valmistuma: saavutama lepituse Jumalaga ning usu oma Issandasse Jeesusesse Kristusesse. Issand tõuseb peagi, et kogu maailma kohutavalt raputada. Kõikjal võime näha õnnetusi. Tuhanded laevad paisatakse meresügavustesse. Terved laevastikud lähevad põhja. Hukkuvad miljonid. Ootamatult puhkevad tulekahjud ning ükski inimlik jõud ei suuda neid kustutada. Uhked paleed hävivad leekides. Raudteeõnnetused muutuvad üha sagedasemaks. Suurtel reisiliinidel tekivad

ootamatult ülimalt segased olukorrad, mille tagajärjeks on kokkupõrked ning massilised hukkumised. Lõpp on tõesti ligidal. Armuaeg lõpeb pea. Otsige Jumalat, kuni Teda võib veel leida! Hüüdke Teda appi, kuni Ta on ligidal! – MYP 89, 90 (1890)

Selle maailma ajaloo viimastes stseenides möllavad sõjad. Puhkevad epideemiad ja katk. Levivad näljahädad. Meri paiskub üle seniste piiride. Tuli ja vesi hävitavad nii omandit kui inimelusid. Jah, me peaksime tõsiselt valmistuma taevaste eluasemete vastu, mida Kristus on läinud valmistama neile, kes Teda armastavad. – Mar 174 (1897)

Suured tulekerad

Möödunud reede hommikul esitati mulle vahetult enne ärkamist ülimalt mõjuv stseen. Mulle näis, et ärkan unest, kuid ei viibi kodus. Akendest paistis kohutava tulekahju kuma. Suured tulekerad langesid hoonetele ning nendest keradest paiskusid tulenooled kõigisse suundadesse laiali. Tulekahjusid osutus võimatuks kustutada ning palju hooneid hävis. Inimeste õudus oli kirjeldamatu. Mõne aja pärast aga ärkasin ma tõeliselt ja leidsin end kodus. – Ev 29 (1906)

25 Nägin tohutut tulekera langevat kaunitele ehitistele, mis hävisid silmapilkselt. Kuulsin, kuidas keegi ütles: „Me teadsime, et Jumala nuhtlused Maad tabavad, kuid ei teadnud, et see kõik saabub nii ruttu." Teised hüüdsid meeleheitlikult: „Jah, teie teadsite! Miks te siis meile ei öelnud? Meie ju ei teadnud!" – 9T 28 (1909)

Maavärisemised ja üleujutused

Vaenlane on teinud oma tööd senini ja ta jätkab seda. Ta on tulnud alla suure väega ning Jumala Vaim võetakse Maa pealt ära. Jumal on oma käe tagasi tõmmanud. Meil tarvitseb vaid vaadata Johnstowni [Pennsylvanias]. Jumal ei

takistanud Saatanal tervet linna maa pealt ära pühkimast. Kõik see muutub üha sagedasemaks, kuni selle maailma ajaloo lõpuni. – 1SAT 109 (1889)

[31. mail 1889 hukkus Johnstownis ligikaudu 2200 inimest, kui pärast ränki sadusid purunes tamm ja piirkond üle ujutati.]

Maakoor lõhkeb ning maapõues peituvad jõud paiskuvad välja. Need vallapääsenud jõud pühivad minema aarded nendelt, kes aastate kestel oma tööliste näljutamise hinnaga varandust on kogunud. Ka vaimulikku maailma raputatakse kõvasti, sest kõikide asjade ots on kätte jõudnud. – 3MR 208 (1891)

26 On tõesti saabunud aeg, mil me ühel hetkel tunneme jalge all kindlat maad, järgmisel aga on see kadunud. Maavärisemised leiavad aset just siis, kui neid kõige vähem oodatakse. – TM 421 (1896)

Kõikide nende tulekahjude, üleujutuste, maavärisemiste ning tormide kaudu, suurte õnnetuste kaudu maal ja merel viiakse inimestele hoiatus, et Jumala Vaim ei noomi neid igavesti. – 3MR 315 (1897)

Enne kui Inimese Poeg taeva pilvedel ilmub, raputatakse tugevasti kogu loodust. Taevast paiskuvad välgud ühinevad maasügavustest üles purskuva tulega. Mäed süttivad otsekui ahjukuumuses ning laava ujutab üle linnad ja külad. Maasügavustest väljapaiskunud hõõguv mass voolab merre ja paneb selle otse keema. Merest paiskuvad omakorda üles kaljulahmakad ja muda. Leiavad aset kohutavad maavärisemised. Loendamatud hulgad hukkuvad. – 7BC 946 (1907)

Kuritegevus, nälg, epideemiad

Saatan teeb oma tööd meie maakera atmosfääri kallal. Ta mürgitab selle ning me hakkame otseselt sõltuma Jumalast, nii selle kui igavese elu mõttes. Kõike seda arvestades peame olema ülimalt valvsad, täielikult pühendunud, täielikult pöördunud ning Jumalale andunud. Meie aga näime istuvat otsekui halvatuses. Taeva Jumal, ärata meid üles! – 2SM 52 (1890)

27 Jumal ei ole hoidnud pimedusejõude tagasi nende hukatuslikust tööst. Meie õhku, mis on üks elu ja toidu allikatest, mürgitavad nad pidevalt. Selle tõttu ei kannata ainuüksi taimed, vaid ka inimene ise. [...] Kõik need asjad on esimesed piisad Jumala vihakaussidest, mis maailma peale peagi välja valatakse. See on vaid tagasihoidlik eelmäng sellest, mis lähitulevikus aset leiab. – 3SM 391 (1891)

Nälg suureneb. Epideemiad saadavad surma tuhandeid. Meid ümbritsevad kõikjal ohud – nii väljaspool kui seespool tegutsevad Saatana jõud. Siiski – praegu võime veel näha Jumala väe tagasihoidvat jõudu. – 19MR 382 (1897)

Mulle on näidatud, et Issanda Vaim tõmmatakse maa pealt ära. Jumal keeldub varsti ilmutamast oma tagasihoidvat väge kõigi suhtes, kes jätkuvalt Tema käsud tähele panemata jätavad. Kuuleme lausa iga päev uudiseid petturlikest tehingutest, mõrvadest ja igat liiki kuritegudest. Ülekohus on muutumas nii harilikuks, et see enam meid ei vapustagi. – Le 258, 1907

Jumala eesmärk hädade kaudu

Mida tähendavad kõik need kohutavad õnnetused merel, kus suured laevad paisatakse koos reisijatega olematusse, ilma et keegi hoiatanud oleks? Mida tähendavad need õnnetused maal, kui tuli õgib rikkusi, mis inimesed kokku on kuhjanud ning millest suur osa on omandatud vaeste rõhumise teel? Jah, Issand ei astu vahele, et kaitsta nende vara, kes astuvad üle Tema käskudest, rikuvad Tema seaduselepingut ning tallavad jalge alla Tema hingamispäeva ja võtavad selleasemel vastu väärpuhkepäeva.

28 Jumala nuhtlused on juba langemas maailma peale, pühkides maa pealt ülimalt uhked hooned otsekui taevast langeva tule hingusega. Kas need nuhtlused toovad kristlased mõistusele? Jumal lubab neid maailma peale tulla, et köita maailma tähelepanu, et patused Teda ometi kartma hakkaksid. – 3MR 311 (1902)

Jumalal on kõigi nende hädade lubamisega kindel eesmärk. Need on Tema abinõudeks, mille kaudu Ta inimesi mõistusele püüab tuua. Ebaharilike sündmuste kaudu looduses juhib Jumal kahtlevate inimeste tähelepanu sellele, mida Ta tegelikult oma Sõnas selgesti on ilmutanud. – 19MR 279 (1902)

Kui sageli kuuleme maavärisemistest ja tornaadodest, uputustest ja tulekahjudest, inimeste ja nende vara hävimisest! Näiliselt on kõik need hädad loodusstiihia kapriiside tagajärg ning täielikult väljaspool inimlikku kontrolli. Ja ometi – kõigi nende kaudu võib näha Jumala eesmärki. Nad kuuluvad Tema abinõude hulka, mille kaudu Ta püüab inimestes ohutunnet äratada. – PK 277 (1914)

Tulevikusündmused on Issanda käes

29 Meie maailm ei ole ilma valitsejata. Tulevikusündmuste programm on Issanda käes. Taevase Majesteedi plaanides ei ole mitte ainult oma koguduse, vaid ka rahvaste saatus. – 5T 753(1889)

Neil sümbolitel [jutt on mürgistest madudest kõrbes] on kahekordne eesmärk. Nende kaudu saab Jumala rahvas teada, et mitte ainult selle maailma füüsilised jõud ei ole Looja meelevallas, vaid et Ta juhib ka selle maailma religioosseid liikumisi. Eriti on see tõsi seoses pühapäevapidamise pealesundimisega. – 19MR 281 (1902)

Suures lõputöös kohtame probleeme, mida me ei oska lahendada. Ärgem aga unustagem, et taeva Kolm Suurt Jõudu tegutsevad, jumalik käsi on roolirattal ning Jumal viib oma plaani täide. – Ev 65 (1902)

Nii nagu rattataolised moodustised liikusid kõik keerubite tiibade all oleva käe juhtimisel, nii on ka keerukad inimlikud sündmused jumaliku kontrolli all. Keset sõdu ja rahutusi istub Tema, kes maailma asju ikka veel juhib, troonil keerubite kohal. [Vt Hesekieli 1:4,26; 10:8; Taanieli 4:17,25, 32.] – Ed 178 (1903)

Inimajaloo aruannetes näib rahvaste kasv, impeeriumide tõus ja langus sõltuvat inimese tahtest ja tarkusest. Sündmusi näib suurel määral kujundavat võim, auahnus või kapriisid. Jumala Sõnas on aga eesriie kõrvale tõmmatud ning me näeme inimliku võimu ja inimlike kirgede taga Kõikväelise Jumala tööd, kes kannatlikult ja järjekindlalt oma tahet täide viib. – PK 499, 500 (1914)

Taevas paneb selle maailma asju tähele

30 Säästes esimese mõrvari elu, andis Jumal kogu universumile õppetunni suure võitluse kohta. [...] Tema eesmärk ei olnud mitte ainult mässu alla suruda, vaid demonstreerida ka kogu universumile mässu olemust. [...] Teiste maailmade pühad elanikud vaatlesid sügava huviga selles maailmas asetleidvaid sündmusi. [...]

Jumal võidab kogu universumi poolehoiu ja tunnustuse, kui Tema suur plaan samm-sammult lõpliku täitumise suunas areneb. – PP 78, 79 (1890)

Kristuse surm inimese päästmiseks ei tee mitte ainult inimestele taevast kättesaadavaks, vaid mõistab kogu universumi ees õigeks Jumala ja Tema Poja käitumise Saatana mässu suhtes. – PP 68, 69 (1890)

Kogu universum jälgib kirjeldamatu huviga hea ja kurja vahelise suure võitluse viimaseid sündmusi. – PK 148 (1914)

Meie väike maailm on universumi õpperaamat. – DA 19 (1898)

31 [Ellen White kirjutab, et langematute maailmade elanikud ning taevased inglid jälgisid „pingsa huviga" (DA 693) Kristuse võitlust Ketsemani aias. Kirjeldades Kristuse nelja tuhande aasta pikkust võitlust Saatanaga ning Tema lõplikku võitu ristil, tarvitab Ellen White selliseid fraase nagu „taevane universum jälgis", „kogu taevas ja langematud maailmad olid tunnistajad", „nad kuulsid", „nad nägid", „taevas jälgis", „milline pilt taevasele universumile!" Vt DA 693, 759, 760]

MILLAL SEE KÕIK SÜNNIB?

Jüngrid küsitlevad Kristust Tema tagasituleku kohta

32 Kristus oli ülaltoodud sõnad [Matteuse 24:2] lausunud suure rahvahulga kuuldes. Kui Ta aga üksi jäi ja Õlimäe nõlval istus, tulid Tema juurde Peetrus, Johannes, Jakoobus ja Andreas. „Ütle meile, millal see kõik tuleb ja mis on sinu tulemise ja selle ajastu lõpu tunnustäht?" küsisid nad.

Jeesus ei vastanud jüngritele eraldi Jeruusalemma hävitamise ja oma teise tuleku suure päeva kohta. Ta ühendas nende kahe sündmuse kirjeldused. Oleks Ta avanud jüngritele tulevikusündmused sellistena, nagu Tema neid nägi, ei oleks nad suutnud seda pilti taluda. Oma halastuses ühendas Ta kahe suure kriisi kirjeldused ja jättis jüngrite hooleks nende tähenduse uurimise enda jaoks. – DA 628 (1898)

Kristuse tagasituleku aeg ei ole teada

Paljud, kes end adventistideks nimetavad, on tegelnud ajamääramisega. Ikka ja jälle on Kristuse tagasituleku aega püütud kindlaks määrata, kuid tagajärjeks on olnud korduvad nurjumised. Pühakiri väidab, et meie Issanda tagasituleku konkreetne aeg on väljaspool surelike inimeste teadmiste piire. Isegi inglid, kes teenivad „neid, kes õndsuse pärivad", ei tea Kristuse tuleku päeva ega tundi. „Seda päeva või tundi ei tea aga keegi, ei inglidki taevas ... ainult Isa üksi." – 4T 307 (1879)

33 Me ei pea teadma ei Püha Vaimu väljavalamise ega Kristuse tagasituleku aega. [...] Miks ei ole Jumal seda meile teatanud? Kuna me ei kasutaks seda teadmist õigesti. Sellest teadmisest tekiks meie rahva seas olukord, mis takistaks suuresti Jumala tööd – valmistada rahvast, kes Tema suurel päeval võiks seisma jääda. Me ei pea elama ajamääramisest tulenevas erutuses. [...]

Teil ei ole võimalik öelda, et Issand tuleb ühe, kahe või viie aasta pärast. Kuid teil ei ole võimalik ka väita, et Ta lähema kümne või kahekümne aasta jooksul ei tule. – RH, 22. märts 1892

Läheneme Jumala suurele päevale. Ajamärgid täituvad. Ometi ei ole meil sellist sõnumit, mis teataks meile Kristuse tulemise päeva või tundi. Issand on selle meie eest targu varjule jätnud, et elaksime alati ootusseisundis ning valmistuksime Issanda Jeesuse Kristuse tuleku vastu taeva pilvedel. – Le 28, 1897

Inimese Poja teise tuleku täpne aeg on Jumala saladus. – DA 633 (1898)

Meile ei ole antud ajamääramise sõnumit

34 Me ei kuulu nende hulka, kes tegelevad selle aja täpse kindlaksmääramisega, mis on jäänud Jeesuse tagasitulekuni väes ja aus. Mõned on seda aega püüdnud määrata ja kui tähtaeg on mööda läinud, ei ole nad oma seesmises jultumuses ometi õppust võtnud. Nad on ikka ja jälle uue aja määranud. Paljud järjestikused luhtumised on aga jätnud neile valeprohveti pitseri. – FE 335 (1895)

Jumal ei ole ühelegi inimesele usaldanud sõnumit, et viie, kümne või kahekümne aasta pärast selle maailma ajalugu lõpeb. Ta ei anna ühelegi elavale olevusele vabandust lükata edasi ettevalmistust Tema ilmumiseks. Ta ei soovi, et keegi võiks truuduseta sulase sarnaselt öelda: „Minu isand viibib tulemast." Sel juhul jäetaks hooletusse kõik need võimalused ja eesõigused, mis meile selle suure päeva vastu valmistumiseks on antud. – RH, 27. nov. 1900

Ajamääramine viib uskmatusse

Kuna korduvalt määratud daatumid Kristuse tuleku kohta on ikka ja jälle möödunud, on maailm Kristuse taastuleku peatse saabumise suhtes suuremas uskmatuses kui kunagi varem. Inimesed suhtuvad ajamäärajate luhtumistesse vastikusega ning kuna neid on niiviisi korduvalt petetud, pöörduvad nad ära Jumala Sõna selgelt väljendatud tõest: kõikide asjade ots on käes. – 4T 307 (1879)

Ma mõistan, et vend A.G.Daniells on teatud mõttes määranud kindlaks Issanda tuleku aja, öeldes, et see ei ole kaugemal kui viis aastat. Ma loodan siiski, et meist ei hakata levitama kuuldusi, otsekui oleksime ajamäärajad. Ärgu keegi kunagi selliseid märkusi tehku [nagu vend Daniells seekord]. See ei too midagi head. Ärge püüdke selliste vahenditega äratust saavutada. Jälgige hoolikalt iga oma sõna, et fanaatikud ei haaraks kinni millestki, millega inimesi erutada. See kurvastaks Issanda Vaimu.

35 Me ei soovi, et inimeste kirgi sellise astmeni üles köetaks, et hakkaksid valitsema vaid tunded, mitte põhimõtted. Ma tunnen, et peaksime olema valvel igas asjas, kuna Saatan teeb kõikvõimaliku, et oma pettusega inimesi kahjustada. Kõigest, mis inimesi vääral alusel erutusse viib, tuleks hoiduda, sest vastasel korral saabub kord kindlasti tagasilöök. – Le 34, 1887

Ka tulevikus kerkib alati esile vääraid ja fanaatilisi liikumisi, mille õhutajaks on inimesed, kes väidavad, nagu juhiks neid Jumal. Need inimesed töötavad tööle, enne kui keegi neid saadab, ning nad teatavad prohvetikuulutuste täitumise tähtaegu. Hingede vaenlasel on sellest ütlematult hea meel, kuna selline töö ning korduvad ajamääramiste luhtumised põhjustavad vaid segadust ja ebausku. – 2SM 84 (1897)

Ükski aega sisaldav prohvetikuulutus ei ulatu kaugemale kui 1844. aastani

Jacksoni laagrikoosolekul ütlesin ma nendele fanaatilistele gruppidele selgesti, et nad teevad hingevaenlase tööd. Laususin otse, et nad on pimeduses. Nad väitsid, et neil on suur valgus selle kohta, et armuaeg lõpeb oktoobrikuus

1884.a. Ütlesin seal avalikult, et Issand on mulle teada andnud, et ühtki konkreetset aega sisaldavat sõnumit ei anta pärast 1844. aastat. – 2SM 73 (1885)

36 Meie seisukoht on olnud: oodata ja valvata, seadmata ajalisi tähtaegu 1844. aasta, suurte prohvetlike perioodide lõppemise aasta, ja Issanda tuleku vahelise aja kohta. – 10MR 270 (1888)

Inimestele ei anta enam sõnumit konkreetse aja kohta. Pärast seda aega [Ilmutuse 10:4–6], mis ulatus aastateni 1842–1844, ei ole enam võimalik ühtki prohvetlikku aega kindlaks määrata. Pikim prohvetlik ajamääramine ulatus 1844. aastani. – 7BC 971 (1900)

Ellen White ootas Kristuse tagasitulekut oma eluajal

Mulle näidati üht konverentsi. Ingel lausus: „Mõne neist söövad ussid, mõningaid tabavad seitse viimast nuhtlust, mõned aga jäävad ellu ning nad muudetakse Jeesuse tulemisel." 1T 131, 132 (1856)

Kuna aeg on üürike, peaksime töötama suure hoole ja kahekordse energiaga. Meie lapsed ei saa võib-olla iial täisealisteks. – 3T 159 (1872)

Praegu ei ole tõesti tark lapsi muretseda. Aeg on üürike, viimaste päevade ohud on otse ukse ees ning enne neid suuri hädasid pühitakse lapsed lihtsalt maa pealt minema. – Le 48, 1876

37 Sel maailma ajastul, kui maailma ajalugu peagi lõppema hakkab ning me astume varsti sellisesse viletsuseaega, millist iial varem ei ole olnud, on parem, mida vähem sõlmitakse abielusid. – 5T 366 (1885)

See tund saabub peagi. Ei ole enam kaugel aeg, mil mõned meist, usklikest, kes praegu elavad, näevad ettekuulutuste täitumist, kuulevad peaingli häält ning Jumala pasunat kaikuvat mägedel, orgudes, merede kohal ning maailma kõige kaugemates nurkades. – RH, 31. juuli 1888

Katsumuseaeg on otse ukse ees, sest kolmanda ingli vali hüüd on Kristuse, patte andestava Lunastaja õiguse ilmumisega juba alanud. – 1SM 363 (1892)

Jumal selgitab, miks Kristuse tulek viibib

Pikk, sünge öö on küll ränk, kuid hommik on Tema suures halastuses edasi lükatud. Kui Issand tuleks praegu, leiaks Ta liiga paljud ettevalmistamata olukorras. – 2T 194 (1868)

Oleksid adventistid pärast 1844. a suurt pettumust kõvasti usust kinni hoidnud, järginud üksmeeles Jumala juhtimist, võtnud vastu kolmanda ingli kuulutuse ning Püha Vaimu väes seda maailmale kuulutanud, oleksid nad näinud Jumala päästet. Issand oleks töötanud suure väega lisaks nende jõupingutustele, töö oleks lõpetatud ning Kristus oleks tulnud juba tagasi oma rahvale tasu tooma. [...] See ei olnud Jumala tahe, et Kristuse tulemine nii kauaks edasi lükatakse. [...]

38 Vana Iisraeliga oli nii, et uskumatus, nurisemine ning mässumeel hoidsid nad Kaananist nelikümmend aastat eemal. Samad patud on edasi lükanud ka tänapäeva Iisraeli pääsemise taevasesse Kaananisse. Kummalgi juhul ei olnud süüdi Jumala tõotused. Uskmatus, maailmameelsus, pühitsematus ning tülid Jumala rahva keskel on hoidnud meid nii palju aastaid selles patu ja kurvastuste maailmas. – Ev 695, 696 (1883)

Oleks Kristuse kogudus teostanud talle määratud töö, nagu Issand seda soovis, oleks kogu maailm olnud juba hoiatatud ning Issand Jeesus oleks tulnud siia maailma tagasi suures väes ja aus. – DA 633, 634 (1898)

Jumala tõotused on tingimuslikud

Jumala inglid kujutavad oma sõnumites inimestele ülejäänud aega väga lühikesena. [Vt Roomlastele 13:11–12; 1. Korintlastele 7:29; 1. Tessalooniklastele 4:15,17; Heebrealastele 10:25; Jaakobuse 5:8–9; 1. Peetruse 4:7; Ilmutuse 22:6–7] Nii on seda mulle alati esitatud. On tõsi, et aeg on kestnud kauem kui selle kuulutuse alguspäevil oodati. Kuid kas Issanda Sõna on tühjaks läinud? Sugugi mitte! Tuleks meeles

pidada, et nii Jumala tõotused kui ka hoiatused on tingimuslikud. [Vt Jeremija 18:7–10; Joona 3:4–10.] [...]

39 Võib-olla tuleb meil jääda siia, sellesse maailma, sõnakuulmatuse tõttu veel paljudeks aastateks – sarnaselt vanaaja lisraelile. Kuid Kristuse nimel – Jumala rahvas ei peaks lisama pattu patule, süüdistades Teda omaenda ebaõige teguviisi tagajärgede pärast. – Ev 695, 696 (1901)

Mida Kristus ootab?

Kristus ootab suure igatsusega iseenda ilmsikssaamist oma koguduse kaudu. Kui Kristuse iseloom Tema rahvas täiuslikult peegeldub, siis tuleb Ta omadele järele.

Iga kristlase eesõigus on mitte ainult meie Issanda Jeesuse Kristuse tagasitulekut oodata, vaid seda ka kiirendada. Kui kõik, kes Tema nime tunnistavad, kannaksid vilja Tema auks, kui kiiresti saaks siis evangeeliumiseeme kogu maailmas laiali külvatud! Viimane suur lõikus valmiks kiiresti – ning Kristus tuleks hinnalist nisu kokku koguma. – COL 69 (1900)

Maailmale evangeeliumi viies võime me oma Issanda tagasitulekut kiirendada. Me ei pea mitte ainult Jumala suure päeva tulekut ootama, vaid seda ka kiirendama (vt 1. Peetruse 3:12). – DA 633 (1898)

Jumal on andnud meile meelevalla Temaga koostööd tehes selle maailma viletsused kiiremini lõpetada. – Ed 264 (1903)

Jumala kannatlikkusel on piir

Eksimatu täpsusega peab Igavene Jumal arvet kõigi rahvaste kohta. Seni, kuni Tema halastusega kaasneb üleskutse meeleparandusele, jääb see aruanne avatuks. Kui aga arvud jõuavad teatud piirini, mille Jumal ise kindlaks on määranud, algab Tema viha väljavalamine. – 5T 208 (1882)

40 Jumal peab arvet rahvaste kohta. Arvud taevastes raamatutes muutuvad üha suuremaks ja suuremaks. Kui kord antakse välja seadus nädala esimesest päevast üleastujate karistamise kohta, on Tema vihakarikas täis. – 7BC 910 (1886)

Jumal peab arvet rahvaste kohta. [...] Kui saabub aeg, mil ülekohus on saavutanud Jumala halastuse piirmõõdu, tuleb Tema kannatlikkusele lõpp. Kui taevastesse aruannetesse kogunenud arvud osutavad, et ülekohus on saavutanud täismõõdu, valatakse välja Jumala viha. – 5T 524 (1889)

Ehkki Jumala halastus üleastujaga kaua kannatab, kehtib teatud piir, millest inimesed patus käies enam edasi astuda ei saa. Kui see piir on ületatud, lõpevad Jumala halastusrikkad üleskutsed ning algab Tema kohus. – PP 162, 165 (1890)

Saabub aeg, mil inimeste pettused ja ülekohus jõuavad piirini, mida Issand neil enam ületada ei luba. Siis saavad nad teada, et Issanda kannatlikkusel on piir. – 9T 13 (1909)

On piir, millest alates Issanda nuhtlusi enam edasi ei lükata. – PK 417 (1914)

Ülekohus on saavutanud peaaegu täismõõdu

41 Aeg kestab veel pisut, kuni maailma elanikud on täitnud oma ülekohtukarika. Siis ärkab Jumala viha, mis nii kaua on olnud uinuvas olukorras – ning see valgusemaa joob viimse piisani tühjaks Tema segamata viha karika. – 1T 363 (1863)

Ülekohtukarikas on peaaegu täis ning Jumala õiglane kättemaks valatakse peagi ülekohtustele välja. – 4T 489 (1880)

Maailma elanike kurjus on peaaegu täitnud nende ülekohtumõõdu. See maailm on peaaegu jõudnud piirini, kus Jumal lubab hävitajal oma töö täide viia. – 7T 141 (1902)

Ülekohus on saavutanud peaaegu oma täismõõdu. Maailma täidavad segadused ning peagi valdab inimesi suur õudus. Lõpp on väga lähedal. Meie, kes tunneme tõde, peaksime valmistuma nende sündmuste vastu, mis peagi maailma üllatusena tabavad. – 8T 28 (1904)

Peaksime Jumala suurt päeva oma silme ees hoidma

Peaksime end harjutama mõtlema suurtele kohtustseenidele, mis otse meie ees on. Kui mõtleme Jumala suurele päevale, mil kõik avalikuks saab, avaldab see mõju meie iseloomule. Üks vend ütles mulle: „Õde White, kas sa arvad, et Issand tuleb järgmise kümne aasta jooksul?" „Milline on praktiline vahe sinu jaoks, kas Issand tuleks kahe, nelja või kümne aasta pärast?" küsisin. „Noh, ma arvan, et teeksin palju teisiti, kui teaksin, et Issand tuleb järgmise kümne aasta jooksul!"

42 „Mida konkreetselt?"

„Noh, ma müüksin ära oma kinnisvara ning hakkaksin uurima Jumala Sõna ja püüdma inimesi hoiatada ning neid Tema teiseks tulemiseks ette valmistada. Ma palvetaksin tõsiselt Jumala poole, et oleksin Issanda tulekuks valmis!"

Küsisin veelkord: „Kas sa arvad, et elaksid siis teisiti, kui teaksid, et Issand järgmise kahekümne aasta jooksul ei tule?"

„Arvan, et tõepoolest!", vastas ta. [...]

Kui isekas mõte! Siis elaks ta teisiti, kui teaks, et Issand tuleb järgmise kümne aasta jooksul! Eenok kõndis Jumalaga kolmsada aastat. Tema eeskuju on meie kõigi jaoks – kõndida Jumalaga iga päev. Me ei asu kindlal pinnal, kui me ei oota ega valva. – Ms 10, 1886

Aeg on üürike

Võiks Issand mitte anda rahu ööl ega päeval nende südamesse, kes praegu Tema töös nii hooletud ja laisad on! Lõpp on lähedal. Jeesus soovib, et hoiaksime aja lühidust pidevalt silme ees. – Le 97, 1886

Kui seisame kord Lunastajaga klaasmerel, käes kuldsed kandled ning peas aukroonid, ja meie ees seisab mõõtmatu igavik, siis mõistame, kui lühike oli tegelikult meie ooteaeg – armuaeg. – 10MR 266 (1886)

JUMALA VIIMASTE PÄEVADE KOGUDUS

43 [Ilmutuse raamatus on kujutatud Jumala rahva kaht eri gruppi: nähtavat „ülejäänute" kogudust (Ilmutuse 12:7) ning Baabülonis asuvat „minu rahvast" (Ilmutuse 18:4). Käesolevas peatükis on käsitletud neist esimest, 14. peatükis, pealkirja all „Vali hüüd" aga viimast.]

Jumala rahvas peab Tema käsusõnu

Jumala kogudus maa peal tõstab taas ausse jalge alla tallatud käsu ning esitab maailmale Jumala Talle, kes võtab ära maailma patu. [...]

Maailmas on vaid üks kogudus, kes praegusel hetkel on üles ehitamas „muistseid varemeid", taastamas „endiste põlvede alusmüüre", ning keda võib nimetada „lõhutud müüride parandajaks". [Vt Jesaja 58:12] [...]

Inimesed peaksid olema väga ettevaatlikud, et mitte astuda välja selle ainsa rahva vastu, kes vastab Jumala ülejäänute koguduse kohta antud kirjeldusele, peab Jumala käsusõnu ning kellel on Jeesuse usk. [...] Jumalal on oma eriline rahvas, oma kogudus maa peal, kelle sarnast teist ei ole, kes seisab kõigist kõrgemal võime poolest toetada tõde ning mõista õigeks Jumala käsk. [...] Mu vend, kui sa õpetad, et Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudus on Baabülon, siis õpetad sa valet. - TM 50, 58, 59 (1893)

Neil on Jeesuse tunnistus

44 Sedamööda, kuidas lõpp lähemale jõuab ning viimase kuulutuse viimine maailmale edeneb, muutub ikka tähtsamaks, et need, kes käesoleva aja tõe vastu võtavad, mõistaksid selgesti tunnistuste olemust ja mõju. On ju Jumal oma ettenägevuse ja juhtivuse kohaselt liitnud tunnistused algusest peale kolmanda ingli kuulutusega. - 5T 654 (1889)

Inimesed võivad koostada ühe uue skeemi teise järel. Väenlane püüab pidevalt hingi tõest eemale viia. Kõik aga, kes usuvad, et Issand õe White'i kaudu on rääkinud, ja talle sõnumi andnud, on kaitstud paljude eksituste eest, mis viimseil päevil inimesi tabavad. - 3SM 83, 84 (1906)

Kerkib esile inimesi, kes väidavad, et nad on saanud nägemusi. Vaid siis, kui Jumal annab sulle selge tõendi, et nägemus on Temalt, võid sa selle vastu võtta. Ära võta seda vastu ühegi muu tõendi põhjal. Nii Ameerikas kui ka mujal esineb üha rohkem juhtumeid, kus inimesi eksitusse viiakse. - 2SM 72 (1905)

Nende „tunnusmärk" - Piibli õpetused

Aja möödumist 1844. aastal tähistasid suured sündmused, avades meie üllatunud pilgule pühamu puhastamise taevas. Jumala rahvale maa peal avaldas see otsustavat mõju. Samal ajal hakkas kõlama esimese, teise ja kolmanda ingli kuulutus. Nende kuulutuste motoks sai „Jumala käsusõnad ja Jeesuse usk." Üheks selle kuulutuse rajamärgiks oli Jumala tempel, mida Tema tõde-armastav rahvas nägi nüüd taevas, ning seaduselaegas, mis sisaldab Jumala käsusõnu. Jumala käsust üleastujate teel säras nüüd valgus neljanda käsu hingamispäeva kohta. Tõde sellest, et õelad ei ole surematud, on samuti vana rajamärk. Mis puutub „vanadesse rajamärkidesse", siis ei meenu mulle midagi, mida veel sellesse kategooriasse võiks liigitada. - CW 30, 31 (1889)

Seitsmenda päeva adventistide eriline missioon

45 Issand on teinud meid oma käsu hoidjaiks. Ta on usaldanud meile pühaliku, igavese tõe, mida me peame teistele edasi andma - hoiatuste, manitsuste ja julgustuste näol. - 5T 381 (1885)

Jumal on valinud seitsmenda päeva adventistid erirahvaks ning nad maailmast eraldanud. Kasutades tööriistana oma suurt, igavest tõde, on Ta

nad maailma kivimurrust välja raiunud ning endaga ühendusse toonud. Ta on teinud nad oma esindajaiks ning kutsunud nad oma lunastuse lõputöös enda saadikuteks. Suurimad tõeaarded, mis iial surelikele usaldatud, kõige pühalikumad ja kardetavamad hoiatused, mida Jumal iial inimesele saatnud, on antud neile - maailmale edasi andmiseks. - 7T 138 (1902)

Seitsmenda päeva adventistid on asetatud maailma ning neile on antud erimissioon - olla vahimehed ja valgusekandjad. Neile on usaldatud viimane hoiatuskuulutus selle hukkuva maailma jaoks. Neile särab imeline valgus Jumala Sõnast. Neile on usaldatud kõige pühalikum töö - kuulutada maailmale esimese, teise ja kolmanda ingli kuulutust. Ei ole ühtki teist nii tähtsat tööd. Nende tähelepanu ei peaks hõivama miski muu. - 9T 19 (1909)

Põhjus, miks organiseeriti Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudus

46 Sedamööda, kuidas adventistide arv kasvas, sai üha selgemaks, et ilma organisatsioonita tekiks suur segadus ning töö ei saaks olla edukas. Et kuulutustööd toetada, tööd uutele põldudele laiendada, kaitsta nii kogudusi kui jutlustajaskonda vääritute liikmete eest, säilitada koguduse vara, levitada tõde kirjanduse kaudu ning paljudel muudel eesmärkidel oli organisatsioon hädavajalik. [...]

Jumala Vaimu kaudu anti valgus, mille kohaselt pidi koguduses valitsema kord ja põhjalik distsipliin Vajati organisatsiooni. Kogu Jumala tegevuses Tema suures Universumis ilmneb kord ja süsteem. Kord on taeva seadus ning see peaks olema ka Jumala rahva seaduseks maa peal. - TM 26 (1902)

Organisatsioon on alati vajalik

Kui kogudusi ei organiseerita sel viisil, et nad võivad säilitada ja nõuda korda, ei ole neil tulevikus mingit väljavaadet. - 1T 270 (1862)

47 Kuidas küll Saatan rõõmustaks, kui tal õnnestuks selle rahva hulka tungida ning nende organisatsioon hävitada - ajal, mil täiuslik organisatsioon on ülimalt vajalik! Organisatsioon on meie tugevaim relv, mille abil hoiduda võltsinguist ning kummutada väited, mis ei põhine Jumala Sõnale. Me soovime hoida oma read korras, et targalt, suure hoolega loodud süsteemi miski ei purustaks. Praegusel ajal ei tohiks anda tegutsemisvabadust mingitele jõududele, kes soovivad haarata oma kätte kontrolli töö üle.

Mõned on avaldanud mõtet, et sedamööda, kuidas läheneme ajastute lõpule, hakkab iga üksik Jumala laps tegutsema sõltumatult kõigist religioossetest organisatsioonidest. Issand on andnud mulle aga valguse, et selles töös ei tohiks olla sellist asja nagu üksikisiku sõltumatus teistest. [Käsikirjast, mis loeti ette Peakonverentsi istungjärgul Washingtonis 30. mail 1909.] - 9T 257, 258 (1909)

Sedamööda, kuidas läheneme viimasele kriisile, peaksime hakkama töötama süstemaatilisemalt kui iial varem, mitte aga vähem korda ja kooskõlastatust nõudma. - 3SM 26 (1892)

Jumala koguduse eriline autoriteet

Jumal on andnud oma kogudusele erilise autoriteedi ja võimu. Kellelgi pole õigust seda põlata või tähele panemata jätta; vastasel korral jätab ta tähele panemata Jumala hääle. - 3T 417 (1875)

Jumal on andnud oma kogudusele kõrgeima võimu taevas ja maa peal. See on Jumala hääl Tema ühendatud rahva, koguduse kaudu - ning sellest tuleb lugu pidada. - 3T 451 (1875)

Vaimuliku nõrkuse ja pimeduse aeg

48 Olin veendunud kõiges selles, mida Minneapolises rääkisin - reformatsioon peab jõudma kõikidesse meie kogudustesse. Tuleb läbi viia tõsised uuendused, sest rahvast, kes oli õnnistatud suure valgusega, suurte võimaluste ja eesõigustega, oli tabanud pimedus ja nõrkus. Nad olid tulnud suurtest kirikutest välja reformaatoritena, seejärel aga hakanud toimima nendesamade kirikute sarnaselt. Me lootsime, et sellest uuest kogudusest ei teki enam vajadust välja minna.* Samal ajal, kui me püüame hoida „Vaimu ühendust" rahusideme kaudu, ei lakka me sõna ega sulega noomimast fanatismi, kitsarinnalisust ja sallimatust. - EGW '88 356, 357 (1889) [Selle lühendiga on tähistatud Ellen White'i materjale, seotud 1888.aasta Minneapolise Peakonverentsil esile tulnud probleemidega. - Tlk.]

[*See on ainus teadaolev väide Ellen White'i sulest, kus ta näib olevat kaotanud usalduse Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse organisatsiooni. Siinväljendatud kahtlust aga ei korranud ta oma elu ülejäänud kahekümne kuue aasta vältel kunagi.]

Inimeste kohta, kes kiitlevad saadud valguse üle ning ometi selles valguses ei kõnni, ütleb Kristus: „Aga ma ütlen teile: Tüürosel ja Siidonil on hõlpsam põli kohtupäeval kui teil! Ja sina, Kapernaum [seitsmenda päeva adventistid, kes on saanud suure valguse], kas sa ei olnud ülendatud taevani? Kuni põrguni sa langed alla! Sest kui Soodomas oleksid sündinud need vägevad teod, mis on sündinud sinus, seisaks see veel tänapäeval!" - RH, I. aug. 1893

[Nurksulgudes kommentaar E.G. White'ilt]

49 Kogudus on Laodikea olukorras. Koguduses ei ole näha Jumala kohalolekut. - 1NL 99 (1898) [NL = *Notebook Leaflets*, „Lehekülgi märkmikust"]

Võimu kuritarvitamine koguduse keskuses

Peakonverents on ise korrumpeerumas. Seal ilmnevad ebaõiged seisukohad ja põhimõtted. [...]

Juhid on kasutanud ebaausalt ära oma seisukohta nende suhtes, keda nad oma alluvaks peavad. Nad on otsustanud esitada inimestele oma tingimused - kas nendele alluda või kaotada oma karjäär. [...]

See võimu kuritarvitamine - inimesed oleksid otsekui jumalaiks tehtud - tekitab minus õigustatud kartust. Kõikjal, kus selline asi ilmneb, on see needuseks. - TM 359-361 (1895)

Väikesele inimgrupile on pandud liiga rasked kohustused ja vastutus. Pealegi ei tee mõned neist Jumalat oma Nõuandjaks. Mida teavad need mehed Jumala töö vajadustest välismaal? Kuidas saavad nad otsustada küsimusi, mille kohta neilt nõu küsitakse? Pealegi läheb välismaal vastuse kättesaamisega aega vähemalt kolm kuud, isegi kui vastatakse viivituseta. - TM 321 (1896)

Need, kes elavad kaugetes maades, ei tee seda, mida nad õigeks peavad enne, kui on taotlenud luba Battle Creek´ist. Enne tegevusse astumist ootavad nad sellest paigast jaatavat või eitavat otsust. - SpT-A(9)32 (1896)

50 Ei ole mõistlik valida tööd juhtima vaid Peakonverentsi esimeest. Peakonverentsi töö on avardunud ja mõned asjad on tehtud mõttetult keeruliseks. Üles on näidatud arukuse puudumist. Tööpõld peaks jaotatama divisjonideks või töötama välja mõne muu plaani, et töö jaguneks mitme inimese vahel. - TM 342 (1896)

(Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudus organiseeriti 1863. aastal. See hõlmas 3500 liiget, poolt tosinat kohalikku liitu, umbes 30 evangeeliumitöölist ja kolmest liikmest koosnevat Peakonverentsi nõukogu. Sellist väikest organisatsiooni suutis peakonverentsi esimees hästi juhtida ja nõustada. Ta sai isiklikult külastada igat tähtsat koosolekut ja pöörata tähelepanu avaliku tööga seotud asjaajamistele. Aastaks 1896 oli koguduse töö Ühendriikides aga tunduvalt laienenud ning ulatus Euroopasse, Austraaliasse ja ka Aafrikasse. Nüüd muutus ühele mehele võimatuks teostada adekvaatset järelvalvet ja anda otstarbekaid juhiseid nii laialihajutatud töö edukaks laabumiseks. Ellen White soovitas moodustada osakondi nii, et koguduse liikmed üle maailma ei tarvitseks nõu saamiseks ühe inimese poole pöörduda. Seda soovitust võeti kuulda ja moodustati unioonid ja divisjonid)

Juhid, kel ei ole tarkust, ei kõnele Jumala nimel

Hääl Battle Creekist, mida on peetud nõuandvaks autoriteediks selle kohta, kuidas teha tööd, ei ole enam Jumala hääl. – 17MR 185 (1896)

On juba mitmed aastad sellest, kui ma pidasin Peakonverentsi häält Jumala hääleks. – 17MR 216 (1898)

Et need mehed peaksid seisma pühas paigas ning olema rahvale Jumala hääleks – nagu me kunagi uskusime, et Peakonverents seda on – see aeg on möödas. – GCB [Peakonverentsi bülletäänid], 3. apr. 1901, lk 25.

Uut kogudust ei ole vaja

51 Sa võtad „Tunnistustest" teatud lõigud, mis kõnelevad armuaja lõpust ja Jumala rahva raputamisest ning osutad siis, et on vaja minna selle rahva seast välja puhtama, pühama rahva hulka. Kogu sinu töö meeldib väga vaenlasele. [...] Kui paljud peaksid sinu pakutud vaated vastu võtma ning nendest kõnelema teistele ja nende järgi tegutsema, näeksime üht suurimatest fanaatilistest erutustest, mis iial seitsmenda päeva adventistide keskel aset on leidnud. Just seda Saatan tahabki. – 1SM 179 (1890)

Issand ei ole andnud sulle sõnumit nimetada seitsmenda päeva adventiste Baabüloniks ning Jumala rahvast sellest Baabülonist välja kutsuda. Kõik sinu esitatud põhjendused ei oma minu silmis mingit kaalu, kuna Issand on andnud mulle selge valguse, mis on sinu kuulutusele otse vastupidine. [...]

Ma tean, et Issand armastab oma kogudust. Seda kogudust ei tohi laiali saata ega seda väiksemateks, sõltumatuteks osadeks lõhkuda. Taoliseks ettevõtmiseks ei ole vähimatki alust, selle vajaduse kohta ei ole vähimatki tõendit. – 2SM 63, 68, 69 (1893)

Ma kinnitan teile, vennad, et Issandal on organiseeritud kogudus, kelle kaudu Ta töötada kavatseb. [...] Kui keegi hakkab Jumala käske pidavat rahvast, seda organiseeritud kogudust lõhkuma, kui ta hakkab seda kogudust inimlikel kaaludel kaaluma ning selle rahva kohta kohtumõistvat otsust tegema, siis võite olla kindlad, et Jumal ei ole temaga. Ta on vääral teel. – 3SM 17, 18 (1893)

Jumal seab kõik korda

52 Ei ole mingit vajadust kahelda ega karta, et tööl ei ole edu. Jumal on ise oma töö eesotsas ning seab kõik korda. Kui koguduse juhtkonna hulgas on vaja midagi parandada, siis Jumal võtab selle asja ette ning parandab vead. Uskugem, et Jumal viib selle majesteetliku laeva, mis Tema rahvast kannab, kindlalt sadamasse. – 2SM 390 (1892)

Kas Jumalal siis ei ole elavat kogudust? Tal on kogudus, kuid see on alles võitlev kogudus, mitte veel võitnud kogudus. Jah, me oleme kurvad, et selles koguduses on vigadega liikmeid nagu nisu hulgas umbrohtu. [...]Ehkki koguduses eksisteerivad pahed ning neid on kuni selle maailma lõpuni, peab kogudus viimseil päevil olema valguseks maailmale, mis on patust rüvetatud ja demoraliseerunud. Kogudus, nõrk ja puudustega kogudus, noomitusi, etteheiteid ja nõuandeid vajav kogudus on ainus objekt selle maa peal, mille eest Kristus ülima tähelepanuga hoolitseb. – TM 45, 49 (1893)

Saatana väed ei võida iialgi. Võit ootab hoopis kolmanda ingli kuulutust. Nii nagu omal ajal Issanda väehulkade Juht Jeeriko müürid maha kiskus, nii viib Ta võidule ka Issanda käske pidava rahva tänapäeval – kõiki vastasjõude aga tabab kaotus. – TM 410 (1898)

Vastutust tuleb jagada

53 Meie praegune vajadus on töö ümberorganiseerimine. Me peame alustama algusest peale ning ehitama töö hoopis uutele põhimõtetele. [...]

Siin on mehed, kes seisavad meie mitmesuguste asutuste eesotsas. Siin on meie haridustöö juhid ning töö juhid eri liitudes ning eri osariikides. Kõik need mehed peavad esindama oma põlde ning neil peab olema hääleõigus plaanide tegemisel. Peab olema rohkem kui kaks-kolm meest, kes tohutu tööpõllu vajadusi kaaluvad. Töö on suur ning pole võimalik, et ühe inimese mõistus sellise mahuga töö jaoks suudaks plaane teha. [...]

Nüüd tahaksin ma öelda, et Jumal ei ole andnud ühelegi inimesele meie ridades kuninglikku võimu, et töö seda või teist haru täielikult kontrollida. Selliste püüete tagajärjel on töö suuresti pidurdatud. [...] Töö tuleb täiesti reorganiseerida, täielikult uuendada. Eri komiteedesse tuleb tuua uusi jõude. GCB, 3. apr. 1901, lk 25, 26

[Tegemist on väljavõttega Ellen White'i avakõnest Battle Creek´is 2. aprillil 1901 alanud Peakonverentsi töökoosolekul.]

Tuleb luua uusi liitusid. See oli Jumala plaan, et Austraal-Aasias moodustati unioon. [...] Ei ole tarvis saata inimesi tuhandete miilide taha nõu küsima ning siis nädalaid vastust oodata. Juhid, kes viibivad otse põllul, peavad otsustama, kuidas toimida. – GCB, 5. apr. 1901, lk 69, 70

1901. aasta Peakonverents võtab üleskutse vastu

54 Kas teate, kes on olnud meie keskel siin istungjärgu algusest peale? Kes on kõrvaldanud kõik need negatiivsed asjad, mis harilikult sellisel koosolekul esile kerkivad? Kes on kõndinud selle suure telgi vahekäikudes? Taeva Jumal ja Tema inglid. Nad ei tulnud siia, et teid tükkideks kiskuda, vaid et teile kainet mõistust ja rahulikku meelt anda. Nad on olnud meie keskel, tegemaks Jumala tööd ja hoidmaks tagasi pimedusejõude, et Jumala plaanid ei saaks takistatud. Jumala inglid on meie hulgas tegutsenud. [...]

Ma pole iial oma elus olnud millegi üle nii imestunud kui nende muudatuste üle, mis nüüd sellel koosolekul on aset leidnud. See ei ole meie töö. Jumal on selle teostaja. Jah, juhtnöörid nende asjade suhtes anti küll minule, kuid enne

kui käesoleval istungil kokkuvõtteid tehti, ei olnud ma ise sõuteline neist juhtnööridest aru saama. Jumala inglid on selle suure rahvahulga keskel üles ja alla kõndinud. Ma sooviksin, et see teile kõigile meelde jääks. Ma soovin, et peaksite ka meeles: Jumal on tõotanud, et Ta parandab oma rahva haavad. GCB, 25. apr. 1901, lk 463, 464

Peakonverentsi töökoosoleku ajal tegutses Issand vägevalt oma rahva heaks. Iga kord, kui mõtlen sellele kokkutulekule, valdab mind haarav, pühalik tunne ning minu süda on täis tänu. Me oleme näinud Issanda, oma Lunastaja majesteetlikke samme. Me kiidame Tema püha nime, sest Ta on oma rahvale pääste toonud. – RH, 26. nov. 1901

55 On olnud vajadus organiseerida unioonid, et Peakonverents kohalikele piirkondadele oma tahet ei dikteeriks. Peakonverentsile antud võim ei tohiks olla koondatud ühe, kahe ega ka kuue mehe kätte. Eri divisjonide üle peaks olema komitee. – Ms 26, 3. apr. 1903

[Täiendavat informatsiooni 1901. a. Peakonverentsi töökoosolekul tehtud organisatsiooniliste muudatuste kohta vt 10 BC 1050–1053 (parandatud ja täiendatud väljaanne)]

E. G. White kinnitab oma usaldust SPA organisatsiooni suhtes

Me ei saa astuda ära sellelt aluselt, mille Jumal on rajanud. Me ei saa astuda mingisse uude organisatsiooni. See tähendaks taganemist tõest. – 2SM 390 (1905)

Mul on kästud öelda seitsmenda päeva adventistidele üle kogu maailma: Jumal on meid kui rahvast kutsunud, et oleksime Talle eriliseks aardeks. Ta on määranud, et Tema kogudus maa peal oleks täiuslikult ühendatud Vaimus ning Vägede Issanda plaanides lõpuaja jaoks. – 2SM 397 (1908)

Mõnikord, kui väike grupp mehi, kellele on Peakonverentsi nimel usaldatud töö üldine juhtimine, on püüdnud läbi viia ebamõistlikke plaane, mis Jumala

tööd pidurdanuks, olen ma öelnud, et ei saa enam pidada nende väheste meeste esindatud Peakonverentsi häält Jumala hääleks. Sellega ei taha ma sugugi öelda, et ei tuleks lugu pidada Peakonverentsi otsustest, kui need on tehtud korrakohaselt valitud esindajate kogu poolt, kes on tulnud kokku kõigist maailma osadest.

56 Jumal on määranud, et Tema koguduse esindajatel kõigist maailma osadest, kui nad on kokku tulnud Peakonverentsile, oleks autoriteet. Viga, mida paljud võivad teha, seisneb selles, et ühe mehe mõistusele ja otsustele – või ka väikese grupi otsustele – omistatakse täielik autoriteet ja mõju, mille Jumal on usaldanud vaid oma kogudusele Peakonverentsi otsuste ja nõupidamiste kaudu – kui ollakse kokku tulnud, et Tema töö edasiminekut planeerida. – 9T 260, 261 (1909)

Jumal on andnud oma kogudusele erilise autoriteedi ja võimu, mida kellelgi pole õigust tähele panemata jätta ega põlata. Kes seda põlgab, põlgab Jumala häält. – AA 164 (1911)

Tunnen suurt rõõmu ja julgust, kui mõistan, et Iisraeli Jumal ikka veel oma rahvast juhib ning et Ta on nendega kuni otsani. – 2SM 406 (1913)

[Need sõnad on Ellen White'i viimasest läkitusest Seitsmenda Päeva Adventistide Peakonverentsi istungjärgule. Need luges ette Peakonverentsi president A. G. Daniells 27. mail 1913.]

W. C. White'i seisukoht

57 Ma rääkisin pr. Lida Scottile, kuidas mu ema suhtus ülejäänute koguduse läbieludesse. Mu ema õpetas selgesti, et Jumal ei luba adventkogudusel nii täielikult ära langeda, et sellest tuleks välja minna ning uus kogudus moodustada. – W. C. White E.E. Androssile, 23. mail 1915 (White Estate Correspondence File)

Vajame ikka veel vaimulikku äratust

Kord keskpäeval kirjutasin ma sellest tööst, mis oleks võidud korda saata viimasel [1901.a.] Peakonverentsi istungjärgul, kui juhtivatel kohtadel olevad vennad oleksid järginud Jumala tahet ja plaane. Need, kes on saanud suure valguse, ei ole selles valguses köndinud. Istungjärk lõppes, kuid murrangut ei toimunud. Mehed ei alandanud end Issanda ees, nagu nad oleksid pidanud tegema, ning Püha Vaimu ei valatud välja.

Kui jõudsin kirjutamisega sinnamaani, kaotasin teadvuse, ning näisin asuvat Battle Creekis.

Kogunesime Tabernacle'i kiriku suurde saali. Alustati palvega, seejärel lauldi ning palvetati taas. Jumala poole saadeti ülimalt tõsiseid palveid. Koosviibimist iseloomustas Püha Vaimu eriline kohalolek. [...]

Keegi ei paistnud olevat liiga uhke, et kogu südamest oma patte tunnistada. Need, kes olid olnud töös juhtivatel kohtadel ning kel oli mõju, kuid kel polnud seni olnud julgust oma patte tunnistada, olid nüüd esimesed.

Selles suures saalis valitses selline rõõm nagu ei iial varem.

58 Siis ärkasin oma teadvusetust seisundist, mõistmata hulk aega, kus ma olen. Sulepea oli mul ikka veel käes. Mulle lausuti sõnad: „See kõik oleks võinud olla. Issand ootas seda oma rahvalt. Kogu taevas ootas, et õnnistusi välja valada." Ma mõtlesin, missugune oleks praegu võinud olla meie koguduse olukord, kui viimasel Peakonverentsil oleks tehtud põhjalik töö. – 8T 104–106 (5. jaan. 1903)

Mulle avaldasid sügavat mõju stseenid, mis hiljuti öises nägemuses mu silme eest möödusid. Näis, et paljudes kohtades leiab aset suur liikumine, suur äratus. Meie rahva liikmed astusid üksteise kõrvale vastusena Jumala kutsele. – TM 515 (1913)

[Ellen White'i viimasest läkitusest Peakonverentsi istungjärgule 1913. a.]

Jumala kannatlikkus oma rahvaga

On kurb, et kogudus ei ole kaugeltki täitnud oma Lunastaja ootusi. Ometi ei jäta Issand oma rahvast maha. Ta kannatab nendega ikka veel – mitte headuse pärast, mida Ta neis leiaks, vaid seetõttu, et tõe ja õiguse vaenlased Tema nime ei teotaks ning Saatana käsilased Jumala rahva hävingu üle võiduröömu ei tunneks. Ta on nende isemeelsuse, uskmatuse ja rumalusega kaua kannatanud. Imeväärse pikkmeele ja kaastundega on Ta neid kasvatanud ja neile distsipliini õpetanud. Kui nad Tema õpetusi tähele panevad, puhastab Ta nad nende patustest kalduvustest, kingib neile oma igavese pääste ning teeb nad mälestusmärkideks oma armu väest läbi igaveste aegade. – ST, 13. nov. 1901

Peaksime meeles pidama, et kogudus, ehkki nõrk ja puudustega, on ainus objekt selle maa peal, mille eest Kristus ülima tähelepanuga hoolitseb. Ta valvab oma kogudust pidevalt ning teeb ta tugevaks oma Püha Vaimu läbi. – 2SM 396 (1902)

Jumal töötab nendega, kes on Talle ustavad

59 Issandal Jeesusel on alati valitud rahvas, kes Teda teenib. Kui Juuda rahvas Kristuse, Eluvürsti, hülgas, võeti Jumala riik nende käest ära ja anti paganatele. Sama põhimõtte kohaselt jätkab Jumal tegutsemist kõigis oma töö harudes ka tänapäeval.

Kui kogudus osutub Issanda Sõnale ustavusetuks – ükskõik missugune oleks tema seisukoht, ükskõik kui kõrge ja püha oleks tema kutsumus – ei saa Issand enam temaga koos töötada. Siis peab Ta valima teised ning andma oma suured, vastutusrikkad ülesanded uutele inimestele. Kui aga ka need uued omakorda ei puhasta oma elu kõigest ebaõigest, kui nad ei raja kogu oma elu ja tööd puhastele ja pühadele põhimõtetele, saadab Issand ka neile rasked läbielud ning alandab neid. Kui nad meelt ei paranda, tõukab Ta nad oma kohalt ning nad on üldiseks teotuseks. – 14MR 102 (1903)

Kohut mõistetakse saadud valguse järgi

Taevase pühamu kaaludel kaalutakse seitsmenda päeva adventistide kogudust. Tema üle mõistetakse kohut nende eesõiguste ja võimaluste järgi, mis tal on olnud. Kui tema vaimulikud kogemused ei vasta nendele eesõigustele, mida Kristus lõpmatu hinnaga talle on andnud, kui saadud õnnistused ei ole teinud teda kõlblikuks talle usaldatud tööd tegema, siis langetatakse tema kohta otsus: „Leitud kerge olevat." Tema üle mõistetakse kohut saadud valguse ja võimaluste järgi. [...]

60 Pühalik hoiatus, mis on saadetud meile nii kallite asutuste hävimise kaudu, kõlab: „Siis mõtle nüüd, kust sa oled langenud, ja paranda meelt ja tee esimesi tegusid..." (Ilmutuse 2:5) [...]

[Battle Creek´i kliinik – oma aja suurim ja kuulsaim adventistide asutus kogu maailmas – põles 28. veebruaril 1902 maani maha. Peagi pärast seda hävis tules ka kirjastus Review and Herald – 30. dets. 1902.]

Kui kogudus, kuhu on juba tunginud ärataganemise haputaigen, tõsiselt meelt ei paranda ega pöördu, siis peab ta maitsma omaenda tegude vilja, kuni talle jälestus peale tuleb. Kui ta aga kurjale vastu paneb ning otsustab teha head, kui ta kogu alanduses otsib Jumalat ning sirutub oma kõrge kutsumuse poole Kristuses, seistes igavese tõe alusel ning võttes usu läbi vastu talle valmis pandud õnnistused, teeb Issand ta terveks. Ta seisab siis Jumalast antud lihtsuses ja puhtuses, allumata maistele meelitustele, näidates, et tõde on ta tõepoolest vabaks teinud. Siis on selle koguduse liikmed tõepoolest Jumala esindajad – Tema väljavalitud. – 8T 247–251 (21. apr. 1903)

Iisraeli ajalugu on meile hoiatuseks

61 Viimseil päevil on Jumala rahvas samadele ohtudele välja pandud nagu kunagi vanaaja Iisrael. Need, kes ei võta vastu Jumala saadetud hoiatusi, langevad samadesse ohtudesse nagu vanaaja Iisraelgi ega saa oma uskmatuse tõttu Jumala hingamisse. Iisraeli tabasid hädad nende pühitsemata südame ning Jumalale alistumatu tahte tõttu. Asjaolu, et Jumal viimaks nad rahvana hülgama pidi, oli tingitud nende endi uskmatusest, eneseusaldusest, soovimatusest pattu kahetseda, meelepimedusest ning kalestunud südamest. Ajaloost võime teada saada, missugused ohud meid varitsevad.

62 „Katsuge, vennad, et kellelgi teie seast ei oleks kuri uskmatu süda, mis loobub elavast Jumalast. [...] Sest me oleme saanud Kristuse osalisiks, kui me vaid otsani kindla hoiame esimese usulootuse" (Heebrealastele 3:12, 14). – Le 30, (1895)

Võitlev kogudus on veel ebatäiuslik

Võitlev kogudus ei ole veel võitnud kogudus. Meie maa ei ole veel taevas. Kogudus koosneb eksivatest, ebatäiuslikest inimestest, kes alles Kristuse koolis õpivad, et saada kasvatust ja ettevalmistust nii selleks kui tulevaseks, igaveseks eluks. – ST, 4. jaan. 1883

Mõned inimesed mõtlevad, et kui nad astuvad kogudusse, täituvad nende ootused ning nad kohtavad koguduses ainult puhtaid ja täiuslikke inimesi. Nad on oma usus äärmiselt innukad ning nähes teiste liikmete vigu ütlevad nad: „Me lahkusime maailmast, et mitte puutuda kokku pahelisusega, nüüd aga näeme pahesid ka siin!" Nad küsivad nagu sulased Kristuse tähendamissõnas: „Kust tuleb siis umbrohi?" Ei, me ei tarvitse hoopiski pettuda, sest Issand ei ole andnud meile mingit garantiid koguduse täiuslikkuse kohta. Kogu meie innukus ei saavuta seda, et võitlev kogudus oleks sama puhas nagu võitnud kogudus. – TM 47 (1893)

Võitnud kogudus on ustav ning sarnaneb Kristusele

Töö lõpeb peagi. Võitleva koguduse liikmed, kes osutuvad ustavaiks, moodustavad siis võitnud koguduse. – Ev 707 (1892)

Kogu Kristuse elu eesmärgiks oli viia inimestele sõnumit Jumala armastusest. Ta igatses tungivalt seda armastust teistele edasi anda. Tema näost kiirgas kaastunne, Tema käitumist iseloomustas Jumala arm, alandus, tõde ja armastus. Iga Tema võitleva koguduse liige peab ilmutama samu omadusi, kui ta soovib kord kuuluda võitnud koguduse ridadesse. – FE179 (1891)

ÜLEJÄÄNUTE KOGUDUSE VAIMULIK ELU

Kristlase elu kaks külge

63 Sellel ajastul – vahetult enne Kristuse teist tulemist taeva pilvedel – tuleb teostada selline töö, nagu teostas Ristija Johannes. Jumal vajab töölisi, kes aitaksid inimestel valmistuda, et jääda seisma Issanda suurel päeval. [...] Et viia inimestele sellist sõnumit nagu viis Johannes, peab meil olema samasugune vaimulik kogemus nagu temal. Meie juures tuleb teostada samasugune töö. Peame vaatama Jumalale ning Teda vaadates kaotama silmist iseenda. – 8T 332, 333 (1904)

Läbikäimine Jumalaga õilistab meie elu ja iseloomu. Inimesed näevad siis meist – nagu nad nägid jüngritest – et oleme olnud Jeesusega. See annab meie tööle väe, mida miski muu ei saa anda. Me ei saa endale lubada sellest väest ilma jääda. Meie elul peab olema kaks külge – ühelt poolt mõtiskluse ja vaikse palve elu, teiselt poolt elu täis aktiivsust ja tõsist tööd. – MH 512 (1905)

Palve ja jõupingutused, jõupingutused ja palve – see peaks olema teie elu sisu. Te peate palvetama, pidades silmas, et kogu vägi tuleb Jumalalt ning kogu kiitus kuulub Temale – ning töötama samal ajal nii energiliselt, otsekui vastutaks te ise töö eest. – 4T 538 (1881)

64 Keegi ei või ainsatki päeva, ainsatki tundi ilma palveta end julgena tunda. – GC 530 (1911)

See, kes ei tee midagi muud peale palvetamise, lakkab peagi ka palvetamast. – SC 101 (1892)

Kindlalt Kristusesse rajatud

Peagi saabub torm, mis paneb proovile iga inimese usu. Usklikud peavad juba praegu olema kindlalt rajatud Kristusesse, muidu viib mõni eksitus nad väärteele. – Ev 361, 362 (1905)

Oleks hea, kui veedaksime iga päev ühe tunni Kristuse elu üle mõtiskledes. Me peaksime läbi võtma Tema elu punkt punktilt ning laskma kujutlusvõimel haarata sellest iga stseeni – eriti Tema elu viimaseid stseene. – DA 83 (1898)

Meie ainus kaitseabinõu kurja vastu on see, kui Kristus elab meie südames usu läbi Tema õigusesse. Kui meil ei ole elulist ühendust Jumalaga, ei suuda me iial vastu seista enesearmastuse, naudinguiha ning patuste kiusatuste pühitsematule mõjule. Võib-olla loobume me küll paljudest halbadest harjumustest ja katkestame isegi teatud ajaks läbikäimise Saatanaga, aga kui meil ei ole elavat ühendust Jumalaga, kui me iga hetk end Tema alluvusse ei anna, siis kuri võidab meid. Kui me ei ole isiklikult tuttavad Kristusega, kui meil ei ole Temaga pidevat ühendust, oleme jäetud vaenlase meelevalda ning lõppude lõpuks täidame ikkagi tema tahtmist. – DA 324 (1898)

65 Kristus, ristilöödud Kristus, peaks olema meie mõtiskluste, meie kõneluste, meie kõige rõõmutoovamate tunnete aineks. – SC 103, 104 (1892)

Kujundatud Püha Vaimu läbi

Inimsüda kogeb tõelist õnne alles siis, kui ta on end iseloomu kujundamiseks üle andnud Jumala Vaimule. Vaim muudab inimese Jeesuse Kristuse kuju sarnaseks. Püha Vaimu mõju tagajärjel kaob vaen Jumala vastu ning selle asemele asub armastus ja usk. Uhkuse asemele tuleb alandlikkus. Hing hakkab mõistma tõe ilu ning iseloomu täiuslikkuse ja õilsuse kaudu saab Kristus austatud. – OHC 152 (1896)

Meil tuleb iga oma olemuse impulss, iga südame kalduvus, iga mõistuse võime allutada hetk-hetkelt Jumala Vaimu kontrollile. – PP 421 (1890)

Vaim valgustab meie pimedust, toob teadmisi meie teadmatuse asemele ning aitab meid meie paljudes vajadustes. Meie mõistus aga peab pidevalt otsima Jumalat. Kui lubame endasse asuda maailmameelsusel, kui meil ei ole soovi palvetada, kui meil ei ole tahtmist pidada ühendust Temaga, kes on meie jõu ja tarkuse allikas, siis Püha Vaim ei jää meie südamesse. – OHC 154 (1904)

Piibliuurimise vajadus

Uuendatud südant ei ole võimalik selles seisukorras hoida, kui me ei kasuta selleks iga päev Jumala Sõna soola. Jumalikku armu tuleb vastu võtta päev päevalt, muidu ei jää me oma pöördunud olukorda püsima. – OHC 215 (1897)

66 Teie usu aluseks peab olema Jumala Sõna. Haarake kinni tõe elavast tunnistusest. Uskuge Kristusesse kui oma isiklikku Õnnistegijasse. Ta on alati olnud meie Ajastute Kalju. – Ev 362 (1905)

Kristlased peaksid olema valmis selle suure ootamatuse vastu, mis peagi maailma tabab. Seda ettevalmistust on võimalik saavutada, uurides hoolikalt Jumala Sõna ning püüdes oma elu selle õpetustega kooskõlastada. – PK 626 (u 1914)

Ainult need, kes on oma meeli kinnitanud Piibli tõdedega, jäävad viimases suures konfliktis seisma. – GC 593, 594 (1911)

Ainult need, kes on olnud hoolsad Pühakirja uurijad ning kes on tõearmastuse oma südamesse vastu võtnud, võivad olla kaitstud selle vägeva eksituse eest, mis kogu maailma oma vangi haarab. – GC 625 (1911)

Meie inimestel oleks tarvis mõista Jumala Sõna, nad peaksid omandama süstemaatilised teadmised ilmutatud tõe põhimõtetest. See valmistab neid ette sündmuste vastu, mis maailma tabavad, ning tagab, et igasuguste õpetuste tuuled neid õigelt rajalt kõrvale ei vii. – 5T 273 (1885)

Õppige Pühakirja tekste pähe

Peaksime iga päev mitu korda võtma aega ning pühendama mõned väärtuslikud silmapilgud palvele ning Pühakirja uurimisele – kasvõi sedavõrd, et ühtainustki teksti meelde jätta. Nii võib hinges püsida vaimulik elu. – 4T 459 (1880)

67 Jumala kallihinnaline Sõna on elu mõõdupuuks nendele noortele, kes jäävad ustavaks taeva Kuningale. Nad peaksid Pühakirja uurima. Nad peaksid tekste tekstide järel pähe õppima ning omandama teadmisi sellest, mida Issand on öelnud. – ML 315 (1887)

Püstitage Pühakirja müür enda ümber – ning te avastate, et maailm ei suuda seda maha kiskuda. Õppige Pühakirja tekste pähe ning paisake need Saatanale näkku, kui ta teid oma rünnakutega kiusama tuleb. „Kirjutatud on" – nii seisis Saatana kiusatustele vastu meie Issand ning võitis need. – RH, 10. apr. 1888

Riputage oma sisemaailma saalidesse üles Kristuse kallihinnalised sõnad. Neid tuleb hinnata enam kui kulda või hõbedat. – 6T 81 (1900)

Kandke endaga tööl kaasas taskupiiblit ning kasutage iga võimalust, et Jumala Sõna väärtuslikke tõotusi pähe õppida. – RH, 27. apr. 1905

Saabub aeg, mil Jumala Sõna paljudele enam kättesaadav ei ole. Kui see Sõna on aga mällu vajutatud, ei saa seda meilt keegi ära võtta. – MR760 24 (1906)

Uurige Jumala Sõna. Õppige selle väärtuslikud tõotused pähe, nii et kui teilt kunagi Piibel ära võetakse, jääks Jumala Sõna ikka teie valdusse. – 10MR 298 (1909)

Ilmutuse 14. peatükk on Jumala rahvale usu ankruks

68 Neil viimseil päevil on meie kohus teha kindlaks esimese, teise ja kolmanda ingli kuulutuse täielik tähendus. Kogu meie tegevus peaks olema kooskõlas Jumala Sõnaga. Esimese, teise ja kolmanda ingli kuulutus on kõik omavahel

seotud ning on ilmutatud meile Ilmutuse 14. peatükis alates 6. salmist kuni lõpuni. – 13MR 68 (1896)

Paljudel, kes võtsid vastu kolmanda ingli kuulutuse, ei olnud kogemusi seoses kahe eelneva kuulutusega. Saatan sai sellest aru ning jälgis neid pidevalt, et neid teelt kõrvale viia. Kolmas ingel aga osutas kõige pühamale paigale ning need, kel oli kogemusi eelmiste kuulutustega, nägid nüüd teed taevasesse pühamusse. Paljud nägid inglite sõnumites tõe täiuslikku ahelat ning võtsid kõik need sõnumid nende õiges järjestuses rõõmuga vastu. Nad järgnesid Jeesusele usu läbi taevasesse pühamusse. Neid sõnumeid esitati mulle kui Jumala rahva usu ankrut. Neid, kes neist aru saavad ning need vastu võtavad, ei saa Saatana paljud eksitused õigelt teelt kõrvale viia. – EW 256 (1858)

Harjutage oma meeli uskuma Jumala Sõna

Need, kes tunnevad, et neil on õigus Jumala Sõnas kahelda ning tõstatada alati küsimusi, kui on vähimgi võimalus seda mitte uskuda, leiavad, et hädade saabudes tuleb oma usu säilitamiseks kohutavalt võidelda. Peaaegu võimatu on võita mõju, mis seob uskmatuses kasvatatud mõistust. Hing on niivõrd seotud Saatana köidikutega, et seda kohutavat võrku, mis hinge ümber ikka tihedamalt ja tihedamalt koomale tõmbub, on võimatu puruks kiskuda.

69 Asudes kahtlevale seisukohale, kutsub inimene endale appi Saatana jõud. Inimesel, keda on kasvatatud uskmatuses, on üksainus lootus: langeda abitult Õnnistegija jalgade ette ning kogu oma tahe, kogu oma elu lapselikult Kristuse kätte anda. Tema võib pimedusest oma imelist valgust esile tuua. Inimesel enesel ei ole jõudu end Saatana köidikutest vabastada. See, kes harjutab end kahtlema ja kritiseerima, kinnitab end vaid uskmatuses. – Ms 3, 1895

Ettevalmistus tulevaste katsumuste vastu

Kristuse sulased ei peaks ette valmistama mingeid kindlaid kõnesid selleks puhuks, kui neid nende usu pärast võimude ette viiakse. Nende ettevalmistus peaks toimuma päev-päevalt Jumala Sõna kalleid tõdesid südamesse tallele pannes, Kristuse õpetustest toitudes ning palve kaudu oma usku kinnitades. Siis, kui nad kohtu ette viiakse, toob Püha Vaim neile meelde just vajalikud tõed, mis võivad kuulajate südamesse jõuda. Jumal toob Pühakirja hoolsa uurimise kaudu omandatud tõed nende meelde just sel hetkel, kui neid vajatakse. – CSW 40, 41 (1900)

70 Kui saabuvad katsumusajad, siis paljud, kes kuulutavad praegu teistele, avastavad oma seisukohti läbi kaaludes, et nad ei suuda paljude asjade kohta rahuldavat vastust anda. Enne läbikatsumist ei olnud neil oma suurest teadmatusest aimugi. Koguduses on palju liikmeid, kes ei kahtle sugugi oma arusaamises kõigist meie usupunktidest. Kuni tulevad läbikatsumised, ei ole nad oma nõrkusest teadlikud. Kui neid aga oma usukaaslastest lahutatakse ning nad on sunnitud üksi seisma ning oma põhimõtetest aru andma, on nad üllatatud, kui segased on nende arusaamised seisukohtadest, mida nad tõe pähe vastu võtsid. – 5T 707 (1889)

Kontrollige oma moraalseid võimeid

Võime oma usu üle vastust anda on suur saavutus. Kui aga tõde ei jõua sellest sügavamale, ei saa hing kunagi päästetud. Süda peab kogu moraalsest saastatusest puhastatama. – OHC 142 (1893)

Vähesed mõistavad, et nende kohus on oma mõtteid ja kujutlusi kontrollida. Kui vaimu ei ole distsipliiniga harjutatud, siis on raske mõtteid kasulike asjade juures hoida. Kui me aga oma mõtteid õigesti ei suuna, siis ei saa meie hinges välja areneda ka tõeline religioon. Peame oma meeled hõivama pühade, igaveste asjadega, vastasel korral valitsevad seal kerged,

pinnapealsed mõtted. Nii vaimseid kui moraalseid võimeid tuleb harjutada distsipliiniga, harjutamisega need võimed täiustuvad. – OHC 111 (1881)

Meil on väga vaja arendada puhtaid, vooruslikke mõtteid. Meil on vaja tugevdada oma moraalseid võimeid vastukaaluks madalatele, lihalikele motiividele. Jumal aitab meil himude orjusest ärgata! – MM 278 (1896)

Eenoki eeskuju

71 Eenok kõndis Jumalaga enne oma taevassevõtmist kolmsada aastat, maailma olukord aga ei olnud tollal kristliku iseloomu täiustamiseks sugugi soodsam kui praegu. Kuidas kõndis Eenok Jumalaga? Ta harjutas oma südant ja vaimu olema pidevalt teadlik Jumala ligiolekust. Hädaohus olles tõusid tema palved päästmise pärast üles Jumala poole.

Eenok keeldus kõigest, mis Jumalale võiks mitte meeldida. Ta hoidis Issandat pidevalt oma silme ees. Ta palvetas: „Õpeta mulle oma teid, et ma ei eksiks. Millega ma võiksin Sulle rõõmu valmistada? Millega ma võiksin Sind austada, mu Jumal?" Nii kujundas ta oma elu pidevalt kooskõlas Jumala käskudega ning usaldas oma Taevast Isa täiuslikult. Ta ei andunud oma mõtetele ega oma tahtele – kõik oli sulanud ühte tema Taevase Isa tahtega.

Eenok oli nende esindajaks, kes elavad maa peal, kui Kristus tuleb ja kes võetakse taevasse surma nägemata. – 1SAT 32 (1886)

Eenokil olid kiusatused nagu meilgi. Ta elas ühiskonnas, mis ei olnud õigluse suhtes soodsamalt meelestatud kui meie ühiskond. Õhk, mida ta hingas, oli rüvetatud patust nagu meiegi ajal – ometi elas ta püha elu. Ta jäi rüvetamatuks oma ajastu valitsevatest pattudest. Samal kombel võime puhtaks ja rüvetamatuks jääda ka meie. – 2T 122 (1868)

Tuletage meelde Jumala õnnistusi minevikus

72 Meenutades meie liikumise ajalugu ning tuletades meelde iga sammu meie arenemises kuni tänaseni, võin vaid öelda: „Tänu Jumalale!" Kui ma vaatan, mida Issand on teinud, olen täidetud hämmastuse ning usaldusega Kristuse kui meie Juhi vastu. Meil ei ole tulevikus midagi karta, kui me vaid ei unusta teed, millel Issand meid on juhtinud, ning Tema õppetunde meie liikumise ajaloos. – LS 196 (1902)

Aeg tõsiselt järele mõelda

Kui jumalakartlikel inimestel on iial olnud vajadus järelemõtlemiseks, siis on see aeg täna, mil isiklik vagadus nii oluline on. Tuleks endalt küsida: „Kes ma olen? Mis on minu töö? Milline on minu missioon praegusel ajal? Kelle poolel ma tegelikult töötan – Kristuse või vaenlase poolel?" Iga hing peaks end Jumala ees alandama, sest elame praegu Suurel Lepituspäeval. Isegi hetkel, kui sa neid ridu loed, uuritakse paljude inimeste elu Jumala kohtu ees. Puhkama läinutel ei ole enam kaua aega haudades viibida. Jumala kohtus ei ole sulle tagatiseks sinu usutunnistus, vaid see, millele on suunatud sinu kiindumused. Küsi endalt: „Kas on minu hingetempel puhas kõigest rüvedusest? Kas olen oma patud tunnistanud ning neid Jumala ees kahetsenud, neist ära pöördunud, et need kustutataks? Kas ma võtan ehk end liiga kergelt? Olen ma tahtlik tooma ükskõik millist ohvrit – et kasvada Jeesuse Kristuse tundmises? Kas ma tunnetan iga hetk, et ma ei kuulu endale, vaid olen Kristuse omand? Kas ma tunnetan, et minu teenistus kuulub Jumalale, kelle oma ma olen? – Ms 87, 1886

73 Me peaksime endalt küsima: „Mille nimel me elame ja töötame? Mis on kõige selle tulemus?" – ST, 21. nov. 1892

Elagem kohtupäevale mõeldes

Vaadeldes, kuidas meie suurlinnade elanikud oma äriaskeldustes siia-sinna tormavad, olen endalt küsinud: „Kas nad ka iial mõtlevad, et Jumala suur kohtupäev on saabumas?" Igaüks meist peaks elama, mõeldes sellele suurele päevale, mis peagi saabub. – 1SAT 25 (1886)

Me ei või endale lubada elada kohtupäevale mõtlemata. Ehkki seda on kaua edasi lükatud, on see nüüd ligidal, otse ukse ees. Peaingli pasun äratab peagi surnud ning üllatab elavaid. – GC 560, 561 (1892)

Valmistugem Kristuse tulekuks

Kui taevastele asjadele mõtlemine mulle praegu mingit rõõmu ei paku, kui mul pole sugugi huvi Jumala tundmist otsida, kui mulle ei meeldi Kristuse iseloomu vaadelda, kui mulle ei meeldi selle üle mõtiskleda, kui pühadus mulle kütkestav ei ole – võin olla kindel, et minu lootus taevasse saada on asjatu. Täielik kooskõla Jumala tahtega – see on kõrge eesmärk, mis peaks kristlasel pidevalt silme ees olema. Tõeline kristlane armastab kõnelda Jumalast, Jeesusest, sellest puhtast ja õnnelikust kodust, mille Kristus on valmistanud nende jaoks, kes Teda armastavad. Nendele asjadele mõtlemine, hinge toitumine Jumala kallitest tõotustest on apostli sõnade kohaselt sama, mis maitsta „tulevase ajastu vägesid" [Heebrealastele 6:5]. – 5T 745 (1889)

74 Kui sinu vahekord Jumalaga on korras praegu, siis oled sa valmis, kui Kristus ka juba täna tuleks. – HP 227 (1891)

ÜLEJÄÄNUTE KOGUDUSE TÖÖ JA ELUVIIS

Teenimise ja eneseohverduse vaim

75 Jumal on kaua oodanud, et teenimisvaim haaraks kogu kogudust – nii et igaüks hakkaks töötama oma võimete kohaselt. Kui Jumala koguduse liikmed hakkavad tegema neile määratud tööd nii kodupõllul kui välismaal ja täidavad nii Kristuse käsku, on kogu maailm varsti hoiatatud ning Issand Jeesus ilmub peagi väes ja aus. – AA 111 (1911)

Kõikjal võib näha kalduvust asendada isiklikud jõupingutused organisatsioonilise tööga. Inimlik tarkus kaldub konsolideerumisele ja tsentraliseerumisele, püütakse ehitada üha suuremaid kirikuid, rajada üha suuremaid asutusi. Suured hulgad jätavad heategevustöö organisatsioonidele ja asutustele, otsitakse võimalusi vältida maailmaga igasuguseid kontakte – ning peagi muutub süda külmaks ja kattub koorikuga. Mõeldakse ainult iseendale. Hingest kaob armastus nii Jumala kui inimeste vastu.

76 Kristus on usaldanud oma järelkäijaile isikliku töö – töö, mida ei ole võimalik teha hulgakesi. Haigete ja vaeste teenimist, evangeeliumi viimist kadunutele ei saa jätta komiteedele ega heategevusorganisatsioonidele. Evangeelium nõuab isiklikku vastutust, isiklikke jõupingutusi, isiklikku ohvrit – MH 147 (1905)

„Kaubelge seni, kuni ma tagasi tulen"

Kristus ütles: „Kaubelge, kuni ma tagasi tulen!" [Luuka 19:13]. Võib-olla möödub ainult mõni aasta ning Issand tuleb – kuid seni tuleb meil tööd teha. – RH, 21. apr. 1896

Kristus soovib, et igaüks meist harjutaks end kainelt Tema teisele tulemisele mõtlema. Igaüks peaks päev-päevalt Jumala Sõna uurima, samal ajal ka mitte igapäevaseid kohustusi hooletusse jättes. – Le 28, 1897

Kristus ütles, et kui Ta tuleb, on paljud Teda ootava rahva hulgast parajasti oma igapäevase töö juures. Mõned on põllul külvamas, mõned lõikust kokku kogumas, mõned veskil jahvatamas. Jumala soov ei ole, et Tema valitud hülgaksid oma igapäevased kohustused ning pühendaksid end jõudeelule ja mõtisklustele, elades otsekui mingis religioosses unenäos. – Ms 18a, 1901

Püüa kõike head, mida suudad, teha selles elus. – 5T 488 (1889)

Ela, otsekui oleks käesolev päev viimane

77 Me peaksime valvama, töötama ja palvetama, otsekui oleks käes viimane päev, mis meile on antud. – 5T 200 (1882)

Meie ainus kaitseabinõu on teha päev päeva kõrval oma tööd, valvates ja oodates, toetudes iga hetk Tema väele, kes oli surnud, aga sai elavaks, ning „elab ajastute ajastuteni". – Le 66, 1894

Pühendage end ja oma lapsed igal hommikul Jumalale. Ärge arvestage kuude ja aastatega – tulevased kuud ja aastad ei kuulu teile. Teile on antud vaid see üksainus lühike päev. Töötage selle päeva tunnid Meistri heaks, otsekui oleks see teie viimane päev maa peal. Asetage kõik oma plaanid Jumala ette – olles valmis nende täitumiseks või neist loobumiseks, nii nagu jumalik juhtivus osutab. – 7T 44 (1902)

Kuidas pidada hingamispäeva vastutustundega

[Vt. artikkel „Hingamispäevapidamine", 6T 349–368]

Meie Taevane Isa soovib, et hingamispäevapidamise kaudu säiliks inimestes Tema tundmine. Ta soovib, et hingamispäev juhiks meie mõtted Tema kui tõelise, elava Jumala juurde – ning et Tema tundmise kaudu oleks meil elu ja rahu. – 6T 349 (1900)

Peaksime kogu nädala kestel hingamispäeva meeles pidama ning tegema ettevalmistusi, et pühitseda seda käsu kohaselt. Ainuüksi hingamispäeva vormilisest pidamisest ei ole kasu. Meil tuleks mõista hingamispäeva vaimulikku tähendust kõigi elualade jaoks. [...]

78 Kui hingamispäeva nii meeles peetakse, siis ei lubata ajalikul ja maisel hõivata vaimulikule elule kuuluvat kohta. Ühtki kohustust, mis tuleb täita kuue nädalapäeva kestel, ei jäeta siis hingamispäevaks. – 6T 353, 354 (1900)

Igapäevased vajadused tuleb rahuldada, haigete eest tuleb hoolitseda, puudustkannatajate vajadused tuleb täita. Inimesed, kes jätavad hooletusse kannatuste leevendamise hingamispäeval, on Jumala silmis süüdi. Jumala püha puhkepäev loodi inimese jaoks ning halastusteod on selle päeva eesmärgiga täiuslikus kooskõlas. Jumal ei soovi, et Tema loodolevused kannataksid kasvõi ainsagi tunni kauem, kui nende piinu on võimalik leevendada – olgu see siis hingamispäeval või ükskõik millisel päeval. – DA 207 (1898)

Ustavus kümnises ja annetustes

Kümnis on püha – Jumal on selle jätnud iseenda jaoks. See tuleb tuua Tema varakambrisse ning seda tarvitada evangeeliumitööliste ülalpidamiseks. [...] Lugege hoolikalt prohvet Malaki kolmandat peatükki ning leidke sealt, mida Jumal kümnise kohta on öelnud. – 9T 249 (1909)

Uues Testamendis ei ole kümnise käsku uuesti korratud – nagu hingamispäeva käskugi. Nende kehtivust on lihtsalt eeldatud – ning samal ajal selgitatud nende sügavat vaimulikku tähendust. – CS 66 (1882)

Issand kutsub nüüd seitsmenda päeva adventiste kõigis maailma osades üles pühendama end Temale ning tegema Tema töös vastavalt olukordadele oma parimat. Ta soovib, et nad oma heldemeelse annetamisega ilmutaksid, kuivõrd nad hindavad Tema õnnistusi ning kuivõrd nad on tänulikud Tema halastuse eest. – 9T 132 (1909)

79 Heategevuslikud annetused testamendi kaudu on vilets aseaine kõigele sellele heale, mida oleks võidud teha eluajal. – 5T 155 (1882)

Jumala töö vajadused suurenevad pidevalt, sedamööda kuidas läheneme ajastute lõpule. – 5T 156 (1882)

Meid on asetatud selles maailmas proovile, et näha, kuivõrd oleme kõlblikud tuleviku jaoks. Ükski, kelle iseloomul on egoismi saastav plekk, ei saa taevasse. Seepärast paneb Jumal meid proovile siin, usaldades meile ajaliku vara, et selle kasutamise kaudu võiksime näidata, kas meile on võimalik usaldada igaveseid rikkusi. – CS 22 (1893)

Rajage uusi asutusi

Mõned võivad öelda: „Kui Issand tuleb juba nii pea, kas on siis vajadust rajada koole, raviasutusi ja toidutehaseid? Kas on siis vaja õpetada noortele ametit?"

Issanda plaan on, et täiustaksime pidevalt talente, mis Ta meile on andnud. Me ei saa seda aga teha neid kasutamata. Kristuse peatse tuleku ootus ei peaks meid laisaks tegema. Selle asemel peaks see meid ajendama tegema kõikvõimalikku, et olla kasuks ja õnnistuseks inimkonnale. – MM 268 (1902)

80 Kõigis maailma osades tuleb teostada suur töö. Ärgu keegi mõelgu, et kuna lõpp on lähedal, ei ole tarvis ehitada asutusi, mida Jumala töö vajab. [...] Kui Issand ise meile ütleb, et ei ole enam tarvis ehitada koosolekuruume, koole, raviasutusi ega kirjastusi, alles siis on meil aeg käed kokku panna ja lasta Issandal endal töö lõpetada. Seni on aga meil võimalus näidata oma innukust Jumala töös ning armastust inimkonna vastu. – 6T 440 (1900)

Tervishoiumisjon

Kui tuleb aeg, mil religioosne vägivald hakkab ähvardama meie rahva usuvabadust, siis need, kes seisavad südametunnistuse vabaduse kaitsel, satuvad ebasoodsasse olukorda. Iseenda pärast peaksid nad praegu, mil neil on selleks

veel võimalusi, omandama teadmisi haiguste, nende põhjuste, profülaktika ning ravi suhtes. Need, kes seda üleskutset järgivad, leiavad endale kõikjal tööpõllu. Alati on nende ümber kannatajaid ja abivajajaid – ja mitte ainult meie koguduses, vaid eeskätt just inimeste hulgas, kes tõde ei tunne. – CH 506 (1892)

Ma sooviksin teile kinnitada: peagi ei ole enam võimalik teha mingit evangeeliumitööd peale tervishoiutöö. – CH 533 (1901)

Jumala rahvas hindab oma tervist

Mulle näidati, et tervishoiureform on osa kolmanda ingli kuulutusest ning sellega niisama tihedalt seotud nagu käsi kehaga. – 1T 486 (1867)

81 Meil tuleb inimestele näidata, et naturaalse tee ja kohvi, tubaka ja alkoholi tarvitamine on patune kalduvus. Me ei saa nendega võrdsustada liha, munade, või, juustu jms. tarvitamist. Neid ei tohiks tõsta esiplaanile, otsekui oleks see meie töös peamine. Seevastu esimesena nimetatuid – teed, kohvi, tubakat, õlu, veini ja igasuguseid alkohoolseid jooke – ei tuleks tarbida lihtsalt mõõdukalt, vaid neist tuleb täielikult loobuda. – 3SM 287 (1881)

Tõeline kasinus õpetab meid loobuma täielikult kõigest kahjulikust ning kasutama mõõdukalt ka seda, mis on tervislik. – PP 562 (1890)

Puhas õhk, päike, mõõdukus, korrapärane puhkus, kehalised harjutused, õige toitumine, vee kasutamine ning lootus jumalikule väele – need on tõelised ravivahendid. – MH 127 (1905)

Kõik, mis rikub tervist, ei vähenda mitte ainult kehalist jõudu, vaid nõrgestab ka vaimseid ja moraalseid võimeid. Kasvõi üheleainsale kahjulikule harjumusele andumine teeb üha raskemaks teha vahet hea ja kurja vahel ning seega ka raskemaks kurjale vastu seista. – MH 128 (1905)

Tagasipöördumine algse toidusedeli juurde

Jumal püüab meid samm-sammult tagasi viia oma algse plaani juurde – et inimene toituks maa looduslikest andidest. Need, kes ootavad Issanda tulekut, loobuvad lõpuks täielikult lihasöömisest. Liha ei ole enam nende toidulaual. Me peaksime alati seda eesmärki silme ees hoidma ning järjekindlalt selle poole püüdlema. – CH 450 (1890)

82 Rahva hulgas, kes väidab end ootavat Kristuse peatset ilmumist, peaksid ilmnema palju suuremad uuendused kui praegu. Tervishoiureform peab viima meie rahva hulgas täide seni sooritamata töö. Meie hulgas on neid, kes peaksid olema küllalt teadlikud lihasöömise ohtudest, kuid söövad ometi liha edasi ning viivad seega ohtu oma füüsilise, vaimse ja vaimuliku tervise. Paljud, kes selles küsimuses praegu ainult pooleldi pöördunud on, lahkuvad kord Jumala rahva hulgast ega könni enam meiega. – RH, 27. mai 1902

Aeg paastuda ja palvetada

Praegu ning edaspidi – kuni ajastute lõpuni – peaks Jumala rahvas olema tõsisem, ärksam ja mitte toetuma omaenda, vaid oma Juhi tarkusele. Nad peaksid võtma endale päevad paastumiseks ja palvetamiseks. Täielik toidust loobumine ei ole neil päevadel tingimata nõutud, kuid süüa tuleks mõõdukalt ning vaid kõige lihtsamat toitu. – CD 188, 189 (1904)

Tõeline paastumine, mida tuleks soovitada kõikidele, on Jumala poolt külluses pakutava tervisliku ja lihtsa toidu tarvitamine ning hoidumine stimuleerivatest toitudest. Tuleks vähem mõelda maisest toidust ja joogist ning rohkem taevasest toidust, mis annab meile vaimuliku elujõu. – MM 283 (1896)

83 Jumalakartuse haputaigen ei ole täiesti kaotanud oma väge. Ajal, mil ohud ja depressioon koguduses on suurimad, paistab välja see väike grupp, kes kõnnib valguses. Need inimesed „ohkavad ja ägavad kõigi hirmsate asjade pärast, mis maa peal sünnivad". Eriliselt aga tõusevad nende palved taeva

poole koguduse pärast, kuna selle liikmed elavad maailma viiside ja kommete järgi. – 5T 209, 210 (1882)

Täielik usaldus Jumalasse

Pühitsemata tööliste tõttu läheb mõnikord nii mõnigi asi valesti. Te võite vahel tõesti nutta teiste väärtegude tagajärgede pärast, kuid ärge muretsege. Töö on meie Suure Õpetaja pideva järelvalve all. Kõik, mida Ta nõuab, on, et töölised tuleksid Tema juurde korraldusi saama ning Tema juhtnööridele ka kuuletuksid. Ta kannab oma südamel kõiki töö harusid – kogudusi, misjonipõlde, hingamispäevakoole, asutusi. Miks siis muretseda? Igatsusega näha koguduses elu peaks kaasnema täielik usaldus Jumalasse. [...]

Ärge pingutage üle endale Jumalast antud võimeid, püüdes Tema tööd kiiremini edasi viia. Inimlik vägi ei suuda tööd kiirendada, inimlikuga peab kaasnema taevaste olevuste vägi. [...] Kui ka kõik need töölised, kes praegu rängimat koormat kannavad, kõrvale jääksid, läheks Jumala töö ikkagi edasi. – 7T 298 (1902)

Perekondlikud palvused

Kogunege oma lastega nii õhtuti kui hommikuti Jumala ette palvusele, lugege Tema Sõna ning laulge Talle tänulaule. Õpetage oma lapsi Jumala käske peast kordama. – Ev 499 (1904)

84 Perekondlikud palvused peaksid olema lühikesed ja elavad. Ükski laps ega perekonnaliige ei tohiks neid palvusi igavuse või huvipuuduse tõttu kartma hakata. Kui loetakse pikk peatükk, seejärel aga kommenteeritakse seda pikalt ning ka palvetatakse pikalt, muutub see väärtuslik teenistus igavaks ning kõik tunnevad kergendust, kui see kord läbi saab. [...]

Perekonnaisa peaks valima Pühakirjast huvitava ning kergesti arusaadava osa. Mõnest vähesest salmist on küllalt, et koostada õppetükk, mida sel

konkreetsel päeval praktikas läbi elada püütakse. Võib esitada küsimusi, teha mõned huvitavad, konkreetsed märkused, võib tuua ka lühikese ja tabava näite. Lõpuks võib laulda mõne salmi mingist elavast laulust, seejärel aga lühidalt ja asjakohaselt palvetada. See, kes teisi palves juhib, ei peaks palvetama kõikvõimalike asjade pärast, vaid väljendama oma vajadused lihtsate sõnadega, mitte unustades tänu ja kiitust. – CG 521, 522 (1884)

Hoiduge ühendusest maailmaga

[Tsiteeritud Ilmutuse 18:1–3] Samal ajal kui kõlab tõekuulutus ning sooritab oma sõelumistööd, peaksime meie kui Jumala ustavad vahimehed oma tõelisest seisukohast teadlikud olema. Me ei tohiks astuda ühendusse maailmaga ega osa saada maailma vaimust – vastasel korral kaotame selge vaimuliku nägemise ning hakkame neid, kelle käes on tõde ning kes Issanda kuulutust edasi viivad, nägema teiste kristlike koguduste vaatepunktist. Samal ajal aga ei tohiks me ka variseride sarnaselt end maailmast eemal hoida. – EGW´88 1161 (1893)

85 Need, kes valvavad ning ootavad Kristuse ilmumist taeva pilvedel, ei lähe kaasa maailma lõbustustega ega kogune üldse lihtsalt lõbusaks ajaviitmiseks. – Ms 4, 1898

Siduda end lepingute, partnerluse või äritegevuse kaudu nendega, kes meie usku ei ole, pole Jumalale meelepärane. – RH, 4. aug. 1904

Me peaksime siduma end uskmatutega vaid niipalju kui hädavajalik, samas oma põhimõtteid ohverdamata. Me ei peaks astuma nende ühingutesse ega seltsidesse. Ometi tuleb meil neile selgeks teha, et toetame kogu südamega näiteks karskusliikumist. – Te 220 (1884)

Meelelahutus, mida Kristus heaks kiidab

Kristlaste eesõiguseks – ning ühtlasi ka kohustuseks – on värskendada oma vaimu ja keha süütute meelelahutustega, et paremini kasutada oma vaimseid ja kehalisi võimeid Jumala auks. – MYP 364 (1871)

Kristlaste käsutuses on palju vahendeid, mis võivad neile õnne ja rõõmu pakkuda, ning nad võivad eksimatult öelda, millised rõõmud vastavad jumalikele nõuetele. Nad võivad tunda rõõmu meelelahutustest, mis ei nürista vaimu ega madalda hinge, mis ei valmista pettumusi ega jäta halba järelmaiku, mis ei hävita eneseusaldust ega tõkesta teed kasulikkusele. Kui nad saavad Jeesuse endaga kaasa võtta ning säilitada palvevaimu, on nad kindlal pinnal. – MYP 38 (1884)

86 Me peaksime oma kokkutulekuid organiseerima ja käituma selliselt, et kui me koju tagasi pöördume, oleks meie südametunnistus puhas nii Jumala kui inimeste ees. Peaksime olema teadlikud, et ei ole kedagi haavanud ega kellelegi halba mõju avaldanud. [...]

Kui te teatud meelelahutustele ja rõõmudele saate usus Jumala õnnistusi paluda, ei ole need ohtlikud. Kuid iga lõbustus, mis teeb teid suutmatuks isiklikule palvele ning perekonnapalvele või mõjutab teid palvekoosolekutest eemale hoidma, on ohtlik. MYP 386 (1913)

Muusika, mis ülendab

Nii nagu Iisraeli lapsed end kõrbeteel pühade lauludega rõõmustasid, nii käsib Jumal oma lapsi ka tänapäeval nende rändurielu helgemaks muuta. On vähe vahendeid, mis nii kergesti aitavad Tema sõnu meelde jätta, kui nende kordamine laulus. Laulul on imeväärne vägi. Laulul on vägi tahumatut, jõhkrat loomust mahendada, vägi mõttemaailma elustada, kaastunnet äratada, kooskõlalist tegevust edendada ning hajutada süngust ja masendust, mis nii sageli julguse ära võtab ning meie jõupingutusi nõrgestab. – Ed 167, 168 (1903)

87 Muusikal on koht jumalateenistustel taevastes õuedes ning me peaksime püüdma oma tänu- ja kiituslauludega juba siin läheneda niipalju kui võimalik taevastele kooridele. [...] Laulmine on nii nagu palvegi jumalateenistuse osa. – PP 594 (1890)

Instrumentide kasutamise vastu muusikas ei tohiks kellelgi midagi olla. Instrumente kasutati vaimulikel teenistustel juba muistsel ajal. Jumalat teeniti kannelde, tsimblite ja teiste pillidega. [Instrumentaal] muusikal peaks olema koht ka meie jumalateenistustel. – Ev 500, 501 (1898)

Televisioon ja teater

Ohtlikemate lõbustuspaikade hulka kuulub teater. Selle asemel, et olla moraali ja vooruste kooliks, nagu seda sageli väidetakse, on teater amoraalsuse taimelava. Teatrietendustel kinnistatakse ja kasvatatakse pahelisi harjumusi ja patuseid kalduvusi. Labased laulud, kahemõttelised liigutused ja miimika – kõik see laostab kujutlusvõimet ning moraali.

Noorukid, kes harjumuspäraselt selliseid lõbustuspaiku külastavad, on peagi täiesti rikutud. Meie maal ei leidu tugevamat mürki kujutlusvõimele kui teatrietendused. See mürk hävitab kõik vaimulikud mõjud ning kaotab soovi vaiksemate rõõmude ning kainemeelse reaalsuse vastu. Armastus teatristseenide vastu kasvab iga korraga – nii nagu tarbides kasvab iha alkoholi järele. – 4T 652, 653 (1881)

Jumala õnnistusi ei saa paluda ühelegi teatris või tantsupõrandal veedetud tunnile. Ükski kristlane ei tahaks sellises paigas oma elu viimast tundi veeta. Ükski ei tahaks viibida seal, kui Kristus tuleb. – MYP 398 (1882)

88 Ainsad rõõmud ja meelelahutused, mida võib julgelt endale lubada, on need, mis ei eemalda meid vaimulikust ja tõelisest. Ainsad julged kohad on need, kuhu võime Jeesuse endaga kaasa kutsuda. – OHC 284 (1883)

Riietus ja ehted

Ei ole mingit vajadust teha riietusküsimust meie religiooni peaküsimuseks. On midagi palju tähtsamat, millest rääkida. Rääkige Kristusest – ning kui süda on tõeliselt pöördunud, siis kõik, mis ei ole kooskõlas Jumala Sõnaga, kaob iseenesest. – Ev 272 (1889)

Kui me oleme kristlased, siis järgime Kristust ka siis, kui Tema tee ei vasta meie loomupärastele kalduvustele ja soovidele. Ei ole mingit kasu, kui ma ütleksin, et te ei tohiks kanda seda või teist. Kui armastus nende tühiste asjade vastu on ometi teie südames, siis on see otsekui puudelt lehtede lõikamine. Lihaliku südame kalduvused panevad aja jooksul end jälle maksma. Teil igaühel peab olema oma isiklik südametunnistus. – CG 429, 430 (1892)

Ma kutsun meie rahvast üles hoolega järele mõtlema, kuidas Jumala palge ees kõndida. Järgige riietemoodi seni, kuni see on kooskõlas tervislike põhimõtetega. Riietugu meie õed lihtsalt – nagu paljud teevadki – ning olgu nende riietus heast, vastupidavast materjalist ning vastav nende eale. Ärgu hõivaku riietusküsimus liigselt nende meeli. Meie õed peaksid riietuma lihtsalt, tagasihoidlikult ja sündsalt. Andke maailmale elav näide Jumala armu seesmisest ilust. – 3SM 242 (1897)

89 Välimus annab tunnistust südame tegelikust seisukorrast. – 1T 136 (1856)

Kirjanduse vajalikkus

Tuleks välja anda lihtsas ja selges keeles kirjutatud materjale, kus selgitatakse elulise tähtsusega teemasid ning sündmusi, mis peagi maailma tabavad. – HM (Home Missionary), 1. veebr. 1890

Esimese ja teise ingli kuulutus kõlas 1843. ja 1844. aastal. Nüüd elame me kolmanda ingli ajal, kuid samaaegselt tuleb meil kuulutada kõiki kolme. [...] Maailmale tuleb need sõnumid viia kirjanduse ning kõnede näol, näidates nii mineviku kui tuleviku sündmusi prohvetliku ajaloo taustal. – CW 26, 27 (1896)

Selget, ilustamata tõde tuleb kuulutada lendlehtede, traktaatide ja raamatute kaudu. Neid tuleb levitada otsekui sügisesi lehti. – 9T 230 (1897)

90 Raamatud „Patriarhid ja prohvetid", Taanieli ja Ilmutusraamatu seletused ning „Suur Võitlus" on praegu vajalikumad kui iial varem. Neid tuleks laialdaselt levitada, kuna neis sisalduvad tõed avavad paljude silmad. – CM 123 (1905)

Seni, kuni kestab armuaeg, on meil ka võimalus kirjanduse levitamiseks. – 6T 478 (1900)

Meie ajakirjades ei tohiks olla teravaid rünnakuid

Autorid, keda avaldatakse meie ajakirjades, ei tohiks teha vihjeid ega rünnakuid, mis kahjustavad ja tõkestavad meie tööd. Sellised rünnakud takistavad meil juurdepääsu kõikidele klassidele, sealhulgas eriti katoliiklastele. Meie kohus on kõnelda tõde armastuses, mitte aga segada tõega lihaliku südame pühitsemata tundeid, mis ilmutavad sama vaimu nagu meie vaenlased. [...]

Me ei tohiks kasutada karme, teravaid sõnu. Kõrvaldage need kõigist artiklitest ja kõnedest. Las inimestele teeb etteheiteid Jumala Sõna. Surelikud tööriistad aga peaksid olema ühendatud Kristusega, varjatud Temas. – 9T 240, 241, 244 (1909)

Me peaksime kõrvaldama oma kirjutistest ja kõnedest kõik väljendid, mida eraldi võetuna võidaks tõlgendada vääralt – otsekui oleksime korra ja seaduse vastu. Kõike tuleks hoolikalt kaaluda. Me ei tohiks end asetada olukorda, kus võidakse tunnistada, otsekui oleksime tarvitanud sõnu, mis kutsuvad üles ustavusetusele meie riigi ja seaduste suhtes: – Le 36, (1895)

Tõeline kristlus ei ilmne sõjakate süüdistuste ja hukkamõistu kaudu. – 6T 397 (1900)

Hoiduge kõrvalise tähtsusega asjadest

91 Jumal ei ole läinud mööda oma rahvast, asetades ühe valitud üksiklase sõla ja teise sinna – ainsate väärilistena hoidma Tema tõde. Ta ei anna iialgi ühele inimesele valgust, mis oleks vastupidine koguduse kindlalt rajatud põhimõtetele. Igas uues reformiliikumises on üles kerkinud inimesed, kes väidavad just seda. [...] Keegi ei peaks olema niivõrd ennastusaldav, et väita, nagu oleks Jumal andnud talle erilise valguse oma vendade seas. [...]

Keegi näiteks haarab kinni mingist uudsest, originaalsest ideest, mis ei näi olevat tõega vastuolus. Ta /.../tegeleb sellega seni, kuni see näib talle kauni ja tähtsana – on ju Saatanal vägi sellist muljet jätta. Viimaks muutub see inimese jaoks kõikehaaravaks teemaks, keskpunktiks, mille ümber on koondatud kõik muu – ning tõde on südamest kadunud. [...]

Ma hoiatan teid nende kõrvalteemade eest, mis nii kergesti tõest eemale viivad. Eksitus ei ole kunagi kahjutu. See ei pühitse iial kedagi, vaid toob alati segadusi ja lahkmeelt. – 5T 291, 292 (1885)

Rõhutage ühtsust, mitte eriarvamusi

Nende jaoks, kellel on tõe valgus, on valmis pandud tuhanded maskeeritud kiusatused. Meie ainus kaitseabinõu on mitte vastu võtta ühtki uut doktriini, ühtki uut Pühakirja tõlgitsust, andmata seda enne kogenud vendadele kaalumiseks. Esitage seda neile alandlikus õpilasemeelsuses ning tõsise palvega. Kui nad selles valgust ei näe, alistuge nende otsusele, sest „kus on palju nõuandjaid, seal on abi". [...]

Kerkivad esile inimesed, kes väidavad, et neil on uus valgus, uued ilmutused, mis kalduvad kõigutama usku vanadesse rajamärkidesse. Nende õpetused ei kannata välja kontrolli Jumala Sõna abil, ent ometi viiakse paljud hinged eksiteele. Levitatakse väärinformatsiooni ning paljud langevad sellesse

võrku. [...] Me ei saa olla küllalt valvsad iga uue eksituse vormi suhtes – püüab ju Saatan pidevalt inimesi tõest eemale kiskuda. – 5T 293, 295, 296 (1885)

92 Me peaksime osutama, kuivõrd tähtis on üksmeel – samal ajal mitte nõudes teistelt, et nad tuleksid samasugustele seisukohtadele nagu meie. Kui kõik otsivad Kristuse alandust, siis on neil ka Kristuse meel. Tagajärjeks on ühtsus. – Le 15, 1892

Me kutsun üles neid, kes usuvad tõde, köndima üksmeeles oma vendadega. Ärge andke maailmale võimalust öelda, et me oleme äärmuslased, et meie hulgas on lahkhelid, et üks õpetab üht, teine teist. Hoiduge lahkmeelest. – TM 57 (1893)

Kuidas astuda vastu kritiseerijatele

Need, kes on usust lahkunud, tulevad meie koguduste juurde, et juhtida meie tähelepanu ära töölt, mida Jumal soovib meie kaudu teha. Te ei saa aga endale lubada kuulata tõe asemel väljamõeldisi. Ärge peatuge, et püüda pöörata inimest, kes teie töö suhtes etteheiteid teeb. Nähtagu, et teid mõjutab Jeesuse Kristuse Vaim, ning Jumala inglid ise panevad teie huultele sõnad, mis jõuavad vastaste südamesse. Kui aga need mehed enda juurde kindlaks jäävad, siis mõistavad kaine meelega inimesed teie kogudusest ise, et asute kõrgemal tasandil. Kõnelge nii, et inimesed mõistaksid: teie kaudu kõneleb Jeesus Kristus. – 9T 148, 149 (1909)

Ülistage Jumala Sõna

93 Kui me töötame selleks, et tekitada inimestes erutavaid tundeid, siis loomulikult saavutame seda, mida soovime – ning tõenäoliselt tekitame rohkem probleeme kui neid lahendada jõuame. Meie tööks aga peaks olema „kuulutada Sõna" – rahulikult ja selgelt. Me ei peaks arvama, et meie ülesandeks on inimesi erutada. Jumala Püha Vaim üksi võib inimeste südames

tervet vaimustust tekitada. Las Jumal töötab. Tema inimlikud abilised aga köndigu vaikselt Tema palge ees – valvates, oodates, palvetades, vaadates iga hetk Jeesusele, lastes end kontrollida Tema kallil Vaimul kes on valgus ja elu. – 2SM 16, 17 (1894)

Peame minema inimeste juurde terve Jumala Sõnaga ning kui nad selle Sõna vastu võtavad, siis saab Püha Vaim tulla. Nagu ma juba enne olen öelnud, tuleb Püha Vaim alati sellisel viisil, mis inimeste mõistusele apelleerib. Kõnelemises, laulmises ja kogu vaimulikus töös peaksime ilmutama rahu, väärikust ja jumalakartust, mis ajendab iga tõelist Jumala last. – 2SM 43 (1908)

Just Sõna kaudu – mitte tunnete ega erutuse kaudu – soovime mõjutada inimesi tõele sõnakuulelikeks saama. Vaid Jumala Sõna alusel saame seista kindlalt. – 3SM 375 (1908)

ELU MAAL

Jumalik ideaal

Ehkki kõik Jumala loodu oli täiuslikkuse kehastus ning kogu Jumala loodud maal ei olnud Aadama ja Eeva õnneks midagi puudu, ilmutas Ta ometi oma suurt armastust nende vastu erilisel viisil ja rajas just nende jaoks aia. Nad pidid kulutama osa oma ajast õnnetoovas töös – aeda harides – teise osa aga ingleid vastu võttes, nende juhtnööre kuulates ning mõtiskledes. Aadama ja Eeva töö ei olnud kurnav. See pakkus neile rõõmu ja suurendas energiat. Kaunis aed pidi olema nende kodu – nende eriline peakorter. – 3SG 34 (1864)

Millised olid elutingimused, mis Igavene Isa oma Poja jaoks välja valis? Eraldatud kodu Galilea küngaste vahel, perekond, kes pidi end elatama ausa, väärika tööga; igapäevane võitlus raskustega; eneseohverdus, kokkuhoid ja kannatlik, rõõmutoov teenimine; igapäevane uurimistund emaga, avatud pühakirjarull põlvedel; vaikne koidiku- või videvikutund kusagil rohelises orus, looduse pühalik mõju, jumaliku loomistöö ja juhtivuse uurimine, hinge läbikäimine Jumalaga – sellised olid Jeesuse varase eluperioodi tingimused ja võimalused. – MH 365, 366 (1905)

Linnast eemale

Minge niipea kui võimalik linnast välja ning ostke väike tükk maad, kuhu saate rajada aia, kus teie lapsed saavad jälgida lillede kasvamist ning õppida neilt lihtsuse ja puhtuse õppetunde. – 2SM 356 (1903)

Linnast välja – see on minu sõnum praegu. Olge veendunud: kutse meie rahva jaoks on rajada oma kodu kaugele linnast välja. Juba üksainus pilk tänapäeva San Franciscole peaks kainelt mõtlevatele inimestele midagi ütlema ning osutama vajadusele linnast välja kolida. [...]

Issand kutsub oma rahvast linnadest eemale asuma, sest tunnil, mil te ei oota, võib neile linnadele sadada tuld ja väävlit. Vastavalt nende pattudele tuleb ka karistus. Kui üks linn hävib, siis ärgu keegi meie rahva hulgast mõelgu, et see on tühine asi. Ärgu keegi mõelgu, et ta soodsa võimaluse korral võib endale sellesse hävitatud linna uue kodu rajada. [...]

Kõik, kes nende asjade tähendusest aru saavad, peaksid lugema Ilmutuse üheteistkümnendat peatükki. Lugege sellest iga salmi ning osutage tähelepanu sündmustele, mis tulevikus neis linnades aset leiavad. Lugege ka stseene, mis on kujutatud sama raamatu kaheksateistkümnendas peatükis. – MB 1518 (10. mai 1906)

96 Isad ja emad, kel on tükk maad ning mugav kodu, on kuningad ja kuningannad. – AH 141 (1894)

Linnade jaoks tuleb teha tööd väljaspool linnu asuvatest keskustest

Jumala käske pidava rahvana peame linnadest lahkuma. Nii nagu Eenok omal ajal, tuleb meil küll linnade jaoks tööd teha, kuid me ei peaks linnades elama. – Ev 77, 78 (1899)

Linnade jaoks tuleb teha tööd väljaspool linnu asuvatest keskustest. Jumala käskjalg ütles: „Kas linnu ei tuleks siis hoiatada? Jah, tuleb küll, kuid Jumala rahvas ei peaks neis linnades elama, vaid neid külastama ja hoiatama neid sündmuste eest, mis peagi maailma tabavad." – 2SM 358 (1902)

Juba aastaid on mulle antud erilist valgust selle kohta, et me ei peaks rajama oma töö keskusi linnadesse. Segadused ja rahutused, mis peagi neid linnu täidavad, streigid ja ametiühingute kaudu tekitatavad eriolukorrad – see kõik osutub meie tööle suureks takistuseks. – 7T 84 (1902)

Kui ülekohus mingis riigis võimust võtab, siis on alati kuulda ka mõni hoiatav ja õpetav hääl nagu omal ajal Loti hääl Soodomas. Ometi oleks Lott saanud hoida oma perekonda paljude pahede eest, kui ta ei oleks rajanud oma kodu sellesse õelasse, roojasesse linna. Kõike, mida Lott ja tema pere Soodoma heaks tegid, oleks saanud teha ka siis, kui nad oleksid valinud koduks linnast eemal asuva paiga. – Ev 8 (1903)

97 Praegusel ajal tuleb nii mõnedelgi teha tööd Chicagos, kuid nad peaksid rajama töökeskused mõnesse maakohta, kust suunata linnas tehtavat tööd. Issand soovib, et Tema rahvas enda ümber vaataks ning hangiks töö keskusteks lihtsaid, odavaid krunte. Aeg-ajalt juhitakse siis nende tähelepanu ka suurematele maatükkidele, mida on võimalik hankida üllatavalt odava hinna eest. – Ev 402 (1906)

Loodusliku keskkonna rikkalikud õnnistused

Me ütleme taas: „Minge linnadest välja!" Ärge pidage seda millestki ilmajäämiseks, et peate minema küngastele ja mägedele. Otsige paika, kus võite olla üksi Jumalaga, õppida tundma Tema tahet, Tema teid. [...]

Ma kutsun meie rahvast üles tegema oma elutööks otsida vaimulikku meelsust. Kristus on otse ukse ees. Just seepärast ütlengi meie rahvale: „Ärge pidage seda millestki ilmajäämiseks, kui teid kutsutakse üles linnadest lahkuma ning maakohtadesse elama asuma. Just seal ootavad rikkalikud õnnistused neid, kes õnnistusi otsivad. Vaadeldes looduspilte ja uurides Looja kätetööd, muudetakse teid märkamatult ümber Tema kuju sarnaseks." – 2SM 355, 356 (1908)

Iseloomu kujundamine on maal palju kergem

Vanemad tormavad koos perekondadega linnadesse, kuna kujutlevad, et seal on kergem elatist hankida kui maal. Lapsed aga, kel pärast kooli ei ole midagi teha, saavad oma kasvatuse tänavalt. Halbade kaaslaste käest omandavad nad pahed ja kergemeelsuse. – 5T 232 (1882)

98 Kui saadate lapsed koolidesse, mis paiknevad linnas, kus neid ootavad igat liiki kiusatused ja ebamoraalsus, siis on iseloomu kujundamine kümme korda raskem nii vanemate kui laste jaoks. FE 326 (1894)

Linnad on täis kiusatusi. Peaksime planeerima oma tööd selliselt, et hoida oma noori sellest nakkusest nii kaugel kui võimalik. – AH 136 (1902)

Meie rahval on aeg viia oma perekonnad linnadest üksikumatesse paikadesse. Kui nad seda ei tee, siis paljud meie noortest ning nii mõnedki mitte enam väga noored satuvad vaenlase võrku. – 8T 101 (1904)

Isegi üksainus perekond saja hulgast ei arene linnas elades füüsiliselt, vaimselt ja vaimulikult paremini kui maal. Usku, lootust, armastust ja õnne – kõike seda on võimalik palju kergemini leida üksikutes paikades, seal, kus leidub aasu, künkaid, puid. Viige oma lapsed eemale linnakeskkonnast ja selle kärast, trammide ja autode mürast – ning te avastate peagi, et nende vaimutervis paraneb. Te leiate, et Jumala Sõna on nende südamesse palju kergem külvata kui enne. – AH 137 (1905)

Maakeskkonnas on inimestel parem tervis

See ei ole Jumala tahtmine, et Tema rahvas asuks linnadesse, kus on pidevalt segadusi ja rahutusi. Nad peaksid oma lapsi sellest säästma, sest kära ja askeldus demoraliseerivad linnades kogu elu. – 2SM 357 (1902)

99 Paljud, kes elavad linnades, kus neil ei ole ainsatki rohuliblet, kuhu jalga maha panna; kes aasta aasta järel on oma aknast vaid räpaseid õuesid ja kitsaid kõnniteid silmitsenud, kus neid ümbritsevad kivimüürid, sillutis ja kus ka õhk on täis tolmu ja suitsu – kui nad viia kusagile farmi, kus nende ümber on rohelised aasad, metsad, künkad ja ojad ning puhas ja värske õhk – siis on see nende jaoks otsekui taevas maa peal. – MH 191, 192 (1905)

Linnade keskkond on sageli tervisele otseselt ohtlik. Pidev võimalus mingisse haigusse nakatuda, saastatud õhk, vesi ja toit, inimesi täis tuubitud, pimedad ja ebatervislikud eluruumid – need on vaid osa paljudest pahedest. Jumala eesmärk ei olnud, et inimesed asuksid elama linnadesse külg külje kõrvale, kitsastesse tingimustesse. – MH 365 (1905)

Kasvatage ise endale toitu

Issand soovib, et Tema rahvas koliks elama maale, kus nad võivad hankida maatüki ning ise endale puuvilja ja aedvilja kasvatada ning kus nende lapsi on võimalik viia otsesesse kontakti looduse Jumala kätetööga. Minu sõnum on: „Viige oma pered linnadest välja!" – 2SM 357, 358 (1902)

Ikka ja jälle on Issand käskinud mul öelda meie rahvale, et nad oma pered linnadest välja viiksid – maale, kus nad ise endale toitu võivad kasvatada. On ju tulevikus ostmine ja müümine väga raske. Me peaksime just praegu hakkama tähele panema juhiseid, mida meile ikka ja jälle on antud: minge linnadest välja maakohtadesse, kus majad ei asu külg külje kõrval ja kus te olete vabad vaenlaste vahelesegamisest. – 2SM 141 (1904)

Rajage asutused väljapoole suurlinnu

100 Määrake vastutavateks kaine mõistusega mehed – mehed, kes ei kuuluta laialt oma plaane, vaid otsivad vaikselt maakohtades selliseid paiku, kust on hea juurdepääs linnadesse, kuhu on võimalik rajada koole töölistele, kuhu saab paigutada kliinikuid haigete ja väsinud hingede ravimiseks, kes veel tõde ei tunne. Otsige selliseid paiku väljaspool suurlinnu, kus on võimalik sobivaid ehitisi hankida kas annetusena või siis soodsa hinnaga meie rahva annetuste eest. Ärge rajage meie ehitisi kärarikastesse linnadesse. – Ev 77 (1909)

Coorangbong, New South Wales

Kuhu paigutada meie Austraalia piiblikool? [...] Kui rajada koolid linnadesse või ainult mõni miil linnast välja, siis on meil palju raskem seista vastu tudengite endise kasvatusstiili mõjule. On ju neil olnud harjumuseks puhkepäevadel osaleda võiduajamistel ja igasugustel hasartmängudel. [...]

101 Ei, me leiame, et on vaja rajada meie koolid linnadest eemale – siiski mitte nii kaugele, et ei ole võimalik linna sõita. Peame olema ju kasuks linnaelanikele ning laskma moraalses pimeduses oma valgust paista. – FE 310, 313 (1894)

Kõik selles paigas jättis mulle soodsa mulje, välja arvatud fakt, et paik asub kaugel suurtest maanteedest ning seepärast ei ole sealt nii kerge lasta oma valgust paista linnadele, mida moraalne pimedus surmavarjuna on katnud. See näib ainsa vastunäidustusena selle paiga suhtes. Ja ometi – ei ole soovitatav rajada meie kooli ühessegi suurlinna. – 8MR 137 (1894)

Olen veendunud rohkem kui kunagi varem, et just see on õige asukoht meie koolile. – 8MR 360 (1894)

Huntsville, Alabama

Need, kes on vastutavad Jumala töö eest Graysville'is ja Huntsville'is, peaksid uurima, kuidas nende asutuste lähedale oleks võimalik rajada töökodasid, et meie inimesed, kes on tahtlikud linnadest lahkuma, saaksid mõõduka hinna eest rajada sinna kodu ning leiaksid seal ka ülalpidamist. – Le 25, 1902

[Maatükk Graysville'is, Tennessees, asus 50 miili Chattanoogast põhjas. See 9 aakri suurune krunt asus otse 200 elanikuga küla kõrval. Kool viidi sealt selle praegusesse asupaika Collegedale'is aastal 1916.]

102 See oli Jumala juhtivus, et Huntsville'i koolile osteti farm. See asub soodsas paigas. Selle lähedal on suured puukoolid ning meie tudengid on neis suvel tööd leidnud, et katta oma õppekulusid Huntsville'i koolis. – SpT-B(12) 11 (1904)

Huntsville'i kooli farm on üks kauneimaid kohti ning oma kolmesaja aakriga peaks ta nii tööstuslikult kui põllumajanduslikult palju suuremat kasutust leidma. – SpT-B(12) 13 (1904)

Hiljuti esitati mulle küsimus: „Kas ei tuleks Huntsville'i kooli farm ära müüa ning väiksem osta?" Mulle anti juhised, et seda farmi ei tohiks müüa ning et sellel paikkonnal on värviliste kooli pidamiseks palju eeliseid. – SpM [Spalding-Magan collection] 359 (1904)

Berrien Springs, Michigan

Ma kuulsin, et on arutatud meie kooli rajamist Berrien Springsi, Michigani edelaossa. Selle paiga kirjeldus meeldib mulle väga. [...] Sellises paigas nagu Berrien Springs on võimalik kool muuta otse musterkujuks ning ma loodan, et keegi ei tee takistusi, et selles suunas edasi minna. – 4MR 407 (12. juuli 1901)

Issanda hea käsi on olnud meie rahvaga selle paiga valikul. See koht vastab juhistele, mis mulle on antud meie koolide asupaiga kohta. Paik on eemal linnadest, seal on küllalt maad põllumajanduslikuks tegevuseks ning piisavalt ruumi, et ehitisi mitte külg külje kõrvale paigutada. Tudengitel on seal küllalt võimalusi maaharimiseks. – RH, 28. jaan. 1902

103 Viies kolledži Battle Creekist Berrien Springsi, Michigani, on vennad Magan ja Sutherland toiminud kooskõlas Jumalast antud valgusega. Nad on suurte raskuste kiuste rängalt tööd teinud... ning Jumal on olnud nendega. Ta on nende jõupingutused heaks kiitnud. – 4MR 260, 261 (1904)

Stoneham, Massachusetts

Issand on oma juhtivuse kohaselt avanud oma töölistele tee laiendada põldu New Englandis – paikkonnas, kus tuleb teostada eriline töö. Vendadel on olnud seal võimalik viia meie kliinik South Lancasterist üle Melrose'i – paika, mis on Bostonile palju lähemal, ning ometi sellest kärarikkast linnast küllalt

kaugel. Seega on patsientidel kõige soodsamad tingimused tervise taastamiseks. New Englandi kliiniku üleviimine Bostoni suhtes niivõrd soodsasse paika on toimunud Jumala juhtivuse kohaselt.

Kui Issand oma käe kord külge paneb, et meie ees teed avada, siis hoidku Jumal, et keegi meist end tagasi ei hoiaks. Ärgu keegi kahelgu, kas on tark edasi liikuda, ärgu keegi keelaku julgustust ja abi. Mulle näidati, et Issand ise juhtis New Englandi kliiniku üleviimist South Lancasterist Melrose'i. – SpT-B(13) 3 (1902)

Takoma Park, Washington, D.C.

104 Paigas, mis valiti meie kooli ja kliiniku jaoks, on kõik, mida võib soovida. Krunt meenutab mulle Issandast antud tunnuseid. See on oma eesmärgiks hästi kohandatud. Küllalt on ruumi nii kooli kui kliiniku rajamiseks, ilma et kumbki neist pruugiks end ahistatuna tunda. Õhk ja vesi on puhtad. Kaunis oja voolab otse läbi krundi põhjast lõunasse. See oja on väärtuslikum vara kui kuld või hõbe. Ehituskrundid asuvad suurepärase äravooluga küngastel.

Ühel päeval võtsime ette pika sõidu läbi Takoma Park`i mitmesuguste osade. Suur osa Takoma Park'ist on kaetud looduslikku metsaga. Majad on küllaltki ruumikad ja mugavad ning asuvad üksteisest parajal kaugusel. Majade ümber on hiiglaslikud männid, tammed, vahtrad ja teised puud. Majade omanikud on enamasti ärimehed, paljud aga töötavad ametnikena Washingtoni riigiasutustes. Nad sõidavad iga päev linna tööle ning pöörduvad õhtul oma vaiksetesse kodudesse tagasi.

Trükikoja jaoks on välja valitud hea paik, suhteliselt postkontori lähedal. Leitud on juba koht ka koosolekumaja ehitamiseks. Näib, et Takoma Park on eriliselt meie jaoks valmis seatud ning on oodanud meie asutusi ja töölisi. – ST, 15. juuni 1904

105 Issand on selle asja mulle otsustavalt selgeks teinud. Meie kirjastustööd, mida seni tehti Battle Creekis, tuleb nüüd hakata tegema Washingtoni lähedal. Kui pärast teatud aja möödumist Issand ütleb, et tuleb ka Washingtonist eemale minna, siis oleme valmis ka seda tegema. – RH, 11. aug. 1903

Madison, Tennessee

Olin väga üllatatud, kui nad Lõunas planeeritavast tööst kõneldes ütlesid, et soovivad rajada kooli kusagile kaugele Nashville'ist. Valguse kohaselt, mis mulle oli antud, teadsin, et nii ei oleks õige, ning ütlesin seda neile. Tööd, mida need vennad [E.A. Sutherland ja P. T. Magan] on Berrien Springsis omandatud kogemuste baasil võimelised tegema, tuleks teha Nashville'ist küllaltki kättesaadavas paigas; ei ole ju seda linna veel läbi töötatud nagu vaja. Kooli töötajatele oleks suureks õnnistuseks, kui nad asuksid Nashville'ile nii lähedal, et saaksid sealsetele töölistele nõu ja jõuga abiks olla.

Otsides sobivat paika kooli jaoks, leidsid vennad neljasaja aakri suuruse farmi ligikaudu üheksa miili kaugusel Nashville'ist. Farmi suurus, asupaik, kaugus Nashville'ist ning tagasihoidlik hind, mida küsiti – kõik see näis osutavat, et just see on meie kooli jaoks hea paik. Me soovitasime selle ära osta. Ma teadsin, et aja jooksul läheb meil kogu seda maad vaja. – RH, 18. aug. 1904

Mountain View, California

Mulle on antud ka juhised, et kirjastus Pacific Press tuleb Oaklandist ära viia. Aastate jooksul on linn üha kasvanud ning nüüd oleks vaja meie trükikoda paigutada juba mingisse maakohta, kus oleks võimalik töötajate majade püstitamiseks maad osta. Need, kes töötavad meie kirjastustes, ei ole kohustatud elama kärarikastes linnades. Neil peaks olema võimalus osta kodu, kus nad saavad elada, ilma et oleks tarvis nõuda kõrget palka. – FE 492 (1904)

106 Mountain View on linnake, millel on palju eeliseid. Selle ümber on kaunid viljapuuaiad. Kliima on pehme ning seal on võimalik kasvatada igasuguseid puuvilju ja aedvilju. Linn ei ole suur, ometi on see varustatud

elektriga. Linnas on ka hea postiteenistus ning muud mugavused, mida harilikult leiame vaid suurlinnades. – Le 141, 1904

Mõned on küsinud, miks tuleb meie kirjastus viia Oaklandist Mountain View'sse. Jumal on kutsunud oma rahvast linnadest lahkuma. Noored, kes kasvavad meie asutuste töötajate perekondades, ei peaks olema välja pandud suurlinnade kiusatustele ja rikutusele. Mountain View tundub tõesti hea paik meie kirjastuse ja trükikoja jaoks. – CL 29 (1905)

Loma Linda, California

Me oleme Issandale tänulikud, et meil on hea kliinik Paradise Valley's, seitse miili San Diegost, teine kliinik Glendale'is, kaheksa miili Los Angelesest, ning suur, kaunis krunt Loma Lindas, kuuekümne kahe miili kaugusel Los Angelesest ida pool ning küllalt lähedal Redlandile, Riverside'ile ja San Bernardinole. Loma Linda krunt on üks kõige kaunimaid paiku meie raviasutuse jaoks, mida iial olen näinud. – LLM (Loma Linda Messages) 141 (1905)

107 Loma Linda on paik, mille Issand on eriliselt määranud meie meedikute-misjonäride väljakoolitamiseks. – Le 188, 1907

Siin on meil suurepärased võimalused kooli ehitamiseks. Farm, viljapuuaed, karjamaa, suured ehitised, kõikjal küllalt ruumi, maakoha looduslik ilu – see on tõesti suur õnnistus. –LLM 310 (1907)

Sellel paigal, Loma Lindal, on imeväärsed eelised, ning kui meie töötajad siin neid eeliseid kasutavad, et saada tõelisteks meedikuteks-misjonärideks, siis paistab nende valgus neid ümbritsevatele inimestele. Me peame Jumalalt iga päev tarkust otsima. – Le 374, 1907

Siin on meil ideaalsed võimalused kooli ja kliiniku ehitamiseks. Siin on eelised tudengitele, eriti suured eelised aga patsientidele. Mulle on näidatud, et siin peaks meil olema kool, mida juhitakse vanaaja prohvetite koolide sarnaselt. [...] Siin peaksid oma hariduse saama meie arstid. – MM 75, 76 (1907)

Angwin, California

Olles selle koha üle vaadanud, võin ma väita, et see on teistest kohtadest parem paljudes aspektides. Kooli jaoks ei ole võimalik paremat asukohta välja mõelda. See paikneb kaheksa miili kaugusel St. Helenast ning on vaba suurlinnade kiusatustest. [...]

108 Aja jooksul tuleb siia tudengite jaoks rajada rohkem elamuid. Neid võivad tudengid ise õpetajate juhendamisel püstitada. Puumaterjal on võimalik ette valmistada otse kohapeal ning tudengeid on võimalik õpetada kvaliteetset tööd tegema.

Meil ei ole siin tarvis karta saastatud vee probleemi, sest Issand ise on meid siin veega oma varakambritest varustanud. Ma ei tea, kuidas küll kõigi nende eeliste eest küllalt tänulik olla. [...]

Me tunnistame, et Issand teadis, mida me vajame, ning just Tema juhtimine tõi meid siia. [...] Jumal tahtis, et me siia tuleme, ning tõi meid siia. Olin selles kindel kohe, kui seda paika nägin. [...] Usun, et kui siin ringi kõnnite, tulete samale järeldusele: Issand ise on selle paiga meie jaoks määranud. – 1MR 340, 341, 343 (1909)

LINNAD

Esimesed linnaehitajad

109 Kui Jumal oli Kainile needuse välja kuulutanud, lahkus Kain oma isa perekonnast. Algselt oli ta endale põlluharija elukutse valinud, nüüd aga rajas ta linna ning nimetas selle oma esimese poja nime järele [1. Moosese 4:17]. Ta oli läinud ära Issanda palge eest, loobunud taastatud Eedeni tõotusest, ning otsis nüüd rõõmu, rahuldust ja vara sellel patust neetud maal. Kain sai nii selle suure inimgrupi esiisaks, kes teenib selle maailma jumalat. – PP 81 (1890)

Teatud aja elasid Noa järeltulijad nende mägede keskel, kuhu laev oli peatuma jäänud. Kui nende arv aga kasvas, viis ärataganemine peagi lahkuminekuni. Need, kes soovisid Loojat unustada ning heita endalt ära Tema käsu piiravad nõuded, olid oma jumalakartlike kaaslaste õpetuse ja eeskuju tõttu pidevalt ärritatud olekus. Peagi otsustasid nad end Jumala kummardajatest lahku lüüa ja reisisid Sinearimaale, Eufrati kallastele. [...]

110 Siin võtsid nad nõuks ehitada linna ning püstitada nii kõrge torni, et see oleks imeks kogu maailmale [1. Moosese 11:2–4]. – PP 118, 119 (1890)

Linnad on pahede taimelavad

Linnad on lõbuotsingute keskusteks. Paljud vanemad, kes valivad oma lastele koduks linnamiljöö ja mõtlevad nii andvat neile paremad võimalused arenemiseks, pettuvad rängalt ning kahetsevad oma kohutavat viga liiga hilja. Tänapäeva linnad muutuvad kiiresti Soodoma ja Gomorra sarnasteks. Paljud pühad ja puhkepäevad soodustavad jõudeelu. Erutavad sportmängud, teater, hobuste võiduajamised, hasartmängud, alkohol ja prassimine üldse – kõik see stimuleerib madalaid kirgi. See võimas hoovus pühib noored õigelt teelt kõrvale. – COL 54 (1900)

Mulle on antud valgus, et linnad on peagi täis segadusi, vägivalda ja kuritegevust, mis kasvab kuni selle maailma ajaloo lõpuni. – 7T 84 (1902)

Üle kogu maailma muutuvad linnad pahede taimelavaks. Kõikjal võib näha ja kuulda kurjust. Kõikjal luuravad kiusatused meelelisusele ja kõlvatusele. – MH 363 (1905)

Linnu tabavad Jumala nuhtlused

Maailma tabavad peagi kohutavad vapustused. Toredad paleed, mis püstitati suurte kulutustega, muutuvad varemehunnikuiks. – 3MR 312 (1891)

111 Kui Jumala tagasihoidev käsi ära tõmmatakse, alustab hävitaja oma tööd. Siis saabuvad meie linnadele suured hädad. – 3MR 314 (1897)

Issand saadab hoiatused maailma elanikele – nii nagu tulekahjude puhul Chicagos, Melbourne'is, Londonis ja New Yorgis. – Ms 127, 1897

Lõpp on lähedal ja kõik linnad pööratakse varsti pahupidi. Kõiki linnu tabavad suured segadused. Kõike, mida on võimalik raputada, raputatakse – ja me ei tea, mis järgneb. Nuhtlused valatakse välja vastavalt inimeste kurjusele ning sellele, kui palju tõe valgust neil on olnud. – 1MR 248 (1902)

Oh kui Jumala rahvas mõistaks, et tuhanded ebajumalateenistusele pühendunud linnad peagi hävitatakse! – Ev 29 (1903)

Aeg on ligidal, mil suurlinnad pühitakse maa pealt ära. Nende saabuvate nuhtluste eest tuleks kõiki inimesi hoiatada. – Ev 29 (1910)

Tuhaks muutuvad ka katastroofide vastu eriliselt kindlustatud ehitised

Mulle on näidatud, et ka kõige kallimad ehitised, mis arvatakse olevat tulekindlad, muutuvad tuhaks samuti nagu Jumala kättemaksu alla langenud Soodom. [...] Inimliku suuruse monumendid muutuvad põrmuks isegi enne, kui saabub maailma viimane häving. – 3MR 418 (1901)

112 Jumal tõmbab oma Vaimu kurjadest linnadest ära. On ju need linnad sarnased enneveeuputusaegsele maailmale ning Soodomale ja Gomorrale.

[...] Kallid paleed, arhitektuuri imed hävitatakse ainsa hetkega, kui Issand näeb, et nende omanikud on ületanud andestuse piirid. Uhkete, oletatavasti tulekindlate ehitiste tuhaks muutumine on näide sellest, kuidas peagi kogu maailma arhitektuur varemeis lebab. – TDG 152 (1902)

Inimesed jätkavad kulukate, miljoneid dollareid maksvate ehitiste püstitamist. Arhitektuurilisele kujundusele ning konstruktsiooni tugevusele pööratakse erilist tähelepanu. Issand on aga mulle näidanud, et vaatamata kõigele sellele tabab neid ehitisi Jeruusalemma templi saatus. – 5BC 1098 (1906)

New York City

Jumal ei ole aga valanud oma viha välja, ilma et see oleks segatud halastusega. Tema käsi on ikka veel välja sirutatud. Tema kuulutus tuleb viia New York City'sse. Inimestele tuleb näidata, et Jumalal on võimalik ainsa puudutusega hävitada kõik see vara, mida nad viimseteks päevadeks on kokku kuhjanud. – 3MR 310, 311 (1902)

Mul ei ole mingit erilist valgust selle kohta, mis just konkreetselt New Yorki tabab. Ma tean vaid, et ühel päeval tabab seda Jumala viha ning kõik need kõrghooned paisatakse põrmu. [...] Surm võimutseb kõikjal. Seepärast tunnengi ma nii suurt muret, et meie linnu hoiatataks. – RH, 5. juuli 1906

113 Kord New Yorgis viibides näidati mulle öises nägemuses linna paljukorruselisi ehitisi. Neid ehitisi peeti tulekindlateks ning nad püstitati omanike ja ehitajate auks ja kuulsuseks. [...]

Seejärel näidati mulle tulekahjuhäiret. Inimesed vaatasid üles neile oletatavatele tulekindlatele ehitistele ning ütlesid: „Nendega ei juhtu midagi." Seejärel aga varisesid need ehitised kokku, otsekui olnuksid nad vahast. Tuletõrjemasinad ei suutnud hävingu takistamiseks midagi ette võtta. Tuletõrjujad ei saanud oma masinaid isegi kasutada. – 9T 12, 13 (1909)

Chicago ja Los Angeles

Minu eest möödusid ka stseenid, mis leiavad peagi aset Chicagos ja teistes suurlinnades. Sedamööda kuidas ülekohus maad võttis ning Jumala kaitsev vägi eemaldati, tabas neid linnu häving hävingu järel. Ehitised varisesid tule ja maaväringute tagajärjel kokku nagu kaardimajakesed. [...]

Mõne aja pärast näidati mulle, et nägemus Chicago ehitistest ning üleskutsest meie rahvale neid ehitisi finantseerida oli neile õppetunniks. Neid hoiatati, et nad ei mahutaks suuri vahendeid kinnisvarasse ei Chicagos ega üheski teises suurlinnas, kui just Jumal oma juhtivuse kohaselt eriliselt ei ava mõnda teed ning selgelt ei osuta, et meil on vaja kusagile ehitada või midagi osta, et ümbrusele hoiatust anda. Samasugune hoiatus anti mulle ka ehitise kohta Los Angelesis. Mulle on korduvalt näidatud, et me ei peaks mahutama vahendeid kulukate ehitiste püstitamiseks suurlinnadesse. – PC(Paulson Collection) 50 (1906)

San Francisco ja Oakland

114 San Francisco ja Oakland on muutumas Soodoma ja Gomorra sarnasteks ning Issand tuleb neid peagi katsuma. Ei lähe kaua, kui ka neid tabavad nuhtlused. – Ms 30, 1903

Kohutavale maavärisemisele, mis tabas San Fransiscot,* järgnevad peagi teised Jumala väe ilmingud. Inimesed on Tema käsust üle astunud. Linnad on patust roojastatud. Uurige Niineve ajalugu. Jumal saatis prohvet Joona kaudu sellele õelale linnale erilise kuulutuse. [...] Paljud sellised kuulutused antakse ka meie ajal, kui need õelad linnad Niineve sarnaselt ei pöördu. – Ms 61a, 3. juuni 1906

[*San Francisco maavärisemine ja tulekahju leidis aset 18.–19. aprillil 1906. Surma sai 503 inimest ning üldist kahju hinnati 350 miljonile dollarile.]

Isegi neis linnades, millele Jumala nuhtlused juba nende suurte üleastumiste tõttu on langenud, ei ole mingit märki meeleparandusest. Kõrtsid ja baarid on ikka veel lahti ning kiusatused on inimestel alatasa silme ees. – Le 268, 20. aug. 1906

Teised patused linnad

Sedamööda kuidas läheneme maailma ajaloo lõpule, hakkavad San Francisco stseenid korduma ka teistes paikades. [...] Kõik see teeb mind väga tõsiseks, kuna ma tean, et kohtupäev on otse ukse ees. Nuhtlused, mis on juba tulnud, on vaid hoiatus. Nende õelate linnade lõplik karistus on alles ees.

115 [...] [Tsiteeritud Habakuk 2:1–20; Sefanja 1:1–3:20; Sakarja 1:1–4:14; Malaki 1:1–4.] Peagi oleme nende selgesti kirjeldatud stseenide tunnistajad. Ma esitan need imeväärsed tekstid Pühakirjast igaühele järelemõtlemiseks. Vanas Testamendis kirja pandud prohvetikuulutused on Issanda sõnum nende viimsete päevade jaoks ning nad täituvad sama kindlalt nagu San Francisco hävingki. – Le 154, 26. mai 1906

Mul on kästud kuulutada sõnumit, et need linnad, mis on täis üleastumisi ja ääretult patused, hävitatakse maavärisemiste, tulekahjude ja uputuste kaudu. – Ev 27 (27. apr. 1906)

Kõik Kristuse hoiatused selle maailma ajaloo lõpus aset leidvate stseenide suhtes täituvad nüüd meie suurlinnades. Jumal on lubanud kõik need asjad valguse ette tuua, et „see, kes seda loeb, võiks joosta" [vt Habakuk 2:2]. San Francisco on näiteks selle kohta, mis maailma tabab. Altkäemaksud, vahendite kuritarvitamine, korruptsioon inimeste seas, kel on võim süüdlast vabastada ja süütut hukka mõista – kogu see ülekohus täidab teisigi maailma linnu ning muudab maailma selliseks, nagu see oli enne veeuputust. – Le 230, 1907

Ühingud, liidud, erakonnad

116 Saatan on meie suurlinnades kibedasti ametis. Tema töö ilmneb segadustes, tülides ja lahkhelides töö ja kapitali vahel, samuti kirikutesse tunginud silmakirjalikkuses. [...] Lihahimu, silmahimu, uhkus, toretsemine, võimu kuritarvitamine, julmus ja vägivald – kõik see mõjutab inimesi ühinema konföderatsioonidesse ja ühingutesse. Kõik need on Saatana tööriistad ning kokku seotud otsekui viljavihud viimsete päevade tule jaoks. – Ev 26 (1903)

Õelad on kokku seotud kimpudesse – trustidesse, konföderatsioonidesse, ametiühingutesse. Ärgu olgu meil nende organisatsioonidega midagi tegemist. Jumal on meie Valitseja ning Ta kutsub meid maailmast välja, olema neist lahus. „Minge ära nende keskelt ja eralduge neist", ütleb Issand, „ja ärge puudutage roojast" [2. Korintlastele 6:17]. Kui me keeldume seda tegemast, kui me ühineme maailmaga ning vaatame igat asja maailma seisukohast, siis muutume ka ise maailma sarnaseks. Kui meie tegevust hakkavad juhtima maailma poliitika ja ilmalikud ideed, siis ei saa me enam seista igavese tõe kõrgel ja pühal alusel. – 4BC 1142 (1903)

Mitmesugused ühingud ja liidud on adventistidele probleemide ja hädade allikaks

Mitmesugused äri- ja ametiliidud on vahendid, mis toovad maailma peale sellised hädad, nagu seda ei ole nähtud maailma algusest peale. [...]

117 Väike grupp inimesi ühineb, et haarata enda kätte teatud tegevusharu. Seejärel moodustatakse liit, ning kõiki, kes keelduvad sellega ühinemast, hakatakse pidama jälgimisalusteks isikuteks. [...]

Mitmesuguste ühingute ja konföderatsioonide tõttu on peagi meie asutustel raske suurlinnades töötada. Minu hoiatus on: hoiduge suurlinnadest eemale! Ärge ehitage sinna meie kliinikuid! – 2SM 142 (1903)

Kiiresti on saabumas aeg, mil ametiühingute kontrolliv mõju muutub äärmiselt rõhuvaks. – 2SM 141 (1904)

Paljud inimesed suurlinnades igatsevad valgust ja tõde

Suurlinnu tabab karm karistus. Ometi ei lange neile kogu Jumala meelepaha – on ju suurlinnades hingi, kes on valmis vaenlase pettustest lahti ütlema ning tulevad pöördumisele. – Ev 27 (1906)

Vaimulik pimedus, mis katab kogu maailma, muutub äärmiselt tihedaks just seal, kus palju inimesi koos elab. Suurlinnades kohtab evangeeliumitööline suurimat kalestumist, aga ta avastab seal ka suurimaid vajadusi. Hingede võitjatele on suurlinnad sageli parimaks tööpõlluks. Inimeste seas, kes kunagi ei mõtle Jumalale ega taevale, leidub hingi, kes on puhtad südamest ning igatsevad valguse järele. Isegi hoolimatute ja ükskõiksete hulgas on küllalt palju neid, kelle tähelepanu köidab ilmutus Jumala armastusest inimese vastu. – RH, 17. nov. 1910

Linnade jaoks tuleb teha tõsiseid jõupingutusi

118 Issanda tulekuks valmistudes tuleb meil suurlinnade jaoks teostada suur töö. Neis suurtes keskustes tuleb meil pühalikult oma tunnistust anda. – „Julgustussõnad end ise ülalpidavaile töölistele" (Pamphlet 113) 5 (1909)

Suurele ärimaailmale ei ole hoiatuskuulutust veel küllalt tõsiselt esitatud. Päev päeva järel tunglevad inimesed, kes vajavad käesoleva aja tõde, suurtes kaubanduskeskustes. Ometi ei kuule nad mingit päästekuulutust. Meie sõnumi kõrged põhimõtted jäävad neile kättesaamatuks, kuna me ei ole teinud jõupingutusi otsida inimesi üles seal, kus nad asuvad. – CW 14 (1909)

Kolmeinglikuulutust tuleb nüüd kuulutada mitte ainult kaugetes maades, vaid ka ligidal asuvates, seni hooletusse jäetud paikades. Otse meie lähedal elavad hulgad, keda pole hoiatatud ja kes on päästmata. Jumala sulased peaksid tõsiselt ja kogu südamest hakkama töötama meie linnade jaoks. – RH, 17. nov. 1910

Mitte kõik ei pea veel linnadest lahkuma

Kus iganes võimalik, on vanemate kohus rajada oma laste jaoks kodu maal. – AH 141 (1906)

Mida aasta edasi, seda enam tuleb meie rahval hakata linnadest lahkuma. Juba aastaid on mulle näidatud, et meie õed ja vennad, eriti need, kel on väikesi lapsi, peaksid tegema plaane linnadest lahkumiseks, niipea kui neil selleks võimalus avaneb. Paljud peavad tegema suuri jõupingutusi, et aidata selleks teed valmistada. Seni aga kuni neil see võimalus avaneb, seni kui nad veel linnas elavad, peaksid nad olema ülimalt aktiivsed misjonitöös, ükskõik kui piiratud nende mõjupiirkond ka oleks. – 2SM 360 (1906)

119 Meie linnades kasvab kurjus. See saab ikka enam ja enam ilmsiks, et need, kes linnadesse jäävad, saadavad sellega ohtu oma hinge päästmise. – CL 9 (1907)

Nii suured kui väikesed linnad vajuvad ikka sügavamale ja sügavamale korruptsiooni ja patu sohu – ometi on igas Soodomas oma Lott. – 6T 136 (1900)

Linnades on vaja koole, kirikuid ja sööklaid

Palju rohkem on võimalik ära teha, et päästa ja kasvatada nende lapsi, kes praegusel ajal suurlinnadest ära kolida ei saa. See asi on väärt meie suurimaid jõupingutusi. Linnades tuleb rajada laste jaoks koguduse koole. Seoses nende koolidega tuleb aga valmistada tee ka edasiõppimiseks, kus see vajalik on. – CG 306 (1903)

Meie sööklad peavad asuma linnades, muidu ei puutu nende sööklate töötajad inimestega kokku ega saa õpetada neile õigeid eluviise. – 2SM 142 (1903)

120 Issand on mulle korduvalt näidanud, et meil tuleb linnade jaoks suunata tööd linnalähedastest keskustest. Linnades peavad meil olema kirikud – mälestusmärkidena Jumalale – kuid meie kirjastused, raviasutused ja tööliste

väljaõpetamise keskused [kolledžid] peaksid asuma väljaspool linnu. Eriti on tähtis just meie noori linnaelu kiusatustest eemal hoida. – 2SM 358 (1907)

Järelemõtlematu maalekolimine ei ole soovitatav

Igaüks peaks võtma aega asja hoolikalt järele kaaluda, et mitte olla tähendamissõnas kirjeldatud mehe sarnane, kes hakkas ehitama, ei suutnud aga asja lõpule viia. Ei tohiks midagi ette võtta, kui kõiki võimalikke tagajärgi hoolikalt ei ole järele kaalutud. [...]

Leidub inimesi, kes on alati valmis tormakalt midagi uut ette võtma – alustama üritust, mille kohta nad mitte midagi ei tea. Jumal ei nõua meilt seda. [...]

Midagi ei tohiks ette võtta korrapäratult. Mõnikord kutsutakse ägedate, impulsiivsete kõnede kaudu inimesi üles ohverdama oma omandit, õhutades vaimustusele, mis tegelikult ei tule Jumalalt. Võit, mida oleks võidud saavutada, muutub nii mõõdukuse, kaalutlemise ning selgete põhimõtete ja eesmärkide puudumise tõttu kaotuseks. – 2SM 362, 363 (1893)

[Kirjutatud 22. detsembril 1893, vastuseks ühelt Battle Creeki juhtivalt tööliselt saadud kirjale. Kirjas oli informeeritud Ellen G. White'i sellest, et vastuseks tema üleskutsetele valmistus „sada kuni kakssada inimest" „niipea kui võimalik" linnast lahkuma ning maakohta ümber asuma. – Vt 2SM 361–364.]

Signaal linnadest põgeneda

121 Ei ole kaugel aeg, mil meil Kristuse jüngrite sarnaselt tuleb otsida pelgupaika üksikutes ja mahajäetud paikades. Nii nagu Jeruusalemma ümberpiiramine Rooma vägede poolt oli Juudamaa kristlastele signaaliks põgeneda, nii on ülemvõimu väljakuulutamine meie riigi poolt – paavstliku puhkepäeva pealesurumine dekreediga – meile hoiatuseks. Siis on aeg lahkuda suurtest linnadest – ettevalmistusena lahkumiseks ka väiksematest, et leida kodu üksikutes paikades mägede keskel. – 5T 464, 465 (1885)

Mõned õiged leiduvad ikka veel linnades – ka siis, kui surmadekreet on juba välja antud

Viletsuse ajal põgenesime me kõik linnadest ja küladest, kuid õelad jälitasid meid ning tungisid mõõkadega pühade kodudesse. – EW 34 (1851)

Kui pühad lahkusid linnadest ja küladest, siis jälitasid neid õelad ning püüdsid tappa. Mõõgad aga, mis Jumala rahva vastu üles tõsteti, murdusid nagu õlekõrred. Jumala inglid kaitsesid pühasid. – EW 284, 285 (1858)

Ehkki üldises dekreedis on fikseeritud aeg, millal Jumala käskude pidajaid hukata tohib, püüavad nende vaenlased mõnel juhul seda aega ennetada ning enne kindlaksmääratud aega Jumala rahvale kallale tungida. Ükski neist aga ei pääse mööda valvuritest, kes ümbritsevad iga ustavat hinge. *122* Mõningaid aetakse nende põgenemisel linnadest ja küladest taga, nende vastu tõstetud mõõgad aga murduvad nagu õlekõrred ning langevad neil käest. Teisi kaitsevad inglid, kes on võtnud sõdurite kuju. – GC 631 (1911)

PÜHAPÄEVASEADUS

Saatan esitab Jumala autoriteedile väljakutse

123 Jumal mõistab Baabüloni hukka, kuna ta „oma hooruse raevuviinaga on jootnud kõiki paganaid [1968. a eestikeelses Piiblis „rahvaid" – toim.]. [...]

Jumal lõi maailma kuue päevaga ning hingas seitsmendal, Ta pühitses selle päeva ning eraldas kõikide teiste päevade seast pühana enesele. Tema eesmärk oli, et Tema rahvas pühitseks seda päeva kõikide põlvkondade kestel. „Patu inimene" aga, ülendades end üle Jumala ning istudes Jumala templis, näidates end Jumalana, püüdis muuta aegu ja seadust. See võim, püüdes mitte ainult tõestada, et ta on Jumalaga võrdne, vaid isegi Jumalast kõrgem, muutis Jumala puhkepäeva, paigutades nädala esimese päeva kohale, kus pidi olema seitsmes päev. Protestantlik maailm on selle paavstluse lapse vastu võtnud ning seda pühaks pidanud. Jumala Sõnas nimetatakse niisugust teguviisi „hooruseks" [Ilmutuse 14:8]. – 7BC 979 (1900)

Kristliku ajastu kestel on inimese õnne suur vaenlane teinud hingamispäeva oma eriliste rünnakute märklauaks. Saatan ütleb: „Ma sean oma plaanid Jumala plaanide vastu. Ma annan oma järelkäijatele võimu heita kõrvale Jumala mälestuspäev, seitsmenda päeva hingamispäev. Nii näitan ma maailmale, et Jumalast pühitsetud ja õnnistatud päev on ära muudetud. See päev ei ole enam inimeste mõtetes. Ma kaotan ära isegi mälestuse sellest. Ma asetan selle päeva asemele päeva, millel puudub Jumala pitser, päeva, mis ei saa olla märgiks Jumala ja Tema rahva vahel. Ma mõjutan neid, kes selle päeva vastu võtavad, ümbritsema seda pühadusega, mille Jumal omistas seitsmendale päevale." – PK 183, 184 (u 1914)

Hingamispäev muutub suureks proovikiviks

124 Viimaste päevade suures võitluses ühinevad Jumala rahva vastu kõik kurjad jõud, kes Jumala käsust on ära taganenud. Selles võitluses muutub hingamispäeva küsimus suureks proovikiviks, sest selles käsus osutab suur Käsuandja endale kui taeva ja maa Loojale. – 3SM 392 (1891)

„Te peate kindlasti pidama hingamispäevi," ütleb Issand, „sest see on tähiseks minu ja teie vahel, teadmiseks põlvest põlve, et mina olen Issand, kes teid pühitseb" (2. Moosese 31:13). Mõned püüavad veeretada hingamispäevapidamise ette takistusi, väites: „Ei ole ju võimalik teada, missugune päev on hingamispäev." Samal ajal näib, et nad mõistavad suurepäraselt, millal saabub pühapäev, ning on ilmutanud suurt agarust seaduste väljaandmisel selle pidamise pealesurumiseks. – KC [Kress Collection] 148 (1900)

Pühapäevaseaduse pooldajate liikumine möödunud sajandi 80. aastatel

125 [Ajaloolise tagapõhja kohta ning täiendavaid tsitaate E. G. White'i sulest vt 3SM 380–402; 5T 711–718.]

Oleme juba palju aastaid oodanud, et pühapäevaseadus meie maal välja antakse. Nüüd on aga see liikumine otse meie ees ning me küsime: Mida kavatseb meie rahvas selles suhtes ette võtta? [...] Peaksime eriliselt palvetama, et Jumal oma rahvale praegusel ajal oma armu ja väge kingiks. Jumal elab, ning me ei usu, et on juba saabunud aeg, mil Ta lubab meie vabadust piirata.

Prohvet nägi „nelja inglit seisvat maa neljal nurgal ning kinni pidavat nelja maatuult, et ükski tuul ei puhuks maa peale ega mere peale ega ühegi puu peale". Teine ingel, kes ilmus idast, hüüdis nimetatud inglitele: „Ärge tehke kahju maale ega merele ega puudele, enne kui me oleme pannud pitseri oma Jumala sulaste otsaesisele!" Need sõnad osutavad tööle, mis

seisab nüüd meie ees – hüüda Jumala poole, et inglid hoiaksid veel neid tuuli kinni, kuni kõikidesse maailma osadesse saadetakse misjonärid ning kõik kuulevad hoiatust sõnakuulmatuse suhtes Issanda käsu vastu. – RH erinumber, 11. dets. 1888

Pühapäevaseaduse pooldajad ei mõista, mida nad teevad

Pühapäevaseaduse pooldajate liikumine on endale just praegu pimeduses teed rajamas. Selle liikumise juhid varjavad oma tegelikke eesmärke ning paljud, kes liikumisega ühinevad, ei näe, kuhu see vool viib. [...] Nad töötavad pimeduses. Nad ei mõista, et kui protestantlik valitsus ohverdab põhimõtted, mis tegelikult meid vabaks, iseseisvaks rahvaks tegid, ning kui seadusandluse kaudu viiakse konstitutsiooni sisse põhimõtted, mis propageerivad paavstlikku valet ja pettust, siis sukeldutakse sellega tagasi pimeda keskaja õudustesse. – RH erinumber, 11. dets. 1888

126 Isegi pühapäevaseaduse pooldajate hulgas leidub paljusid, kes on pimedad selle tagajärgede suhtes. Nad ei näe, et annavad tegelikult löögi usuvabadusele. Paljud ei ole iial mõistnud Piibli hingamispäeva nõudeid ning seda vääralust, millel tegelikult asub pühapäev kui institutsioon. [...]

Need, kes püüavad konstitutsiooni muuta ning pühapäeva pidamist seaduse jõuga peale sundida, mõistavad vähe, millised on tagajärjed. Suur kriis on otse meie ees. – 5T 711, 753 (1889)

Me ei peaks istuma vaikselt, midagi ette võtmata

Meie kohus on teha kõikvõimalik, et seda ähvardavat ohtu eemal hoida. [...] Suur vastutus lasub palvemeelsetel kristlastel üle kogu maa – paluda,

et Jumal seda kurjusepilve tagasi hoiaks ning annaks veel mõned aastad armuaega Issanda lõikuspõllul tööd teha. – RH erinumber, 11. dets. 1888

Jumala käskude pidajad peaksid ilmutama aktiivsust, et saada seda erilist abi, mida ainuüksi Jumal neile võib anda. Nad peaksid töötama palju innukamalt, et niipalju kui võimalik tulevaste hädade saabumist edasi lükata. – RH, 18. dets. 1888

127 Ärgu olgu Jumala käskude pidajad vait, otsekui lepiksime rahumeelselt käesoleva olukorraga. – 7BC 975 (1889)

Me ei täida Jumala tahtmist, kui istume vaikides ega võta midagi ette südametunnistuse vabaduse säilitamiseks. Tulised, mõjuvad palved peaksid tõusma meie suust taeva poole, et selle suure häda saabumist edasi lükataks – kuni saame lõpule viia töö, mille nii kaua oleme hooletusse jätnud. Palvetagem tuliselt ning töötagem siis kooskõlas oma palvetega. – 5T 714 (1889)

On paljusid, kes justkui magavad. Nad ütlevad: „Kui pühapäevaseaduse väljakuulutamine on prohvetlikult ette öeldud, siis läheb see ju kindlasti omal ajal täide," ning olles tulnud sellisele järeldusele, istuvad nad rahulikult maha seda sündmust oodates. Nad lohutavad end mõttega, et Jumal oma rahvast hädaajal kaitseb. Jumal aga ei päästa meid, kui me ei tee mingeid jõupingutusi teostada tööd, mille Ta meile on usaldanud. [...]

Ustavate vahimeestena peaksime, kui näeme „mõõka tulemas", andma rahvale hoiatuse, et inimesed ei jätkaks teadmatuses edasi sammumist. Paljud neist muudaksid oma suunda, kui saaksid teada tõde. – RH erinumber, 24. dets. 1889

Osutage pühapäevaseadusele vastupanu nii sõna kui sulega

Me ei tohiks püüda meeldida inimestele, kes kasutavad oma mõju, et usuvabadust alla suruda ning võtta tarvitusele rõhumisabinõusid, mille abil sundida oma kaasinimesi pühapäeva hingamispäevana pidama. Esimene

nädalapäev ei ole päev, mida tuleb austada. See on väärhingamispäev ning Issanda perekonna liikmed ei saa tegutseda koos nendega, kes seda päeva ülistavad ning Jumala hingamispäeva jalge alla tallates Tema käsust üle astuvad. Jumala rahvas ei tohiks hääletada selliste meeste ametissenimetamise poolt. Kui nad seda teevad, on nad osalised pattudes, mida need mehed pärast oma ametis toime panevad. – FE 475 (1899)

128 Ma loodan, et pasun pühapäevaseaduse pooldajate liikumise suhtes selget kõla annab. Arvan, et kõige parem oleks, kui me oma väljaannetes Jumala käsu kehtivuse küsimuse üksikasjaliku vaatluse alla võtaksime. [...] Peaksime nüüd tegema oma parima, et pühapäevaseaduse vastuvõtmist takistada. – CW 97, 98 (1906)

Ühendriigid võtavad pühapäevaseaduse vastu

Kui meie riik oma senised valitsemispõhimõtted hülgab, et pühapäevaseadus vastu võtta, siis ongi protestantism paavstlusega kätt surunud. – 5T 712 (1889)

Protestandid asuvad kogu oma mõju ja jõuga paavstluse poolele. Üleriikliku seaduse vastuvõtmisega väärhingamispäeva pidamise suhtes annavad nad korrumpeerunud Rooma võimule elujõu. Türannia elustub uuesti ning südametunnistuse vabadust hakatakse alla suruma. – Mar 179 (1893)

Varem või hiljem võetakse pühapäevaseadus vastu. – RH, 16. veebr. 1905

129 Varsti võetakse pühapäevaseadus vastu ning mõjukatel seisukohtadel olevad mehed muutuvad väga julmaks selle väikese, Jumala käske pidava rahva vastu. – 4MR 278 (1909)

Ilmutusraamatu 13. peatüki prohvetikuulutuses on väidetud, et võim, mida sümboliseerib tallesarnane metsaline, korraldab nii, et „maa ja kõik, kes seal peal elavad", kummardavad paavstlust (keda sümboliseerib selles prohvetikuulutuses pantrisarnane metsaline). [...] See prohvetikuulutus täitub, kui Ühendriigid pühapäeva pidamise seaduse jõuga peale suruvad.

Peab ju Rooma võim pühapäeva pidamist oma ülemvõimu eriliseks tunnustamiseks. [...]

Poliitiline korruptsioon hävitab armastuse õigluse ja tõe vastu. Isegi vaba Ameerika valitsejad ja seadusandjad alistuvad üldsuse heakskiidu võitmiseks nõudmisele anda välja seadus pühapäeva pidamise kohta. – GC 578, 579, 592 (1911)

Pühapäevaseaduse pooldajate argumendid

Saatan pakub saabuvatele sündmustele omaenda tõlgendust. Inimesed usuvad tema mõjutusel, et maad täitvad hädad on pühapäeva rikkumise tagajärjeks. Arvates, et nad leevendavad sellega Jumala viha, annavad need mõjukad mehed välja seadused, mis pühapäeva pidamise peale sunnivad. – 10MR 239 (1899)

See inimklass väidab, et laialtlevinud korruptsioon on suurelt osalt niinimetatud „kristliku hingamispäeva" rüvetamise tagajärjeks. Nad kuulutavad, et pühapäeva pidamise pealesundimine parandaks suuresti ühiskonna moraali. Sellised väited hakkavad eriliselt kõlama just Ameerikas, kus õige hingamispäeva doktriini kõige laialdasemalt on kuulutatud. – GC 587 (1911)

Protestantism ja katolitsism üksmeeles

130 Protestantism ulatab Rooma võimule osadusekäe. Seejärel antakse välja seadus Jumala loomistööd mälestava hingamispäeva vastu, ning siis tuleb Jumalal hakata maa peal oma „võõrast tööd" tegema. – 7BC 910 (1886)

Kuidas Rooma võim end ebajumalateenistuse süüdistusest puhtaks saab pesta, on arusaamatu. [...] See on siis religioon, millele protestantism ikka suurema ja suurema poolehoiuga vaatab ning millega ta lõppude lõpuks

ühineb! See ühinemine aga ei saa teoks muutuste tõttu katolitsismis, Rooma võim ei muuda ennast kunagi. Ta väidab endiselt, et on ilmeksimatu. Protestantism on see, kes peab muutuma. Liberaalsete ideede vastuvõtmine viibki protestantismi sinnamaani, et saab teoks käesurumine katolitsismiga. – RH, 1. juuni 1886

Protestantlik maailm moodustab „patu inimesega" liidu ning kirik ja maailm hakkavad tegutsema käsikäes, korrumpeerunud kooskõlas. – 7BC 975 (1891)

Rooma võim Vanas maailmas ning taganenud protestantism Uues maailmas hakkavad ühtmoodi suhtuma neisse, kes kõiki Jumala käske austavad. – GC 616 (1911)

Pühapäevaseadus austab Rooma võimu

131 Kui Ühendriikide juhtivad kirikud ühinevad selliste doktriinide alusel, mis neil juba ühised on, ja mõjutavad valitsust oma dekreete vastu võtma ning oma institutsioonidele toetust avaldama, siis ongi protestantlik Ameerika püstitanud kuju Rooma võimule. Vältimatuks tagajärjeks on karistuste väljakuulutamine dissidentidele. [...]

Pühapäevaseaduse pealesurumine protestantlike kirikute poolt on ühtlasi paavstluse teenimise pealesurumine. [...]

Juba selle teoga – religioossete kohustuste pealesurumisega ilmaliku võimu abil – püstitatavad kirikud kuju metsalisele. Seega on pühapäevapidamise pealesurumine Ühendriikides metsalise ja tema kuju kummardamise pealesurumine. – GC 445, 448, 449 (1911)

Kui protestantism üle kuristiku käe ulatab, et Rooma võimu kätt suruda; kui ta seejärel ka spiritismil kätt surub; kui selle kolmekordse ühenduse mõjul loobub meie riik vabariikliku ja protestantliku konstitutsiooni põhimõtetest ning hakkab propageerima paavstlikku valet ja pettust, siis võime teada, et

on saabunud aeg Saatana töö imeliseks ilmnemiseks ning lõpp on lähedal. – 5T 451 (1885)

Rooma võidab oma kaotatud ülemvõimu tagasi

Sedamööda, kuidas läheneme viimasele kriisile, on eluliselt tähtis, et Issanda töötegijate hulgas valitseks üksmeel ja kooskõla. Maailm on tormine, täis sõdu ja tülisid. Ja ometi ühe võimu – paavstliku võimu – juhtimisel ühineb maailm vastupanus Jumalale Tema tunnistajate isikus. Seda liitu tsementeerib suur ärataganeja ise. – 7T 182 (1902)

132 Seadused, mis suruvad peale pühapäeva pidamise hingamispäevana, toovad kaasa rahvusliku ärataganemise vabariiklikest valitsemispõhimõtetest, millele meie riik on rajatud. Valitsejad võtavad vastu paavstliku religiooni ning Jumala käsk tehakse tühjaks. – 7MR 192 (1906)

Ajalugu tõendab, et suur vaimne pimedus soodustas paavstliku võimu edukäiku. Tulevik aga tõendab, et suure vaimse valguse aeg osutub samavõrra soodsaks selle võimu edule. – 4SP 390 (1884)

Liikumistes, mis praegu Ühendriikides arenevad, et tagada kiriku institutsioonidele ja tavadele riiklik toetus, järgivad protestandid tegelikult paavstliku võimu pooldajate teguviisi. Tegelikult avavad nad paavstlusele ukse, et omandada protestantliku Ameerika üle võim, mille ta Vanas maailmas omal ajal kaotas. – GC 573 (1911)

Rahvuslik pühapäevaseadus tähendab tegelikult rahvuslikku ärataganemist

Et tagada endale populaarsust ja toetust, alistuvad seadusandjad nõudmisele pühapäeva käsk välja anda. [...] Dekreediga, mis surub peale paavstluse institutsiooni – vastuolus Jumala käsuga – eraldub meie riik täielikult õigluse põhimõtetest. [...]

133 Nii nagu Rooma armee lähenemine oli jüngritele märgiks Jeruusalemma peatsest hävingust, nii võib ka see ärataganemine olla meile märgiks, et Jumala kannatuse mõõt on täis saanud. – 5T 451 (1885)

Peame asuma kindlale seisukohale, et me ei austa nädala esimest päeva hingamispäevana, sest see ei ole päev, mida õnnistas ja pühitses Issand. Pühapäeva austades asuksime suure petja poolele. [...]

Kui Jumala käsk tühjaks tehakse ja ärataganemine muutub rahvuslikuks patuks, siis ilmutab Issand oma vägevat kätt oma rahva kasuks. – 3SM 388 (1889)

Ühendriikide elanikud on olnud seni soodsas olukorras. Kui aga usuvabadust piirama hakatakse, protestantismist loobutakse ning paavstluse soosingut otsitakse, siis saab nende ülekohtu mõõt täis ning taeva raamatutes pannakse kirja „rahvuslik ärataganemine". – RH, 2. mai 1893

Rahvuslikule ärataganemisele järgneb rahvuslik häving

Kui meie rahvus oma seadusandlike kogude kaudu annab välja seadused, mis piiravad inimeste südametunnistuse vabadust ning religioosseid põhimõtteid; kui sunnitakse peale pühapäevapidamine ning hakatakse rõhuma kõiki neid, kes seitsmenda päeva hingamispäeva peavad, siis on Jumala käsk meie maal tühistatud ning rahvuslikule ärataganemisele järgneb rahvuslik häving. – 7BC 977 (1888)

134 See on rahvusliku ärataganemise aeg, mil riigijuhid Saatana korraldusi järgides „patu inimese" poolele asuvad. Siis on ülekohtu mõõt täis. Rahvuslik ärataganemine on signaaliks rahvuslikust hävingust. – 2SM 373 (1891)

Roomakatoliku kiriku põhimõtted võetakse riikliku kaitse alla. Sellele rahvuslikule ärataganemisele järgneb kiiresti rahvuslik häving. – RH, 15. juuni 1897

Kui protestantlikud kirikud ühinevad ilmaliku võimuga, et toetada väärreligiooni, millele vastupanemise eest nende esiisad pidid taluma ränka tagakiusamist, siis sunnitakse paavstlik hingamispäev peale riigi ja kiriku ühendatud autoriteediga. Siis on tegemist rahvusliku ärataganemisega, mis võib lõppeda ainult rahvusliku hävinguga. – Ev 235 (1899)

Kui riik hakkab rakendama oma võimu, et kiriklikud institutsioonid ja dekreedid inimestele peale suruda, siis on protestantlik Ameerika püstitanud kuju paavstlusele ning leiab aset rahvuslik ärataganemine, millele võib järgneda ainult rahvuslik häving. – 7BC 976 (1910)

Ülemaailmne pühapäevaseadus

Ajalugu kordub. Väärreligiooni hakatakse taas ülistama. Nädala esimene päev, harilik tööpäev, millele Jumal ei ole omistanud mingit pühadust, tõstetakse ausse nagu omal ajal kuju Baabülonis. Kõiki rahvaid, hõimusid ja keeli kästakse siis kummardada seda väärhingamispäeva. [...] Dekreet, mis selle päeva pidamise inimestele peale surub, antakse välja kogu maailmas. – 7BC 976 (1897)

135 Kui Ameerika, usuvabaduse maa, ühineb paavstlusega, avaldades survet südametunnistusele ning sundides inimesi austama väärhingamispäeva, siis mõjutatakse kõiki riike üle kogu maailma järgima Ameerika eeskuju. – 6T 18 (1900)

Hingamispäevaküsimus muutub võtmeküsimuseks selles suures konfliktis, milles osaleb kogu maailm. – 6T 352 (1900)

Teised riigid järgivad Ühendriikide eeskuju. Ehkki Ühendriigid astuvad selle sammu esimesena, saabub samasugune kriis kõikides riikides üle kogu maailma. – 6 T 395 (1900)

Tõelise asendamine vääraga on draama viimaseks vaatuseks. Kui see haarab kogu maailma, siis ilmutab Jumal ennast. Kui inimeste seadused tõstetakse üle Jumala seaduste, kui selle maailma võimud püüavad sundida

inimesi pidama nädala esimest päeva, siis teadke, et Jumalal on saabunud aeg tegutsema hakata. – 7BC 980 (1901)

136 Inimeste seaduste asetamine Jumala käsu kohale, pühapäeva ülistamine ainuüksi inimliku autoriteedi alusel Piibli hingamispäeva asemel – see on draama viimane vaatus. Kui see muutub ülemaailmseks, siis hakkab Jumal end ilmutama. Ta tõuseb üles kogu oma majesteetlikkuses, et maailma kohutavalt raputada. – 7T 141 (1902)

Kogu maailm toetab pühapäevaseadust

Õelad /.../ kuulutasid, et neil on tõde, et nende hulgas sünnivad imeteod, et taeva inglid kõnelesid nendega ning kõndisid nende keskel, et nende seas ilmnesid suured imetähed ja suur vägi ning et see kõik on tuhandeaastase riigi algus siin maa peal, mida nad nii kaua igatsusega oodanud olid. Kogu maailm oli soostunud pühapäevaseadusega. – 3SM 427, 428 (1884)

Kogu maailm õhutatakse vaenule seitsmenda päeva adventistide vastu, kuna nemad ei hakka selle antikristliku võimu tava pidades austama paavstluse pühapäeva. – TM 37 (1893)

Need, kes Jumala käsud jalge alla tallavad, annavad välja inimlikud seadused, mis tuleb sunniviisiliselt vastu võtta. Koostatakse plaane, peetakse nõupidamisi. Väidetakse, et kui kogu maailm peab pühapäeva, miks siis see väikesearvuline rahvas ei allu maa seadustele? – Ms 163, 1897

Võitluse keskpunkt on kristlikus maailmas

137 Niinimetatud kristlik maailm muutub suurte ja otsustavate sündmuste näitelavaks. Tähtsatel ametikohtadel olevad mehed annavad paavstliku võimu eeskujul välja seadused, mis kontrollivad südametunnistuse vabadust. Baabülon mõjutab kõiki rahvaid jooma viina oma „hooruse raevuviina karikast". Tegemist on tõepoolest kõikide rahvastega. Selle aja kohta ütleb

Johannes Ilmutuse raamatus [tsiteeritud Ilmutuse 18:3–7; 17:13–14]: „Nad on üht ja sama meelt." Tegemist on ülemaailmse liiduga, Saatana konföderatsiooniga, mis tegutseb suures kooskõlas. „Nad annavad oma väe ja meelevalla metsalise kätte (1968 „väe ja võimu„)". Nii saab ilmsiks meelevaldne, rõhuv võim, mis tegutseb südametunnistuse vabaduse vastu – vabaduse vastu teenida Jumalat omaenda südametunnistuse kohaselt. Samasugune võim ilmnes paavstluse kaudu, kui see minevikus kiusas taga neid, kel oli julgust keelduda Rooma religioosseid riitusi ja tseremooniaid täitmast. – 3SM 392 (1891)

Suures võitluses usu ja uskmatuse vahel osaleb kogu maailm. – RH, 7. veebr. 1893

Kogu kristlik maailm jaguneb kahte klassi – need, kes peavad Jumala käsusõnu ja Jeesuse usku, ning need, kes kummardavad metsalist ja tema kuju ning võtavad vastu tema märgi. – GC 450 (1911)

Kui hingamispäev on muutunud võtmeküsimuseks kogu kristlikus maailmas ning religioossed ja ilmalikud võimud on ühinenud, et pühapäeva pidamist peale suruda, siis muudab vähemuse järjekindel keeldumine üldsuse nõudmisele alistuda nad lindpriideks üle kogu maailma. – GC 615 (1911)

138 Kui dekreet, mis mitmete kristliku maailma valitsuste poolt Jumala käskude pidajate vastu välja antakse, neilt valitsuse kaitse ära võtab ning nad nende vaenlaste meelevalda jätab, põgeneb Jumala rahvas linnadest ja küladest ning hakkab elama väikestes rühmades kõige üksikumates ja mahajäetumates paikades. – GC 626 (1911)

Ärge ilmutage trotsi

Meie koguduse liikmetel on negatiivseid iseloomujooni ning kui nad ei ole ettevaatlikud, ilmneb trots. Nende vaateid esitatakse ju vääriti ning nende vabadus pühapäeviti töötada võetakse ära. Ärge osutage selles asjas ägedat meelt, vaid viige kogu asi palves Jumala ette. Tema üksi võib maailma valitsejaid tagasi hoida. Ärge toimige tormakalt. Ärgu keegi kiidelgu mõistmatult oma vabaduse üle, kasutades seda kattevarjuna oma iseloomuvigadele. Jumala sulaste sarnaselt „austage kõiki, armastage vendi, kartke Jumalat, austage kuningat" [1. Peetruse 2:17].

See nõuanne on hindamatult väärtuslik neile, kes satuvad rasketesse olukordadesse. Ei tuleks ilmutada mingit trotsi, ei midagi, mida võiks tõlgendada meiepoolse pahasoovlikkusena. – 2MR 193, 194 (1898)

Hoiduge tööst pühapäeval

Mis puutub lõunaosariikidesse*, siis tuleb seal teha tööd nii ettevaatlikult ja targasti kui võimalik – Kristuse meetoditega. Inimesed saavad peagi aru, mida te usute nii hingamispäeva kui pühapäeva kohta. Nad esitavad ju teile küsimusi. Te võite neile vastata, kuid mitte selliselt, et tõmbate tähelepanu enda töötamisele pühapäeval. Pühapäeval töötades võite peagi kaotada võimaluse evangeeliumitööks. [...]

139 Pühapäeval töötamisest hoidumine ei ole metsalise märgi vastuvõtmine. [...] Paikades, kus opositsioon on nii tugev, et võib tekkida tagakiusamine, tuleb kohalikke olusid arvestada. Kui pühapäeval tahetakse teha mingit tööd, siis olgu see päev tõelise misjonitöö päevaks. – SW 69, 70 (1895)

[*Pühapäevaseadust püüti eriti rangasti peale suruda Ühendriikide lõunaosariikides ülemöödunud sajandi 80. ja 90. aastatel. Vt. American State Papers (Review and Herald, 1943), lk. 517–562.]

Kui nad peaksid siia tulema ja ütlema: „Te peate oma trükikoja pühapäeval kinni panema," siis ma ei käsiks teil oma trükipresse pühapäeval tingimata töös hoida. Tegemist ei ole konfliktiga teie ja teie Jumala vahel. – Ms 163, 1898

Me ei peaks arvama, et meie kohus on ärritada oma naabreid, kes pühapäeva jumaldavad, sellega, et sel päeval tingimata töötame, demonstreerimaks oma iseseisvust. Meie õed ei peaks valima seda päeva pesupesemiseks, et näidata sel päeval töötamist. – 3SM 399 (1889)

Tegelge pühapäeval vaimuliku tööga

Ma püüan vastata sinu küsimusele selle kohta, mida teha siis, kui pühapäevaseadus maksma pannakse.

140 Valguse kohaselt, mis mulle anti Issandalt ajal, mil näis, et saabub just selline kriis, mille lähenemist sina kirjeldad, oli järgmine: kui inimesed madalate jõudude õhutusel pühapäevaseaduse jõuga maksma panevad, siis peaksid seitsmenda päeva adventistid ilmutama tarkust ja hoiduma sel päeval harilikust tööst ning pühendama selle päeva misjonitööle.

Pühapäevaseaduse suhtes trotslikkust ilmutada – see suurendab vald tagakiusamist nende religioossete fanaatikute poolt, kes neid seadusi maksma panna püüavad. Ärge andke neile mingit võimalust end seaduserikkujaks nimetada. [...] Inimene ei võta sellega metsalise märki vastu, et ilmutab tarkust ning hoidub sel päeval teisi pahandamast. [...]

Pühapäeva on võimalik kasutada mitmesuguste tööharude edasiviimiseks ning sellega saab Issanda tööpõllul nii paljugi ära teha. Sel päeval on võimalik korraldada vabaõhu-koosolekuid ja koosolekuid eramajades. Saab teha majast majja tööd. Need, kes tegelevad meie ajakirjandusega, saavad pühendada selle päeva artiklite kirjutamiseks. Kui iganes võimalik, tuleks pühapäeval jumalateenistusi korraldada. Tehke need jumalateenistused nii huvitavaks kui võimalik. Laulge tõelisi äratuslaule ning kõnelge Õnnistegija väest ja armastusest. – 9T 232, 233 (1909)

Võtke tudengid kaasa ning korraldage eri paikades koosolekuid. Tehke tervishoiualast misjonitööd. Inimesed on sageli sel päeval kodus ning teil on suurepärane võimalus neile tõde esitada. Selline pühapäeva veetmine on alati Õnnistegijale meelepärane. – 9T 238 (1909)

Vastupanu toob selgemini esile tõe ilu

141 Nende innukus, kes Issandale kuulekaks jäävad, suureneb sedamööda, kuidas maailm ja kirikud ühinevad, et Tema käsku tühjaks teha. Iga vastuväide, mis Jumala käskude suhtes esitatakse, aitab kaasa tõe levitamisele ning võimaldab meil esitada tõe väärtust. Tõel on ilu ja jõud, mis paistab eriti silma alles siis, kui tekib vastupanu ja tagakiusamine. – 13MR 71, 72 (1896)

Praegusel ajal, kui tehakse suuri jõupingutusi, et pühapäeva pidamist peale sundida, on õige aeg esitada maailmale tõelist hingamispäeva kontrastina väärale. Issand on oma juhtivuses meist kaugel ees. Ta on lubanud pühapäeva küsimuse esiplaanile kerkida, et neljanda käsu hingamispäeva oleks võimalik esitada seadusandlike kogude ees. Nii juhitakse riigi juhtivate meeste tähelepanu Jumala Sõnale ja tõelisele hingamispäevale. – 2MR 197 (1890)

Me peaksime kuuletuma pigem Jumalale kui inimestele

Tõe pooldajad on seatud valiku ette: kas Jumala Sõna selged nõudmised kõrvale heita või oma vabadus kaotada. Kui me Jumala Sõna kõrvale heidame ning võtame vastu inimeste traditsioonid ja kombed, siis võib-olla lubatakse meil oma kaaskodanike keskel elada, osta ja müüa ning meie kodanikuõigustest peetakse lugu. Kui me aga Jumalale ustavaks jääme, siis peame tooma ohvriks oma õigused inimühiskonnas. Jumala käsu vaenlased on ju sõlminud liidu, et avaldada survet inimeste iseseisvale otsustusõigusele religiooniküsimustes ning nende südametunnistust kontrollida. [...]

142 Jumala rahvas tunnustab inimlikke valitsusi kui Jumalast seatuid ning õpetab nii eeskuju kui sõnaga kuulekust nendele valitsustele kui meie püha kohust – seni, kuni asi puutub inimlike valitsuste mõjusfääri. Kui aga inimlike valitsuste nõudmised lähevad vastuollu Jumala nõudmistega, peame otsustama kuuletuda pigem Jumalale kui inimestele. Jumala Sõna tuleb austada ning sellele kuuletuda üle kõigi inimlike seadusandluste. „Nii ütleb Issand" ei tohiks heita kõrvale „nii ütleb riik" või „nii ütleb kirik" ees. Kristuse kroon tuleb tõsta kõrgemale kõigi inimlike aukandjate kroonidest. – HM [Home Missionary], 1. nov. 1893

Saatan pakub inimestele selle maailma kuningriike, kui nad vaid tema ülemvõimu tunnistavad. Paljud teevadki seda ja kaotavad taeva. Parem on surra kui pattu teha. Parem on puudust kannatada kui petta. Parem on nälgida kui valetada. – 4T 495 (1880)

LÜHIKE VILETSUSAEG

Viletsuseaeg, mis saabub vahetult enne armuaja lõppu

143 Leheküljel 33 [raamatus „Early Writings" („Varased kirjutised")] on järgmine lause: „Viletsusaja algul täideti meid Pühä Vaimuga, kui me läksime välja ning kuulutasime hingamispäeva täielikumalt kui enne."

Selline vaade asjale esitati juba 1847. aastal, kui vaid vähesed adventistid hingamispäeva pidasid, ning nendestki vähestest vaid mõned uskusid, et hingamispäevapidamine on küllaldaselt tähtis põhimõte, et tõmmata piir Jumala rahva ning uskmatute vahele. Nüüd hakkab see nägemus täide minema. Mainitud „viletsusaeg" ei viita ajale, mil nuhtlused välja valatakse, vaid lühikesele perioodile vahetult enne nuhtluste väljavalamist, mil Kristus veel taevases pühamus viibib. Sel ajal, kui päästmistöö lõppemas on, saabub maailma peale viletsus ning rahvad muutuvad vihaseks. Ometi hoitakse neid veel tagasi, et kolmanda ingli töö ei saaks takistatud. – EW 85, 86 (1854)

Usuvabaduse lõpp Ühendriikides

144 Jumala käsk tehakse Saatana mõjutusel tühjaks. Meie maal, kus on alati kiideldud usuvabadusega, see vabadus lõpeb. Hingamispäeva ümber tekib otsustav võitlus ning see võitlus haarab kogu maailma. – Ev 236 (1875)

Jumala rahvast ootab ees suur kriis. Üsna varsti püüab meie riik sundida kõigile peale nädala esimese päeva pidamist püha puhkepäevana. Seda tehes ei kohku see tagasi ühegi abinõu ees, et panna inimesi toimima oma südametunnistuse vastu – pidada just seda päeva, mida hingamispäevana tunnistab riik. – RH erinumber, 11. dets. 1888

Seitsmenda päeva adventistidel tuleb pidada lahing seitsmenda päeva hingamispäeva pärast. Nii Ühendriikide kui ka teiste riikide võimud ilmutavad oma väge ja uhkust ning annavad välja seadused, et usuvabadust piirata. – Ms 78, 1897

Ühendriikide protestandid on esimeste hulgas, kes ulatavad käe üle kuristiku spiritismile, nad ulatavad käe üle teise kuristiku ka Rooma võimule. Siis aga järgib meie maa selle kolmekordse liidu mõjul Rooma eeskuju, tallates südametunnistuse vabaduse ja inimõigused jalge alla. – GC 588 (1911)

Riik ja kirik astuvad ühiselt üles Jumala rahva vastu

145 Kõik, kes ei kummarda riigi dekreedi ees ega kuuletu seadusele, et „patu inimese" poolt sisse seatud hingamispäeva ülistada ning Jumala püha hingamispäev seega tähele panemata jätta, kogevad rõhumist mitte ainult paavstluse poolt, vaid ka „metsalise kuju" – protestantliku maailma – poolt. – 2SM 380 (1886)

Need religioossed organisatsioonid, kes keelduvad kuulda võtmast Jumala hoiatussõnumeid, satuvad suure pettuse küüsi. Nad ühinevad riigivõimudega, et pühasid taga kiusata. Protestantlikud kirikud ühinevad paavstliku võimuga, et kiusata taga Jumala käske pidavat rahvast. [...]

Kirik pöördub tsiviilvõimu kui tugeva abilise poole. Selles ühinevad nii paavstliku võimu pooldajad kui ka protestandid. – GC 607 (1911)

Kohtute ees

Need, kes elavad selle maailma ajaloo viimseil päevil, tunnevad, mida tähendab olla tõe pärast tagakiusatud. Kohtutes valitseb ebaõiglus. Kohtunikud keelduvad kuulda võtmast nende väiteid, kes on ustavad Jumala käskudele, kuna nad teavad, et neljanda käsu kasuks ettetoodud argumente on võimatu ümber lükata. Nad ütlevad: „Meil on seadus, ja meie seaduse kohaselt peab ta surema." [Viide on ilmselt juutide poolt Kristuse kohta öeldule, – Tlk.] Jumala seadus ei lähe nende jaoks korda. „Meie seadus" on neile kõige kõrgem. Neid, kes seda inimlikku seadust austavad, soositakse, need aga, kes seda

väärhingamispäeva kui ebajumalat kummardamast keelduvad, jäävad ilma kõigist õigustest. – ST, 26. mai 1898

146 Juhtudel, kus meid viiakse kohtute ette, tuleb meil loobuda oma õigustest, kui see loobumine meid Jumala seadustega vastuollu ei vii. Me ei nõua ju oma teenimises oma õigusi, vaid Jumala õigust. – 5MR 69 (1895)

Adventiste hakatakse kohtlema põlgusega

Seesama üliinimlik mõistus, kes Jumala ustavate vastu minevikus korraldatud vandenõudele õhutas, püüab ikka veel kõrvaldada maailmast neid, kes Jumalat kardavad ja Tema käskudele kuuletuvad. [...]

Rikkad, targad, haritud – kõik ühinevad, et Jumala rahva vastu põlgust üles näidata. Valitsejad, vaimulikud juhid, kirikute liikmed hakkavad neid taga kiusama ja nende vastu vandenõusid sepitsema. Nii sõna kui sulega, hooplemiste, ähvarduste ja naeruvääristamisega püüavad nad nende usku hävitada. – 5T 450 (1885)

Tuleb aeg, mil meid Piibli tõe kaitsmise eest hakatakse kohtlema reeturitena. – 6T 394 (1900)

Neid, kes austavad Piibli hingamispäeva, mõistetakse hukka seaduse ja korra vaenlastena. Väidetakse, et nad laostavad ühiskonna moraali, põhjustavad anarhiat ja korruptsiooni ning tõmbavad selle maailma peale Jumala nuhtlused. Nende ustavust Jumala seadustele nimetatakse kangekaelsuseks, vastuhakuks, autoriteedi põlgamiseks. Neid süüdistatakse ustavusetuses riigivõimudele. – GC 592 (1911)

147 Kõigil, kes sel kurjal päeval teenivad Jumalat vastavalt oma südametunnistusele, läheb vaja julgust, kindlameelsust ning Jumala ja Tema Sõna tõelist tundmist. Neid, kes Jumalale ustavaks jäävad, hakatakse taga kiusama, nende motiivid seatakse kahtluse alla, nende parimaid püüdeid tõlgendatakse vääriti, nende head nime määritakse. – AA 431, 432 (1911)

Tagakiusamise eri meetodid

Kui protestantism ja paavstlus ühinevad, jätavad nende tagakiusamise meetodid kaugelt varju kõik selle, mida omal ajal kasutas Rooma võim protestantide vastu, kui Jeesuse Kristuse religioon maailmast peaaegu kadunud oli. – 3SM 387 (1889)

Saatanal on tagavaraks tuhanded abinõud. Ta hakkab neid kasutama rünnakutel Jumala ustava, käske pidava rahva vastu, et sundida neid toimima oma südametunnistuse vastu. – Le 30a, (1892)

Me ei peaks üllatuma millegi üle, mis nüüd aset leiab. Me ei peaks imestama mingite õuduste üle. Nendel, kes oma ebapühade jalgadega Jumala käsku tallavad, on sama vaim nagu juutidel, kes Jeesuse ära andsid ja Teda teotasid. Ilma ühegi südametunnistuse piinata hakkavad nad tegema oma isa, kuradi tegusid. – 3SM 416 (1897)

148 Neil, kes soovivad värskendada oma vaimu ja sügavamalt tõde tundma õppida, peaksid uurima varakristliku koguduse ajalugu nelipühi ajal ja vahetult pärast seda. Uurige Apostlite tegude raamatust hoolikalt Pauluse ja teiste apostlite läbielusid, sest Jumala rahvas lõpuajal peab samasugustest katsumustest läbi minema. – PC [The Paulson collection] 118 (1907)

Kõik maised toed kaovad

Kokkuaetud rikkus on varsti kasutu. Kui antakse välja dekreet, et keegi ei või osta ega müüa kui ainult need, kel on metsalise märk, siis ei ole paljudest materiaalsetest vahenditest enam mingit kasu. Jumal kutsub meid praegu üles tegema kõikvõimalikku, et maailma hoiatada. – RH, 21. märts 1878

Saabub aeg, mil me ei saa enam midagi müüa, isegi mitte odavalt. Peagi antakse välja dekreet, mis keelab müümise ja ostmise kõikidel, kel ei ole metsalise märki. Hiljuti jõudis see aeg Californias peaaegu kätte. See osutus aga ainult ähvarduseks neli tuult valla päästa. Neli inglit hoiavad neid tuuli veel

tagasi. Me ei ole selleks valmis. On veel töö, mis tuleb ära teha, ja siis antakse inglitele käsk need tuuled maailma peale valla päästa. – 5T 152 (1882)

Suure võitluse viimases suures lahingus Saatanaga leiavad need, kes Jumalale ustavaks jäävad, et kõik maised toed kaovad. Kuna nad keelduvad Tema käsust üle astumast ning maistele võimudele kuuletumast, keelatakse neil nii ost kui müük. – DA 121, 122 (1898)

149 Saatan ütleb: /.../ „Kartes kaotada võimalust hankida toitu ja kehakatet, ühinevad nad maailmaga Jumala käsust üleastumisel. Kogu maailm satub nii minu võimu alla." – PK 183, 184 (u 1914)

Mõned satuvad oma usu pärast vangi

Mõned satuvad oma usu pärast vangi, kuna nad keelduvad Issanda hingamispäeva teotamast. – PC 118 (1907)

Kui tõe kaitsjad keelduvad pühapäeva hingamispäevana ülistamast, satuvad mõned neist vangi, mõned saadetakse pagendusse, mõningaid koheldakse orjadena. Praegu näib see kõik inimlikule tarkusele ja loogikale võimatuna, kuid kui Jumala Vaimu tagasihoidev mõju maailmast ära tõmmatakse ning Jumala käskude vihkajad Saatana kontrolli alla satuvad, hakkab juhtuma imelikke asju. Inimsüda võib olla väga julm, kui kaovad jumalakartus ja armastus. – GC 608 (1911)

Kui meid kutsutakse üles Kristuse pärast kannatama, siis oleme suutelised minema vangi ja usaldama Teda nagu väikesed lapsed oma vanemaid. Kuid usku Jumalasse tuleb harjutada praegu. – OHC 357 (1892)

Paljud tapetakse

Parim meie jaoks on, kui saavutame lähedase ühenduse Jumalaga. Kui Tema siis soovib, et saaksime märtriteks tõe pärast, sünnib see ainsa eesmärgiga – tuua paljusid inimesi tõe juurde. – 3SM 420 (1886)

150 Paljud vangistatakse, paljud põgenevad oma elu pärast nii suurtest kui väikestest linnadest. Paljud saavad tõde kaitstes märtriteks Kristuse pärast. – 3SM 397 (1889)

Meie ees on perspektiiv kaitsta Jumala käsku – ka siis, kui hinnaks oleks kestev võitlus, vangistuse risk, omandi ja isegi elu kaotamine. – 5T 712 (1889)

Paljudelt nõutakse, et nad osutaksid kuulekust inimlikele seadustele jumalikust käsust üleastumise hinnaga. Neid, kes Jumalale ustavaks jäävad, ähvardatakse, mõistetakse hukka ja kuulutatakse lindpriiks. „Ka teie vanemad ja vennad ja sugulased ning sõbrad annavad teid ära ja surmavad mõningad teie seast/.../" – PK 588 (u 1914)

Meil ei lähe tarvis vanaaja märtrite vaprust ja kindlameelsust enne, kui meid asetatakse sellisesse olukorda, millises nemad omal ajal olid. [...] Kui tagakiusamised peaksid tagasi tulema, antakse igale hingele küllaldaselt jumalikku armu väge, mis äratab seesmise energia tõelist kangelaslikkust üles näidata. – OHC 125 (1889)

Kristuse jüngritele ei antud märtrite vaprust ja kindlameelsust enne, kui neil seda vaja läks. – DA 354 (1898)

Kuidas tagakiusamise puhul kindlaks jääda

Me avastame siis, et meil tuleb lasta lahti kõikide käest peale Jeesuse Kristuse käe. Sõbrad osutuvad reetlikeks ning annavad meid ära. Sugulased, eksitatud vaenlasest, mõtlevad, et teenivad Jumalat, kui meile vastupanu osutavad. Nad teevad ülimaid jõupingutusi, et meile raskusi tuua, lootes meid sellega mõjutada meie usku ära salgama. Me võime aga ka kõige pimedamal ja ohtlikumal tunnil julgelt Kristuse käest kinni hoida. – Mar 197 (1889)

151 Ainus viis, kuidas inimesed konfliktolukorras suudavad kindlaks jääda, on olla juurdunud ja rajatud Kristusesse. Tõde tuleb võtta vastu sellisena nagu see on Jeesuses. Ainult siis, kui tõde selliselt esitatakse, rahuldab see inimhinge vajadused. Kuulutada ristilöödud Kristust, Kristust – meie õigust – see on, mis rahuldab hinge nälga. Kui korraldame nii, et inimesed just selle keskse suure tõe vastu huvi tunnevad, siis saab nende süda usku, lootust ja julgust. – GCDB [General Conference Daily Bulletin], 28. jaanuar 1893

Paljud kaotavad oma usu pärast perekonna ja päranduse. Kui nad aga annavad oma südame Kristusele ning võtavad vastu Tema armukuulutuse ja hingavad Temas kui oma Käemehes ja Asemikus – Jumala Pojas –, siis võib nende süda ometi olla tulvil rõõmu. – ST, 2. juuni 1898

Tagakiusamine hajutab Jumala rahva eri paikadesse

Kui Issanda hingamispäeva pidajate vastu paljudes paikades vaen tärkab, siis võib osutuda vajalikuks, et Jumala rahvas suundub elama teise paika, kus vastupanu on leebem.

152 Jumal ei nõua, et Tema lapsed jääksid sinna, kus õelate vastupanu tõttu nende mõjul mingit tagajärge pole ning isegi nende elu ohtu satub. Kui meie vabadus ja elu ohtu seatakse, ei ole mitte ainult meie õigus, vaid isegi otsene kohustus kolida teise kohta, sinna, kus inimesed soovivad kuulda Elusõna ning kus võimalused Sõna kuulutada on soodsamad. – Ms 26, 1904

Peagi saabub aeg, mil Jumala rahvas hajutatakse tagakiusamise tõttu paljudesse eri maadesse. Need, kes on saanud varem igakülgse hariduse, on siis neis paikades suureks kasuks. – 5MR 280 (1908)

Tagakiusamine toob kaasa üksmeele Jumala rahva keskel

Kui tagakiusamise torm meie peale paiskub, siis kuulevad tõelised lambad tõelise Karjase häält. Nad teevad ennastsalgavaid jõupingutusi, et päästa kadunuid, ning paljud, kes karjast eemale on eksinud, tulevad tagasi, et Suurt Karjast järgida. Jumala rahvas saavutab üksmeele ning astub vaenlasele ühise rindena vastu. Ühise hädaohu ees kaob võitlus ülemvõimu pärast ning ei vaielda enam, „kes on suurem „. – 6T 401 (1900)

Kriisiolukord teeb Jumala sekkumise silmapaistvamaks

Aeg-ajalt on Issand ennegi oma töömeetodeid ilmutanud. Ta ei ole ükskõikne selle suhtes, mis maa peal sünnib. Kriisiolukordades on Ta alati ennast ilmutanud ning sekkunud, et Saatana plaane tühjaks teha. Ta on sageli lasknud nii rahvaid, perekondi kui üksikisikuid sattuda kriisiolukorda, et Tema sekkumine selgemini ilmneks. Siis on Ta aga näidanud, et Iisraelis on Jumal, kes oma rahvast toetab ja nende õiguse eest välja astub.

153 Kui Issanda käsu hülgamine peaaegu ülemaailmse ulatuse saavutab, kui Tema rahvas kaasinimeste poolt tagakiusamist kannatab, siis astub Jumal vahele. Tema rahva tulised palved saavad vastuse, sest Jumalale meeldib, kui Tema rahvas Teda kõigest südamest otsib ning ainult Temale kui oma Päästjale toetub. – RH, 15. juuni 1897

Teatud aja lubatakse rõhujatel võidutseda nende üle, kes Jumala pühi käske tunnevad. [...] Jumal lubab Saatanal kuni viimse võimaluseni ilmutada oma iseloomu valeliku, süüdistaja ja mõrvarina. Nii muutub Jumala rahva viimane triumf silmapaistvamaks, aulisemaks, täielikumaks. – 3SM 414 (1904)

Viletsus puhastab Jumala rahvast

Peagi tabab kogu maailma suur viletsus. Kriisiolukord saabub igale hingele, kes püüab Jumalat tundma õppida. Meil ei ole seepärast aega viita. [...]

Jumala armastus oma koguduse vastu on lõpmatu. Tema hoolitsus oma pärisosa eest ei lakka. Ta lubab kogudust tabada ainult sellistel raskustel, mis on olulised koguduse puhastamiseks – inimeste käesoleva ja tulevase heaolu nimel. Ta puhastab oma kogudust – nii nagu Ta puhastas templit oma maise teenistuse alguses ja lõpus. Kõik katsumused, mida Ta oma kogudusele lubab tulla, teenivad vaid selleks, et saavutada sügavamat vagadust ning suuremat jõudu – viia sõnumeid ristil saavutatud võidust kõikidesse maailma osadesse. – 9T 228 (1902)

154 Viletsus, rist, kiusatused, vaen ja mitmesugused raskused – need kõik on Jumala tööriistad, et meid puhastada, pühitseda ning teha kõlblikeks taevaste aitade jaoks. – 3T 115 (1872)

11

SAATANA VIIMASTE PÄEVADE PETTUSED

Kristluse maski all

155 Me läheneme selle maailma ajaloo lõpule ning Saatan töötab hoolsamini kui iial varem. Ta püüab töötada kristliku maailma juhina. Imeväärse intensiivsusega teeb ta oma väärimetegusid. Saatanat on Piiblis kujutatud möirgava lõvina, kes otsib, keda neelata. Ta soovib kogu maailma oma konföderatsiooni hõlmata. Varjates oma koletut tööd kristluse maski taha, võtab ta endale kristlase iseloomujooned ning väidab end isegi Kristuse olevat. – 8MR 346 (1901)

Jumala Sõna ütleb, et kui see vaenlase plaanidega sobib, ilmutab ta kristluse maski all oma tööriistade kaudu nii suurt väge, „et eksitada, kui võimalik, ka äravalituid." [Matteuse 24:24] – Ms 125, 1901

Kui vaimud tunnistavad end uskuvat Piiblit ning ilmutavad lugupidamist kiriklike institutsioonide vastu, siis tunnustatakse nende tööd jumaliku väe ilminguna. – GC 588 (1911)

156 Pahede tugevaim kants siin maailmas ei ole paadunud patuse ega mandunud heidiku ülekohtune elu, vaid elu, mis muidu näib vooruslik, lugupeetud ja õilis, kuid milles hellitatakse ühtainsatki pattu. [...] Niiviisi võivad geniaalsus, talent, kaastunne ja isegi üllad teod saada Saatana püünisteks, et hingi hävingu kuristikku meelitada. – Ed 150 (1903)

Saatan töötab isegi adventkoguduses

Meil on seestpoolt palju enam karta kui väljastpoolt. Seestpoolt, kogudusest tulevad takistused koguduse edule on palju suuremad kui maailma poolt seatud takistused. Uskmatutel on õigus oodata, et need, kes tunnistavad end pidavat Jumala käske ja Jeesuse usku, teevad palju enam kui kõik teised, et oma järjekindla kristliku elu, jumalakartliku eeskuju ja aktiivse mõjuga eden-

dada ja austada Jumala tööd, mida nad esindavad. Kui sageli on aga need tõe eeldatavad kaitsjad osutunud tõe edukäigule suurimaks takistuseks! Südames hellitatud uskmatus, avalikult väljendatud kahtlused ja vaimulik pimedus julgustavad Saatana ingleid meid ümbritsema ning avavad nii tee Saatana plaanide täitumiseks. – 1SM 122 (1887)

Valelikud vaimud kõnelevad Pühakirja vastu

Pühad peavad omandama põhjalikke teadmisi käesoleva aja tõe kohta. Nad peavad õppima kaitsma seda tõde Piibli alusel. Nad peavad mõistma surnute seisukorda, sest tuleb aeg, mil neile ilmuvad kurjad vaimud ja väidavad end olevat nende lahkunud sugulased ja sõbrad ning kinnitavad, et hingamispäev on ära muudetud. Ette tuuakse teisigi piiblivastaseid õpetusi. – EW 87 (1854)

157 Need valelikud vaimud kehastavad ka apostleid ning esitavad otse vastupidiseid õpetusi sellele, mida apostlid omal ajal Püha Vaimu sisendusel kirja panid. Need vaimud salgavad Piibli jumalikku päritolu. – GC 557 (1911)

Kahe suure eksituse kaudu – hinge surematuse ja pühapäeva pühaduse kaudu – meelitab Saatan inimesi oma pettuse küüsi. Esimene neist on aluseks spiritismile, teine aga aitab kaasa ühendusele Rooma võimuga. – GC 588 (1911)

Kerkivad esile isikud, kes väidavad end olevat Kristuse enda, kes võtavad endale tiitli, mis kuulub maailma Lunastajale, ning kinnitavad, et inimesed peavad neid kummardama. Nad teostavad imeväärseid tervistamisi ning tunnistavad, et on taevast saanud ilmutusi, mis kõnelevad Pühakirjale otse vastu. [...]

Jumala rahvast aga ei ole võimalik eksiteele viia. Valekristuse õpetused ei ole Pühakirjaga kooskõlas. Ta kuulutab välja oma õnnistused metsalise ja tema kuju kummardajatele – st sellele inimklassile, kellele Piibli kohaselt valatakse välja Jumala kange viha karikas. – GC 624, 625 (1911)

Valeäratused

158 Ma nägin, et Jumalal on siiraid lapsi nii nimeadventistide keskel kui ka langenud kirikutes. Enne kui Tema viimased nuhtlused välja valatakse, kutsutakse nii vaimulikke kui lihtliikmeid neist kirikutest välja ning nad võtavad rõõmuga tõe vastu. Saatan teab seda. Enne kui kõlab kolmanda ingli vali hüüd, tekitab ta neis religioossetes gruppides äratuse, ja need, kes tõe tegelikult on hüljanud, arvavad, et Jumal on nendega. – EW 261 (1858)

Enne kui Jumala viimased nuhtlused maailmale välja valatakse, leiab Jumala rahva hulgas aset selline vaimulik äratus, mida ei ole nähtud apostlite ajast peale. [...] Hingede vaenlane püüab seda tööd takistada ning toob seepärast enne seda esile valeäratuse. Ta korraldab nii, et neis kirikutes, mida ta suudab oma petliku võimu alla haarata, ilmneb otsekui Jumala eriliste õnnistuste väljavalamine ning tekib liikumine, mida peetakse suureks vaimulikuks äratuseks. [...]

Leiab aset selline emotsionaalne erutus, selline tõe segamine valega, mis on eriliselt kohandatud inimeste eksiteele viimiseks. Siiski ei tarvitse keegi pettuse küüsi langeda. Jumala Sõna valgel ei ole raske nende liikumiste olemust kindlaks teha. Alati, kui inimesed jätavad hooletusse Piibli tünnistuse ja pöörduvad ära selgetest, hinge läbikatsuvatest tõdedest, mis nõuavad enesesalgamist ning maailmast lahtiütlemist, võime olla kindlad, et tegemist ei ole Jumala õnnistustega. – GC 464 (1911)

Ka muusika võib saada püüdepaelaks

159 Jumal on mulle näidanud, et sinu poolt kirjeldatud, Indiana osariigis* aset leidnud sündmused korduvad vahetult enne armuaja lõppu. Tuleb ette kõige veidramaid ilminguid: hõisked, trummid, muusika, tants. Loogiliselt mõtlevate inimolendite meeled on nii segi aetud, et õigete otsuste tegemisel ei ole neid enam võimalik usaldada. [...]

Suur kära halvab inimese meeled ja moonutab kõik selle, mis õigel viisil kasutatuna võiks olla suureks õnnistuseks. Saatana käsilaste vägi ühineb kogu selle käraga ning moodustub otse karnevalisegadus – ja seda nimetatakse Püha Vaimu tööks! [...] Sellised minevikus asetleidnud sündmused korduvad taas tulevikus. Saatan muudab muusika püüdepaelaks meetodite kaudu, millega muusikat tehakse. – 2SM 36, 38 (1900)

[* Ellen White esitas need kommentaarid seoses Indianas 1890. a peetud laagrikoosolekul ilmnenud nn „püha ihu" liikumisega. Üksikasju vt 2SM 31–39.]

Ärgem lubagem tekkida sellistel veidratel ilmingutel, mis juhivad tegelikult inimmõistuse Püha Vaimu töö sügavast mõjust eemale. Jumala tööd iseloomustab alati rahu ja väärikus. – 2SM 42 (1908)

Väär keelteand

Fanatismi, valevaimustust, väärat keelteandi ja igasuguseid kärarikkaid ilminguid on peetud andideks, mis Jumal oma kogudusse on asetanud. Nii paljudki on siin petetud. Selle kõige vili ei ole olnud hea. „Nende viljast te tunnete nad ära." Fanatismi ja kära on peetud usu erilisteks tõenditeks. Nii mõnedki ei tunne vaimulikust koosolekust mingit rahuldust, kui ei ole ilmnenud „vägi" ja kui ei ole kogetud erilist õnnetunnet. Selles sihis püütaksegi tegutseda ning emotsionaalne erutus tõepoolest ka saavutatakse. Selliste koosolekute mõju aga ei ole tulnud kasuks. Kui põgusad õnnehetked on möödas, langetakse veelgi sügavamasse masendusse kui enne koosolekut, kuna see „õnn" ei tulnud õigest allikast.

160 Vaimuliku edenemise seisukohalt on kõige kasulikumad koosolekud sellised, mida iseloomustab pühalikkus ja sügav südame läbikatsumine. Igaüks püüab enese seisukorrast aru saada ning tõsiselt, sügavas alanduses Kristust tundma õppida. – 1T 412 (1864)

Kurjad inglid ilmuvad inimkujul

Saatan kasutab igat võimalust, et meelitada inimesi loobuma ustavusest Jumalale. Tema ja ta langenud inglid ilmuvad maale inimkujul ja püüavad inimesi eksitada. Ka Jumala inglid ilmuvad inimestele ning kasutavad kõiki nende käsutuses olevaid vahendeid, et vaenlase plaane nurja ajada. – 8MR 399 (1903)

Inimkujul ilmunud kurjad inglid kõnelevad ka nendega, kes tunnevad tõde. Nad tõlgitsevad Jumala sõnumitoojate ütlusi vääriti ja moonutavad neid. [...] Kas seitsmenda päeva adventistid on unustanud Efesose raamatu kuuendas peatükis kirja pandud hoiatuse? Jah, meil tuleb võidelda pimedusejõudude vastu. Kui me hoolega oma Juhi järel ei käi, saavutab Saatan meie üle kindlasti võidu. – 3SM 411 (1903)

161 Saatana inglid, kes on võtnud usklike kuju, töötavad meie ridades, et tuua kogudusse uskmatusevaimu. Ärgu aga seegi teilt julgust röövigu. Võtke siira südamega vastu Issanda abi Saatana käsilastele vastu seistes. Need pimeduse tööriistad võtavad osa meie koosolekutest – mitte et sealt õnnistusi saada, vaid et Jumala Vaimu mõjule vastu töötada. – 2MCP 504, 505 (1909)

Surnute kehastamine

Kurjadel inglitel ei ole raske kehastada nii surnud pühasid kui ka patuseid ning end nende kujul inimsilmale nähtavaks teha. Need ilmingud muutuvad ikka sagedamaks ning sedamööda, kuidas läheneme ajastute lõpule, hakkab aset leidma üha hämmastavamaid sündmusi. – Ev 604 (1875)

See on Saatana mõjusaim ja kütkestavaim pettus. Selle abil loodab ta võita nende poolehoiu, kes on kaotanud oma armsad surma läbi. Kurjad inglid ilmuvad nende lähedaste inimeste kujul ning jutustavad sündmustest, mis on seotud nende eluga. Nad teevad isegi sama, mida need lahkunud tegid oma eluajal. Niiviisi mõjutatakse inimesi uskuma, et nende lahkunud lähedased

ja sõbrad on nüüd inglid, kes nende kohal hõljuvad ja nendega suhtlevad. Neid Saatana ingleid, kes võtavad lahkunud sõprade kuju, teenitakse otse ebajumalatena ning paljude juures on nende sõnadel suurem kaal kui Jumala Sõnal. – ST, 26. aug. 1889

162 Tal [Saatanal] on võime esitada inimestele nende lahkunud sõpru ja omakseid. Võltsing on täiuslik: tuttav näoilme, tuttavad sõnad, tuttav hääletoon – kõike seda tehakse järele imeväärse täpsusega. [...] Paljudele ilmuvad kurjad vaimud, kes kehastavad nende lahkunud sõpru ning kuulutavad kõige ohtlikumaid eksiõpetusi. Need külalised puudutavad inimhinge kõige õrnemaid keeli ning panevad oma väidete kinnituseks toime imetegusid. – GC 552, 560 (1911)

Saatan kehastab Kristust

Vaenlane valmistub oma imettegeva väega petma kogu maailma. Ta võtab endale valguse ingli ja isegi Kristuse enda kuju. – 2SM 96 (1894)

Kui inimesi on võimalik juba nüüd nii kergesti eksiteele viia, kuidas võivad nad siis seisma jääda, kui Saatan isiklikult Kristust kehastab ning imetegusid teeb? Kes suudab vastu seista, kui Kristuse kuju võtnud Saatan väidab, et ta on Kristus ning näiliselt ka Kristuse tegusid teeb? – 2SM 394 (1897)

Saatan astub tegevusse ning võtab endale Kristuse kuju. Ta moonutab ja tõlgendab vääriti kõike, mis võimalik. – TM 411 (1898)

Põrgujõud on tegevuses, et tuua esile suure võitluse viimased mõjuvad stseenid – Saatan kehastamas Kristust ning töötamas kogu ülekohtu petliku väega nende seas, kes on sidunud end salajaste ühingutega. – 8T 28 (1904)

Saatan meenutab kõigis üksikasjades Kristust

163 On piir, millest Saatan üle ei saa minna. Siin võtab ta abiks pettuse ning võltsib neid tegusid, mida tal tegelikult ei ole võimalik toime panna. Viimseil

päevil ilmub ta sellisel viisil, et inimesed hakkavad uskuma, nagu oleks saabunud Kristuse teine tulemine. Ta muudab end tõepoolest valguse ingliks. Samal ajal aga kui ta väliselt meenutab Kristust kõigis üksikasjades, ei suuda ta petta kedagi peale nende, kes vanaaja vaarao sarnaselt on otsustanud tõele vastu seista. – 5T 698 (1889)

Suure pettusedraama kulminatsioonina kehastab Saatan isiklikult Kristust. Kogudus on kaua kuulutanud, et ootab Õnnistegija saabumist oma lootuste täitumise haripunktina. Nüüd laseb suur petja paista, et Kristus ongi tulnud. Maakera eri paikades ilmub ta inimeste sekka särava, majesteetliku olendina, kes meenutab Johannese poolt Ilmutusraamatus esitatud Jumala Poja kirjeldust (Ilmutuse 1:13–15). Seda olendit ümbritsev hiilgus on ülevaim, mida surelikud silmad iial on näinud. Kajavad võiduhüüded: „Kristus on tulnud! Kristus on tulnud!"

Inimesed heidavad tema ette jumaldades silmili, tema aga tõstab oma käed ja õnnistab neid samade sõnadega, millega õnnistas Kristus oma jüngreid maa peal viibides. Ta hääl on mahe ja tagasihoitud, kuid samal ajal meloodiline. Lahkete ja kaastundlike sõnadega esitab ta mõned neist taevastest tõdedest, mida esitas omal ajal Õnnistegija. Ta teeb terveks haiged ning siis – oletatava Kristuse autoriteediga – kuulutab, et hingamispäev on üle viidud pühapäevale. Ta käsib kõigil pühitseda päeva, mida ta on õnnistanud. – GC 624 (1911)

Saatan väidab end vastavat pühade palvetele

164 Saatan näeb, et peagi tabab teda kaotus. Ta ei suuda haarata enda võimu alla kogu maailma. Ta teeb viimse meeleheitliku katse võita ustavaid pettusega, kehastades Kristust. Ta rüütab end kuningliku rüüga, mida Johannes Ilmutusraamatus nii täpselt kirjeldas. Saatanal on võim seda teha. Ta ilmub nii oma eksitusse viidud järelkäijatele – kristlikule maailmale, kes ei ole võtnud vastu tõearmastust, vaid tundnud rõõmu ülekohtust (s.t. käsust üleastumisest). Ta ilmub tagasitulnud Kristusena.

Ta kuulutab end Kristuseks ning inimesed usuvad, et ta tõesti seda on – kaunis, majesteetlik olevus, maheda hääle ja meeldiva kõnega. Ta ilmub sellises hiilguses, millist inimsilm iialgi pole näinud. Ning tema eksiteele viidud järelkäijad hüüavad võidurõõmsalt: „Kristus on tulnud! Kristus on tagasi tulnud! Vaadake, ta tõstis oma käed just nii nagu siis, kui Ta maa peal oli, ja õnnistas meid!" [...]

Pühad vaatavad seda kõike imestades pealt. Kas ka neid petetakse? Kas ka nemad kummardavad Saatanat? Nende ümber on kogunenud Jumala inglid – ning kuuldub selge, meloodiline hääl: „Vaadake üles!"

Palvetavatel pühadel oli üks eesmärk – lõplik, igavene pääsemine. See oli neil pidevalt silme ees – surematu elu, mis on tõotatud neile, kes lõpuni kindlaks jäävad. Oo, kui tõsine, kui tuline oli nende igatsus! Neile kangastus Jumala kohus – ja seejärel igavik. Nende ususilm oli suunatud hiilgavale aujärjele, mille ees kord seisab valgeis riideis hulk. See pilk hoidis neid patule andumast. [...]

165 Veel üks jõupingutus – ning Saatan võtab tarvitusele oma viimse relva. Ta kuuleb pühade lakkamatut palvet, et Kristus ometi kord tuleks ja nad päästaks. Tema viimane strateegia ongi kehastada Kristust ning panna palvetajad uskuma, et nende palvetele on vastatud. – Ms 16, 1884

Mis suhtes erineb võltsing tõelisest

Saatanal ei lubata tõeliselt Kristuse teist tulekut jäljendada. – GC 625 (1911)

Saatan /.../ tuleb, et kehastada Jeesust Kristust. Ta sooritab vägevaid imetegusid. Inimesed langevad tema ees põrmu ja kummardavad teda kui Kristust. Meilegi antakse korraldus seda olevust, keda maailm Kristusena austab, kummardada. Mida teha? Meil tuleb öelda, et Kristus on hoiatanud meid just sellise vaenlase eest ja et tegemist on inimese vihaseima vaenlasega, kes samal ajal väidab end Jumala olevat. Meil tuleb öelda, et Kristus ilmub väes ja suures aus, saadetuna loendamatutest tuhandetest inglitest, ning kui Ta tuleb, siis tunneme Ta ära häälest. – 6BC 1106 (1888)

166 Saatan püüab kõiki võimalusi ära kasutada. [...] Maskeerunud valguseingli rüüga, kõnnib ta mööda maailma ning sooritab imetegusid. Ta kasutab kauniist keelt ja väljendab ülevaid tundeid. Tema sõnad ja teod on laitmatud. Ta kehastab Kristust. Ometi on üks tunnus, mille põhjal on teda võimalik tõelisest Kristusest eristada – ta pöörab inimesed ära Jumala käsust. Vaatamata sellele jäljendab ta nii täiuslikult õiglust, et kui võimalik, eksitaks ta isegi valituid. Kroonitud pead, presidendid, valitsejad – kõik kummardavad peagi tema väärteooriate ees. – FE 471, 472 (1897)

Saatan paneb toime imetegusid

Otse meie silme all tehakse haigeid terveks ja pannakse toime muid imetegusid. Kas oleme valmis selleks katsumuseks, kui Saatan täielikult oma väärimetegude arsenali välja toob? – 1T 302 (1862)

Inimesed panevad kurjade vaimude mõjul toime imetegusid. Nad teevad algul oma nõidusliku väe mõjul inimesed haigeks, seejärel aga kõrvaldavad selle mõju, pannes pealtnägijad uskuma, et haiged on ime läbi tervenenud. Saatan on seda abinõu korduvalt kasutanud. – 2SM 53 (1903)

Imeväärsed stseenid, millega Saatan väga lähedalt on seotud, leiavad aset õige pea. Jumala Sõna kinnitab meile, et Saatan paneb toime imetegusid. Ta teeb inimesed haigeks ning eemaldab siis äkki oma saatanliku väe. Inimesi peetakse ime läbi tervistunuteks. Kõik need näilised imeteod asetavad seitsmenda päeva adventistid tõsise katsumuse ette. – 2SM 53 (1904)

167 Saatan võib erilise pettuse kaudu panna toime imetegusid, mis näivad tõelistena. Just selle lootis ta teha eriliseks katsekiviks iisraellastele, enne kui Jumal nad Egiptusest välja viis. – 2SM 52 (1907)

Tuli taevast

Me ei tohi usaldada inimeste kinnitusi. Nii nagu Kristus seda ette ütles, võivad nad tõepoolest tunnistada, et teevad ime läbi haigeid terveks. Kas tuleks seda

siis imestada, kui nende taga seisab suur petis, kes isegi inimeste nähes tuld taevast alla toob? – 2SM 49 (1887)

Need on Saatana väärimeteod, mis maailma meeled vangi võtavad, ning ta toob inimeste nähes isegi tule taevast alla. Ta alustab oma viimaseid imetegusid ning see imettegev vägi peab haarama kogu maailma. – 2SM 51 (1890)

Saatan tuleb, et petta, kui võimalik, ka valituid. Ta väidab end olevat Kristuse ning esineb suure arstina. Ta toob inimeste silme all tule taevast, et panna neid uskuma end Jumala olevat. – MM 87, 88 (1903)

Jumala Sõna väidab, et vaenlane töötab oma käsilaste kaudu, kes on usust lahkunud. Nad panevad toime näilisi imetegusid ning toovad isegi tule taevast alla inimeste nähes. – 2SM 54 (1907)

168 „Ja ta tegi suuri tunnustähti, nõnda et ta lasi ka tule taevast maa peale maha tulla inimeste silme ees, ning ta eksitas ilmamaa elanikke tunnustähtedega, mis talle oli antud teha..." (Ilmutuse 13:13–14). Siin ei ole kõneldud otsesest silmamoondusest. Inimesed langevad eksitusse imetegude kaudu, mida Saatana käsilastel on tõepoolest vägi teha. – GC 553 (1911)

Saatanat ülistatakse Jumalana

Sellel viimasel maailma ajastul ilmub Saatan lausa tõelise Kristusena – ning Jumala käsk tehakse maailma rahvaste silmis täielikult tühjaks. Mäss Jumala püha käsu vastu on siis jõudnud haripunkti. Ent kogu selle mässu juht, Saatan, on rüütatud valguse ingli rüüsse. Inimesed langevad eksitusse ning ülistavad teda Jumalana. Kõikväeline aga astub vahele, ning kõikide ärataganenud kirikute kohta, kes Saatana ülistamises ühinevad, kuulutatakse välja otsus: „Seepärast tulevad ühel päeval talle nuhtlused: surm ja lein ja nälg, ning ta põletatakse ära tulega, sest võimas on Issand Jumal, kes on mõistnud kohut tema üle." [Ilmutuse 18:8] – TM 62 (1893)

Sedamööda kuidas meie Issanda Jeesuse Kristuse teine tulemine lähemale jõuab, hakkavad ka Saatana käsilased oma jõudusid koondama. Saatan mitte ainult ilmub inimesena, vaid kehastab ka Jeesust Kristust, ning maailm, kes tõe on hüljanud, võtab ta vastu kui isandate Issanda ja kuningate Kuninga. – 5BC 1105, 1106 (1900)

Imeteod ei tõesta midagi

169 Minge ise, isiklikult, Jumala ette. Paluge jumalikku valgustust, et olla kindlad selles, mis on tõde. Kui siis ilmneb imeväärne vägi ja vaenlane ilmub valguse ingli kujul, võite teha vahet Jumala tõelise töö ning pimedusejõudude võltsingu vahel. – 3SM 389 (1888)

Kristuse töömeetod seisnes Sõna kuulutamises ning kannatuste leevendamises tervistavate imetegudega. Mul aga on kästud öelda, et tänapäeval ei saa me enam sellisel viisil töötada,* kuna Saatan hakkab imetegude kaudu oma väge ilmutama. Tänapäeval ei saa Jumala sulased töötada imetegude abil, kuna pannakse toime väärimetegusid ning väidetakse, et need on Jumalast. – 2SM 54 (1904)

[* Imeteod ilmnevad Jumala rahva töös „valju hüüde" ajal (vt käesoleva raamatu 14. ptk.), kuid neil ei ole sellist kaalu nagu imetegudel Kristuse päevil. Imetegude sooritamine ei ole enam Jumala töö tõendiks.]

Jumala rahvas ei leia kindlusetunnet imetegude tegemises, sest Saatan toob kohe esile oma võltsingu. – 9T 16 (1909)

Imetegusid ei või asetada Piiblist kõrgemale

Kui neil, kelle kaudu pannakse toime tervistavaid imetegusid, on kalduvus vabandada hoolimatust Jumala käsu suhtes ning nad jäävad püsima sõnakuulmatusse, siis ükskõik kui suur oleks ilmnev vägi, ei ole tõestatud, et see

on Jumala vägi. Vastupidi – tegemist on suure petja imettegeva väega. – 2SM 50, 51 (1885)

170 Imeteod ei asetu iialgi Piiblist kõrgemale. Tuleb uurida tõde ning otsida seda nagu peidetud varandust. Imeväärset valgust ei anta Jumala Sõna asemel ega seda kõrvale jättes. Klammerduge Jumala Sõna külge ning võtke see vastu oma südamesse. Vaid see teeb teid targaks teie õndsakssaamiseks. – 2SM 48 (1894)

Viimane suur pettus on varsti selgelt meie ees. Antikristus paneb toime oma imeväärseid tegusid otse meie silme all. Võltsing meenutab nii tõepäraselt õiget, et vahet on võimalik teha ainult Pühakirja abiga. Pühakirja tunnistuse kaudu tuleb kontrollida igat väidet, igat imetegu. – GC 593 (1911)

Pettus haarab peaaegu kogu maailma

Just nüüd läheb vaja tõsiseid, töökaid inimesi, kes otsivad päästmist. Saatan on juba astunud võitlusväljale oma vägesid juhatama, ning sellel viimasel ülejäänud ajal tegutseb ta kõikmõeldavate meetoditega, et sulgeda uks valgusele, mis Jumala tahtmise kohaselt Tema rahvale peab tulema. Ta püüab haarata kogu maailma oma ridadesse, ning need vähesed, kes Jumala nõudmistele ustavaks jäävad, on ainsad, kes talle suudavad vastupanu osutada. Kuid ta püüab isegi nendest võitu saada. – 3SM 389 (1889)

171 Saatan manab oma pettuse kaudu esile surnud inimesi. Paljud usuvad end nägevat oma armastatuid, kes samal ajal siiski neile valet kõnelevad. Ma hoiatan meie rahvast: otse meie keskel on inimesi, kes taganevad usust ja hoiavad eksitajate vaimude ja kurjade vaimude õpetuste poole [vt 1. Timoteusele 4:1]. Nende pärast „teotatakse tõe teed" [vt 2. Peetruse 2:2].

Hakkavad toimuma imelikud sündmused. Vaimulikud, juristid, arstid – kõik, kes on lasknud eksitusel oma arusaamisvõimet tumestada, hakkavad ise petjateks ning ühinevad petjatega. Neid haarab üldine religioosne joobumus. – UL 317 (1905) [UL = The Upward Look]

RAPUTAMINE

Koguduseliikmeks olemine ei kindlusta päästmist

172 Tahaksin teha koguduse jaoks pühaliku avalduse: isegi viis protsenti nendest, kelle nimed on kantud koguduse nimekirjadesse, ei ole valmis vastu astuma selle maailma ajaloo lõpule. Nad on maailmas niisama Jumalata ja lootuseta nagu harilik patune. – ChS 41 (1893)

On neid, kel on olnud võimalus kuulda tõde ja see vastu võtta ning kes on ühinenud Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusega, nimetades end Jumala käske pidavaks rahvaks, kes aga ei evi vaimulikku elu ja pühendumist Jumalale enam kui vormilike kirikute liikmed. Neile langevad Jumala nuhtlused samaväärselt nagu kirikutele, kes Jumala käskudele vastu seisavad. – 19MR 176 (1898)

Aganad eraldatakse nisust

Kogudusse tulevad lahkhelid. Kujuneb välja kaks leeri. Nisu ja umbrohi kasvavad koos lõikuseks. – 2SM 114 (1896)

173 Suurt sõela hakatakse raputama. Aganad tuleb nisust eraldada. Kuna ülekohus võimust võtab, läheb paljude armastus külmaks. Just see on aeg, mil tõelised kristlased osutuvad tugevaimateks. – Le 46, 1887

Daatani ja Abirami mässu lugu kordub ikka ja jälle – kuni ajastute lõpuni. Kes on Issanda poolt? Kes langeb pettuse ohvriks? Kes hakkab omakorda petma teisi? – Le 15, 1892

Issand tuleb pea. Igas koguduses peab leidma aset puhastav, sõeluv protsess, sest meie hulgas on patuseid, kes tõtt ei armasta ja Jumalat ei austa. – RH, 19. märts 1895

Me elame „raputamise" ajal – ajal, mil raputatakse kõike, mida on võimalik raputada. Issand ei vabanda neid, kes tunnevad tõde, kui nad sõnas ega teos Tema käskudele ei kuuletu. – 6T 332 (1900)

Tagakiusamine puhastab kogudust

Headel aegadel kasvab Jumala tunnistajate hulk. Rasked ajad puhastavad aga väärtunnistajad kogudusest välja. – 4T 89 (1876)

Ei ole kaugel aeg, mil igale hingele saabub katsumus. Meile surutakse peale metsalise märk. Need, kes on samm-sammult maailma nõudmistele järele andnud ning maailma kombeid järginud, ei leia olevat raske alistuda võimudele – selle asemel, et kannatada põlgust, solvanguid, vangistust ja isegi surma. Võitlus toimub Jumala käskude ja inimeste käskude vahel. Just sel ajal lahutatakse koguduses puhas kuld räbust. – 5T 81 (1882)

174 Tagakiusamise puudumisel on meie ridadesse tulnud inimesi, kes näivad tõeliste kristlastena, kuid kes tagakiusamise saabudes ometi meie hulgast lahkuvad. – Ev 360 (1890)

Kui Jumala käsk tühjaks tehakse, siis hakkavad rängad katsumused kogudust sõeluma. Suurem hulk kui me praegu arvame, hoiab siis eksitajate vaimude ja kurjade vaimude õpetuste poole. – 2SM 368 (1891)

Pealiskaudsed usklikud loobuvad usust

Töö, mida kogudus ei ole teinud rahu ja heaolu aegadel, tuleb teha kohutavas kriisis, ülimalt raskes olukorras. Hoiatused, mis maailmaga sarnasust taotledes varem vaikima on sunnitud, tuleb siis edasi anda olukorras, kus usu vaenlased meile metsikut vastupanu osutavad. Sel ajal loobub usust see grupp pealiskaudseid, konservatiivseid* kristlasi, kelle mõju püsivalt tõe kuulutamist on pidurdanud. – 5T 463 (1885)

[* Ellen White ei kõnele siin teoloogiliste vaadete poolest konservatiivsetest kristlastest ega vastanda neid liberaalidele. Ta kirjeldab selle terminiga inimesi, kes on asetanud „maailmaga sarnanemise" esikohale ning Jumala töö teisele kohale.]

Kui Saatan näeb, et Issand õnnistab oma rahvast ja valmistab neid ette ära tundma tema pettusi, võtab ta kasutusele kogu oma meisterlikkuse ning väe, et tuua meie ridadesse ühelt poolt fanatismi ja teiselt poolt külma vormilikkust, et tema saaks koguda hingede lõikuse.– 2SM 19 (1890)

175 Need, kel on olnud eesõigused ja võimalused tõde tundma õppida, kes aga ometi on jätkanud vastupanu Jumala tööle ning seda takistavad, puhastatakse kogudusest välja. Jumal ei võta vastu ühegi inimese teenistust, kes kaht isandat teenib. – Ms 64, 1898

Sedamööda kuidas meie ümber katsumuspilved kogunevad, hakkab meie ridades ilmnema kaks protsessi – lahknemine ning ühinemine. Mõned, kes on varem olnud valmis kätte haarama vaimuliku võitluse relvad, näitavad reaalse ohu saabudes, et nende usk ei ole rajatud tõelisele kaljule. Nad jäävad kiusatusele alla. Need, kellel on olnud suur valgus ja suured eesõigused, kes aga ei ole neid ühel või teisel põhjusel kasutanud, lahkuvad meie ridadest hoopis. – 6T 400 (1900)

Otsekohesed tunnistused põhjustavad „raputamist"

Ma küsisin mulle näidatud „raputamise" tähendust ning mulle näidati, et selle põhjustab otsekohene tunnistus, esitatud Laodikea kogudusele antud nõuande kujul. Sel tunnistusel on oma mõju, kui see vastu võetakse, ning see tõstab vastuvõtja kristliku elu uuele tasemele, aidates tal mõista selget tõde. Mõned aga ei talu otsekohest tunnistust. Nad osutavad sellele vastupanu ning see põhjustabki Jumala rahva hulgas „raputamise". – 1T 181 (1857)

Meie hulgas on neid, kes Aakani taoliselt tunnistavad oma pattu, teevad seda aga liiga hilja, et end päästa. [...] Nende elu ei ole tõega kooskõlas. Nad põlgavad otsekohest tunnistust, mis nende südamele kõneleb. Nad tunneksid rõõmu, kui inimesed, kes neid manitsusi edasi annavad, vaikima sunnitaks. – 3T 272 (1873)

176 Issand kutsub meid üles uuendama seda otsekohest tunnistust, mis meie rahvale minevikus edasi anti. Ta kutsub meid üles vaimuliku elu uuendusele. Tema rahva vaimulik energia on kaua olnud uinunud olekus, kuid sellest näilisest surmast tuleb üles tõusta. Palve ja patutunnistuse kaudu tuleb meie suure Kuninga jaoks tee puhtaks teha. – 8T 297 (1904)

Ebaõiglase kriitika kaudu lähevad hinged kaduma

Ka meie ajal on terveid perekondi, kes kord tundsid rõõmu tões, kaotasid aga usu keelekandmise ja valesüüdistuste tõttu inimeste suhtes, keda nad armastasid ning kellelt nad häid nõuandeid said. Nad avasid oma südame umbrohu külvajale; umbrohi tärkas ning kasvas koos nisuga, nisu aga jäi üha kiduramaks ja kiduramaks, kuni kallihinnaline tõde nende südames täielikult oma mõju kaotas. – TM 411 (1898)

Väärõpetused viivad eksiteele paljusid

Religiooni vastandatakse sageli niinimetatud teadusele, kuna surelikud inimesed ei mõista Jumala väge ega suurust. Mulle esitati järgmised Pühakirja sõnad: „Teie eneste seast tõusevad mehed, kes moonutavad tõde, et vedada jüngreid eneste järele. „ [Apostlite teod 20:30]. See protsess ilmneb kindlasti ka Jumala rahva hulgas. – Ev 593 (1890)

177 Kui väärteooriate sissetoomise kaudu saabub „raputamine", siis pinnapealsed uurijad, kel puudub tegelikult usu ankur, osutuvad lausliiva sarnaseks. Nad asuvad sellistele seisukohtadele, mis kõige paremini nende kibestunud tunnetega kokku sobib. – TM 112 (1897)

Kuna nad tõearmastust vastu ei võta, haarab vaenlane nad oma pettuse küüsi. Nad taganevad usust ja hoiavad „eksitajate vaimude ja kurjade vaimude õpetuste poole" [vt 1. Timoteose 4:1]. – 6T 401 (1900)

Vaenlane toob sisse oma väärteooriad. Üks nendest on õpetus, mille kohaselt ei ole olemas taevast pühamut. See on üks punktidest, milles paljud usust taganevad. – Ev 224 (1905)

Tunnistuste hülgamine viib usust taganemisele

Üks on kindel: need seitsmenda päeva adventistid, kes asuvad tulevikus Saatana lipu alla, hülgavad esmalt usu Jumala Vaimu kaudu antud „Tunnistustes" esitatud hoiatustesse ja manitsustesse. – 3SM 84 (1903)

Saatana viimane pettus seisneb selles, et teha tühjaks Jumala Vaimu kaudu antud „Tunnistuste" mõju. „Kui nägemus puudub, muutub rahvas ohjeldamatuks," (Õpetussõnad 29:18). Saatan töötab väga leidlikult, erinevate meetoditega ja erinevate tööriistade kaudu, et Jumala ülejäänud rahva usaldust tõelise tunnistuse suhtes kõigutada. – 1SM 48 (1890)

178 Vaenlane on teinud meisterlikke jõupingutusi, et meie rahva usku „Tunnistustesse" kõigutada. [...] See on just Saatana plaan ning need, kes on silunud teed selleks, et meie rahvas enam Jumala Vaimu „Tunnistustele" tähelepanu ei pööraks, näevad, kuidas igat liiki eksitused koguduse ellu tulvavad. – 3SM 83 (1890)

Saatana plaan on nõrgestada Jumala rahva usku „Tunnistustesse". Järgneb skeptitsism meie usu oluliste punktide suhtes, „tõe sammaste" suhtes, seejärel kahtlus Pühakirja suhtes üldse, ning viimaks otsetee hukatusse. Kui „Tunnistuste" suhtes, mida kord usuti, kahtlema hakatakse ning neist loobutakse, siis teab Saatan hästi, et petetud sellega ei piirdu. Ta kahekordistab oma jõupingutusi, kuni ta nad avaliku mässuni viib. See tagasipöördumatu protsess lõpeb täieliku hukatusega. – 4T 211

Ärataganemine koguduse juhtide hulgas

Paljud tähed, ehkki oleme neid varem imetlenud nende sära tõttu, hääbuvad siis ja kaovad pimedusse. – PK 188 (u 1914)

Mehed, keda Jumal on suuresti austanud, käituvad maailma ajaloo lõpustseenides vanaaja Iisraeli sarnaselt. [...] Ärataganemine nendest suurtest põhimõtetest, mis väljendusid Kristuse õpetuste kaudu, inimlike plaanide sissetoomine, Pühakirja kasutamine väärteguviisi õigustamiseks Lutsiferi otsese mõju all – kõik see kinnitab inimesi nende väärarusaamises ning tõde, mida nad vajavad, et eksiteest hoiduda, kaob nende hingest otsekui katkisest astjast. – 13MR 379, 381 (1904)

179 Paljud näitavad, et nad ei ole üks Kristusega. Nad ei ole maailma jaoks surnud, et elada Kristusega. Üha sagedasemaks muutuvad taganemised meeste hulgas, kes on olnud vastutavatel kohtadel. – RH, 11. sept. 1888

Pühitsemata jutlustajad langevad umbrohuna välja

Otse meie ees seisev suur katsumus [pühapäevaseaduse maksmapanek] sõelub umbrohuna välja need, keda Jumal ei ole ametisse määranud. Jumalal on siis puhas, tõeline, pühitsetud jutlustajaskond, valmis hilisvihmaks. – 3SM 385 (1886)

Paljud lähevad kõnepulti, käes väärprohvetikuulutuste tõrvik, mis on süüdatud Saatana põrgulikust tulest. [...]

Nii mõnedki lahkuvad meie hulgas, kes enam laegast ei kanna. Nad ei suuda aga püstitada tõeteele mingit takistust, tõde läheb võidurikkalt edasi kuni lõpuni. – TM 409, 411 (1898)

Jutlustajad ja teoloogiadoktorid võivad usust lahkuda, nagu Jumala Sõna ning Tema sõnumiviijale antud sõnumid seda kinnitavad. – 7MR 192 (1906)

Võib näida, et kogudus langeb

180 Jumalast saadetud „raputamine" pühib suured hulgad kuivade lehtedena meie seast välja. – 4T 89 (1876)

Tuul viib aganad pilvena minema – isegi neist paikadest, kus meile tundus, et aidad olid täis vaid küpset nisu. – 5T 81 (1882)

Peagi tabavad Jumala rahvast rasked katsumused ning suur osa neist, kes praegu näivad tõeliste ja ustavatena, osutuvad siis vaid räbuks. [...]

Kui Kristuse religiooni kõige enam põlatakse, kui hüljatakse Tema käsk – just siis peaksid meie püüded olema kõige tulisemad, meie vaprus ja kindlameelsus aga suurim. Meie katsumuseks on seista usu ja õigluse kaitsel ka siis, kui enamus meid maha jätab, ning võidelda Issanda võitlusi ka siis, kui võitlejaid on vähe. Sel ajal tuleb meil ammutada soojust teiste külmusest, julgust teiste argusest, ustavust teiste reetlikkusest. – 5T 136 (1882)

Võib näida, justkui kogudus langeks, kuid see ei ole nii. Kogudus jääb püsima, ehkki patused Siionist välja sõelutakse. Aganad eraldatakse tõelisest nisust. See on karm katsumus, mis ometi aset leiab. – 2SM 380 (1886)

181 Kui torm läheneb, lahkub suur osa neist, kes on tunnistanud usku kolmeinglikuulutusse, ei ole aga kuulekuse kaudu tõele pühitsetud, oma seisukohalt, ning asub vastasleeri. – GC 608 (1911)

Jumala ustavad saavad ilmsiks

Issandal on ustavad sulased, kes „raputamise" ja katsumuste ajal ilmsiks saavad. On kalleid hingi, kes praegu varjatud on, kes aga eales ei ole kummardanud oma põlvi Baali ees. Neil ei ole olnud seda valgust, mis nii heledates kiirtes teile on paistnud. Jämedakoelise ja silmapaistmatu välimuse taga on aga tõelise kristliku iseloomu sära, mis siis ilmsiks saab. Kui me päeva ajal taevasse vaatame, ei näe me seal tähti. Ometi on nad seal, taevalaotuses,

ehkki inimsilmale nähtamatud. Vaid öösel näeme nende tõelist sära. – ST 80, 81 (1882)

Alati, kui leiab aset tagakiusamine, teevad selle tunnistajad oma otsuse – kas Kristuse poolt või vastu. Need, kes ilmutavad kaastunnet ebaõiglaselt hukka mõistetute suhtes, kes ei tunne nende vastu kibedust, näitavad sellega oma poolehoidu Kristusele. – ST, 20. veebr. 1901

Las tõuseb vastupanu, las ilmub sallimatus ja fanatism, las puhkeb tagakiusamine – silmakirjatsejad ning need, kes on pooliku südamega asja juures olnud, löövad kõikuma ja loobuvad usust. Me teame aga, et tõeline kristlane seisab siis kindlalt nagu kalju, tema usk muutub veelgi tugevamaks, tema lootus veelgi säravamaks kui heaolu päevil. – GC 602 (1911)

Vastpöördunud asuvad lahkujate kohale

182 Mõned on välja raputatud ning kaotanud usu. Hoolimatud ja ükskõiksed ei saavutanud võitu, kuna ei ühinenud nendega, kes hindasid päästmist ja võitu küllalt kõrgelt, et püsivalt selle pärast palvetada. Nad jäeti pimedusse, nende kohale aga asusid viivitamatult teised, kes tõe vastu võtsid ning meie read täitsid. – EW 271 (1858)

Tühjad kohad meie ridades täidavad inimesed, keda Kristus kujutas üheteistkümnendal tunnil tulijatena. On paljusid, kelle juures Jumala Vaim töötab. Jumala hävitavate nuhtluste aeg on ühtaegu armuaeg nende jaoks, kellel praegu ei ole võimalust tõde tundma õppida. Issand vaatab neid õrna pilguga. Tema halastusrikas süda on liigutatud, Tema käsi on üha välja sirutatud, et neid päästa. Samal ajal on uks suletud nende jaoks, kes sisse astuda ei tahtnud. Tulevad suured hulgad, kes alles viimseil päevil esimest korda tõde kuulevad. – Le 103, 1903

Lipp lipu järel langes tolmu ning grupp grupi järel Issanda väehulkadest ühines vaenlasega. Samal ajal aga tulid paljud rahvahõimud vaenlase laagrist ja ühinesid Jumala käske pidava rahvaga. – 8T 41 (1904)

HILINE VIHM

Püha Vaimu tööd on võrreldud vihmaga

183 „[Jumal] saadab vihma teile alla, varajase ja hilise vihma..." [Joel 2:23] Hommikumaades langeb varane vihm külviajal. Varane vihm on vajalik seemne idanemiseks. Varase vihma viljastavate voogude toimel tärkavad õrnad idud. Hilisvihm, mis langeb enne lõikust, aitab kaasa vilja küpsemisele ja valmistab selle lõikuseks. Issand on kasutanud neid looduslikke protsesse, et kujutada Püha Vaimu tööd. [Vt Sakarja 10:1; Hoosea 6:3; Joeli 2:23; 3:1]

Nii nagu vihm ja kaste langevad esmalt, et vilja idanema panna, seejärel aga seda lõikuseks küpsetada, nii teostab ka Püha Vaim vaimulikku kasvuprotsessi selle eri staadiumides. Vilja küpsemine kujutab Jumala armutöö lõpuleviimist inimhinges. Püha Vaimu väe läbi viiakse Jumala kuju inimese iseloomus täiuseni. Püha Vaim peab meid täielikult ümber muutma Kristuse kuju sarnaseks.

184 Hiline vihm, mis küpsetab maailma lõikuse, kujutab vaimulikku tööd, mis valmistab koguduse ette Inimese Poja tulemiseks. Kui aga varane vihm ei ole langenud, ei saa olla mingit elu, roheline oras ei ole üldse tärganud. Kui varase vihma vood ei ole oma tööd teinud, ei ole hilisel vihmal seemet, mida täiuslikuks teha. – TM 506 (1897)

A. AJALOOLINE ASPEKT – KOGUDUS TERVIKUNA

Varajane vihm langes nelipühil, a. 31 p.Kr.

Kuuletudes Kristuse käsule, ootasid nad [jüngrid] Jeruusalemmas Isa tõotust – Vaimu väljavalamist. Nad ei oodanud jõude. Pühakiri kõneleb, et nad „olid alati pühakojas Jumalat tänades" (Luuka 24:53). [...]

Kui jüngrid tõotuse täitumist ootasid, alandasid nad oma südame tõelises meeleparanduses ja tunnistasid oma usupuudust. [...] Jüngrid palusid ülimalt

tõsiselt, et Jumal teeks nad kõlblikuks suhtlema inimestega igapäevases elus ning kõnelema sõnu, mis juhiks patused Kristuse juurde. Heitnud kõrvale kõik lahkhelid, erinevad arusaamad ja kõik soovid kõrgemate kohtade järele, said nad üksteisele kristlikus osaduses väga lähedasteks. – AA 35–37 (1911)

Alles siis, kui jüngrid olid saavutanud täieliku üksmeele, ihaldamata kõrgemaid kohti, valati välja Vaim. – 8T 20 (1904)

Vaimu väljavalamine apostlite päevil oli varase vihma algus ning selle tagajärjed olid aulised. Püha Vaimu ligiolek peab jääma tõelisele kogudusele kuni ajastute lõpuni. – AA 54, 55 (1911)

Varase vihma tagajärjed nelipühil

185 Vaimu mõju all kõlasid sõnad, tulvil kahetsust ja patutunnistust. Nendele kaasnesid kiituslaulud Jumalale pattude andestamise eest. [...] Tuhanded pöördusid üheainsa päevaga. [...]

Püha Vaim /.../ võimaldas jüngritel kõnelda ladusalt keeli, millega nad varem tuttavad ei olnud. [...] Püha Vaim teostas nende jaoks selle, milleks nad ei oleks olnud ise suutelised terve eluea kestel. – AA 38–40 (1911)

Jumala õnnistuste mõju jüngrite südames oli nii täielik, nii sügav, et see ajendas neid minema kogu maailma ja andma tunnistust Kristuse väest. – AA 46 (1911)

Milline oli Vaimu väljavalamise tagajärg nelipühil? Rõõmusõnum ülestõusnud Õnnistegijast viidi asustatud maailma kaugeimatesse nurkadesse. [...] Kogudus nägi, kuidas pöördunud tulvasid kõigist suundadest. Pöördusid need, kes varem olid kõrvale jäänud. [...] Usklike suur igatsus oli ilmutada Kristuse iseloomu ja töötada Tema riigi laiendamiseks. – AA 48 (1911)

Hilise vihma tõotus

Vaimu väljavalamine apostlite päevil oli „varane vihm" ning selle tagajärjed olid aulised. Hiline vihm langeb aga veelgi rikkalikumalt. – 8T 21 (1904)

186 Maailma ajaloo lõpu eel on kogudusele tõotatud erilised vaimulikud õnnistused, mis peavad valmistama teda Inimese Poja tulemiseks. Seda Vaimu väljavalamist on võrreldud hilise vihma langemisega. – AA 55 (1911)

Enne kui maailma tabavad Jumala nuhtlused, leiab Jumala rahva seas aset selline algse jumalakartuse äratus, mida ei ole nähtud apostlite aegadest alates. Vaim ja Jumala vägi valatakse välja Tema laste peale. – GC 464 (1911)

See töö on väga sarnane tööga nelipühi päeval. Nii nagu „varane vihm" anti Püha Vaimu väljavalamisena evangeeliumi kuulutuse alguses, et hinnalist seemet idanema panna, nii antakse „hiline vihm" selle lõpul, et vaimulikku lõikust küpsetada. – GC 611 (1911)

Hiline vihm toob esile „valju hüüde"

Sel ajal saabub hiline vihm ehk kosutus Issanda palgest, et anda vägi kolmanda ingli valjule hüüdele ning valmistada pühad ette seisma ajal, mil maailma peale valatakse välja seitse viimast nuhtlust. – EW 86 (1854)

187 Ma kuulsin, kuidas need, kellel olid käes [vaimulikud] relvad, esitasid tõde suure väega. Sel oli mõju. [...] Ma küsisin, mis oli selle suure muudatuse esile toonud. Ingel vastas: „See on hiline vihm, kosutus Issanda palgest, kolmanda ingli vali hüüd." – EW 271 (1858)

B. ISIKLIK TÖÖ IGA KRISTLASE JUURES

Varane vihm toob pöördumise, hiline vihm arendab välja kristliku iseloomu

Meie vaimulikus elus ei ole sellist staadiumi, kus meil ei läheks vaja jõudu, mis pani kord aluse elu algusele. Õnnistused, mis said meile osaks varase vihma näol, on meile vajalikud kuni lõpuni. [...] Kui me otsime Jumalalt Püha Vaimu, siis toob Ta meis esile tasase ja alandliku meele, teadliku sõltuvuse Jumalast hilisvihma täiusele viivas töös. – TM 507, 509 (1897)

Püha Vaim püüab elada iga inimese südames. Kui Ta osutub teretulnud külaliseks, siis need, kes Ta vastu võtavad, tehakse täiuslikeks Kristuses. Hea töö, mida Jumal meie juures on alustanud, viiakse lõpule, pühad mõtted, taevane meelsus ja Kristuse sarnased teod asuvad ebapuhaste mõtete, rikutud tunnete ja mässumeelsete tegude asemele. – CH 561 (1896)

Võib-olla oleme juba saanud teatud määral Jumala Vaimu, kuid palve ja usu kaudu peaksime seda ikka enam ja enam otsima. Ärgem loobugem neist püüetest iialgi. Kui me ei edene, kui me ei võta vastu nii varast kui ka hilist vihma, kaotame oma hinge ning vastutust peame ise kandma. [...]

188 Koguduseliikmete kokkutulekud, laagrikoosolekud, grupid kodudes ja kõik üritused, mis aitavad kaasa kristlase isikliku vaimuliku elu edenemiseks, on Jumalast määratud võimalused nii varase kui hilise vihma saamiseks. – TM 508 (1897)

Kui Jumala Vaimule on valmistatud tee, siis saabuvad ka õnnistused. Nii nagu Saatan ei saa sulgeda taevaluuke vihmale, ei saa ta takistada ka õnnistusevoogude langemist Jumala rahvale. – 1SM 124 (1887)

Peaksime tõsiselt palvetama Püha Vaimu väljavalamise pärast

Peaksime palvetama niisama tõsiselt Püha Vaimu väljavalamise pärast nagu seda tegid jüngrid nelipühi päevil. Kui neil oli vaja selliselt palvetada tollal, siis seda enam meil praegu. – 5T 158 (1882)

Sageli arvatakse, et Püha Vaim valatakse välja kogudusele kunagi tulevikus, kogudusel on aga eesõigus saada seda praegu. Otsige seda, palvetage selle pärast, uskuge, et see saabub. Me peame seda saama, ning taevas ootab, et seda meile välja valada. – Ev 701 (1895)

Me saame Püha Vaimu vastavalt sellele, mil määral seda igatseme, mil määral arendame oma usku selle saamiseks ning kuidas kasutame juba meile osaks saanud valgust ja teadmisi. – RH, 5. mai 1896

189 Me ei ole küllalt tahtlikud Issandat oma palvetega tülitama ega Temalt Püha Vaimu andi anuma. Issand soovib, et Talle selles asjas peale käiksime. Ta ootab, et me anudes oma palved Tema armutrooni ette saadaksime. – FE 537 (1909)

Peame alandama oma südame tõelises meeleparanduses

Tõeline vaimulik äratus meie seas on meie suurim ja tungivaim vajadus. Seda otsida peaks olema meie esmane töö. Tuleks teha tõsiseid jõupingutusi, et saada osa Issanda õnnistustest – mitte et Jumal ei sooviks neid õnnistusi meile välja valada, vaid me ei ole valmis neid vastu võtma. Rohkem kui maised vanemad soovivad anda häid ande oma lastele, soovib meie Taevane Isa anda oma Püha Vaimu neile, kes Teda paluvad. Meie töö on patutunnistuse, alanduse, kahetsuse, meeleparanduse ja tõsise palve kaudu täita tingimused, mille puhul Jumal on tõotanud meile oma õnnistused anda. Äratust võib oodata ainult vastusena palvele. – 1SM 121 (1887)

Sooviksin teile öelda, et meie seas peab aset leidma tõeline äratus. Jutlustajaskond peab pöörduma. Peab aset leidma patutunnistamine, meeleparandus, pöördumine. Paljud, kes praegu kuulutavad Jumala Sõna, vajavad Kristuse ümbermuutvat armu oma südames. Nad ei tohiks millelgi lasta seda tööd takistada, enne kui on juba igavesti hilja. – Le 51, 1886

Äratusega peab kaasnema reformatsioon

190 Püha Vaimu töö mõjul peab aset leidma äratus ja reformatsioon. Äratus ja reformatsioon on eri asjad. Äratus on vaimuliku elu uuendus, mõistuse ja südame ärkamine, ülestõusmine vaimulikust surmast. Reformatsioon tähendab ümberkujundamist – ideede, teooriate, harjumuste ja praktilise elu muutumist. Reformatsioon ei too esile õiguse head vilja, kui see ei ole

ühendatud Vaimu äratusega. Äratus ja reformatsioon peavad teostama neile määratud töö ning selles töös teineteisega põimuma. – RH, 25. veebruar 1902

[E. G. White'i varasemates tõlgetes on *reformation* mõnikord tõlgitud „usupuhastus". – Tlk.]

Tuleb kõrvale heita tülid ja lahkmeel

Kui Kristus elab tööliste südames, kui isekus on täiesti surnud, kui puudub võitlus kõrgemate kohtade pärast, kui valitseb üksmeel, kui teostatakse pühitsustöö nii, et armastus üksteise vastu on näha ja tunda, siis langevad Püha Vaimu õnnistusrikkad vood sama kindlalt nagu on kindlad Jumala tõotused. Kui aga teiste tööd ei hinnata ega arvestata, vaid soovitakse iseennast esile tõsta, näitab see, et nende enda töö ei kanna Jumala pitserit. Jumal ei saa neid õnnistada. – 1SM 175 (1896)

Kui me tahame seista kord Issanda päeval ja leida varju Kristuses, siis tuleb meil heita kõrvale kõik kadedus ja püüded ülemvõimu omandada. Meil tuleb need ebapühad asjad täielikult välja juurida, et nad iial enam meie elus esile ei kerkiks. Me peame asuma täielikult Issanda poolele. – TDG 258 (1903) [TDG = This Day With God]

191 Kristlased peaksid heitma kõrvale kõik lahkhelid ning pühendama end Jumalale kadunute päästmiseks. Palugu nad usus tõotatud õnnistust, ning see saabub. – 8T 21 (1904)

Armastus üksteise vastu

Kristlus tähendab õrnimate tunnete ilmutamist üksteise vastu. [...] Jumala loodud olevuste ülima armastuse objektiks peab olema Kristus. Kuid Ta nõuab, et inimene osutaks püha lugupidamist ka oma kaasinimeste vastu. Iga hing päästetakse armastuse kaudu, mis peab esmalt avalduma Jumala vastu. Tõeline pöördumine tähendab muudatust – endise isekuse asemele peab asuma pühitsetud kiindumus Jumala ja kaasinimeste vastu. – 1SM 114, 115 (1901)

Omadused, mida Jumal hindab kõige enam, on armastus ja puhtus. Need omadused peaksid olema igal kristlasel. – 5T 85 (1882)

Veenvaim argument evangeeliumi kasuks on armastav ja armastusväärne kristlane. – MH 470 (1905)

Nõutav on täielik pühendumine

Jumal ei võta vastu midagi vähemat kui täielikku, tingimusteta pühendumist. Patused, kaht isandat teenivad kristlased ei saa iial taevasse. Nad ei oleks seal õnnelikud, kuna nad ei tea midagi kõrgetest, pühadest põhimõtetest, millest juhinduvad kuningliku perekonna liikmed. Tõeline kristlane hoiab alati oma hingeukse taeva poole avatud. Ta elab osaduses Kristusega. Ta soovib, et tema tahe sulaks kokku Kristuse tahtega. Tema ülim igatsus on saada ikka enam ja enam Kristuse sarnaseks. – RH, 16. mai 1907

192 Meie ei saa kasutada Püha Vaimu. Vaim peab kasutama meid. Vaimu kaudu tegutseb Jumal oma rahva juures, et me „tahame ja toimime tema hea nõu järgi" (vt Filipplastele 2:13). Paljud aga ei ole sellega nõus. Nad tahavad ise juhtida. Seepärast ei saagi nad osa taevasest annist. Ainult neile, kes ootavad alandlikult Jumalat, igatsevad Tema juhtivust ja Tema armu, antakse Vaimu. – DA 672 (1898)

Valmistada teed hilisvihma väljavalamiseks

Ma nägin, et ükski ei saa osa sellest „kosutusest", kui ta ei saa võitu iga halva kalduvuse, uhkuse, isekuse, maailmaarmastuse, iga halva sõna ja teo üle. Me peaksime seepärast Issandale ikka lähemale ja lähemale püüdma, otsides tõsiselt seda ettevalmistust, mis võimaldab meil Issanda suure päeva võitluses seisma jääda. – EW 71 (1851)

Meie osaks on jäetud ravida oma iseloomu puudusi ja puhastada hingetempel kõigest roojusest. Siis langeb meile hiline vihm nagu langes jüngritele nelipühapäeval varane vihm. – 5T 214 (1882)

Ei ole midagi, mida Saatan kardaks rohkem kui seda, et Jumala rahvas puhastab tee kõigist takistustest ja Issand võib oma igatsevale kogudusele välja valada oma Vaimu. [...] Kõigile kiusatustele, kõigile takistavatele mõjudele, olgu avalikele või salajastele, on võimalik vastu seista – „ei väe ega võimu läbi, vaid minu Vaimu läbi, ütleb vägede Issand" (Sakarja 4:6). – 1SM 124 (1887)

193 Hiline vihm saabub ja Jumala õnnistused täidavad iga hinge, kes kõigest ebapuhtast on puhastatud. Meie töö on allutada oma hinged Kristusele, et olla valmis aja jaoks, mil saabub kosutus Issanda palgest – olla valmis ristimiseks Püha Vaimuga. – 1SM 191 (1892)

Saage aktiivseteks töölisteks Kristuse teenistuses

Kui kogudused muutuvad elavateks, töötavateks kogudusteks, siis antakse vastuseks siiratele palvetele Püha Vaim. [...] Siis avatakse taevaluugid ning langevad hilise vihma vood. – RH, 25. veebr. 1890

Jumala Vaimu suur väljavalamine, mis valgustab kogu maailma Tema auhiilgusega, ei saabu enne, kui meil on valgustatud rahvas, kes teab isikliku kogemuse kaudu, mis tähendab olla Jumala kaastöölised. Kui oleme täielikult, kogu südamega pühendunud Kristuse teenistusele, siis tunnustab Jumal seda, valades mõõduta välja oma Vaimu. See ei leia aga aset enne, kui suurem osa kogudusest on Jumala kaastöölised. – ChS 253 (1896)

Kui laiskus ja tegevusetus on kogudusest välja pühitud, siis ilmutab Jumal armurikkalt oma Vaimu. Jumalik vägi saab avalikuks. Kogudus näeb siis ettekuulutatud tööd – vägede Issanda tööd. – 9T 46 (1909)

„Hoidke oma astja puhas ja ülespoole avatud"

194 Meil ei tarvitse tunda muret hilise vihma pärast. Kõik, mis meil on vaja teha, on hoida oma astja puhas ja ülespoole avatud, valmis vastu võtma vihma taevast ja paluda: „Langegu hiline vihm minu astjasse. Paistku selle aulise ingli auhiilgus, mis peab ühinema kolmanda ingliga, ka minu peale. Anna, oh Jumal, ka minule osa selles töös. Aita mul viia edasi Sinu kuulutust. Aita, et oleksin Kristuse kaastööline." Kui sa nii Jumalat otsid, siis kinnitan sulle: Ta teeb sind päev-päevalt kõlblikumaks ning annab sulle osa oma armust. – UL 283 (1891) [UL = The Upward Look]

Vastus võib saabuda ootamatult kiiresti ja suure väega – kuid see võidakse ka päevadeks ja nädalateks edasi lükata ning meie usk teeb läbi tõelise proovi. Jumal aga teab, kuidas ja millal meie palvele vastata. Meie osaks tööst on astuda ühendusse Jumalaga, Tema on aga vastutav enda osa eest. Ta on ustav selles, mida Ta on tõotanud. Meiepoolses osas on ääretult tähtis, et meil oleks üks süda ja üks meel. Tuleb heita kõrvale kõik kadedus ja pahatahtlikkus, ning alandlikult valvata ja Jumalat oodata. Jeesus, meie Esindaja ja Pea, on valmis teostama seda, mida Ta teostas oma palvetavate, valvavate järelkäijate jaoks nelipühipäeval. – 3SP 272 (1878)

195 Mul ei ole teile teatada konkreetset aega, millal Püha Vaimu väljavalamine aset leiab või millal vägev ingel taevast alla tuleb ning maailma lõputöös kolmanda ingliga ühineb. Minu sõnum on, et kindlad võime olla ainult siis, kui oleme valmis selleks tõotatud taevaseks „kosutuseks" ning kui meie lambid on õliga täidetud ja põlevad. – 1SM 192 (1892)

Mitte kõik ei saa osa hilisest vihmast

Mulle näidati, et kui Jumala rahvas omalt poolt mingeid jõupingutusi ei tee, vaid ootab, et see tõotatud „kosutus" tuleb, nad kõigist pahedest, liha ja

vaimu rüvedusest puhastab ning nende püüetele õige suuna annab, et neid kolmanda ingli valjuks hüüdeks kõlblikuks teha, siis leitakse nad taevastel kaaludel kerged olevat. – 1T 619 (1867)

Kas loodame tõesti, et kogu kogudus ärkab? See aeg ei saabu iialgi. Koguduses on inimesi, kes ei ole pöördunud ning kes ei ühine tõsiste, anuvate palvetega. Me peame astuma lõputöösse igaüks isiklikult. Me peame vähem rääkima ja rohkem palvetama. – 1SM 122 (1887)

Võime olla kindlad, et kui Püha Vaim välja valatakse, siis need, kes ei võtnud vastu varast vihma ega saanud sellest osa, ei näe ega mõista ka hilise vihma väärtust. – TM 399 (1896)

196 Ainult need, kes elavad läbi valgust, mida nad on saanud, saavad uue valguse osaliseks. Kui me iga päev aktiivsetes kristlikes voorustes edasi ei arene, siis ei tunnegi me ära Püha Vaimu ilmnemist hilises vihmas. See võib-olla langeb inimestele, kes on meie ümber, meie aga ei taju seda ega saa sellest osa. – TM 507 (1897)

Need, kes ei tee otsustavaid jõupingutusi, vaid lihtsalt ootavad, kuni Püha Vaim nad tegevusele sunnib, hukkuvad pimeduses. Kui arvate, et peate vaid vaikselt istuma ja Jumala töös mitte midagi ette võtma, siis eksite. – ChS 228 (1903)

VALI HÜÜD

Jumalal on oma vääriskivid kõikides kirikutes

197 Jumalal on oma vääriskivid kõikides kirikutes. Meie osaks ei ole kristlikku maailma hukka mõista. – 4BC 1184 (1893)

Issandal on oma esindajad kõikides kirikutes. Nendele inimestele ei ole esitatud meie aja erilisi tõdesid selliselt, et see oleks nende südamele ja mõistusele mõjunud, seepärast ei ole nad ka valgust hüljates oma sidemeid Jumalaga katkestanud. – 6T 70, 71 (1900)

Katoliiklaste hulgas on ülimalt tõsiseid kristlasi ning Jumal töötab kõikide kaudu, kes kõnnivad valguses, mis neile paistab. – 9T 243 (1909)

Ilmutusraamatu kaheksateistkümnendas peatükis on Jumala rahvast Baabülonist välja kutsutud. Vastavalt sellele Pühakirja tekstile on paljud Jumala rahvast veel Baabülonis. Missugustes kirikutes on praegu suurem osa Jumala rahvast? Kahtlemata mitmesugustes protestantlikes kirikutes. – GC 383 (1911)

198 Vaatamata vaimulikule pimedusele ja Jumalast võõrdumisele, mis valitseb Baabüloni moodustavates kirikutes, on suur osa Kristuse tõelisi järelkäijaid ikka veel seal. – GC 390 (1911)

Baabüloni langeminę ei ole veel täielik

„Ta on oma hooruse raevuviinaga jootnud kõiki paganaid" (vt Ilmutuse 14:8). Kuidas? Sundides inimesi võtma vastu väärhingamispäeva. – 8T 94 (1904)

Siiski ei ole veel võimalik öelda, et „ta on jootnud oma hooruse raevuviinaga kõiki paganaid („kõiki rahvaid„ – 1968). Kõikide rahvaste seas ei ole ta veel seda saavutanud. [...]

Baabüloni langemine ei saa olla lõplik enne, kui jõutakse sellise olukorrani, ning kiriku liit maailmaga sõlmub täielikult. See tõsiasi ligineb samm-sammult ja seega on Ilmutuse 14:8 täielik täitumine veel meie ees. – GC 389, 390 (1911)

Millal ulatuvad tema patud taevani [Ilmutuse 18:2–5]? Siis, kui Jumala käsk viimaks riikliku seadusandluse kaudu tühjaks tehakse. – ST, 12. juuni 1893

Jumala viimane hoiatussõnum

Jumal on andnud maailmale Ilmutusraamatu 14. peatüki kuulutused prohvetliku ajaskaala konkreetses lõigus ning nende töö ei lõpe enne kui selle maailma ajaloo lõpul. – EGW'88 804 (1890) [EGW'88 = The Ellen G. White 1888 Materials]

199 Ilmutuse 18. peatükk osutab ajale, mil kirikud Ilmutuse 14:6–12 kolme kuulutuse hülgamise tagajärjel on saavutanud täielikult teise ingli ette kuulutatud seisundi. Jumala rahvast, kes on veel Baabülonis, kutsutakse siis nende hulgast lahkuma. See sõnum on viimane, mis iial maailmale viiakse. – GC 390 (1911)

[Tsiteeritud Ilmutuse 18:1–2,4.] See Pühakirja tekst osutab ajale, mil kuulutust Baabüloni langemisest – esitatud varem Ilmutuse 14:8 teise ingli poolt – korratakse, ja nüüd mainitakse täiendavalt kogu seda rikutust, mis Baabüloni moodustavatesse organisatsioonidesse on tunginud alates selle kuulutuse esmakordsest kõlamisest 1844. a suvel. [...] Need kuulutused, ühendatud kolmanda ingli kuulutusega, moodustavad viimase hoiatuse, mis selle maailma elanikele antakse. [...]

Baabüloni patud paljastatakse. Need kohutavad tagajärjed, mis tulenevad kiriklike määruste pealesundimisest riigivõimu abil, spiritismi esilekerkimine, paavstliku võimu salakaval, kuid kiire areng – kõigelt sellelt heidetakse mask. Need pühalikud hoiatused avaldavad inimestele mõju. Tuhanded ja tuhanded, kes kunagi varem sarnaseid sõnu kuulnud ei ole, võtavad nüüd kuulutuse vastu. – GC 603, 604, 606 (1911)

Jumala viimase kuulutuse tuum

Mitmed on mulle kirjutanud ja küsinud, kas sõnum usuõigusest on kolmanda ingli kuulutus. Ma olen vastanud: „Jah, see on kolmanda ingli kuulutus tegelikkuses." – 1SM 372 (1890)

200 Issand on suures halastuses saatnud oma rahvale vend [E.J.] Waggoneri ja vend [A.T.] Jonesi kaudu ülimalt hinnafise kuulutuse. Selle kuulutuse ülesanne oli tõsta kogu maailmas rohkem esile Õnnistegijat ning Tema ohvrit kogu maailma pattude eest. See esitas õigeksmõistmist usu läbi meie Käemehesse ja kutsus inimesi üles võtma vastu Kristuse õigust, mis saab nähtavaks kuulekuses kõigile Jumala käskudele.

Maailm oli Jeesuse silmist kaotanud. Oli vajadus suunata inimeste silmad taas Temale kui jumalikule Isikule, Tema teenetele ning Tema muutumatule armastusele inimkonna vastu. Kogu vägi on antud Tema kätte, et Ta jagaks inimestele oma rikkalikke ande, ennekõike aga annaks abitule kõige väärtuslikuma – oma õiguse anni. See on kuulutus, mis Jumala tahte kohaselt tuli maailmale viia. See on kolmanda ingli kuulutus, mida tuleb kuulutada valjul häälel. Sellega peab kaasnema Püha Vaimu väljavalamine suurel mõõdul. – TM 91, 92 (1895)

Kristuse õiguse kuulutus peab kõlama maailma ühest otsast teise, et valmistada ette Issanda tee. See on Jumala auhiilgus, mis lõpetab kolmanda ingli töö. – 6T 19 (1900)

Viimane halastuskuulutus, mis viiakse maailmale, on Tema armastava iseloomu ilmutus. Jumala laste kaudu peab ilmnema Tema au. Oma elu ja iseloomu kaudu peavad nad ilmutama, mida Jumala arm nende jaoks on korda saatnud. – COL 415, 416 (1900)

See sõnum viiakse maailmale suure väega

201 Kui kolmanda ingli kuulutus paisub valjuks hüüdeks ning lõputööga kaasneb suur vägi ja au, siis saab Jumala rahvas sellest aust osa. See on hilisvihm, mis nad elustab ja tugevaks teeb, nii et nad suudaksid viletsuseaja läbi teha. – 7BC 984 (1862)

Sedamööda, kuidas lõpp lähemale jõuab, muutuvad Jumala sulaste tunnistused ikka otsustavamateks ja mõjuvamateks. – 3SM 407 (1892)

See kuulutus [Ilmutuse 14:9–12] hõlmab kaht eelnevat kuulutust. Pühakirja sõnade kohaselt antakse see valju hüüdena, s.t. Püha Vaimu väes. – 7BC 980 (1900)

Kui kolmanda ingli kuulutus paisub valjuks hüüdeks, kaasneb selle kuulutamisega suur vägi ja auhiilgus. Jumala rahva näod säravad siis taevasest valgusest. – 7T 17 (1902)

Keset maailma viimase suure kriisi süvenevaid varje särab Jumala valgus heledamalt kui iial enne. Lootuse ja usalduse laul kõlab siis kõige selgemalt ja ülevamalt. – Ed 166 (1903)

Nii nagu Ilm. 18. peatükis on ette öeldud, kuulutavad need, kes viivad maailmale viimset hoiatussõnumit metsalise ja tema kuju kohta, seda sõnumit suure väega. – 8T 118 (1904)

Sarnaneb 1844. aasta liikumisega

202 Vägi, mis äratas rahva nii mõjuvalt 1844. aasta liikumises, ilmneb taas. Kolmanda ingli kuulutus viiakse maailmale mitte sosinal, vaid valju hüüdena. – 5T 252 (1885)

Mulle näidati, et see kuulutus viiakse lõpule väega, mis ületab suuresti kesköö hüüde. – EW 278 (1858)

Sarnaneb nelipühipäevaga

Suure igatsusega vaatasin ma tulevikku – ajale, mil nelipühisündmused korduvad isegi suurema väega kui tollal. Johannes ütleb: „...nägin veel teist inglit, kellel oli suur meelevald, tulevat taevast alla, ning maailm läks valgeks tema hiilgusest." [Ilmutuse 18:1]. Siis, nagu nelipühipäevalgi, kuulevad inimesed neile räägitavat tõde igaüks oma keeles. – 6BC 1055 (1886)

Öises nägemuses esitati mulle Jumala rahva hulgas asetleidev suur usupuhastusliikumine. Paljud kiitsid Jumalat. Haigeid tehti terveks ning pandi toime teisi imetegusid. Ilmnes eestpalvevaim – nii nagu enne suurt nelipühipäeva. – 9T 126 (1909)

203 Evangeeliumi suures töös lõpuajal ei ilmne Jumala vägi väiksemal määral kui selle alguses. Prohvetikuulutused, mis täitusid varase vihma väljavalamises evangeeliumitöö alguses, täituvad taas hilisvihmas selle lõpetamisel. [...]

Jumala sulased, näod hiilgamas pühendumisest Jumalale, tõttavad paigast paika, et kuulutada taevast sõnumit. Hoiatus esitatakse tuhandeil häälil üle kogu maailma. Tehakse imetegusid, tervistatakse haigeid, ning tunnustähed järgivad neid, kes usuvad [vt Markuse 16:17]. – GC 611, 612 (1911)

Jumal kasutab selliseid tööriistu, et meile saab osaks üllatus

Lubage mul öelda, et Issand töötab selles lõputöös väga tavatul viisil – meetoditega, mis on vastuolus igasuguste inimlike plaanidega. Meie hulgas on inimesi, kes on alati soovinud Jumala tööd kontrollida ning dikteerida isegi seda, mida tuleb teha siis, kui töö läheb edasi selle ingli juhtimise all, kes ühineb kolmanda ingli kuulutusega. Jumal kasutab erinevaid teid ja meetodeid. See osutab, et Ta on võtnud juhtimise enda kätte. Töölised

on üllatunud, kui lihtsad abinõud Jumal kasutusele võtab, et „lõpetada oma töö õiguses". – TM 300 (1885)

Ärge kujutlege, et teil on võimalik koostada plaane tulevikuks. Tunnistatagu, et Jumal seisab ise rooliratta juures kõikidel ajastutel ja igasugustes olukordades. Ta võtab tarvitusele vahendeid, mis osutuvad kõlblikeks ning mis toetavad ja viivad edasi Tema rahvast. – CW 71 (1895)

204 Tröostija peab ilmuma, ning mitte mingil inimese välja töötatud konkreetsel viisil, vaid Jumala plaani kohaselt – ootamatul ajal ning ootamatute meetoditega, mis austavad Tema nime. – EGW'88 1478 (1896)

Jumal äratab lihtsate inimeste seast neid, kes viivad edasi Tema tööd – nii nagu Ta omal ajal kutsus enda jüngreiks kalamehed. Peagi leiab aset äratus, mis üllatab paljusid. Neist, kes ei mõista töö vajadusi, minnakse mööda, ning taevased sõnumitoojad töötavad koos nendega, keda nimetatakse lihtrahvaks. Need inimesed tehakse kõlblikeks viima tõde paljudesse paikadesse. – 15MR 312 (1905)

Töölisi teeb kõlblikuks Püha Vaim

Viimases pühalikus töös kasutatakse väheseid suurmehi. [...] Jumal hakkab töötama viisil, mida paljud ei oota. Ta äratab ja ülendab meie seas neid, kes on saanud õpetust pigem Tema Vaimu võidmise kui haridusasutuste ametlike kursuste kaudu. Õppeasutusi ei tohiks põlata, need on Jumalast seatud, ometi võivad nad anda vaid välise ettevalmistuse. Jumal ilmutab, et Ta ei ole sõltuv õpetatud, enda tähtsust täis surelikest. – 5T 80, 82 (1882)

205 Ainult neile hingedele, kes otsivad tõsiselt valgust ja võtavad rõõmuga vastu kõik jumalikud valguskiired Tema Püha Sõna kaudu, saab see valgus osaks. Just nende kaudu ilmutab Jumal oma valgust ja väge, mis paneb särama kogu maailma Tema auhiilgusega. – 5T 729 (1889)

Vaja läheb vaimset distsipliini, puhast südant, puhtaid mõtteid. Need on suurema väärtusega kui hiilgavad talendid, taktitunne või teadmised. Inimene, keda on õpetatud kuuletuma sõnadele „nii ütleb Issand", on paremini valmis Jumala tööks kui need, kel on küll võimed, kuid kes ei kasuta neid õigesti. – RH, 27. nov. 1900

Töölised tehakse kõlblikuks pigem Püha Vaimu võidmise kui haridusasutustes õppimise kaudu. Usu ja palve mehed tunnevad vajadust minna välja tööle pühaliku innuga ja kuulutada sõnu, mida Jumal neile annab. – GC 606 (1911)

Jumal kasutab isegi kirjaoskamatuid

Need, kes võtavad Kristuse vastu oma isikliku Õnnistegijana, teevad läbi viimsete päevade katsumused. Tehtud tugevaks kõikumatu usu kaudu Kristusesse, võivad isegi kirjaoskamatud inimesed seista vastu kahtlustele ja uskmatute küsimustele ning kummutada pilkajate kavalad vastuväited.

Issand Jeesus annab oma järelkäijatele keele ja tarkuse, millele nende vaenlased vastu ei saa. Need, kes ei suutnud vastu seista Saatana pettustele loogikaga, viivad siis maailmale otsustava tunnistuse, mis maailma targadki mehed segadusse ajab. Hariduseta inimeste suust kõlavad sõnad sellise väe ja tarkusega, et paljud võtavad tõe vastu. Nende tunnistuse kaudu tulevad pöördumisele tuhanded.

206 Miks on kirjaoskamatutel vägi, mis haritutel võib puududa? Kirjaoskamatu kristlane on usu kaudu Kristusesse astunud puhta, selge tõe mõjusfääri, õpetatud on aga tõest ära pöördunud. Vaene, lihtne inimene on saanud Kristuse tunnistajaks. Jah, ta ei suuda küll kasutada ajaloolisi andmeid ega niinimetatud kõrgemat teadust, kuid ta võib koguda väärtuslikke tõendeid Jumala Sõnast. Tõde, mida ta kõneleb Vaimu sisendusel, on nii puhas, nii tähelepanuväärne ning kõlab nii vaieldamatu väega, et keegi ei suuda tema tunnistusele vastu seista. – 8MR 187, 188 (1905)

Lapsed kuulutavad taevast sõnumit

Praegu kuulutavad isegi paljud lihtsad, hariduseta inimesed Issanda sõnu. Lapsed tunnevad Vaimu mõjutust – ning nad lähevad välja ja kuulutavad taevast sõnumit. Vaim valatakse välja kõigi peale, kes Vaimu mõjule alluvad. Heites kõrvale kogu inimliku bürokraatia oma reeglite ja ettevaatlike meetoditega, kuulutavad nad tõde Püha Vaimu võimsa väega. – Ev 700 (1895)

Kui taevased jõud näevad, et tõde ei esitata enam sellises lihtsuses, nagu tegi seda Jeesus, siis mõjutab Jumala Vaim väikesi lapsi – nad lähevad välja ja kuulutavad ajakohast tõde. – SW 66 (1895) [SW = The Southern Work]

Inglite teenistus

207 Taevased inglid mõjutavad inimeste mõistust ning äratavad neid uurima Piibli tõdesid. Tuleb teostada palju suurem töö kui seni ning inimestele ei saa osaks selle eest mingit au, töötavad ju inglid, kes ööd ja päevad abistavad „neid, kes ükskord pärivad pääste" [vt Heebrealastele 1:14]. – CW 140 (1875)

Meie maailmas on palju Korneeliuse-sarnaseid inimesi. [...] Nii nagu Jumal töötas omal ajal Korneeliuse juures, nii töötab Ta ka tänapäeval tõeliste lipukandjate juures. [...] Nad omandavad teadmisi Jumala kohta inglite külastuse kaudu nagu omal ajal Korneelius. – Le 197, 1904

Kui inimlike jõupingutustega liitub jumalik vägi, läheb töö edasi nagu kulutuli. Jumal kasutab tööriistu, mille või kelle päritolust inimesed midagi ei tea. Inglid teostavad töö, mille sooritamisel oleksid inimesed võinud suuri õnnistusi saada, kui nad ei oleks olnud loiud Jumala üleskutsetele vastama. – 1SM 118 (1885)

Kuulutuse ülemaailmne ulatus

Ingel, kes liitub kolmanda ingli kuulutusega, peab valgustama kogu maailma oma auhiilgusega. Siin on ette kuulutatud ülemaailmse ulatusega töö, mida

viiakse edasi seninägematu väega. [...] Jumala sulased, näod hiilgamas pühendumisest Jumalale, tõttavad paigast paika, et kuulutada taevast sõnumit. Hoiatus antakse edasi tuhandeil häälil üle kogu maailma. – GC 611, 612 (1911)

208 Selle ingli sõnumit, kes järgneb kolmandale inglile, tuleb nüüd kuulutada kõigis maailma osades. See peab olema lõikusekuulutus ning kogu maailm peab minema valgeks Jumala auhiilgusest. – Le 86, 1900

Kui tagakiusamise torm tõeliselt meie peale paiskub, /.../siis paisub kolmanda ingli kuulutus valjuks hüüdeks, ning kogu maailm läheb valgeks Issanda auhiilgusest. – 6T 401 (1900)

Kõigis Ameerika linnades tuleb kuulutada tõde. Kõigis maailma maades tuleb inimestele viia see hoiatuskuulutus. – GCB, 30. märts 1903

Valju hüüde ajal viib kogudus, abistatud oma ülendatud Issanda juhtivusest, päästesõnumit maailmale nii laialdaselt, et valgus tungib igasse linna, igasse külasse. – Ev 694 (1904)

Meie ees seisab kriis. Just praegu peame Püha Vaimu väes kuulutama suuri tõdesid nende viimsete päevade jaoks. Ei lähe kaua, kuni iga inimene kuuleb hoiatust ja teeb oma otsuse. Siis tuleb lõpp. – 6T 24 (1900)

Kuulutust kuulevad kuningad, seadusandjad, riigiorganid

209 Praegu ei näi olevat võimalik, et keegi meist peaks kunagi üksinda seisma. Kui aga Jumal iial minu kaudu on kõnelnud, siis tuleb kindlasti aeg, mil meid viiakse kõrgete nõukogude ja tuhandete kuulajate ette Tema nime pärast – ning igaühel tuleb anda vastust oma usu üle. Siis võetakse kõik punktid, mida oleme uskunud tõena, terava kriitikatule alla. Seepärast peame uurima Jumala Sõna, et teaksime, miks me usume just nii ja mitte teisiti. – RH, 18. dets. 1888

Paljudel tuleb seista seadusandlike kogude ees ja mõnedel tuleb seista kuningate ja selle maailma õpetatud meeste ees, et oma usu kohta vastust anda. Need, kel on vaid pinnapealne arusaamine tõest, ei ole siis võimelised selgesti Pühakirja seletama ega konkreetseid põhjendusi oma usu kohta esitama. Nad satuvad segadusse ning ei osutu töötegijateks, kelle pärast punastama ei peaks. Ärgu keegi kujutlegu, et tal ei tarvitse Pühakirja uurida, kuna tema ülesandeks ei ole seista pühas kõnepuldis. Sa ei teagi, mida Jumal sinult nõuda võib. – FE 217 (1893)

Paljud adventistid osutavad valgusele vastupanu

[Seitsmenda päeva adventistide] kogudustes peab ilmnema Jumala imeväärne vägi, kuid selle osaliseks ei saa need, kes ei ole end alandanud Issanda ees ega avanud Talle südant patutunnistuse ega kahetsusega. Selle väe ilmnemises, mis peab valgustama kogu maailma oma auhiilgusega, näevad nad midagi, mis neile nende vaimulikus pimeduses ohtlikuna tundub. See äratab neis kartusi ning nad astuvad sellele vastu. Kuna Issand ei tööta vastavalt nende ideedele ja ootustele, osutavad nad sellele tööle vastupanu. „Kas ei tunne me siis Jumala Vaimu, kui oleme olnud selles töös nii palju aastaid?" ütlevad nad. – RH erinumber, 23. dets. 1890

210 Kolmanda ingli kuulutusest ei saada aru. Sära, mis valgustab kogu maailma oma auhiilgusega, nimetavad need, kes keelduvad selles üha kasvavas auhiilguses kõndimast, valevalguseks. – RH, 27. mai 1890

Paljud mitteadventistid hülgavad hoiatuse

Paljud, kes sõnumit kuulevad – suurem osa neist – ei pööra sellele pühalikule hoiatusele tähelepanu. Paljud leitakse olevat ustavusetud Jumala käsusõnade suhtes, mis on iseloomu proovikiviks. Issanda sulaseid nimetatakse fanaatikuteks. Vaimulikud manitsevad oma liikmeid neid mitte kuulda võtma.

Noa sai samasuguse kohtlemise osaliseks, kui Jumala Vaim mõjutas teda maailmale sõnumit viima – hoolimata sellest, kas inimesed seda tähele panevad või mitte. – TM 233 (1895)

Mõned võtavad neid hoiatusi kuulda, suurem osa aga heidab need kõrvale. – HP 343 (1897) [HP = In Heavenly Places]

211 Populaarsed vaimulikud – täis viha nagu oma aja variserid, kuna nende autoriteet kahtluse alla seatakse – kuulutavad selle sõnumi Saatana sõnumiks ning õhutavad patte armastavaid inimesi selle kuulutajaid laimama ja taga kiusama. – GC 607 (1911)

Suured hulgad vastavad üleskutsele

Hinged, kes olid hajutatud kõikides religioonides, vastasid üleskutsele. Nad tõttasid hukule määratud kirikutest välja, nii nagu omal ajal Lott Soodomast enne selle hävitamist. – EW 279 (1858)

Jumalal on suur armee ustavaid järelkäijaid, kes seisavad viimases katsumuses kindlalt kui kalju. – 3SM 390 (1888)

On palju hingi, kes tulevad välja maailmast, kirikutest – isegi katoliku kirikust ja kes oma innukuselt ületavad seni meie kuulutust edasi viinud inimesi. – 3SM 386, 387 (1889)

Suured hulgad võtavad vastu usu ning ühinevad Issanda väehulkadega. – Ev 700 (1895)

Paljud, kes on karjast kõrvale eksinud, tulevad siis tagasi, et järgida suurt Karjast. – 6T 401 (1900)

212 Paganlikus Aafrikas, Euroopa ja Lõuna-Ameerika katoliiklikes maades, Hiinas, Indias, meresaartel ja kõigis maailma pimedates nurkades on Jumalal oma lapsed, kes säravad tähtedena keset pimedust. Nad ilmutavad taganenud maailmale Jumala ümbermuutvat väge, mis nad Tema käskudele kuulekaks teeb. Juba praegu saavad nad ilmsiks kõikides maades, kõikide rahvaste ja keelte hulgas. Sügavaima ärataganemise tunnil aga, kui Saatan

teeb ülimaid jõupingutusi, et „kõik, nii pisukesed kui suured, nii rikkad kui vaesed, nii vabad kui orjad" [vt Ilmutuse 13,16] võtaksid surmanuhtluse ähvardusel ustavuse märgina vastu väärpuhkepäeva, siis need ustavad, „laitmatud ja puhtad, veatud Jumala lapsed" säravad „otsekui taevatähed maailmas" [vt Fileemonile 2:15]. – PK 188, 189 (u 1914)

Tuhanded pöörduvad ühe päevaga

Üheteistkümnendal tunnil näevad ja tunnistavad tõde tuhanded. [...] Need pöördumised leiavad aset nii kiiresti, et hämmastavad kogudust. Ainuüksi Jumala nimi saab austatud. – 2SM 16 (1890)

Üheainsa päevaga tulevad pöördumisele tuhanded, kes üheteistkümnendal tunnil näevad ja tunnistavad tõde ja kogevad Jumala Vaimu mõjutust. – EGW'88 755 (1890)

Saabub aeg, mil üheainsa päevaga pöördub samapalju nagu nelipühipäeval, mil jüngrid Püha Vaimu said. – Ev 692 (1905)

Siirad inimesed ei kõhkle kaua

Suur osa inimesi ei mõista praegu veel meie kuulutust ega tee selle suhtes oma otsust, kuid see mõjutab nende elu. Kui aga tulevikus kandub kuulutus edasi valju hüüdena, on nad valmis seda vastu võtma. Nad ei kõhkle kaua, nad tulevad välja ja teevad oma otsuse. – Ev 300, 301 (1890)

213 Peagi saabub kogu maailma elanikele viimane katsumus. Siis võetakse otsuseid vastu kiiresti. Need, keda Jumala Sõna kuulutamine on mõjutanud, kogunevad Vürst Immaanueli verega märgitud lipu alla. – 9T 149 (1909)

Kõik tõeliselt siirad inimesed tulevad tõe valguse juurde. – GC 522 (1911)

Kuulutus kandub edasi mitte niivõrd argumentide abil, kuivõrd Jumala Vaimu sügava veenmise jõul. Argumendid on esitatud. Seeme on külvatud. Nüüd see tärkab ja kannab vilja. Misjonitööliste levitatud kirjandus

on avaldanud oma mõju, ehkki seni olid paljud takistatud tõde täielikult mõistmast või sellele kuuletumast. Nüüd aga tungivad valguskiired kõikjale ning tõde särab kogu selgusega. Siirad Jumala lapsed purustavad neid seni kinni hoidnud sidemed. Ei perekondlikud ega kiriklikud sidemed suuda neid enam tagasi hoida. Tõde on kallim kui kõik muu. Hoolimata kõigist tõe vastu liitunud jõududest asub suur hulk Issanda poolele. – GC 612 (1911)

Kirjanduse mõju

Enam kui tuhat pöördub peagi üheainsa päevaga ning suurem osa neist on saanud esmased mõjutused meie kirjanduse kaudu. – Ev 693 (1885)

214 Selle raamatu [„Suure Võitluse"] levitamise mõju üle ei tohiks otsustada praeguste andmete järgi. Paljud seda lugenud inimesed ärkavad ning neil on julgust ühineda kohe Jumala käske pidava rahvaga. Suurem osa lugejaist aga ei tee otsust enne, kui näevad selles raamatus ette kuulutatud sündmuste täitumist. Mõnede ettekuulutuste täitumine sisendab neile usku, et ka teised sündmused täide lähevad. Kui siis kogu maailm lõputöös Issanda auhiilgusest valgustatakse, asuvad paljud inimesed selle raamatu mõjul Jumala käskude suhtes jaatavale seisukohale. – CM 128, 129 (1890)

Meie kirjastuste kaudu teostatakse suurel määral selle ingli töö, kes tuleb taevast alla suure väega ning valgustab kogu maailma oma auhiilgusega [Ilmutuse 18:1]. – 7T 140 (1902)

JUMALA PITSER JA METSALISE MÄRK

Ainult kaks inimklassi

215 Saab olla ainult kaks inimklassi. Mõlemal leeril on kindalt välja kujunenud tunnused – nad kannavad kas elava Jumala pitserit või siis metsalise ja tema kuju märki. – RH, 30. jaanuar 1900

Selles suures võitluses usu ja uskumatuse vahel osaleb kogu kristlik maailm. Kõik peavad mingi seisukoha võtma. Mõned ei asu konfliktis näiliselt kummalegi poolele. Nad ei tundu ehk astuvat tõele vastu, kuid nad ei astu julgelt välja ka Kristuse poolt, kartes kaotada oma varandust või sattuda pilke alla. Kõik sellised arvestatakse Kristuse vaenlaste hulka. – RH, 7. veebr. 1893

216 Sedamööda, kuidas läheneme ajastute lõpule, muutub piirjoon valguse ja pimeduse laste vahel üha teravamaks. Nad hakkavad erinema ikka rohkem ja rohkem. See erinevus väljendub Kristuse sõnades „uuesti sündinud" – s.t. uueks loodud Kristuses, surnud maailmale, elavad Jumalale. On eraldusjoon, mis lahutab taevast maisest ning kirjeldab erinevust nende vahel, kes kuuluvad maailma, ning nende vahel, kes on sellest välja tulnud – väärtuslikena Jumala silmis. – Special Testimony to the Battle Creek Church (Ph 155) 3 (1882)

Perekonnaliikmed asuvad eri pooltele

Ühte perekonda kuulunud inimesed asuvad eri pooltele. Õigete laubale asetatakse märk. „Nad kuuluvad mulle, ütleb vägede Issand, on mu eraomand sel päeval, mille ma valmistan. Ja ma olen neile armuline, nõnda nagu mees on armuline oma pojale, kes teda teenib." [Malaki 3:17] Need, kes on olnud kuulekad Jumala käskudele, ühinevad pühade hulgaga, kes asuvad valguses. Nad sisenevad väravaist linna ja neil on õigus süüa elupuust.

„Üks võetakse vastu/.../" Tema nimi seisab eluraamatus, samal ajal kui teistel, kellega ta on seltsinud, lasub Jumalast igavese lahutuse märk. – TM 234, 235 (1895)

Kohut mõistetakse selle valguse järgi, mida oleme saanud

Pigem võetakse taevasse need, kel pole olnud neid eesõigusi, mis meil, kui need, kel on olnud suur valgus, kes aga pole selles valguses kõndinud. Paljud on elanud selle valguse järgi, mis neil on olnud, ning neile mõistetakse kohut vastavalt sellele. – Le 36, 1895

217 Kõik peavad ootama määratud aega, kuni hoiatus on jõudnud kõikidesse maailma osadesse, kuni igale inimesele on saanud osaks küllaldane valgus ja talle on esitatud küllaldaselt tõendeid. Mõnedel on vähem valgust kui teistel, kuid igaühe üle mõistetakse kohut vastavalt sellele, kuidas nad saadud valgust vastu on võtnud. – Ms 77, 1899

Meile on antud suur valgus Jumala käsu suhtes. See käsk on iseloomu mõõdupuu. Inimese osa on nüüd end selle mõõdupuu järgi seada ning selle järgi mõistetakse tema üle viimsel suurel päeval kohut. Sel päeval otsustatakse inimeste ülé selle järgi, kui palju nad saadud valgust vastu on võtnud. – RH, 1. jaanuar 1901

Need, kel on olnud suur valgus, kes sellest pole aga hoolinud, asuvad halvemal seisukohal kui teised, kellele nii palju võimalusi antud ei olnud. Need ükskõiksed ülistavad mitte Issandat, vaid iseendid. Inimestele osakssaav karistus vastab sellele, mil määral keegi on Jumala nimele teotust toonud. – 8MR 168 (1901)

Igaühel peab olema küllalt valgust, et täie teadlikkusega otsus vastu võtta. – GC 605 (1911)

Kellelgi ei ole vabandust, et tahtlikult pimedusse jääda

Kedagi ei mõisteta hukka selle eest, et ta ei pannud tähele valgust ega toiminud teadmiste kohaselt, mida tal iialgi ei olnud ja mida ta ei saanud vastu võtta. Paljud aga keelduvad kuuletumast tõele, mida esitavad neile Kristuse saadikud. Põhjus on, et nad soovivad sarnaneda maailmale ning tõde, mis on jõudnud nende mõistuseni ja valgus, mis on paistnud nende hinge, mõistab nad viimses kohtus hukka. – 5BC 1145 (1884)

218 Need, kel on olnud võimalus kuulda tõde, kes aga ei ole võtnud vaevaks seda kuulata ega selle sisusse tungida, mõistetakse Jumala ees süüdlasteks nii, nagu oleksid nad seda kuulnud ja selle hüljanud. Nad on olnud eksiarvamusel, mõeldes, et kui nad ei kuule, siis ei pärita ka nende käest aru. Ei ole mingit vabandust neile, kes otsustavad eksituse kasuks, kui neil tegelikult oli võimalus tõde mõista. Oma kannatuste ja surma kaudu on Jeesus lepitanud kõik teadmatuses sooritatud patud. Ei ole aga mingit lepitust tahtliku pimeduses viibimise eest.

Meid ei peeta vastutavaks selle valguse eest, mis meie arusaamisse ei ole jõudnud, vaid selle eest, millele oleme vastupanu osutanud ja mille vastuvõtmisest keeldunud. Inimene ei saa mõista tõde, mida talle iialgi pole esitatud. Seepärast ei mõisteta teda ka hukka selle valguse eest, mida tal kunagi pole olnud. – 5BC 1145 (1893)

Praktilise heategevuse tähtsus

Viimaste päeva otsused puudutavad meie praktilist heategevust. Kristus tunnustab iga heategu, otsekui oleks see tehtud Talle enesele. – TM 399 (1896)

Kui kõik rahvad Tema ette on kõgutud, on seal vaid kaks klassi. Nende igavene saatus otsustatakse selle järgi, mida nad on teinud või tegemata jätnud Temale – vaeste ja kannatajate isikus. [...]

Paganate hulgas on neid, kes teenivad Jumalat teadmatult, neid, kellele valgus inimlike tööriistade kaudu kunagi ei ole paistnud. Ometi ei lähe nad hukka. Ehkki teadmatuses Jumala kirjutatud käsu suhtes, on nad kuulnud Tema häält kõnelemas looduse kaudu ning teinud seda, mida käsk nõuab.

Nende teod on tõendiks, et Püha Vaim on puudutanud nende südant. Nad tunnistatakse Jumala lasteks.

219 Kui üllatatud ja rõõmsad on paljud lihtsad inimesed – isegi paganate hulgas – kui nad kuulevad kord Õnnistegija huulilt sõnu: „Mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle." [Matteuse 25:40] Kui õnnelik on Kristuse armastav süda, kui Tema järelkäijad rõõmu ja üllatusega neid tunnustussõnu kuulevad! – DA 637, 638 (1898)

Tegusid iseloomustavad motiivid

Kohtupäeval esitavad nii mõnedki oma häid tegusid ning osutavad, et neid tuleks arvesse võtta. Nad ütlevad: „Ma aitasin noormeestel teenistust leida. Ma annetasin raha haiglate heaks. Ma rahuldasin leskede vajadusi ja võtsin vaeseid oma majja elama!" Jah, see on tõsi, kuid sinu motiivid olid nii rüvetatud isekusest, et sinu tegu ei olnud Issanda silmis vastuvõetav. Kõiges, mida sa tegid, tuli selgesti esile sinu isekus. – Ms 53, 1906

Just motiivid iseloomustavad tegusid, osutades kas alatusele või õilsusele. – DA 615 (1898)

Mis on Jumala pitser

Jumala rahva otsaesisele asetatakse Tema pitser. See ei ole mingi nähtav märk, vaid tõe vastuvõtmine nii mõistuse kui südamega. Neid ei ole võimalik enam selles kõigutada. Niipea kui Jumala rahvas on pitseeritud ja „raputamiseks" ette valmistatud, see saabub. Tõgelikult ongi see juba alanud. – 4BC 1161 (1902)

220 Elava Jumala pitser on asetatud nende otsaesisele, kes peavad täie teadlikkusega Issanda hingamispäeva. – 7BC 980 (1897)

[Seda ja teisigi sarnaseid väiteid tuleks mõista selles peatükis varem toodud tekstide valgel, mis osutavad, et Jumal peab inimesi vastutavaks ainult selle valguse eest, mida neil oli võimalik vastu võtta.]

Need, kes tahavad, et Jumala pitser nende otsaesisele asetataks, peavad pidama neljandas käsus mainitud hingamispäeva. – 7BC 970 (1899)

Hingamispäeva tõeline pidamine on ustavuse märk Jumalale. – 7BC 981 (1899)

Vaid neljas käsusõna kümne hulgast sisaldab suure Käsuandja, maa ja taeva Looja pitserit. – 6T 350 (1900)

Issanda mälestusmärgi, Eedenis sisse seatud seitsmenda nädalapäeva kui hingamispäeva pidamine on meie ustavuse märk Jumalale. – Le 94, 1900

221 Märk asetatakse igaühele Jumala rahva hulgast – nii nagu omal ajal asetati märk heebrealaste uksepiitadele, et neid üldisest hävingust päästa. Jumal kuulutab: „Ja ma andsin neile ka oma hingamispäevad kui leppemärgi minu ja nende vahel, et nad teaksid, et mina olen Issand, kes neid pühitseb." [Hesekieli 20:12] – 7BC 969 (1900)

Iseloomu sarnasus Kristusega

Elava Jumala pitser asetatakse vaid nende osaesisele, kes on iseloomult Kristuse sarnased. – 7BC 970 (1895)

Need, kes saavad elava Jumala pitseri ja keda viletsuseajal kaitstakse, peavad täielikult Jeesuse kuju peegeldama. – EW 71 (1851)

Elava Jumala pitserit ei asetata ühegi ebapuhta inimese otsaesisele. Seda ei saa auahned, maailma armastavad, petliku keele ja südamega inimesed. Kõik, kes saavad Jumala pitseri, peavad olema Jumala ees ühegi plekita – tõelised kandidaadid taeva jaoks. – 5T 216 (1882)

Armastus väljendub kuulekuses, täiuslik armastus aga ajab kogu kartuse välja. Neil, kes armastavad Jumalat, on otsaesisel Jumala pitser ning nad teevad Jumala tegusid. – SD 51 (1894)

Need, kes võidavad ära maailma, lihahimud ja Saatana, on need väljavalitud, kellele asetatakse elava Jumala pitser. – TM 445 (u 1886)

222 Kas me püüame kõigi endale Jumalast antud võimetega saavutada Kristuse täiusemõõtu? Kas me otsime Tema täiuslikkust, püüdes ikka kõrgemale ja kõrgemale, kuni saavutame Tema iseloomu? Kui Jumala sulased selleni jõuavad, siis asetatakse nende otsaesisele pitser. Aruandeid pidav ingel kuulutab siis: „See on sündinud!" Nad on täiuslikud Temas, kellele nad kuuluvad nii loomise kui lunastuse kaudu. – 3SM 427 (1899)

„Praegu, pitseerimisajal..."

Ma nägin, et suur proov hingamispäeva küsimuses ei saanud saabuda enne, kui Jeesuse teenistus taevase pühamu pühas paigas ei olnud lõpetatud ning Ta ei olnud veel astunud vaheteki taha. Seepärast kristlased, kes läksid magama enne ukse avamist kõige pühamasse paika – enne kesköö hüüde lõppu 1844.a. seitsmendal kuul – ning kes tõelist hingamispäeva ei pidanud, puhkavad nüüd lootuses, kuna neil ei olnud valgust hingamispäeva kohta ning neid ei asetatud sellele proovile, millele asetatakse meid nüüd, mil uks avatud on. Ma nägin, et Saatan kiusas selles küsimuses nii mõningaidki Jumala rahva hulgast. Kuna nii palju häid kristlasi oli oma usust võidukalt kinni pidades magama uinunud, pidamata sealjuures tõelist hingamispäeva, siis hakati kahtlema, kas see saab meilegi praegu prooviküsimuseks olla. [...]

Saatan kasutab praegu, pitseerimisajal, kõiki abinõusid, et hoida Jumala rahva meeli eemal ajakohasest tõest ning panna nad kahtlema. – EW 42, 43 (1851)

Ma nägin, et ta [mrs. Hastings] pitseeriti ning ta ärkab Jumala hääle kõlades, et seista maa peal koos saja neljakümne nelja tuhandega. Ma nägin, et me ei peaks tema pärast leinama: viletsuseajal puhkab ta rahulikult oma hauas. – 2SM 263 (1850)

223 Maailmas elab inimesi, kes on jõudnud üle üheksakümnenda eluaasta künnise. Vanaduse loomulikud tagajärjed ilmnevad nende nõtruses. Nad usuvad aga Jumalat ja Jumal armastab neid. Neile on asetatud Jumala pitser ning nad on nende hulgas, kellest Issand on öelnud: „Õndsad on surnud, kes Issandas surevad..." – 7BC 982 (1899)

Oh et Jumala pitser ka meile asetataks!

Veel pisut aega – ja igaühele, kes on Jumala laps, asetatakse Tema pitser. Oh et see asetataks ka meie otsaesisele! Kes võib taluda mõtet, et ingel, kes läheb välja Jumala sulaseid pitseerima, temast mööda läheb? – 7BC 969, 970 (1889)

Kui tõesse uskujad ei ole oma usus kindlad suhteliselt rahulikel aegadel, siis mis hoiab neid üleval, kui saabub suur proov ning antakse välja dekreet kõigi vastu, kes ei kummarda metsalist ega tema kuju ning ei võta vastu tema märki? See pühalik aeg ei ole kaugel. Selle asemel, et olla nõrgad ja otsustusvõimetud, peaks Jumala rahvas koguma viletsuseaja tarvis jõudu ja julgust. – 4T 251 (1876)

Mis on metsalise märk

Johannesele näidati rahvast, kes erines neist, kes kummardavad metsalist ja tema kuju, pidades nädala esimest päeva. Selle päeva pidamine on metsalise märk. – TM 133 (1898)

224 Metsalise märk on paavstlik hingamispäev. – Ev 234 (1899)

Kui saabub katsumus, siis saab selgelt ilmsiks, mis on metsalise märk. See on pühapäeva pidamine. – 7BC 980 (1900)

Jumala märk ehk pitser ilmneb seitsmenda päeva hingamispäeva pidamises, mis on mälestusmärgiks Issanda loomistööst. [...] Metsalise märk on selle vastand – nädala esimese päeva pidamine. – 8T 117 (1904)

„Ja ta tegi, et kõik – pisikesed ja suured, ... võtaksid endale märgi oma paremale käele või oma otsaette" (Ilmutuse 13:16). Inimesed ei hoidu

pühapäeval ainuüksi tööst oma kätega, vaid tunnustavad ka oma mõistusega pühapäeva kui hingamispäeva. – Special Testimony to Battle Creek Church (Ph 86) 6,7 (1897)

Millal metsalise märk vastu võetakse

Mitte keegi ei ole veel vastu võtnud metsalise märki. – Ev 234 (1899)

Pühapäeva pidamine ei ole veel metsalise märk ning ei saa selleks enne, kui antakse välja dekreet, mis käsib inimesi kummardada seda ebajumalateenistuslikku hingamispäeva. Saabub aeg, mil see päev saab prooviküsimuseks, kuid see aeg ei ole veel saabunud. – 7BC 977 (1899)

225 Jumal on andnud inimestele hingamispäeva märgina enda ja nende vahel – katsekiviks nende ustavusest. Need, kes pärast seda, kui Jumala käsu valgus neile on paistnud, sõnakuulmatuses püsivad ning meie ees seisvas suures kriisis inimeste käske enam kui Jumala käske ülistavad, võtavad vastu metsalise märgi. – Ev 235 (1900)

Hingamispäev saab suureks ustavuse märgiks, kuna see on tõepunkt, mille üle eriliselt vaieldakse. Kui see viimne proov inimeste ette seatakse, saab selgeks ka eraldusjoon nende vahel, kes teenivad Jumalat ja kes Teda ei teeni.

Samal ajal kui väärhingamispäeva pidamine vastavalt riigi seadusele – vastuolus Jumala neljanda käsuga – saab ustavuse märgiks Jumala-vastase võimu suhtes, on tõelise hingamispäeva pidamine kuulekuses Jumala käsule ustavuse märk Looja suhtes. Sellal kui üks inimklass, võttes vastu alluvuse märgi maistele võimudele, võtab vastu metsalise märgi, võtab teine klass, valides ustavuse märgi Jumala autoriteedile, vastu Jumala pitseri. – GC 605 (1911)

Pühapäeva pidamise pealesurumine on usuproov

Kedagi ei mõisteta hukka, enne kui neile on saanud osaks valgus ning nad on mõistnud neljanda käsu pidamise kohustust. Kui aga antakse välja dekreet, mis sunnib inimestele peale väärhingamispäeva ning kolmanda ingli vali hüüd hoiatab inimesi metsalise ja tema kuju kummardamise eest, tõmmatakse selge eraldusjoon tõe ja vale vahele. Siis võtavad need, kes ülekohtusse püsima jäävad, vastu metsalise märgi. – Ev 234, 235 (1899)

226 Kui pühapäeva pidamine seaduse jõuga peale sunnitakse ning kogu maailm saab valgust tõelise hingamispäeva suhtes, siis kõik, kes astuvad üle Jumala käsust ning kuuletuvad eeskirjale, mille aluseks ei ole kõrgemat autoriteeti kui Rooma võim, austavad seega paavstlust üle Jumala. Selline inimene austab Rooma võimu ning võimu, mis sunnib peale Rooma poolt sisse seatud institutsiooni. Ta kummardab seega metsalist ja tema kuju.

Kui inimesed hülgavad institutsiooni, mille Jumal on kuulutanud enda autoriteedi märgiks, ning austavad selle asemel seda, mille Rooma võim on välja valinud enda autoriteedi märgiks, võtavad nad vastu ustavuse märgi Rooma võimule – „metsalise märgi". Alles siis, kui see küsimus on selgesti inimeste ette seatud ning neil tuleb teha otsus Jumala käsusõnade ja inimeste käskude vahel, võtavad need, kes jätkavad üleastumist, vastu „metsalise märgi". – GC 449 (1911)

ARMUAJA LÕPP

Keegi ei tea, millal armuaeg lõpeb

227 Jumal ei ole ilmutanud meile aega, mil jõuab lõpule see kuulutus ja lõpeb armuaeg. Need asjad, mis on ilmutatud, on ilmutatud „meile ja meie lastele". Ärgem püüdkem siis teada saada seda, mis on jäetud Kõikväelise nõupidamiste saladuseks. [...]

Mulle on saadetud kirju, milles on küsitud, kas mul on mingit erilist valgust armuaja lõpu kohta. Olen vastanud, et mul on edasi anda ainult see kuulutus, et praegu on aeg töötada, kuni on veel päev. Saabub öö, millal keegi ei saa tööd teha. – 1SM 191 (1894)

Pühapäeva pidamine surutakse peale seaduse jõuga enne armuaja lõppu

Issand on mulle selgesti näidanud, et metsalise kuju püstitatakse enne armuaja lõppu. On see ju suur proov Jumala rahvale, mille kaudu otsustatakse 228 nende igavene saatus. – 2SM 81 (1890)

[Vt eelmist peatükki, kus on kõneldud pühapäevaseaduse väljaandmisest kui Jumala rahva suurest usuproovist.]

Mis on „metsalise kuju"? Kuidas see püstitatakse? Kuju valmistab „kahe sarvega metsaline", see valmistatakse metsalisele. [Ilmutuse 13:11–17 kujutatud kahe sarvega metsaline valmistab kuju Ilmutuse 13:1–10 kujutatud metsalisele.] Seepärast, et teada saada, milline on kuju ja kuidas see valmistatakse, tuleb meil uurida metsalist ennast – st paavstlust – iseloomustavaid jooni.

Kui varakristlik kogudus evangeeliumi lihtsusest loobus ning paganlikud kombed ja riitused vastu võttis, kaotas ta Vaimu ja Jumala väe. Et inimeste südametunnistust kontrollida, hakkas ta taotlema riigivõimu toetust. Tulemuseks oli paavstlus – kirik, mis kontrollis riigivõimu ning kasutas seda omaenda

eesmärkide saavutamiseks, eriti „ketserite" karistamiseks. Et Ühendriigid „metsalise kuju" moodustaksid, peab religioosne võim kontrollima riigivalitsust sedavõrd, et ka siin hakkab kirik riigivõimu kasutama oma isiklike eesmärkide täideviimiseks. [...]

„Metsalise kuju" kujutab sellist taganenud protestantismi vormi, mis kujuneb välja siis, kui protestantlikud kirikud otsivad oma dogmade pealesurumiseks abi riigivõimult. – GC 443, 445 (1911)

Armuaeg lõpeb, kui pitseerimine on lõpetatud

Vahetult enne seda, kui me astusime viletsuseaega, asetati meile kõigile elava Jumala pitser. Seejärel nägin, et neli inglit enam nelja tuult kinni ei hoidnud. Nägin nälga, katku ja mõõka – rahvas tõusis rahva vastu ja kogu maailm oli täiesti segi paisatud. – 7BC 968 (1846)

229 Ma nägin, kuidas inglid taevas siia-sinna ruttasid. Ingel, kes kandis kirjutusvahendeid, pöördus maa pealt tagasi ja teatas Jeesusele, et tema töö on lõpetatud, pühad üle loetud ja pitseeritud. Siis nägin ma, kuidas Jeesus, kes oli teeninud kümmet käsku sisaldava laeka ees, suitsutuspanni alla viskas. Ta tõstis oma käed ja ütles valjul häälel: „See on lõpetatud!" – EW 279 (1858)

Meile jääb veel justkui üksainus hetk. Samal ajal kui „rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu", ei ole üldine võitlus veel alanud. Ikka veel hoitakse kinni „nelja tuult", kuni Jumala sulaste otsaesisele on asetatud pitser. Siis viivad selle maailma võimud oma jõud viimasesse suurde võitlusse. – 6T 14 (1900)

Ingel, kes pöördub maa pealt tagasi, teatab, et tema töö on tehtud. Maailm on pandud viimsele proovile. Kõik, kes on osutunud ustavaks jumalikele eeskirjadele, on saanud „elava Jumala pitseri". Seejärel lõpetab Jeesus oma eestkostetöö taevases pühamus. Ta tõstab oma käed ning kuulutab valju häälega: „See on lõpetatud!" – GC 613 (1911)

Armuaeg lõpeb äkki, ootamatult

Kui Jeesus lõpetab eestpalved inimeste eest, on kõikide saatus igaveseks otsustatud. [...] Armuaeg lõpeb ja lõpeb Kristuse vahemeheteenistus taevas. See hetk saabub ootamatult kõikide jaoks ning need, kes on jätnud hooletusse oma hingede puhastamise, leitakse uinuvas olekus. – 2T 191 (1868)

230 Kui armuaeg lõpeb, saabub see hetk ootamatult – siis, kui seda kõige vähem ootame. Meie aruanne võib aga taevas olla puhas juba praegu – me võime teada, et Jumal meid vastu võtab. – 7BC 989 (1906)

Kui eeluurimiskohus lõpeb, on kõigi saatus otsustatud kas eluks või surmaks. Armuaeg lõpeb lühikest aega enne meie Issanda ilmumist taeva pilvedel. [...]

Enne veeuputust, pärast seda kui Noa oli laeva läinud, sulges Jumal tema taga ukse, ning jumalakartmatud jäid laevast välja. Seitsme päeva kestel aga ei teadnud inimesed, et nende saatus oli otsustatud. Nad jätkasid oma muretut, lõbuarmastavat elu ning pilkasid hoiatusi saabuva kohtu kohta. Õnnistegija ütles: „Nõnda on ka Inimese Poja tulemine" (Matteuse 24:39). Vaikselt, märkamatult nagu varas, saabub otsustav tund, mis tähistab iga inimese saatuse kindlaksmääramist ning viimase armupakkumise lõppemist süüdiolevate inimeste jaoks. [...]

Samal ajal kui ärimehed on hõivatud kasumijahist, kui lõbuarmastajad on sukeldunud naudinguisse, kui moekummardajad tegelevad oma kaunistuste ja ehetega – võib-olla just sellisel tunnil kuulutab kogu maailma Kohtumõistja välja otsuse: „Sind on vaekaussidega vaetud ja leitud kerge olevat!" (Taanieli 5:27) – GC 490, 491 (1911)

Inimeste tegevus pärast armuaja lõppu

231 Õiged ja õelad elavad ikka veel maa peal oma surelikus ihus – inimesed istutavad, ehitavad, söövad ja joovad. Kõik nad on teadmatuses

sellest, et taevases pühamus on juba välja kuulutatud lõplik, tagasipöördumatu otsus. – GC 491 (1911)

Tagasipöördumatu otsus taevases pühamus on välja kuulutatud, maailma saatus on igaveseks pitseeritud – maa elanikud aga ei tea sellest midagi. Religiooni vorme täidetakse veel ikka inimeste poolt, kellelt Jumala Vaim on igaveseks ära võetud, ning see saatanlik innukus, mida kurjuse vürst neile oma õelate plaanide teostamiseks sisendab, kannab otsekui jumaliku innukuse märki. – GC 615 (1911)

Nisu ja umbrohi „kasvavad koos lõikuseni". Igapäevaste elukohustuste täitmises on õiged kuni lõpuni kokkupuutes jumalakartmatutega. Valguse lapsed on laiali pillatud pimeduse laste hulka, et kõik võiksid näha kontrasti mõlema grupi vahel. – 5T 100 (1882)

Kristus kuulutas, et kui Ta tuleb, siis osa Teda ootava rahva hulgast on oma igapäevase tegevuse juures. Mõned külvavad põllul, teised lõikavad või koguvad lõikust kokku, mõned jahvatavad veskil. – Ms 26, 1901

Uskmatus ja keelatud lõbustused jätkuvad

232 Skeptitsism ja see, mida nimetatakse teaduseks, on suurel määral õõnestanud kristlaste usku Piiblisse. Rõõmuga võetakse vastu eksitusi ja väljamõeldisi, et oleks võimalik häirimatult oma egoistlikku elu jätkata – ei ole ju selles õpetuses kohta Jumala jaoks. Nad ütlevad: „Homme on nagu tänanegi päev, ainult veel külluslikum." Keset uskumatust ja jumalakartmatuid naudinguid kõlab aga äkki peaingli hääl ning Jumala pasun. [...]

Kui kõik on meie maailmas kibedasti tegevuses, sukeldunud isekalt kasumi otsinguisse, tuleb Jeesus nagu varas öösel. – Ms 15b, 1886

Kui Jumalat tunnistav rahvas ühineb maailmaga ja elab nagu maailm keelatud lõbustusi otsides, kui maailma luksus tungib kogudusse, kui kõlavad pulmakellad, kui kõik ootavad pikka õitsenguaega – siis, ootamatult nagu välk selgest taevast, tuleb lõpp nende säravatele, petlikele lootustele. – GC 338, 339 (1911)

Inimesed on täielikult äritegevusse sukeldunud

Kui Lott hoiatas oma perekonnaliikmeid Soodoma hukkumise eest, ei pannud nad tema sõnu tähele, vaid pidasid teda fanaatikuks. Saabuv hukatus leidis nad ettevalmistuseta. Nii on ka siis, kui tuleb Kristus – farmerid, ärimehed, juristid, kaupmehed, kõik on täielikult sukeldunud äritegevusse, ning Issanda päev saabub neile „nagu linnupael". – RH, 10. märts 1904

233 Kui vaimulikud, farmerid, kaupmehed, juristid, tunnustatud ja lugupeetud mehed hüüavad: „Rahu ja julgeolek!" siis saabub äkiline hukatus. Luukas annab meile edasi Kristuse sõnad, et Jumala suur päev saabub „otsekui linnupael" – lind lendab saagiotsinguil ringi, äkki osutub aga ise püünises olevaks. – 10MR 266 (1876)

Kui inimesed on end lõdvaks lasknud, süüvinud lõbustustesse, ostmisse ja müümisse, ilmub ootamatult varas. Niisama ootamatu on ka Inimese Poja tulemine. – Le 21, 1897

Religioossed juhid on täis optimismi

Kui inimesed oma loogika ja filosoofiaga on hajutanud kartuse Jumala kohtute suhtes, kui religioossed juhid osutavad tulevikule – kestvale rahu ja õitsengu ajastule – ning maailm on süüvinud äritegevusse ja lõbuotsinguisse, istutamisse ja ehitamisse, pidutsemisse ja prassinguisse, hüljates Jumala hoiatused ja pilgates Tema sõnumitoojaid – just siis tabab neid äkiline hukatus ja keegi neist ei pääse. – PP 104 (1890)

234 Ehkki me ei tea aega, teame, et Jumala päev saabub jumalakartmatute jaoks ootamatult. Kui elu jookseb näiliselt oma muutumatut rada, kui inimesed on sukeldunud naudinguisse, ärisse, kauplemisse, rahaahnitsemisse, kui religioossed juhid teevad suuri sõnu progressist ja valgustatusest ning uinutavad inimesi väärjulgeolekutundega – siis, otsekui varas kesköö valvamata majja, saabub hukatus hoolimatute ja jumalakartmatute jaoks, „ja nad ei pääse mitte" [1. Tessalooniklastele 5:3]. – GC 38 (1911)

Saatan järeldab, et armuaeg on lõppenud

Viletsuse ajal ässitab Saatan õelaid piirama Jumala rahvast, et nad hävitada. Ta ei tea aga, et taevastesse raamatutesse on kirjutatud nende nimede järel „andestatud". – RH, 19. nov. 1908

Nii nagu Saatan mõjutas Eesavit Jaakobi vastu minema, nii ässitab ta ka õelaid viletsuse ajal Jumala rahvast hävitama. [...] Nähes, et pühad inglid neid kaitsevad, järeldab ta, et nende patud on andeks antud. Ta ei tea aga, et nende saatus on taevases pühamus juba otsustatud. – GC 618 (1911)

Nälg Jumala Sõna järele

Need, kes praegu ei hinda ega uuri Jumala Sõna, mida kuulutavad Tema sulased, kahetsevad kord kibedasti. Ma nägin, et kui Issand sammub ajastute lõpul oma kohtutega läbi kogu maailma, hakkavad langema kohutavad nuhtlused. Need, kes on Jumala Sõna põlanud ja sellesse kergemeelselt suhtunud, hakkavad rändama „merest mereni ja põhjast itta, nad uitavad otsides Issanda sõna, aga nad ei leia" (Aamose 8:12). Maailmas on siis nälg Jumala Sõna kuulmise järele. – Ms 1, 1857

Enam ei palvetata õelate eest

235 Jumala töölised on teostanud oma viimase töö, esitanud oma palved, valanud oma kibedad pisarad mässumeelse koguduse ja jumalakartmatu rahva pärast. Viimane pühalik hoiatus on antud. Ja siis – kui meelsasti annaksid need, kes on hankinud ja kalliks pidanud maid, maju ja raha, kõik selle mingi lohutuse eest. Nad on küll tunnistanud tõde, pole seda aga läbi elanud. Nüüd laseksid nad endale meelsasti selgitada päästmisteed, kuulaksid mõnda lootusrikast sõna, palvet või manitsust Jumala töölistelt.

Ei, nende nälg ja janu on nüüd asjatu, nende janu ei saa iial kustutatud, neile ei saa osaks mingit troosti. Nende saatus on otsustatud ja igaveseks pitseeritud. See on õudne, kohutav aeg. – Ms 1, 1857

Ajal, mil Jumala kohtud langevad ilma halastuseta maailma peale – kui kadestusväärne tundub siis õelatele nende seisukoht, kes viibivad „Kõigekõrgema varju all"! Issand varjab kõiki, kes on Teda armastanud ja Tema käskudele kuuletunud. Õigete seisukoht on tõepoolest kadestusväärne võrreldes nendega, kes sel ajal kannatavad oma pattude pärast. Armuuks aga on nüüd õelatele suletud. Pärast armuaja lõppu ei esitata enam palveid nende eest. – 3BC 1150 (1901)

Iseloomu ei saa kanda üle teisele

236 Issand tuleb väes ja suures aus. Tema tööks on siis eraldada täielikult õiged õelatest. Õli ei ole aga võimalik ümber valada nende astjatesse, kel seda ei ole. Lähevad täide Kristuse sõnad: „Kaks naist on jahvatamas veskil: üks võetakse vastu, teine jäetakse maha. Kaks on põllul: üks võetakse vastu ja teine jäetakse maha." Õiged ja õelad puutuvad üksteisega igapäevases elus kokku. Issand aga loeb nende iseloomu. Ta tunneb ära sõnakuulelikud lapsed, kes Tema käsusõnu armastavad ja austavad. – TM 234 (1895)

Surra on pühalik, veelgi pühalikum on aga elada. Kord tuleb meil iga sõna ja teoga oma elus uuesti kohtuda. Milliseks me end armuaja jooksul kujundame, sellisteks peame jääma kogu igaviku. Surm toob küll kaasa ihu lagunemise, ei muuda aga kellegi iseloomu. Kristuse tulek ei muuda meie iseloomu, see ainult kinnistab selle igaveseks, igasuguse muutuseta. – 5T 466 (1885)

Ka täiendav armuaeg ei veenaks õelaid

Me peame praegusi võimalusi parimal viisil ära kasutama. Meile ei anta teist armuaega, mis meid taeva jaoks ette valmistaks. See on meie ainus ja viimane võimalus kujundada iseloom, mis teeks meid kõlblikuks selle tulevase kodu jaoks, mille Issand on valmistanud kõigile, kes on kuulekad Tema käskudele. – Le 20, 1899

237 Pärast Issanda tulemist ei anta enam mingit armuaega. Need, kes seda väidavad, on eksituses. Enne kui Kristus tuleb, valitseb maailmas just samasugune olukord nagu enne veeuputust. Pärast seda aga, kui Õnnistegija taeva pilvedel ilmub, ei anta enam mingit uut võimalust päästmist vastu võtta. Kõik on oma otsuse juba teinud. – Le 45, 1891

Kõiki katsutakse läbi vastavalt valgusele, mida nad on saanud. Neile, kes on pööranud ära tõest ja uskunud väljamõeldisi, ei anta enam teist armuaega. Meie maailmas ei saabu mingit tuhandeaastast riiki. Pärast seda, kui Püha Vaim on toonud inimeste südamesse veendumuse ja nad tõele sellegipoolest vastu panevad ja kasutavad oma mõju, et takistada ka teistel seda vastu võtmast, ei muutu nad enam iialgi. Nad ei otsinud iseloomu muutmist armuajal, ning Kristus ei anna neile enam teistkordset võimalust otsast peale alata. Otsus on lõplik. – Le 25, 1900

SEITSE VIIMAST NUHTLUST JA ÕELAD

SUUR VILETSUSEAEG – I OSA

Jumala vihakausid valatakse välja

238 Meie ees seisvad tõsised sündmused peavad alles aset leidma. Pasun kõlab pasuna järel, kauss kausi järel valatakse välja maailma elanike peale. – 3SM 426 (1890)

Halastuseingel lahkub peagi meie maailmast ning valatakse välja seitse viimast nuhtlust. [...] Jumala viha piksenooled tabavad varsti maailma, ning kui Ta hakkab üleastujaid karistama, ei ole selles enam mingit hingetõmbehetke kuni päris lõpuni. – TM 182 (1894)

Rahvad võitlevad omavahel

Neli vägevat inglit hoiavad tagasi selle maailma jõudusid, kuni Jumala sulaste otsaesisele asetatakse pitserimärk. Maailma rahvad püüavad väga üksteisega võitlusse astuda, kuid inglid hoiavad neid veel tagasi. Kui see tagasihoidev mõju eemaldatakse, saabub maailmale viletsuse ja ahastuse aeg. Mõeldakse välja järjest kohutavamaid relvi. Laevad oma elava laadungiga vajuvad vetesügavustesse. Kõik, kel ei ole olnud tõevaimu, ühinevad Saatana käsilaste juhtimise alla. Neid hoitakse aga tagasi, kuni saabub aeg viimseks suureks Harmagedooni lahinguks. – 7BC 967 (1900)

Hävingusse on haaratud terve maailm

239 Inglid hoiavad praegu võitlustuuli tagasi, et need ei saaks puhuda enne, kui kogu maailm on tulevaste hädade suhtes hoiatatud. Torm aga kogub jõudu, valmis maad laastama. Kui Jumal käsib oma inglitel tuuled valla

päästa, leiab aset selline lahingumöll, mida ükski sulg ei suuda kirjeldada. – Ed 179, 180 (1903)

Õnnistegija prohvetikuulutus Jeruusalemma tabavate nuhtluste kohta läheb täide teistkordselt. Esimene, ehkki kohutav häving, oli vaid tulevase hävingu vari. Valitud linna saatuses võime näha maailma saatust, kuna see on hüljanud Jumala halastuse ja tallanud jalge alla Tema käsud. – GC 36 (1911)

Saatan paiskab siis maailma asukad suurde, lõplikku hävingusse. Kui Jumala inglid enam inimlike kirgede metsikuid tuuli tagasi ei hoia, saavad võitlusse pürgivad jõud kütkeist lahti. Kogu maailm haaratakse siis hävingusse, mis on kohutavam omal ajal Jeruusalemma tabanud hävingust. – GC 614 (1911)

Jumal on õiglane kui ka armuline

240 Jumala au ilmneb selles, et Ta on armuline, pika meelega, täis heldust, headust ja tõde. Patuse karistamises ilmnev õiglus aga ilmutab Jumala au samavõrra nagu Tema halastuski. – RH, 10. märts 1904

Issand, Iisraeli Jumal, valab välja oma nuhtlused selle maailma jumalatele nii nagu Ta omal ajal valas need välja Egiptuse jumalatele. Tule ja uputuse, katku ja maavärisemistega hävitab Ta kogu maa. Siis ülistavad Tema lunastatud Tema nime ja teevad selle auliseks maa peal. Kas need, kes elavad viimase, ülejäänute koguduse ridades selle maailma ajaloo lõpul, ei peaks siis Jumala õppetundide suhtes tähelepanelikumad olema? – 10MR 240, 241

Tema, kes on olnud meie Eestkostja, kes kuuleb kõiki patte kahetsevaid palveid ja patutunnistusi, keda on kujutatud vikerkaarega, armu ja armastuse sümboliga pea ümber, lõpetab peagi oma teenistuse taevases pühamus. Arm ja halastus laskuvad siis troonilt ja nende asemele astub õiglus. Tema, kellele

Tema rahva silmad on olnud suunatud, astub siis oma õigustesse – kõrgeima Kohtumõistja ametisse. – RH, 1.jaan. 1889

Kogu Piiblis on Jumalat kujutatud mitte ainult kui head ja halastusrikast Olevust, vaid ka kui õiglast, seadusi järgivat Jumalat. – ST, 24. märts 1881

Jumala kohtunuhtlused saabuvad kindlasti

241 Meie päevil esitatakse Jumala armastust sageli selliselt, nagu keelaks see Tal patust hävitada. Inimesed arutlevad omaenda madala õiguse mõõdupuu kohaselt. „Kas sa arvad, et mina olen niisugune nagu sina?" (Psalm 50:21). Nad mõõdavad Jumalat iseendaga. Nad arutlevad, kuidas toimiksid nemad vastavates olukordades, ning otsustavad, et Jumal toimib nende kujutluse kohaselt. [...]

Üheski riigis, ühegi valitsuse puhul ei ole jäetud seadusest üleastujate hooleks määrata, missuguse karistuse osaliseks seaduserikkujad saama peavad. Kõik, mis meil on, kõik Tema armu rikkused, võlgneme Jumalale. Nii nagu ei ole võimalik mõõta taevaid vaksaga, nii ei ole võimalik mõõta patu kohutavat olemust sellise Jumala suhtes. Jumal on mitte ainult Isa, vaid ka moraalne Valitseja. Ta on Käsuandja. Ta annab välja seadusi ja viib neid täide. Käsul, mille taga ei seisa karistust, ei ole mingit jõudu.

Paljud võivad küll väita, et armastav Isa ei suuda näha, kuidas Tema lapsed Jumala tulenuhtluse all kannatavad, samal ajal kui Tal on võimalik nad sellest välja tuua. Jumal karistab aga üleastujat oma alamate julgeoleku nimel. Jumal ei tegutse inimeste plaanide kohaselt. Ta võib teostada lõpmatut õiglust, mida inimesel oma kaasinimese suhtes õigust teostada ei ole. Noa oleks Jumala meelepaha äratanud, kui ta oleks kellegi endale tüli tegeva pilkaja uputanud, Jumal aga uputas kogu maailma. Lotil ei olnud mingit õigust karistada oma väimehi, Jumal aga toimis range õigluse kohaselt.

Kes võib öelda, et Jumal ei tee seda, mida Ta on lubanud teha? – 12MR 207–209; 10MR 265 (1876)

Nuhtlused saabuvad siis, kui Jumal oma kaitse eemaldab

242 Mulle näidati, et Jumala nuhtlused ei saabu mitte otseselt Issandalt, vaid leiavad aset järgmiselt: inimesed asetavad end väljapoole Tema kaitset. Ta hoiatab, parandab, manitseb ning osutab ainsale pääseteele ning seejärel – kui need, kes on olnud Tema erilise hoole all, järgivad omaenda teid Tema Vaimu korduvast noomimisest hoolimata – ei käsi Ta enam oma inglitel neid Saatana otsustavate rünnakute eest kaitsta.

See on Saatana vägi, mis tegutseb maal ja merel, tuues hävingut ja pühkides maa pealt suured hulgad, kes tema saagiks on langenud. – 14MR 3 (1883)

Jumal kasutab oma vaenlasi tööriistadena, et karistada neid, kes on järginud oma hukatuslikke teid nii, et Jumala tõde on vääriti esitatud, moonutatud ja teotatud. – PC 136 (1894) [PC = The Paulson Collection]

Jumala Vaim, keda on teotatud ja keda on vastu võtmast keeldutud, eemaldub juba praegu pikkamööda maa pealt. Niipea kui Jumala Vaim on täielikult eemaldunud, hakkab Saatan teostama oma julma tööd nii maal kui merel. – Ms 134, 1898

Õelad pole oma armuaega ära kasutanud. Jumala Vaim, kellele püsivalt on vastu seistud, eemaldub viimaks. Jumalikust armust kaitsmata, ei ole õelatel enam midagi kurjale vastu seada. – GC 614 (1911)

Mõnikord kasutavad ka Jumala inglid oma väge hävitamiseks

243 [Patune peab ise kandma täjelikku vastutust karistuse eest, mille osaliseks ta saab. Ellen White kirjutab: „Jumal ei hävita kedagi. Patune ise hävitab enda oma kahetsematuse tõttu." 5T 120. Vt ka GC 25–37]

Jumala kohtunuhtlused tabasid Jeerikot, tugevat kindlust. Issanda sõjaväe Vürst tuli aga ise taevast alla, et juhtida taevaseid vägesid linna vastu. Jumala inglid paiskasid Jeeriko massiivsed müürid põrmu. – 3T 264 (1873)

Jumala juhtimise all olevad inglid on ülivõimsad. Kord hävitasid nad Kristuse korraldusel üheainsa ööga sada kaheksakümmend viis tuhat meest Assüüria sõjaväest. – DA 700 (1898)

Sama ingel, kes oli tulnud kuninglikku õue Peetrust päästma, oli olnud Jumala viha ja kohtunuhtluste vahendajaks Heroodesele. Ingel lõi Peetrusele vastu õlga, et ta unest ärkaks. Hoopis teistsugune oli löök, mis tabas õelat kuningat, paisates põrmu tema uhkuse ja allutades ta Kõikväelise karistusele. Heroodes suri Jumala kättemaksva nuhtluse tagajärjel hirmsates kehalistes ja vaimsetes piinades. – AA 152 (1911)

Üksainus ingel hukkas kõik Egiptuse esmasündinud ja täitis kogu maa leinamisega. Kui Taavet rahva loendamisega Jumala meelepaha äratas, põhjustas samuti üksainus ingel selle kohutava hävingu, millega karistati Taaveti pattu. Sama hukkavat väge, mida Jumala käsul rakendavad pühad inglid, kasutavad ka kurjad inglid, kui Jumal seda lubab. Juba praegu on jõud valmis, oodates vaid Jumala luba, et kõikjal hävingut külvata. – GC 614 (1911)

Esimesed kaks nuhtlust

244 Kui Kristus oma Eestkostja-teenistuse taevases pühamus lõpetab, valatakse välja Jumala segamata vihakarikas nendele, kes kummardavad metsalist ja tema kuju ning võtavad vastu Tema märgi (Ilmutuse 14:9–10). Iisraeli päästmisel Egiptusele välja valatud nuhtlused sarnanevad oma olemuselt nendele palju kohutavamatele ja ulatuslikumatele nuhtlustele, mis enne Jumala rahva lõplikku päästmist maailmale välja valatakse. Neid kohutavaid sündmusi kirjeldab Ilmutusraamatu autor järgmiselt: „Ja kurje ning ilgeid mädapaiseid tekkis inimeste külge, kellel oli metsalise märk ja kes

kummardasid tema kuju." Meri „sai otsekui surnu vereks ning iga elus hing meres suri." [Ilmutuse 16:2–3]. – GC 627, 628 (1911)

Nuhtlused langesid maailma elanikele. Mõned needsid Jumalat ja mõistsid Teda hukka. Teised tormasid Jumala rahva juurde ja anusid, et need neile õpetaks, kuidas Jumala kohtutest pääseda. Pühadel ei olnud aga enam midagi anda. Viimne pisar patuste eest oli valatud, viimne meeleheitlik palve Jumalale esitatud, viimne koorem kantud, viimne hoiatus maailmale viidud. – EW 281 (1858)

Kolmas nuhtlus

245 Ma nägin, et neli inglit hoiavad kinni maa nelja tuult, kuni Jeesuse töö taevases pühamus on lõpetatud. Seejärel saabuvad seitse viimast nuhtlust. Need nuhtlused ässitasid õelaid õigete vastu üles. Õelad arvasid, et meie olime Jumala nuhtlused nende peale tõmmanud ning et kui maailm meist vabastataks, nuhtlused lakkaksid. Anti välja dekreet pühade hävitamiseks. Ustavad hüüdsid päevad ja ööd Jumala poole, paludes end päästa. – EW 36, 37 (1851)

Jõed ja veeallikad „said vereks". Kohutavad nagu need nuhtlused olid, täideti nende kaudu Jumala õiglus. Jumala ingel kuulutab: „Õige oled sina, ...et sa nõnda oled kohut mõistnud! Sest nemad on valanud pühade ja prohvetite verd ning verd oled sina andnud neile juua. Nad on seda väärt!" (Ilmutuse 16:5–6) Jumala rahvast surma mõistes on nad tõmmanud enda peale õigete vere, otsekui oleks see olnud nende oma käega valatud. – GC 628 (1911)

Neljas nuhtlus

Järgnevas nuhtluses antakse päikesele luba „kõrvetada inimesi tulega. Ja suur kuumus kõrvetas inimesi" (Ilmutuse 16:8–9). Prohvetid kirjeldavad maailma olukorda sel kohutaval ajal järgmiselt: „Muld leinab, sest vili on rüüstatud... Kõik puud on kuivanud; tõesti, rõõm on häbiga lahkunud inimlaste juurest!"

„Tagavarad on rüüstatud; aidad on maha lammutatud/.../ Kuidas küll loomad ägavad, veisekarjad on arust ära, sest neil pole karjamaad! /.../ Veeojad on kuivanud ja tuli on neelanud kõrbe rohumaad!" „Sel päeval muutuvad palee laulud ulgumiseks, ütleb Issand Jumal. Palju on laipu, heidetud igasse paika. Vaikus." (Joel 1:10–12; 17–20; Aamos 8,3).

246 Need nuhtlused ei ole ülemaailmsed, sest muidu häviksid kõik maailma elanikud. Ometi on tegemist kõige hävitavamate nuhtlustega, mida surelikud silmad iial on näinud. – GC 628, 629 (1911)

Viies nuhtlus

Võiduhüüete, pilgete ja süüdistustega tormavad õelate hulgad oma saagi kallale, kui äkki katab kogu maad pilkane pimedus. Seejärel ilmub taevale vikerkaar, mis kiirgab Jumala troonilt tulevat auhiilgust ning näib ümbritsevat iga palvetavat salka. Vihased hulgad on äkki kangestunud. Pilkehüüded surevad nende huulil. Metsiku viha objekt on unustatud. Kardetava eelaimusega silmitsevad nad Jumala lepingu sümbolit ning igatsevad olla varjatud selle kõikevaldava hiilguse eest. [...]

On keskööd, kui Jumal oma rahva päästmiseks oma väge ilmutab. Päike tuleb välja ja paistab täies hiilguses. Imed järgnevad kiiresti üksteisele. Õelad vaatavad õuduse ja hämmastusega neid sündmusi, õiged aga silmitsevad pühaliku rõõmuga oma läheneva vabastamise märke. – GC 635, 636 (1911)

Jumala käsud ilmuvad taevale

247 Seejärel ilmub taevale käsi, mis hoiab kahte kokkupandud käsulauda. Prohvet ütleb: „Siis taevad kuulutavad tema õigust, sest Jumal on kohtumõistja!" (L 50,6) Sedasama püha käsku, Jumala õigust, mida välkude ja piksemürina saatel kuulutati Siinai mäelt kui elu juhtnööri, näidatakse nüüd

inimestele kui Jumala kohtu mõõdupuud. Käsi avab käsulauad ning kõik näevad tulekirjas kirjutatud kümmet käsku. Sõnad on nii selged, et kõik suudavad neid lugeda. Mälestused elustuvad religioossed eelarvamused ja eksiõpetused sulavad ning Jumala kümme käsusõna, lühikesed, kõikehõlmavad ja autoriteetsed, seisavad maailma kõikide elanike silme ees. – GC 639 (1911)

Kadunud mõistavad hukka oma valekarjased

Kirikute liikmed, kes on näinud jumalikku valgust ja selles veendunud, on aga jätnud oma hingede päästmise hingekarjaste hooleks, saavad Jumala suurel päeval aru, et teine inimene ei saa maksta lunahinda nende üleastumiste eest. Kajavad kohutavad karjed: „Ma olen kadunud, igavesti kadunud!" Inimesed sooviksid kiskuda tükkideks need vaimulikud, kes on kuulutanud valet ja mõistnud hukka tõe. – 4BC 1157 (1900)

248 Viimaks suunavad kõik oma etteheited jutlustajate pihta. Ustavuseta karjased olid kuulutanud vaid meeldivat, mõjutades Jumala käsku oma kuulajate silmis tühjaks tegema ning taga kiusama neid, kes käsku pühaks pidasid. Nüüd tunnistavad need õpetajad meeleheitel kogu maailma ees oma eksitustööd. Rahvahulgad on raevunud. „Me oleme kadunud!" hüüavad nad. „Teie olete meie hukkumise põhjustajad!" Nüüd pöörduvad nad väärkarjaste vastu. Samad inimesed, kes oma hingekarjaseid kord kõige enam imetlesid, neavad neid nüüd kõige hirmsamini. Samad käed, kes neid kunagi loorberitega ehtisid, tõusevad nüüd hingekarjaseid tapma. Mõõku, millega taheti hävitada Jumala rahvast, kasutatakse nüüd valekarjaste hävitamiseks. – GC 655, 656 (1911)

Siin näeme, et kogudus – Issanda pühamu – oli esimene, keda tabas Jumala viha. Vanad mehed [vt Hesekieli 9,6], kellele Jumal oli andnud suure

valguse ja kes olid määratud rahva vaimulikke huve kaitsma, olid neile usaldatud ülesande täitmata jätnud. – 5T 211 (1882)

Valekarjased on Jumala Sõna tühjaks teinud. [...] Nende tegude mõju tuleb aga peagi tagasi nende endi peale. Siis ilmnevad Ilmutusraamatu 18. peatükis kirjeldatud stseenid, mil Jumala nuhtlused sümboolset Baabüloni tabavad. – Ms 60, 1900

Kuues nuhtlus

Kurjad vaimud lähevad välja maailma kuningaid ja kogu maailma petma, et veenda neid ühinema Saatanaga tema viimases võitluses taeva valitsuse vastu. – GC 624 (1911)

249 Jumala Vaim eemaldub pikkamööda maailmast. Saatan kogub samuti oma kurjad jõud kokku ja läheb välja „kogu ilmamaa kuningate juurde", koguma neid oma lipu alla „sõtta Kõigeväelise Jumala suureks päevaks" [Ilmutuse 16:14]. – 7BC 983 (1890)

Pärast seda, kui Johannes oli kirjeldanud Ilmutusraamatu 16. peatükis seda imettegevat võimu, kes pidi maailma viimaseks lahinguks kokku koguma, sümbolite keel lõpeb ning vägev, pasunahelide sarnane hääl lausub selgelt sõnad: „Ennäe, ma tulen kui varas! Õnnis on see, kes valvab ning hoiab oma rõivaid, et ta ei käiks alasti ja et ei nähtaks tema häbi!" [Ilmutuse 16:15]. Pärast üleastumist olid Aadam ja Eeva alasti, kuna valguse ja julgeolekutunde rüü oli kadunud.

Maailm unustab taas Jumala hoiatused ja manitsused, nii nagu Noaaegne maailm ning Soodoma elanikud. Nad ärkasid, tulvil plaane ja ülekohtuseid mõtteid, kuni ootamatult langes tulevihm ning hävitas lagendiku jumalakartmatud elanikud. „ Otse niisamuti on sel päeval, mil Inimese Poeg ilmub."[Luuka 17:30] – 14MR 96, 97 (1896)

Viimane suur võitlus hea ja kurja vahel

Viimases suures võitluses ilmneb kaks vastandlikku jõudu. Üks seisab taeva ja maa Looja poolel. Kõik sellel poolel olijad kannavad Tema pitserimärki ja on kuulekad Tema käskudele. Teisel poolel seisab pimedusevürst nendega, kes on valinud mässu ja ärataganemise. – 7BC 982, 983 (1901)

250 Meie ees seisab kohutav võitlus. Läheneme Kõikväelise Jumala suure päeva lahingule. Jõud, mida seni on tagasi hoitud, lastakse nüüd valla. Armuingel paneb oma tiivad kokku, valmistudes aujärjelt alla astuma ning jätma maailma Saatana kontrolli alla. Maailma valitsused ja võimud on tõusnud kibedas vastuhakus taeva Jumala vastu. Nad on täis viha nende vastu, kes Teda teenivad, ning väga varsti leiab aset viimane suur võitlus hea ja kurja vahel. See maailm on lahinguväli – viimase võitluse ja viimase võidu tunnistaja. Siin, kus Saatan on nii kaua inimesi Jumala vastu mõjutanud, võidetakse mäss igaveseks. – RH, 13. mai 1902

Lahing, mis toimub kahe armee vahel, on niisama reaalne kui selle maailma armeede vahel toimuvad lahingud. Selle vaimuliku võitluse tulemustest sõltub kõikide igavene saatus. – PK 176 (u 1914)

Kogu maailm asub kas ühele või teisele poolele

Kogu maailm asub selles küsimuses ühele või teisele poolele. Leiab aset Harmagedooni lahing. See päev ei tohiks kedagi meist leida magamas. Peame olema täiesti ärkvel. Meie lampides peab olema õli nagu viiel targal neitsil. Peame omama Püha Vaimu väge. Issanda sõjaväe Juht asub ise taeva inglite etteotsa, et lahingut juhtida. – 3SM 426 (1890)

251 Saatana viha kõige hea vastu ilmneb ikka enam ja enam, kui ta oma jõud viimases vastuhakus võitlusse viib. Iga hing, kes ei ole täielikult pühendunud Jumalale ega hoitud jumalikust väest, liitub Saatanaga viimases võitluses taeva ja universumi Valitseja vastu. – TM 465 (1892)

Peagi on kõik maailma elanikud otsustanud, kummale poolele asuda – kas taeva valitsuse poolele või selle vastu. – 7T 141 (1902)

Seitsmes nuhtlus

Meil tuleks hoolega uurida seitsmenda vihakausi väljavalamisega seotut [Ilmutuse 16:17–21]. Kurjuse jõud ei alistu viimases lahingus ilma võitluseta. Harmagedooni lahingus on aga oma koht jumalikul ettenägevusel. Kui kogu maailma valgustab Ilmutusraamatu 18. peatükis esitatud ingli auhiilgus, siis kõik religiooniga seotud jõud – nii head kui kurjad – ärkavad unest ning elava Jumala väed astuvad lahinguväljale. – 7BC 983 (1899)

Peagi leiab aset Harmagedooni lahing. Tema, kelle kuuele on kirjutatud „kuningate Kuningas ja isandate Issand", viib taeva väed lahingusse – valgetel hobustel, riietatud puhtasse peenlinasesse [Ilmutuse 19:11–16]. – 7BC 982(1899)

252 Kogu maapind lainetab, kõigub ja murdub merelainte sarnaselt. Näib, otsekui annaksid maa alused järele. Terved mäeahelikud vajuvad sügavikku. Asustatud saared kaovad. Sadamalinnad, mis kurjuse poolest on sarnased Soodomale, langevad mässavaisse voogudesse. [...] Maailma uhkeid linnu alandatakse. Kuninglikud paleed, mille juures selle maailma suurmehed on iseenda austamiseks kulutusi teinud, varisevad otse nende silme all rusudeks. Vanglamüürid langevad, ning Jumala rahvas, keda nende usu pärast seal kinni hoiti, on vaba. – GC 637 (1911)

SEITSE VIIMAST NUHTLUST JA JUMALA RAHVAS

SUUR VILETSUSEAEG – II OSA

Suur viletsuseaeg algab pärast armuaja lõppu

253 Kui Kristus oma vahemeheteenistuse inimese eest lõpetab, algab suur viletsuseaeg. Siis on iga hinge saatus otsustatud ning lepitusverd pattude puhastamiseks enam ei pakuta. Kui Jeesus lahkub oma kohalt inimese Eestkostjana Jumala ees, kõlavad pühalikud sõnad: „Kes teeb ülekohut, tehku veel enam ülekohut, ning kes on rüve, saagu veelgi rüvedamaks! Õige tehku veel enam õigust ning püha pühitsegu ennast veel enam!" (Ilmutuse 22:11) Jumala tagasihoidev Vaim on siis maailmast eemaldunud. – PP 201 (1890)

Jumala rahvas on katsumusetunniks valmis

Kui kolmanda ingli kuulutus lõpeb, ei pakuta maailma süüdiolevatele elanikele enam Jumala armu. Jumala rahvas on oma töö teostanud. Nad on saanud „hilisvihma", „kosutuse Issanda palgest", ning nad on katsumusetunniks valmis.

254 Inglid tõttavad taevas siia ja sinna. Maa pealt tagasi pöörduv ingel teatab, et tema töö on lõpetatud; maailmale on esitatud viimane proov ning kõigile, kes on jumalikele eeskirjadele ustavaks osutunud, on asetatud „elava Jumala pitser". Jeesus lõpetab oma eestpalved taevases pühamus. [...] Kristus on teostanud lepituse oma rahva eest ning nende patud kustutanud. Tema riigi alamate arv on täis. „Kuningriik ja valitsus ja võim kuningriikide üle kogu taeva all" antakse nüüd õnnistuse pärijaile, ning Jeesus valitseb kuningate Kuninga ja isandate Issandana. – GC 613, 614 (1911)

Viletsuseaeg on kohutavam kui seda praegu ette kujutada oskame

Meie ees seisev ahastuseaeg nõuab usku, mis suudab taluda viivitust, väsimust ja nälga – usku, mis ei nõrke ka kõige kohutavamates katsumustes. [...]

Peagi saabub „kitsas aeg, millist ei ole olnud rahvaste algusest peale". Vajame siis kogemust, mida meil praegu ei ole ning mille omandamiseks me tihti liiga hooletud oleme. Sageli on mingi õnnetuse ootamine kohutavam kui õnnetus ise. See ei kehti aga meie ees seisva kriisiaja kohta. Ka kõige elavam kujutlusvõime ei suuda praegu tajuda selle tõelist olemust. – GC 621, 622 (1911)

255 Kui Jeesus kõige pühamast paigast lahkub, eemaldub Tema tagasihoidev Vaim nii valitsejate kui ka lihtrahva juurest. Nad jäetakse kurjade inglite kontrolli alla. Siis antakse Saatana otsesel juhtimisel ja nõuandel välja sellised seadused, et kui see aeg ei oleks lühike, „ei pääseks ükski liha". – 1T 204 (1859)

Paljud pannakse enne viletsuseaega puhkama

Ei ole alati tark tegu Jumalalt tingimusteta tervistamist paluda. [...] Tema teab ise, kas need, kelle pärast palvetatakse, on suutelised tuleviku ahastuse- ja katsumusaega läbi tegema. Ta teab lõppu juba algusest. Paljud pannakse puhkama, enne kui see suur viletsuse- ja katsumusaeg maailma tabab. – CH 375 (1897)

Issand on mulle sageli öelnud, et paljud väikesed lapsed pannakse enne ahastuseaega puhkama. Me näeme aga oma lapsi taas. Kohtume nendega taevastes õuedes ja tunneme nad ära. – 2SM 259 (1899)

Saatana eesmärk – hävitada kõik hingamispäevapidajad

Suur petja ütleb: /.../ „Meie peamine eesmärk on hingamispäevapidajate sekt vaikima sundida. [...] Me anname lõpuks välja seaduse, mille alusel kaotatakse maa pealt kõik, kes meie autoriteedile ei allu." – TM 472, 473 (1884)

Saatana eesmärk on kaotada nad maa pealt, et keegi enam tema ülemvõimu kahtluse alla ei seaks. – TM 37 (1893)

256 Ülejäänute kogudust tabab suur ahastus ja katsumus. Need, kes peavad Jumala käsusõnu ja kellel on Jeesuse usk, saavad tunda lendava mao ja tema väehulkade viha. Saatan peab maailma asukaid oma alamateks. Ta on saavutanud kontrolli langenud kirikute üle. On aga üks väike hulk, kes ikka veel tema ülemvõimule vastu paneb. Kui ta need maa pealt kaotada saaks, oleks tema triumf täielik. Nii nagu ta omal ajal paganrahvaid Iisraeli hävitama ässitas, õhutab ta ka lähitulevikus maailma kurjusejõude lõpuaja Jumala rahvast hävitama. – 9T 231 (1909)

Jumala rahva vastu kasutatavad argumendid

Ma nägin, et neli inglit hoiavad maa nelja tuult kinni, kuni Jeesus oma töö taevases pühamus lõpetab. Seejärel algavad seitse viimast nuhtlust. Need nuhtlused äratavad õelate viha õigete vastu. Õelad arvavad, et meie Jumala nuhtlused nende peale tõmbasime ning kui maailm meist puhastatud saaks, siis nuhtlused lakkaksid. – EW 36 (1851)

Kui armuingel oma tiivad kokku paneb ja lahkub, on Saatanal vaba voli panna toime kõike seda kurja, mida ta ammu on igatsenud. Tormid, sõjad, verevalamine – kõige selle üle tunneb ta suurt rõõmu, kogudes kokku oma kurjuse lõikust. Ta petab inimesi nii oskuslikult, et väidetakse, nagu oleks kõik need hädad nädala esimese päeva rüvetamise tagajärg. Populaarsete kirikute kantslitest kuuldakse väiteid, et maailma on karistatud, kuna pühapäeva ei ole korrakohaselt austatud. – RH, 17. sept. 1901

257 Nõutakse tungivalt, et nende väheste vastu, kes on vastuolus kiriku korralduse ja riigi seadusega, oldaks sallimatud. Parem kannatagu nemad, kui et kõik rahvad satuvad korratusse ja seadusetusesse. 18 sajandit tagasi kasutasid „rahva vanemad" sedasama väidet Kristuse vastu. [...] See väide on otsustav ka lõpupäevil. – GC 615 (1911)

Neile, kes pühapäeva ei austa, kuulutatakse välja surmanuhtlus

Anti välja dekreet kõik pühad hävitada. Nad hüüdsid nüüd ööd ja päevad päästmise pärast Jumala poole. – EW 36, 37 (1851)

Nii nagu omal ajal Babüloonia kuningas Nebukadnetsar andis välja dekreedi, et kõik, kes tema üles seatud kuju ei kummarda, tapetakse, nii antakse ka tulevikus välja seadus, et kõiki, kes pühapäeva ei austa, karistatakse vangistuse ja surmaga. [...] Lugegu kõik väga hoolikalt Ilmutusraamatu 13. peatükki, sest seal on kõneldud kõigist inimestest, nii suurtest kui väikestest. – 14MR 91 (1896)

Jumala rahvale saabub peagi ahastuseaeg. Siis antakse välja dekreet, mis keelab hingamispäevapidajatel osta ja müüa. Kui nad nädala esimest päeva hingamispäevana ei pühitse, ähvardades neid karistuse ja isegi surmaga – HP 344 (1908)

258 Maailma võimud ühinevad võitluses Jumala käskude vastu. Antakse välja määrus, et „kõik, nii pisukesed kui suured, rikkad ja vaesed, vabad ja orjad" (Ilmutuse 13:16) peavad kiriku tava kohaselt hakkama pidama valehingamispäeva. Kõiki, kes sellega ei nõustu, karistatakse seadusandluse kohaselt. Lõpuks otsustatakse, et nad väärivad surmanuhtlust. – GC 604 (1911)

Eriti ärkab inimeste viha nende vastu, kes austavad neljanda käsu hingamispäeva. Viimaks kuulutatakse ülemaailmse dekreediga, et nad väärivad surmanuhtlust. – PK 512 (u 1914)

Surmadekreet sarnaneb sellega, mille andis omal ajal välja kuningas Ahasveros

Dekreet, mis antakse viimaks välja Jumala ülejäänud rahva vastu, on väga sarnane sellega, mille andis omal ajal välja juutide vastu kuningas Ahasveros. Tänapäeval näevad Jumala tõelise koguduse vaenlased selles väikeses, hingamispäeva pidavas inimhulgas värava juures istuvat Mordokaid. Jumala rahva lugupidamine Tema käsu vastu on alaliseks etteheiteks neile, kes Issanda kartuse on hüljanud ning hingamispäeva jalge alla tallavad. – PK 605 (u 1914)

Ma nägin, kuidas maailma juhtivad mehed omavahel nõu pidasid ning Saatan ja tema inglid nende ümber väga tegevad olid. Nägin, kuidas maa mitmetes osades levitati kirjalikke koopiaid määrusest, et kui pühad oma veidrast usust ei loobu, hingamispäeva maha ei jäta ja nädala esimest päeva pidama ei hakka, on kõigil vabadus neid teatud aja möödudes tappa. – EW 282, 283 (1858)

259 Kui Jumala rahvas Jumalat täiesti usaldama õpib ning usu läbi Tema väele toetub, nurjuvad Saatana plaanid meie ajal niisama silmapaistval kombel nagu Mordokai päevilgi. – ST, 22. veebr. 1910

Ülejäänud teevad Jumala oma ainsaks kaitseks

„Ja sel ajal tõuseb Miikael, see suur vürst, kes seisab su rahva laste eest. Siis on kitsas aeg, millist ei ole olnud rahvaste algusest peale kuni selle ajani; aga sel ajal päästetakse su rahvas, kõik, keda leitakse olevat raamatusse kirjutatud." [Taanieli 12:1] Kui ahastuseaeg saabub, on otsus kõikide suhtes tehtud. Ei ole enam armuaega, ei pakuta enam halastust neile, kes pole kahetsenud. Elava Jumala pitser on asetatud Tema rahva otsaesisele.

See väike ülejäänute hulk, võimetu end kaitsma elu ja surma peale käivas võitluses lendava mao juhitavate maailma võimudega, teeb Jumala oma ainsaks kaitseks. Kõrgeimate maiste võimude poolt on antud välja dekreet, et nad peavad kummardama metsalist ning tagakiusamise ja surma ähvardusel

võtma vastu tema märgi. Aidaku Jumal oma rahvast praegu, sest mida saavad nad teha sel kohutaval ajal ilma Tema kaitseta! – 5T 212, 213 (1882)

Jumala rahvas põgeneb linnadest ja paljud vangistatakse

Kui kristliku maailma valitsejate poolt Jumala käskude pidajate vastu välja antud dekreet neilt riikliku kaitse ära võtab ja nad neile hukatust soovijate meelevalda jätab, põgeneb Jumala rahvas linnadest ja küladest ning koguneb salkadena kõige üksikumatesse paikadesse. Paljud leiavad pelgupaiga mägestikes. [...] Suur osa neist aga – kõigist rahvastest ja inimklassidest, kõrgeid ja madalaid, rikkaid ja vaeseid, musti ja valgeid – peab taluma ebaõiglast ja julma vangipõlve. Jumala armastatud veedavad need rasked päevad ahelais, trellide taga. Nad on surma mõistetud ja näib, et mõned neist tõepoolest neis pimedais ja vastikuis kongides nälga surema peavad. – GC 626 (1911)

260 Ehkki ülemaailmse dekreediga on kindlaks määratud, millal Jumala käskude pidajaid võib tappa, püüavad nende vaenlased ajast ette jõuda ning enne määratud aega neilt elu võtta. Ükski aga ei saa mööda vägevatest kaitsjatest, kes on asetatud iga ustava hinge juurde. Mõningaid neist rünnatakse sellal, kui nad püüavad linnadest ja küladest põgeneda. Nende vastu tõstetud mõõgad aga langevad jõuetult maha ning murduvad nagu õlekõrred. Teisi kaitsevad Jumala inglid, kes ilmuvad sõdurite kujul. – GC 631 (1911)

Jumala rahvas ei viibi sel ajal kõik ühes paigas. Nad asuvad paljudes eri salkades kõigis maailma osades. Neid katsutakse läbi ükshaaval, mitte grupina. Igaüks peab isiklikult katsumuse läbi tegema. – 4BC 1143 (1908)

Koguduse üksikute liikmete usku katsutakse läbi, justkui poleks ühtki teist inimest maa peal. – 7BC 983 (1890)

Majadest ja maadest ei ole siis enam kasu

261 Viletsuseajal el ole pühadel enam kasu ei majadest ega maadest. Tuleb neil siis ju põgeneda raevunud jõukude eest ning sel ajal ei ole enam võimalik omandit ajakohase tõe levitamise edenemiseks maha müüa. [...]

Ma nägin, et kui mõned oma omandi külge klammerduvad ega küsi Issandalt, mida sellega teha, siis Jumal ise ei hakka neile nende kohustust teatavaks tegema. Neil lubatakse oma varandus endale pidada ning ahastuseajal tundub neile, otsekui oleks nende kohal varisemisohtlik mägi. Nad püüavad sellest siis vabaneda, kuid see pole enam võimalik. [...] Kui nad aga sooviksid end õpetada lasta, õpetaks Jumal neid õigel ajal seda õige hinna eest maha müüma. – EW 56, 57 (1851)

Nüüd on liiga hilja maiste aarete külge klammerduda. Peagi ei ole üleliigsetest majadest ega maadest enam kellelegi kasu, sest Jumala needused tabavad maailma üha rängemalt. Kõlab üleskutse: „Müüge ära, mis teil on, ja andke see almusteks!" [Luuka 12:33] Edastage see sõnum ustavalt. Vajadusel isegi rõhutage, et Jumala omand Talle ohvriandidena töö edendamiseks tagasi antaks. – 16MR 348 (1901)

„Jaakobi ahastuse aja" sarnane aeg

Viimaks antakse välja dekreet nende vastu, kes neljanda käsu hingamispäeva peavad. Kuulutatakse, et nad väärivad kõige karmimat karistust, ning antakse igaühele luba neid teatud aja möödumisel tappa. Rooma võim Vanas maailmas ning taganenud protestantism Uues maailmas ilmutavad ühesugust suhtumist kõigisse, kes Jumala käske austavad. Jumala rahvas paisatakse siis sellisesse viletsuse- ja ahastuseaega, mida on prohveti poolt kirjeldatud „Jaakobi ahastuse ajana". – GC 615, 616 (1911)

262 Inimlikule pilgule näib, et Jumala rahvas peab varsti pitseerima oma tunnistust verega nagu tegid seda märtrid enne neid. Nad ise hakkavad kartma, et Issand nad nende vaenlaste saagiks on jätnud. See on kohutava meeleheite aeg. Päev päeva järel hüüavad nad Jumala poole päästmise pärast. [...] Jaakobi sarnaselt võitlevad nad Jumalaga. Nende ilme väljendab ülimalt pingelist seesmist heitlust. Palged on kahvatunud. Ja ometi ei loobu nad tõsistest palvetest. – GC 630 (1911)

Jaakobi läbielu sellel võitluseööl ning tema meeleheide sümboliseerivad katsumust, mille Jumala rahvas vahetult enne Kristuse teist tulemist peab läbi tegema. Vaadates pühas nägemuses tulevikku, sellesse aega, ütles prohvet Jeremija: „Me oleme kuulnud hirmukisa: on kartus, aga mitte rahu! ... Mispärast on kõik näod muutunud kahvatuks? Häda! Sest see päev on suur, sellesarnast ei ole! See on Jaakobile ahastuse aeg, aga ta päästetakse sellest!" (Jeremija 30:5–7) – PP 201 (1890)

Õigetel ei ole enam varjatud patte, mida üles tunnistada

263 Kui Jumala rahval ahastuseajal oleks tunnistamata patte, mis neile sel kartuse ja seesmise meeleheite ajal meenuksid, kaotaksid nad täiesti julguse. Meelt heites loobuksid nad usust ega söandaks enam Jumalalt päästmist paluda. Ehkki nad aga sügavalt oma väärtusetust tunnetavad, ei ole neil enam varjatud patte, mida üles tunnistada. Nende patud on juba varem jumalikku kohtusse saadetud ning seal kustutatud. Nad ei suuda neid enam meenutada. – GC 620 (1911)

Jumala rahvas ... tunnetab sügavalt oma eksimusi ja puudujääke, ning kui nad oma elu meelde tuletavad, näib neil lootus kaduvat. Tuletades aga meelde Jumala suurt halastust ja iseenda siirast kahetsust, toetuvad nad tõotustele, mida Jumal Kristuse kaudu abitutele, kahetsevatele patustele on andnud. Ehkki nad oma palvetele kohe vastust ei saa, ei lõpe nende usk. Nad

haaravad usus kinni Jumala väest, nii nagu Jaakob haaras kinni inglist, ning lausuvad oma südames: „Ei ma lase sind mitte, kui sa mind ei õnnista!" – PP 202 (1890)

Pühad ei kaota elu

Jumal ei lase õelatel hävitada neid, kes muutmist ootavad, alistumata metsalise dekreedile ja vastu võtmata tema märki. Ma nägin, et kui õelatel lubataks pühasid tappa, oleks Saatan oma vägedega ning kõik, kes Jumalat vihkavad, ülimalt rahuldatud. Milline triumf oleks see tema saatanlikule majesteedile saada selles viimases võitluses võitu nendest, kes nii kaua on oodanud, et näha oma armastatud Päästjat tulemas! Need, kes on naernud „pühade ülesmineku" mõtet, saavad siis tunnistajaks sellest, kuidas Jumal oma rahva eest hoolt kannab ning nad auliselt päästab. – EW 284 (1858)

264 Jumala rahvas ei ole kannatustest vaba. Ehkki neid vaevatakse ja taga kiusatakse, ehkki nad peavad taluma puudust, ei jäeta neid hukkuma. – GC 629 (1911)

Kui Kristuse ustavate tunnistajate verd ka nüüd valataks, ei oleks see enam külviseeme Jumala lõikuseks nagu siis, kui märtrid oma elu jätma pidid. – GC 634 (1911)

Jumal ise hoolitseb omade eest

Issand on mulle korduvalt näidanud, et see oleks Piibli vastu, kui me viletsuseaja tarvis tagavarasid hangiksime. Ma nägin, et kui pühad viletsuseajaks tagavarad soetaksid, siis – sellal kui maal valitseb mõõk, nälg ja katk – võetaks see kõik neilt vägivaldselt ära ning nende lõikuse koguksid võõrad.

Siis on aeg loota täielikult Jumalale – Tema ise hoolitseb meie eest. Ma nägin, et vesi ja leib on meile kindlustatud ning me ei kannata nälga, kuna Jumal on suuteline ka kõrbes meile laua katma. Kui vaja, saadaks Ta kaarnad

meid toitma, nagu Ta saatis nad Eelija juurde, või laseks meile taevast mannat sadada, nagu Ta laskis sadada Iisraeli rahvale. – EW 56 (1851)

265 Ma nägin, et kui viletsuseaeg otse meie ees oli, sundis karm vajadus Jumala rahvast vaid leivast ja veest elama. [...] Viletsuseajal ei tee keegi neist harilikku tööd. Ehkki Jumala rahva kannatused on suuremalt osalt vaimsed, hoolitseb Jumal ise ka nende füüsiliste vajaduste eest. – Ms 2, (1858)

Viletsuseaeg on otse meie ees, ning kui see saabub, sunnib karm vajadus Jumala rahvast end ära salgama ning sööma vaid selleks, et elu sees hoida. Jumal aga hoolitseb ise meie vajaduste eest. Sel kohutaval tunnil annab meie puudus Jumalale võimaluse oma väge ilmutada ning oma rahvast üleval hoida. – 1T 206 (1859)

Leib ja vesi on kõik, mis on tõotatud Jumala ülejäänud rahvale ahastuseajal. – SR 129 (1870)

Ahastuseajal, vahetult enne Kristuse tulemist, säilitatakse õigete elu inglite teenistuse kaudu. – PP 256 (1890)

Ei ole Eestkostjat, kuid on pidev ühendus Kristusega

Kristus on teostanud lepituse oma rahva pattude eest ja nende patud kustutanud. Tema alamate arv on täis. [...]

Kui Kristus taevasest pühamust lahkub, katab pilkane pimedus maailma elanikke. Sel kohutaval ajal peavad õiged elama püha Jumala palge ees ilma Eestkostjata. – GC 613, 614 (1911)

266 Kas Issand oma rahva sel katsumusetunnil unustab? [...] Ehkki vaenlased on nad võib-olla vanglasse heitnud, ei saa vanglamüürid katkestada ühendust nende ja Kristuse vahel. Keegi, kes näeb iga nende nõrkust, kes on tuttav kõigi nende katsumustega, seisab kõrgemal kõigist maistest võimudest. Inglid tulevad nende üksikusse vangikongi, tuues endaga kaasa taeva rahu ja valgust. Vangikong muutub siis paleeks, kuna seal elavad need, kes on rikkad usus. Sünged vanglamüürid säravad taevasest valgusest nii nagu

siis, kui Paulus ja Siilas keskööl Filipi vangikongis palvetasid ja kiituslaule laulsid. – GC 626, 627 (1911)

Kui inimestel oleks vaimulikud silmad, näeksid nad vägevaid ingleid nende ümber, kes on Kristuse kannatuse sõnast kinni pidanud. Kaastunde ja õrnusega on inglid jälginud nende ahastust ja kuulnud nende palveid. Nüüd ootavad nad vaid oma Käskija korraldust, et neid hädaohust päästa. [...] Õnnistegija saadab neile oma abi just siis, kui nad seda kõige enam vajavad. – GC 630, 633 (1911)

On võimatu ette kujutada kogemusi, mille osaliseks saab Jumala rahvas ajal, mil üheaegselt ilmneb taevane au ning korduvad mineviku tagakiusamised. Nad kõnnivad valguses, mis särab Jumala troonilt. Inglite teenistuse kaudu püsib pidevalt ühendus taeva ja maa vahel. [...]

267 Keset saabuvat viletsuseaega – „kitsast aega, millist ei ole olnud rahvaste algusest peale kuni selle ajani" – seisab Jumala rahvas kõikumatult. Saatan oma vägedega ei saa neid hävitada, sest neist palju vägevamad inglid kaitsevad Jumala rahvast. – 9T 16, 17 (1909)

Jumala rahvas ei hellita patuseid soove

Nüüd, mil meie suur Ülempreester meie eest lepitust teeb, peaksime püüdma omandada täiuslikkust Kristuses. Ainsagi mõttega ei alistunud meie Õnnistegija kiusatuse väele. Saatan leiab inimsüdames alati mingi punkti, millele toetuda – mõne hellitatud patuse soovi, millele ta võib rajada oma kiusatuse. Kristus aga ütles enda kohta: „Selle maailma vürst tuleb ja ta ei saa minust midagi" (Jh 14,30). Saatan ei suutnud Jumala Pojast leida midagi, mis oleks tal võimaldanud võitu saavutada. Jeesus oli pidanud oma Isa käsusõnu ning Temas ei olnud ühtki pattu, mida Saatan kasutada oleks saanud. Selline on nendegi olukord, kes ahastuseaja läbi teevad. – GC 623 (1911)

Võitlus enese minaga jätkub

Seni kuni valitseb Saatan, tuleb meil allutada enese mina, ja võita meid ahistavad patud. Seni kuni kestab elu, ei ole peatumist, ei ole mingit punkti, mille võiksime saavutada, et öelda: Nüüd olen eesmärgile jõudnud. Ei, pühitsus on eluaegse kuulekuse tulemus. – AA 560, 561 (1911)

268 Meil tuleb pidada alalist võitlust lihaliku meele vastu. Meid aitab selles Jumala armu õilistav mõju, mis suunab meie pilgud pidevalt ülespoole ning teeb harjumuspäraseks mõelda puhastele ja pühadele asjadele. – 2T 479 (1870)

Me võime luua omaenese mõtetest ebareaalse maailma – pildi ideaalsest kogudusest, kus Saatana kiusatused enam kedagi kurjale ei ahvatle. Selline täiuslikkus aga eksisteerib ainuüksi meie kujutluses. – RH, 8. aug. 1893

Kui inimolevused „püha ihu" saavad, ei jää nad enam maa peale, vaid võetakse taevasse. Ehkki patt on juba selles elus andestatud, ei eemaldata selle tagajärgi täiesti. Alles Kristus muudab oma tulekul meie „alanduse ihu oma kirkuse ihu sarnaseks" [Filiplastele 3:21]. – 2SM 33 (1901)

Sada nelikümmend neli tuhat

Nad laulavad „uue laulu" aujärje ees – laulu, mida keegi ei suuda õppida peale saja neljakümne nelja tuhande. See on Moosese ja Talle laul – laul päästmisest. Ükski teine ei suuda seda õppida, kuna see on laul nende läbieludest – läbieludest, mida kellelgi teisel ei ole olnud. „Need on, kes Talle järgivad, kuhu ta iganes läheb." Neid – elavalt muudetuid – nimetatakse „esiandideks Jumalale ja Tallele" (Ilm 15,2–3; 14,1–5). „Need on, kes tulevad suurest viletsusest." Nad on teinud läbi viletsuseaja – „kitsa aja, millist ei ole olnud rahvaste algusest peale kuni selle ajani". Nad on teinud läbi „Jaakobi ahastuse aja". Nad on seisnud Eestkostjata ajal, mil valati välja Jumala viimased nuhtlused. – GC 648, 649 (1911)

269 Jumala tahtmine ei ole, et nad hakkaksid vaidlema küsimuste üle, millest neil vaimulikus elus mingit kasu ei ole, näiteks: kellest moodustatakse sada nelikümmend neli tuhat? Jumala valitud saavad seda varsti niikuinii teada. – 1SM 174 (1901)

Jumala rahvas päästetakse

Saatana väed ja õelad inimesed ümbritsevad Jumala rahvast ning juubeldavad, kuna näib, nagu ei oleks neil nende käest enam mingit pääsu. Keset nende võiduhüüdeid aga kostub äkki otsekui piksemürin. Taevas läheb mustaks ning seda valgustab ainult pimestav auhiilgus taevast. Siis kõlab Jumala hääl Tema pühast templist.

Maa alused kõiguvad, ehitised varisevad kõrvulukustava raginaga rusudeks. Meri keeb ja näib, nagu vaaruks kogu maailm. Õigete vangipõlv on lõppenud. Pühalikult sosistavad nad üksteisele: „Me oleme päästetud. See on Jumala hääl." – 1T 353, 354 (1862)

Kui neilt, kes Jumala käsku austavad, inimlike seaduste kaitse ära võetakse, leiab eri maades üheaegselt aset liikumine nende hävitamiseks. Kui dekreedis määratud aeg lähemale jõuab, hakatakse koostama plaane, kuidas vihatud sekti täielikult välja juurida. Ühel kindlaksmääratud ööl otsustatakse neile anda otsustav löök, nii et manitsevad ja noomivad hääled igavesti vaikiksid.

270 Jumala rahvas – mõned vangikongides, mõned varjul üksikutes paikades, metsades ja mägedes – palvetavad veel ikka jumaliku kaitse pärast, samal ajal kui relvastatud meeste salgad Saatana inglitest juhituina kõikjal oma surmavaks tööks valmistuvad. [...] Võidutsedes ja pilgates on õelad valmis oma saagi kallale tormama, kui äkki pilkane pimedus maad katab. [...]

Just kesköö ilmutab Jumal oma väge oma rahva päästmiseks. [...] Sünget taevast läbistab äkki auhiilgus ning kõlab Jumala hääl otsekui hulga vete kohin: „See on sündinud!" (Ilmutuse 16:17) See hääl raputab kogu taevast ja maad. [...]

Maailma uhked linnad on nüüd põrmu paisatud. Säravad paleed, mille püstitamisele selle maailma suurmehed iseenese ülistamiseks kulutusi tegid, varisevad otse nende silme all rusudeks. Vanglamüürid langevad – Jumala rahvas, keda seal oma usu pärast kinni hoiti, on vaba. – GC 635–637 (1911)

KRISTUSE TAGASITULEK

Seitsmes nuhtlus ja eriline ülestõusmine

271 Leiab aset võimas maavärisemine, „millist ei ole olnud sest ajast, kui inimesi on olnud maa peal. See oli määratu suur maavärin" (Ilmutuse 16:17–18). Taevalaotus näib vaheldumisi avanevat ja sulguvat. Paistab, et sellest kiirgub läbi valgus Jumala aujärjelt. Mäed vabisevad otsekui pilliroog tuule käes. Hambulised kaljurünkad paiskuvad igale poole laiali. [...] Kogu maapind kõigub ja lainetab nagu meri. Maakoor lõhkeb ja näib, nagu annaksid otse maa alused järele. Terved mäeahelikud vajuvad sügavikku. Sadamalinnad, mis oma kurjuse poolest Soodomale sarnanesid, langevad vihastesse voogudesse. [...] Suured, „talendiraskused" raheterad lõpetavad hukatustöö (s.19,21). [...]

Hauad avanevad ja „paljud neist, kes magavad mulla põrmus, ärkavad: ühed igaveseks eluks ja teised teotuseks, igaveseks põlastuseks." (Taanieli 12:2). Kõik, kes on surnud usus kolmanda ingli kuulutusse, tulevad haudadest välja austatud ihuga, et kuulda Jumala rahuseadust nendega, kes on pidanud Tema käske. Ka „need, kes Tema on läbi torganud" (Ilmutuse 1:7), Kristust Tema surmaheitluse ajal pilkasid, samuti Tema tõe ja Tema rahva kõige vihasemad vastased äratatakse üles, et nad näeksid Teda Tema auhiilguses ja seda, kuidas austatakse Tema ustavaid ja kuulekaid järelkäijaid. – GC 636, 637 (1911)

Jumal annab teada Kristuse tulemise aja

272 Tumedad, rasked pilved kerkisid taevavõlvile ja põrkusid üksteise vastu. Atmosfäär lõhenes ja rullus kokku nagu raamat. Võisime vaadata läbi Orioni avause, kust kõlas Jumala hääl. – EW 41 (1851)

Peagi kuulsime Jumala häält otsekui hulga vete kohinat, mis teatas meile Kristuse tuleku päeva ja tunni. Elavad pühad, sada nelikümmend neli tuhat,

tundsid seda häält ja said sellest aru, samal ajal kui õelad arvasid selle olevat maavärisemise ja piksekärgatuse. – EW 15 (1851)

[Jumala hääl kuuldub vahetult enne Kristuse tagasitulekut korduvalt. Vt. GC 632, 633, 636, 640, 641.]

Kui Jumal Jeesuse tagasituleku päeva ja tunni teada andis ning oma rahvale oma igavese seaduse välja kuulutas, ütles Ta ühe lause, peatus siis ja Tema sõnad veeresid üle maailma. Jumala Iisrael seisis, pilgud üles suunatud, kuulates Issanda suust piksemürinana kostuvaid sõnu. See oli pühalik ja kohutav hetk. Iga lause lõpus hüüdsid pühad: „Au! Halleluuja!" Nende näod olid valgustatud Jumala auhiilgusest ning särasid nagu Moosese pale Siinailt alla tulles. Õelad ei suutnud selle hiilguse pärast nende peale vaadata. Kui siis igavesed õnnistused kuulutati välja neile, kes Jumalat olid austanud Tema hingamispäeva pühaks pidades, kostus vägev võiduhüüd metsalise ja tema kuju üle. – EW 285, 286 (1858)

273 Mul ei ole vähimatki informatsiooni Jumala hääle kõlamise aja kohta. Ma kuulsin tundi, mis välja kuulutati, kuid tund pärast nägemuse lõppemist ei olnud mul seda enam meeles. Minu silme eest möödusid sellised erutavad, pühalikud stseenid, mida inimkeel ei ole võimeline kirjeldama. Kõik see oli minu jaoks elav reaalsus, sest selle stseeni lõpul ilmus suur valge pilv, millel istus Inimese Poeg. – 1SM 76 (1888)

Hukkamõistetute õudus

Kui maapind joobnu sarnaselt vaarub, kui taevad kõiguvad ning saabub suur Issanda päev, kes võib siis seisma jääda? Kõikide silmad vaatavad ühte punkti – Temale, kelle eest nad meeleheites pääseda püüavad. „Ennäe, ta tuleb pilvedega ja iga silm saab teda näha" (Ilmutuse 1:7). Päästmisest keeldunud anuvad nüüd tumma loodust – oma jumalat: „Langege meie peale ja peitke meid troonil istuja palge eest" (Ilmutuse 6:16) – TMK 356 (1896)

274 Kui Jumala hääl oma rahva vangipõlve lõppemist kuulutab, leiab nende hulgas, kes selles suures eluvõitluses kõik on kaotanud, aset kohutav ärkamine reaalsusele. [...] Ainsa hetkega on kadunud kõik, mis oli kogutud terve elu jooksul. Rikkad ägavad, vaadeldes, kuidas nende lossid varisevad ning kuld ja hõbe laiali puistatakse. [...] Õelaid täidab kahetsus. Ent nad ei kahetse oma patte Jumala ega kaasinimeste vastu, vaid seda, et Jumal on võitnud. Nad hädaldavad mitte oma kurjuse, vaid selle tagajärgede pärast. – GC 654 (1911)

Jeesus laskub alla väes ja auhiilguses

Peagi ilmub idas väike must pilv, umbes poole peopesa suurune. See on pilv, mis ümbritseb Õnnistegijat ning mis näib eemalt otsekui pimedusse mähitud. Jumala rahvas teab, et see on „Inimese Poja täht". Pühalikus vaikuses vaatavad nad ülespoole, kuidas see üha lähemale tuleb, ikka heledamaks ja aulisemaks muutub, kuni saab suureks valgeks pilveks, mille aluseks on leegid ja mille kohal kummub seaduse vikerkaar. Jeesus tuleb vägeva Võitjana. [...]

Kõlab taevane muusika, kui loendamatud inglid Teda Tema teel saadavad. Näib, nagu oleks kogu taevalaotus täis hiilgavaid olendeid – „kümme tuhat korda kümme tuhat, ja tuhat korda tuhat". Ükski inimlik sulg ei suuda seda stseeni kirjeldada, ükski surelik mõistus ei suuda seda hõlmata. [...]

Kuningate Kuningas laskub leekidesse mähkunud pilvel alla. Taevad rulluvad kokku otsekui rullraamat. Maa väriseb Tema ees ning kõik mäed ja saared nihkuvad paigast. – GC 640–642 (1911)

Kuidas reageerivad need, kes Ta läbi pistsid

275 Need, kes Kristuse hülgamises ja ristilöömises kõige silmapaistvamat osa etendasid, tulevad haudadest välja, et näha Teda Tema tõelises aus. Need, kes on Kristuse hüljanud, tõusevad haudadest ja näevad pühasid austatuina –

ning just sel hetkel muudetakse pühad ning kistakse üles õhku, kohtumaks oma Issandaga. Needsamad mehed, kes riietasid Teda purpurrüüga ning kroonisid Teda okaskrooniga, kes Tema kätest ja jalgadest naelad läbi puurisid, silmitsevad Teda – ja kisendavad. – 9MR 252 (1886)

Neile meenub, kuidas Tema armastust põlati ja Tema kaastunnet halvaks pandi. Nad mõtlevad sellele, kuidas Tema asemel valiti välja röövel ja mõrtsukas Barabas, kuidas Jeesus kibuvitstega krooniti, kuidas Teda piitsutati ja risti löödi ning kuidas Tema surmaagoonia ajal preestrid ja ülemad Teda pilkasid: „Astugu ta nüüd ristilt maha, siis me usume temasse! Teisi on ta aidanud, iseennast ta ei või aidata!" Kõik Kristusele osutatud solvangud ja põlgus, kõik Tema jüngritele põhjustatud kannatused on nende meeles niisama värsked nagu siis, kui nad oma saatanlikud teod toime panid.

Hääl, mille veenmist ja anumist nad tollal nii sageli kuulsid, kostub nüüd taas nende kõrvu – sama selgesti kui siis, mil Õnnistegija nende tänavatel kõndis ja sünagoogides kõneles. Siis need, kes Ta läbi pistsid, hüüavad mägedele ja kaljudele, et need nende peale langeksid ja varjaksid neid Tema palge eest, kes aujärjel istub – Talle viha eest. – Le 131, 1900

„Ärgake, kes te magate mullapõrmus!"

276 Pilved hakkavad kirjarulli sarnaselt tagasi veerema ning ilmub särav Inimese Poja täht. Jumala lapsed teavad, mida see pilv tähendab. Kõlab kaunis muusika ning kui pilv lähemale jõuab, avanevad hauad ja surnud äratatakse üles. – 9MR 251, 252 (1886)

„Ärge pange seda imeks; sest tuleb tund, mil kõik, kes on haudades, kuulevad tema häält ning tulevad välja" [Johannese 5:28–29]. See hääl kõlab peagi kõigist rahvustest surnute kõrvu. Kõik pühad, kes Jeesuses on puhkama läinud, ärkavad ning lahkuvad oma mullasest vangikojast. – Ms 137, 1897

Jumalale kallid surnud – Aadamast kuni viimase surnud pühani – kuulevad Jumala Poja häält ning tulevad hauast välja surematule elule. – DA 606 (1898)

Läbi maavärisemise, välgu ja piksekärgatuste kõlab Jumala Poja hääl, mis magavad pühad haudadest välja kutsub. Ta vaatab õigete haudadele ning hüüab siis käsi taeva poole tõstes: „Ärgake, ärgake, kes te magate mullapõrmus!" Üle kogu maailma kuulevad surnud Tema häält ning ärkavad ellu. Maapind kõmiseb, kui suur armee kõikidest rahvastest, rahvahõimudest, suguharudest ja keeltest oma haudadest välja sammub. Nad tulevad surma vangikojast, rüütatud igavese auga, ning hüüavad: „Surm, kus on sinu võit? Surm, kus on sinu astel?" (1. Korintlastele 15:55) Nii elavad kui ka ülesäratatud pühad lasevad kõlada võimsal võiduhüüdel. – GC 644 (1911)

Koobastest ja vangikongidest

277 Ka mäestikukindlustes ja maakoobastes ilmutab Õnnistegija oma ligiolekut ja au.

Möödub veel pisut – ja Ta tuleb ega viibi enam. Tema pilk tungib tuleleegina ka kaugeimatesse vangikongidesse ning näeb seal oma peidetud pühasid, kelle nimed on kirjutatud Talle eluraamatusse. Õnnistegija silmad on alati meile suunatud. Need panevad tähele kõiki raskusi, näevad iga hädaohtu. Ei ole paika, kuhu Tema pilk ei suudaks tungida, ei ole kurbust ega kannatusi, milles Ta oma rahvale kaasa ei tunneks. [...]

Esimesel pilgul Jeesuse Kristuse majesteetlikkust nähes on ka Jumala laps hirmust halvatud. Ta tunneb, et ei saa elada Tema pühas ligiolekus. Siis aga kostuvad tema kõrvu Jeesuse sõnad, mida Ta omal ajal lausus Johannesele: „Ära karda!" Jeesus asetas oma parema käe Johannesele ning tõstis oma jüngri maast üles. Nii toimub ka nendega, kes lõpuajal Talle ustavaks on jäänud ja Teda usaldanud. – TMK 360, 361 (1886)

Jumala pärijad tulevad välja oma kambritest, hurtsikutest, vangikongidest, tapalavadelt, mäestike pelgupaikadest, kõrbetest, koobastest ja merepõhjast. – GC 650 (1911)

Ookeanisügavustest, maa-alustest käikudest, mäestikest

278 Kui Kristus tuleb, et koguda enda juurde need, kes Talle ustavaks on jäänud, kõlab viimne pasun ning seda kuuleb kogu maailm – kõrgeimate mägede tippudest sügavaimate maa-aluste käikudeni. Õiged surnud kuulevad viimse pasuna häält ning tulevad surematusega rüütatult haudadest välja, et kohtuda oma Issandaga. – 7BC 909 (1904)

Ma mõtlen rõõmuga õigete ülestõusmisele – sellele, kuidas nad kõigis maailma osades tulevad välja oma haudadest, kaljulõhedest, vangikongidest, koobastest, meresügavustest. Kedagi ei unustata. Kõik kuulevad Tema häält ning tulevad võiduhüüetega välja. – Le 113, 1886

Milline stseen leiab aset siin mägedel ja küngastel [Alpides], kui Kristus, Eluandja, surnud maapõuest välja kutsub! Nad tulevad välja koobastest, vangikongidest ning sügavatest kaevudest, kuhu on olnud maetud nende surnukehad. – Le 97, 1886

Õelad hävitatakse

Oma metsikute kirgede hulluses, samuti Jumala segamata viha väljavalamise tagajärjel langevad selle maailma õelad elanikud – preestrid, ülemad ning lihtrahvas, nii rikkad kui vaesed, nii kõrged kui madalad. „Ja sel päeval on Issanda mahalööduid maa äärest ääreni. Neid ei leinata ja neid ei koristata ega maeta" (Jeremija 25:33).

279 Kristuse tulemisel kaotatakse õelad kogu maailmast – nad hävitatakse Tema suu vaimu ja Tema auhiilguse tagajärjel. Kristus viib siis oma rahva Jumala linna ning see maailm jääb elanikest tühjaks. – GC 657 (1911)

Patule, kus see iganes leidub, on meie Jumal „neelav tuli" (Heebrealastele 12:29). Kõigi südames, kes Jumala väele alistuvad, hävitab Jumala Vaim patu.

Kui aga inimesed patu külge klammerduvad, samastatakse nad patuga. Jumala auhiilgus, mis hävitab patu, hävitab siis ka nemad. – DA 107 (1898)

Tema palge hiilgus, mis on õigete jaoks elu, osutub õelatele hävitavaks tuleleegiks. – DA 600 (1898)

Õelate hävitamises ilmutab Jumal tegelikult oma halastust

Kas need, kelle süda on täis viha Jumala, tõe ja pühaduse vastu, saavad elada taevaste hulkadega ning ühineda nende kiituslauludega? Kas suudaksid nad taluda Jumala ja Talle auhiilgust? Ei iial! Neile on antud nende armuaja aastad, mille kestel neil oli võimalik taevast iseloomu kujundada. Nad ei ole aga iial harjutanud oma meeli puhtust armastama. Nad ei ole iial taevast keelt õppinud ning nüüd on selleks liiga hilja. Jumala vastu mässumeeles elatud elu on nad taeva jaoks kõlbmatuks teinud. Selle puhtus, pühadus ja rahu oleks neile piin. Jumala auhiilgus oleks nende jaoks hävitav tuli. Nad igatseksid sellest pühast paigast põgeneda. Nad tervitaksid hukatust, et olla varjatud Tema palge eest, kes suri, et neid lunastada. Õelate saatus on nende enda valikuga kindlaks määratud. Nad on ise end vabatahtlikult taevast välja jätnud ning Jumal ilmutab sellega vaid oma õiglust ja halastust. – GC 542, 543 (1911)

Koju!

280 Elavad õiged muudetakse „äkitselt ühe silmapilguga". Kui kõlas Jumala hääl, siis neid austati, nüüd muudetakse nad surematuks ning nad kohtuvad koos ülestõusnud pühadega oma Issandaga õhus. Inglid „koguvad kokku ta äravalitud neljast tuulest, ühest taeva otsast teise." Pühad inglid kannavad väikesed lapsed oma emade sülle. Kaua lahutatud sõbrad ühinevad taas, et

mitte iial enam lahkuda. Rõõmulauludega tõusevad nad koos Jumala linna poole. – GC 645 (1911)

Me kõik sisenesime pilvesse ning tõusime seitsme päeva kestel klaasmereni. – EW 16 (1851)

Kui pilvevanker ülespoole tõusis, hüüdsid rattad: „Püha!" Keerubite tiivad hüüdsid liikudes: „Püha!" Inglite kaaskond pilve ümber hüüdis: „Püha! Püha! Püha on Issand Jumal Kõigevägevam!" ning pühad pilves hüüdsid: „Püha! Halleluuja!" – EW 35 (1851)

Kui auline on näha Teda ja olla tervitatud Tema lunastatud rahva liikmena! Me oleme kaua oodanud, kuid meie lootus ei ole kustunud. Kui me vaid näeksime Kuningat Tema aus, oleksime igavesti õnnelikud. Ma tunnen tahtmist valju häälega hüüda: „Koju! Koju!" – 8T 253 (1904)

Inglid laulavad: „Kristus on võitnud!"

281 Sel päeval säravad lunastatud Isa ja Poja auhiilguses. Inglid, puudutades oma kuldsete kannelde keeli, tervitavad Kuningat ja Tema võidu tulemust – neid, keda on pestud ja kes on valgeks tehtud Talle veres. Võidulaul täidab kogu taeva. Kristus on võitnud. Ta astub taevastesse õuedesse, saadetuna oma lunastatutest – tunnistajatest, et Tema kannatused ja ohver ei ole olnud asjata. – 9T 285, 286 (1909)

Sõnulväljendamatu armastusega ütleb Jeesus igale oma ustavale lapsele tere tulemast Issanda rõõmusse. Õnnistegija rõõm on näha oma auriigis hingi, kes Tema surmaheitluse ja alanduse kaudu on päästetud. – GC 647 (1911)

Oma töö tagajärgedes näeb Kristus oma tasu. Selles suures hulgas, keda ükski ei suuda kokku lugeda ja kes on seatud Tema „kirkuse palge ette hõiskama" [Juuda 24], näeb Tema, kelle veri on meid lunastanud ja kelle elu on meid õpetanud, „oma hingevaeva tulemust ja tunneb rahulolu" [vt Jesaja 53:11, KJV]. – Ed 309 (1903)

Pühadele antakse kroonid ja kandled

Ma nägin, kuidas suur hulk ingleid tõi linnast aulised kroonid – igaühe jaoks pühade seast. Igale kroonile oli kirjutatud saaja nimi. Jeesus käskis inglitel kroonid enda juurde tuua ja pani siis oma parema käega igaühele krooni pähe. – EW 288 (1858)

282 Sada nelikümmend neli tuhat seisid klaasmerel täiuslikus nelinurgas. Mõnel olid väga säravad kroonid, teistel vähem säravad. Mõnede kroonid näisid olevat tähtedest päris rasked, teistel oli kroonis vaid mõni täht. Igaüks aga oli oma krooniga täielikult rahul. – EW 16, 17 (1851)

Elukroon on kord kas hiilgav või tuhm, särab kas paljudest tähtedest või vaid vähestest – vastavalt meie elule ja tööle praegu. – 6BC 1105 (1895)

Taevas ei ole ühtki päästetut, kelle kroonis ei oleks vähemalt üks täht. Kui te taevasse saate, siis avastate sealsetes aulistes õuedes mõningaid, kes on sinna pääsenud teie töö kaudu. – ST, 6. juuni 1892

Enne Jumala linna sisenemist kingib Õnnistegija oma järelkäijaile võidumärgid – nende kuningliku seisuse tähised. Säravate kroonidega hulk seisab nelinurga kujuliselt oma Kuninga ümber. [...] Võitjate pähe paneb Jeesus oma parema käega aukrooni. [...] Igale võitjale antakse ühte kätte palmioks, teise särav kannel. Siis, kui juhtiv ingel esimese akordi võtab, puudutavad kõikide käed oskuslikult kannelde keeli, ning kõlab meeldiv, taevane muusika. [...] Enne kui lunastatud hulk pühasse linna siseneb, avab Jeesus pärani pärliväravad, ning rahvad, kes on kinni pidanud Tema tõest, lähevad väravaist sisse. – GC 645, 646 (1911)

PÜHADE PÄRAND

283 [Piltides, mis Ellen White'ile taeva ja uue maa kohta esitati, olid igavesed reaalsused esitatud sümbolite keeles. Taevaseid asju näidati talle inimlikku terminoloogiat kasutades. Kuna inimlik keel ja inimlik arusaamisvõime on piiratud, ei ole meil võimalik teada saada, kuidas need taevased asjad tegelikult välja näevad. „Praegu me näeme aimamisi nagu peeglist, siis aga palgest palgesse. Praegu ma tunnetan poolikult, siis aga tunnetan täiesti, nagu minagi olen täiesti tunnetatud. „ (1. Korintlastele 13:12)]

Issanda and

Kristus, ainult Kristus ja Tema õigus garanteerivad meile sissepääsu taevasse. – Le 6b, 1890

Uhke inimsüda püüab päästmist ise ära teenida, kuid nii meie õigus taevasse saada kui ka meie kõlblikkus taeva jaoks tuleneb ainuüksi Kristuse õigusest. – DA 300 (1898)

Et meie võiksime saada taevase perekonna liikmeteks, sai Tema maise perekonna liikmeks. – DA 638 (1898)

284 Parem kui saada õigus siseneda mingisse maisesse paleesse, on saada õigus siseneda neisse taevastesse elamutesse, mida Issand on valmistama läinud. Paremad kui kõik maised kiidusõnad on sõnad, mis Õnnistegija kord lausub oma ustavatele sulastele: „Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile oli valmistatud maailma asutamisest!" – COL 374 (1900)

Miks me peaksime mõtlema tulevase maailma üle

Jeesus on meie silme ette asetanud taeva, et igavikul meie mõttemaailmas koht oleks. – ST, 4. apr. 1895

Kui igavesed reaalsused meie silme ees on, siis on meil kergem harjutada end mõtetega Jumala ligiolekust. Sellised mõtted on kaitsekilbiks vaenlase rünnakute vastu. Nad annavad meile jõudu ja kindlusetunnet ning tõstavad

hinge kõrgemale igasugustest kartustest. Taeva atmosfääris viibides ei hinga me sisse selle maailma mürgist õhku. [...]

Jeesus tuleb, et esitada meile taevaste asjade ilu ja eeliseid. Ta teeb taevased asjad meie mõttemaailmale kütkestavaks, et meie seesmise maailma saalides ripuksid kaunid pildid taevast ja igavikust. [...]

Suur Õpetaja esitab inimesele pilte tulevasest maailmast. Ta toob need meie silmade ette kogu nende kütkestavuses. [...] Kui Ta saab suunata meie mõtted tulevasele elule ja selle õnnistustele – võrreldes selle maailma maiste muredega – siis sööbib see terav kontrast sügavale meie meeltesse, haarates südame, hinge ja kogu meie olemuse. – OHC 285, 286 (1890)

Kristlase motiivid

285 Ei ole võimalik esitada mõjuvamaid motiive: õiglase elu ülim tasu – taevas, inglite seltskond, suhtlemine Jumala ja Tema Pojaga ning armastus nende vastu, kõigi meie võimete edasiarendamine ja õilistamine läbi kogu igaviku – kas ei ole need võimsad motiivid, et õhutada meid pühendama end armastavas teenimises oma Loojale ja Lunastajale? – SC 21, 22 (1892)

Kui me kohtume kord Jeesusega rahus ja saame päästetud, igaveseks päästetud, oleme üliõnnelikud, olles viimaks kodus, kus õelad enam tüli ei tee ja kus väsinud rändur lõpuks puhkepaiga leiab! – Le 113, 1886

Mulle meeldib vaadelda kõike, mis meie maailmas kaunist on. Arvan, et ümbritsetuna kõigi Jumala heade asjadega oleksin täielikult rahul ka selle maailmaga, kui ei oleks patu needust. Me saame aga kord uue taeva ja uue maa. Johannes nägi seda pühas nägemuses ja ütles: „Ma kuulsin suurt häält aujärjelt ütlevat: „Vaata, Jumala telk on inimeste juures ning tema asub nende juurde elama ning nemad saavad tema rahvaiks ning Jumal ise on nende juures nende Jumalaks!" [Ilmutuse 21:3] Oo, milline õnnistatud lootus, milline auline väljavaade! – Le 62, 1886

Taevas on reaalne, käegakatsutav paik

286 Milline alalise rõõmu allikas jüngrite jaoks oli teadmine, et neil on Sõber taevas, kes nende eest palvetab! Pärast Kristuse nähtavat taevasse minekut muutus kogu nende arusaamine taevast. Enne olid nad pidanud taevast mingiks ääretuks avaruseks, kus hõljusid vaid kehatud vaimud. Nüüd oli taevas seotud mõtetega Jeesusest, keda nad armastasid ja austasid rohkem kui kedagi teist, kellega nad olid vestelnud, kellega nad koos olid rännanud, keda nad olid käega katsunud isegi Tema ülestõusnud ihus. [...]

Taevas ei paistnud neile enam abstraktse, ähmase paigana, täis kehatuid vaime. Nüüd vaatasid nad taevale kui oma tulevasele kodule, kus nende armastatud Lunastaja neile eluasemeid valmistab. – 3SP 262 (1878)

Kartus meie tulevast pärisosa liialt materiaalsena kujutleda on viinud paljud eksiteele: nad käsitlevad vaid allegooriana neidsamu tõdesid, mis aitavad meil taevast oma tulevaseks koduks pidada. Kristus kinnitas oma jüngritele, et Ta läks neile Isa koju eluasemeid valmistama. – GC 674, 675 (1911)

Uueksloodud maal saavad lunastatuile osaks needsamad rõõmud, seesama tegevus, mis alguses Aadamat ja Eevat õnnelikuks tegid. Seal elatakse eedenlikku elu – elu aias ja aasadel. – PK 730, 731 (u 1914)

Kirjeldamatu auhiilgus

Ma nägin Jeesuse ilu ja Tema au. Tema nägu säras heledamalt kui keskpäevane päike. Tema rüü oli valgeimast valgem. Kuidas küll suudan ma /.../ kirjeldada teile taeva auhiilgust ning kauneid ingleid, kes laulsid ja oma kümnekeelseid kandleid mängisid? – Le 3, 1851

287 Neid imeväärseid asju, mida ma seal nägin, ei suuda ma kirjeldada. Oo, et võiksin kõnelda kaanani keelt! Siis võiksin teile pisutki selle parema maailma auhiilgust edasi anda! – EW 19 (1851)

Inimkeel on liiga nõrk, et püüda kirjeldada taevast. Kui need pildid minu silme ette kerkivad, olen imetlusest keeletu. Kogu seda sära ja ülevat auhiilgust nähes asetan ma sule kõrvale ja hüüan: „Oo, milline armastus! Milline imeväärne armastus!" Ülevaimgi inimkeel ei suuda kirjeldada taeva auhiilgust ega Õnnistegija võrratut armastust! – EW 289 (1858)

Inimkeel ei ole suuteline kirjeldama õiglaste tasu. Seda mõistavad ainult need, kes seda näevad. Ükski surelik mõistus ei suuda tajuda Jumala Paradiisi auhiilgust. – GC 675 (1911)

Kui saaksime kasvõi ainsagi pilgu heita taevasele linnale, ei sooviks me iialgi enam siin maa peal elada. – ST, 8. apr. 1889

Jõed, künkad, puud

Siin nägime elupuud ja Jumala aujärge. Aujärjest voolas välja puhta veega jõgi, kummalgi kaldal aga kasvas elupuu. Ühel kaldal oli üks tüvi, teisel kaldal teine, mõlemad puhtast, läbipaistvast kullast. Alguses arvasin ma, et näen kahte puud. Vaatasin veelkord ja nägin, et üleval liitusid mõlemad tüved üheks puuks. Oksad olid seal, kus seisime, meile üsna lähedale kooldunud, ja me nägime, et puul kasvas suurepärane, justkui hõbeda- ja kullakarva vili. – EW 17 (1851)

288 Seal on alaliselt voolavad kristallpuhta veega jõed. Jõgede kallastel aga heidavad puud varju radadele, mis on valmistatud Issanda lunastatutele. Seal on avarad tasandikud ning nende taga kaunid künkad. Taamal aga kerkivad majesteetlikud, ülevad Jumala mäed. Neil tasandikel, kus valitseb rahu, elavate jõgede kaldail, leiab Jumala rahvas, kes nii kaua on elanud rändurielu, kord endale kodu. – GC 675 (1911)

Lilled, loomad, viljapuud

Ma nägin veel ühte aasa, mis oli üle puistatud igat liiki lilledega. Neid noppides hüüdsin: „Need ei närtsi ju iial! Seejärel nägin lopsakat rohumaad – kõrge

hõbeda- ja kullaläikeline rohi uhkelt suure Kuninga Jeesuse auks õõtsumas. Siis jõudsime väljale, kus nägime igasuguseid loomi: lõvi, talle, leoparti, hunti – kõiki koos täiuslikus kooskõlas. Läksime otse nende vahelt läbi ning nad tulid meile rahumeelselt järele.

Seejärel astusime metsasallu – ei, mitte sellisesse suurde, pimedasse metsa nagu meil siin on. Selles kaunis metsas oli palju valgust. Puude majesteetlikult õõtsuvaid oksi vaadeldes hüüdsime: „Me võime julgesti metsades magada!" [vt Hesekieli 34,25] Me läksime sellest metsast läbi, sest olime teel Siioni mäele. [...]

289 Mäel asus auline tempel. [...] Templi ümber kasvasid kaunites gruppides puud: palmid, männid, kuused, õlipuud, mürdid, granaatõunapuud ja viigipuud raskete viljade all. Templi ümbrus oli haruldaselt kaunis. [...]

Siis nägin ma puhtast hõbedast lauda. See tohutu laud oli paljude miilide pikkune, kuid sellest hoolimata võisime silmadega kogu lauda haarata. Nägin seal elupuu vilju, mannat, mandleid, viigimarju, granaatõunu, viinamarju ja palju teisi puuvilju. Ma küsisin Jeesuselt luba neid süüa. – EW 18, 19 (1851)

Igavese nooruse jõud

Kõik tulevad haudadest välja samasuguse kasvuga nagu neil oli enne surma. Ülestõusnute hulga keskel seisev Aadam on oma majesteetliku koguga vaid pisut lühem Jumala Pojast. Teda vaadates näeme eriti teravalt hilisemate põlvkondade mandumist. Nüüd tulevad aga kõik – hoolimata oma kasvust – haudadest välja igavese nooruse värskusega. [...] Kuna neil on taas juurdepääs ammu kaotatud Eedenis asetsevale elupuule, lunastatud „kasvavad" (vt Malaki 3:20, KJV), kuni on taastatud kogu inimsoo esialgne kasv kogu selle aulisuses. – GC 644, 645 (1911)

Kui Aadamal ei oleks loomishetkel olnud kakskümmend korda rohkem elujõudu kui tänapäeva inimestel, oleks inimsugu loodusseadustest harjumuspärase üleastumise tagajärjel ammu välja surnud. – 3T 138 (1872)

290 Keegi ei vaja ega soovi puhkust. Jumala tahtmist täites ja Tema nimele kiitust tuues ei väsi keegi. Me tunneme end alati värskeina nagu hommikul. Selle hommiku lõpp aga ei tule iial. [...] Uute teadmiste omandamine ei väsita siis ega kurna meie vaimset energiat. – GC 676, 677 (1911)

Taevas valitseb vaid tervis. – 3T 172 (1872)

Õnn on lunastatuile tagatud

Jeesus tõstis tulevaselt elult varjava loori. Ta ütles: „Ülestõusmises ei võeta naisi ega mindamehele, vaid ollakse nagu inglid taevas" [Matteuse 22:30]. – DA 605 (1898)

Mõned inimesed tänapäeval väidavad, et ka uuel maal abiellutakse ning sealgi sünnivad lapsed. Need, kes usuvad Pühakirja, ei saa sellist õpetust õigeks pidada. Õpetus, et uuel maal sünnivad lapsed, ei kuulu „kindla prohvetliku sõna" hulka. [...]

On vaimulik jultumus kuulutada oletuslikke teooriaid selle kohta, mida Jumal meile oma Sõnas ei ole teatavaks teinud. Meil ei ole tarvis laskuda sellistesse mõttespekulatsioonidesse oma tulevase olemuse kohta. – 1SM 172, 173 (1904)

Jumala töölised ei tohiks kulutada oma aega, arutledes selle üle, missugused tingimused valitsevad uuel maal ja milline olemus on seal inimesel. On vaimulik jultumus kuulutada oletuslikke teooriaid selle kohta, mida Issand ei ole ilmutanud. Ta on kindlustanud meie tulevase elu õnneks kõik vajaliku ning meil ei ole tarvis laskuda mõttespekulatsioonidesse Tema plaanide kohta meie suhtes. Me ei tohiks ka mõõta tulevast elu tänapäevase elu tingimustele vastava mõõdupuuga. – GW 314 (1904)

Lunastatute isiksus säilib

291 Jeesuse ülestõusmine oli võrdkujuks kõikide ülestõusmisest, kes Temas puhkavad. Ülestõusnud Õnnistegija nägu, Tema käitumismaneerid, kõneviis – kõik see oli Tema jüngritele tuttav. Nii nagu Jeesus surnuist üles tõusis, nii

äratatakse üles ka kõik, kes Temas puhkavad. Me tunneme oma sõbrad ära samuti, nagu Jeesuse jüngrid tundsid pärast ülestõusmist ära Jeesuse. Selles surelikus elus on nad ehk olnud haiged, moonutatud, vigased, üles tõusevad nad aga täiusliku tervise ja harmoonilise kehaga. Ometi on selles austatud ihus nende isiksus täielikult säilinud. – DA 804 (1898)

Sama kehakuju tuleb hauast välja, kuid vabana haigustest ja kõigist puudustest. Sama inimene elab jälle, säilitades kõik oma isiksusele omased jooned, nii et sõber võib sõbra ära tunda. – 6BC 1093 (1900)

Seal tunneme teisi ja oleme ise tuntud. Armastus ja sümpaatiatunne, mille Jumal on inimhinge istutanud, leiab seal oma tõelise väljenduse. Kui meeldiv see on! – Ed 306 (1903)

Punakas näojume ja valguserüü

Kui Aadam oma Looja kätest tuli, oli ta majesteetlikku kasvu ja täiuslikult harmoonilise kehaehitusega. Ta oli rohkem kui kaks korda pikem tänapäeva inimestest ning proportsionaalselt vormitud. Tema näojooned olid kaunid oma täiuslikkuses. Näojume ei olnud ei valge ega kollane, vaid punakas ja tervisest õhetav. Eeva ei olnud Aadama pikkune, vaid ulatus talle pisut üle õla. Ka tema oli suursuguse välimusega, täiuslikult harmooniline ja väga kaunis. – 3SG 34 (1864)

292 Patuta inimpaar ei kandnud kunstlikke riideid. Neid kattis auline valguserüü – selline, nagu kannavad inglid. Seni, kuni nad elasid kuulekuses Jumalale, oli see rüü nende ümber. – PP 45 (1890)

Meile saab osaks rõõm näha taevas oma perekonda

Me näeme inglite ridu kummalgi pool väravat, ning kui väravast läbi sammume, lausub Jeesus: „Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile on valmistatud maailma rajamisest peale!" [Matteuse 25:34] Jeesus ütleb siin, et te saate osa Tema rõõmust. Mis on see rõõm? See on rõõm näha

oma töö vaeva, isad. See on rõõm näha oma pingutuste tasu, emad. Siin on teie lapsed. Nende peas on elukroon. – CG 567, 568 (1895)

Jumala suurim and on Kristus, kelle elu on antud meie eest ja kuulub meile. Tema suri meie eest, Ta äratati üles meie eest, et meie võiksime tulla välja haudadest inglite aulises seltskonnas, kohtuda oma armastatutega ja nad ära tunda. Ehkki nad on muudetud Kristuse aulise kuju sarnaseks, ei kaota see nende enda välimust. Kõik pühad, kes on siin ühendatud perekondlike sidemetega, tunnevad seal üksteist ära. – 3SM 316 (1898)

Sülelapsed ja vaimse puudega inimesed päästetute seas

293 Kui väikesed lapsed surematuna oma mullastest haudadest välja tulevad, antakse nad kohe oma ema sülle. Emad ja lapsed kohtuvad, et mitte iialgi enam üksteisest lahkuda. Paljudel väikestel aga ei ole ema päästetute seas. Me ootame nende puhul asjatult ema võiduhüüdeid. Siis võtavad inglid need emata lapsed ja viivad nad elupuu juurde. – 2SM 260 (1858)

Mõned küsisid, kas väikesed lapsed päästetakse, ehkki nende vanemad on usklikud. Ei ole nende iseloomu ju proovile pandud. Kõikide iseloom aga tuleb järele proovida. Küsitakse: „Kas on väikestel lastel võimalik sellist proovi läbi teha?" Ma vastan, et usklike vanemate usk arvestatakse nende lastele – just nii nagu siis, kui Jumal oma nuhtlused Egiptuse esmasündinuile saatis. [...]

Kas kõikide uskmatute lapsed samuti päästetakse, seda me ei tea, kuna Jumal ei ole meile oma plaani selles suhtes ilmutanud. On parem sellised asjad Jumala hooleks jätta ning tegelda sellega, mis Ta oma Sõna kaudu selgesti on teada andnud. – 3SM 313–315 (1885)

Mis puutub vend A. juhtumisse, siis praegu näed sa teda sellisena nagu ta on, ning kahetsed tema lihtsameelsust. Tal ei ole teadlikku patutunnetust. Jumala arm aga eemaldab kõik selle pärivuse teel omandatud

nõrgamõistuslikkuse ning talle saab osaks pühade pärand valguses. Sinule seevastu on lssand mõistuse kinkinud. Vend A. on mõistuse poolest laps, kuid tal on ka lapse ålistuvus ja kuulekus. – 8MR 210 (1893)

Ustavate emade tasu

294 Kui kohus maha istub ja raamatud avatakse, kui suure Kohtumõistja suust kostuvad sõnad: „Hästi tehtud!", kui surematu aukroon võitjaile pähe asetatakse, siis tõstavad paljud kogu universumi nähes oma krooni ning osutavad oma emale: „Tema on teinud mind kõigeks, mis ma Jumala armu läbi olen. Tema õpetused ja palved aitasid kaasa minu igavesele päästmisele." – MYP 330 (1881)

Jumala inglid muudavad surematuks nende emade nimed, kelle jõupingutuste tulemusena nende lapsed Jeesusele Kristusele võideti. – CG 568 (1895)

Hingede võitja tasu

Kui lunastatud seisavad kord Jumala ees, vastavad oma nime väljahüüdmisele kallid hinged, kes on seal tänu ustavale ja kannatlikule veenmisele põgeneda Varjupaika. Nii saavad need, kes on olnud Jumala kaastöölised, kätte oma tasu. – 8T 196, 197 (1904)

295 Kui kauni linna väravad oma hiilgavatel hingedel pärani paiskuvad ning rahvad, kes on tõde kalliks pidanud, väravaist sisse lähevad, asetatakse kõigile pähe aukroon. Võitjad kiidavad siis Jumalat ning ülistavad Tema suurust ja väge. Sel ajal tulevad mõned teie juurde ja ütlevad: „Kui ei oleks olnud sinu lahkeid sõnu, sinu pisaraid, eestpalveid ja tõsist tööd, ei oleks ma iial näinud Kuningat Tema ilus!" Milline auline tasu! Kui tähtsusetu on inimolevuste kiitus selles maises, kaduvas elus – võrrelduna selle igavese tasuga, mis ootab ustavaid tulevases, surematus elus! – Words of Encouragement to Self-supporting Workers (Ph 113) 16 (1909) [„Julgustussõnad vabatahtlikele töölistele"]

Meie iseloom ei muutu

Kui tahate olla pühad taevas, peate olema pühad juba siin maa peal. Teie iseloomujooned ei muutu surma ega ülestõusmise tagajärjel. Te tulete hauast välja sama iseloomuga, mis ilmnes siin teie kodus ja ühiskonnas. Jeesus ei muuda iseloomu oma tulemisel. Ümberkujundamine peab aset leidma praegu. Meie igapäevane elu määrab meie saatuse. Iseloomupuudusi tuleb kahetseda ning nad Kristuse armu läbi võita. Harmooniline iseloom tuleb kujundada siin, armuajal, et see oleks kõlblik taevaste eluasemete jaoks. – 13MR 82 (1891)

Taevas valitseb rahu ja armastuse õhkkond

Taevaste õuede rahu ja kooskõla ei määri jõhkrate, lahkuseta inimeste kohalolek. – 8T 140 (1904)

296 Taevas on kõik õilis ja ülev. Kõik, kes seal viibivad, soovivad teiste õnne ja heaolu. Keegi ei pühenda end iseenda eest hoolitsemisele. Kõikide pühade olevuste suurim rõõm seisneb selles, et näha end ümbritsevate inimeste rõõmu ja õnne. – 2T 239 (1869)

Paistis, et asusin paigas, kus valitses vaid rahu. Seda rahu ei saa iial häirida selle maailma tormid ega võitlused. Taevas on õiguse riik, kuhu on kogunenud kõik puhtad, pühad ja õnnelikud, kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat. Seal valitsevad puhtad, õnnetoovad sõprussuhted, seal kiidetakse Jumalat. Seal istub aujärjel Jumala Tall.

Nende hääled olid täiuslikus kooskõlas. Nad ei tee iial midagi halba. Taeva vürstid, selle võimsa riigi valitsejad, võistlevad omavahel ainult head tehes, taotledes üksteise õnne ja rõõmu. Suurim on siin see, kes iseennast kõige vähemaks peab, vähim on aga suurim oma tänumeeles ja armastusrikkuses.

Ei ole vigu, mis võiks intellekti tumestada. Selge tõde ja täiuslik tundmine on kõik kahtlused hajutanud ning need ei heida enam oma süngeid varje uue maailma õnnelikele elanikele. Mingid tülid ei määri taeva õnne ja rahu.

Selle elanikud ei tunne kurbust, muret ega pisaraid. Kõik on harmooniline. Valitseb täiuslik kord ja täiuslik õnn. [...]

Taevas on kodu, kus kõikide südames valitseb vastastikune sümpaatia, mis väljendub igas pilgus. Taevas valitseb armastus. Seal ei ole lahkhelisid, ebakõla ega tülisid. – 9MR 104, 105 (1882)

Ei ole enam kiusatusi ega pattu

297 Ei ole enam hea ja kurja tundmise puud, mis kiusatustele pinda pakuks. Seal ei ole kiusajat ega võimalusi halvaks. – Ed 302 (1903)

Ma kuulsin võiduhüüdu inglitelt ning lunastatud pühadelt. Oleks otsekui mängitud kümnel tuhandel muusikariistal. Ei olnud ju enam Saatanast kiusatuid ega vaevatuid. Teiste maailmade elanikud olid tema ligiolekust ja kiusamisest päästetud. – SR 416 (1858)

Suhtlemine Isa ja Pojaga

Jumala rahval on eesõigus suhelda avalikult Isa ja Pojaga. [...] Me näeme Teda palgest palgesse ja meie vahel ei ole enam mingit varjavat loori. – GC 675, 677, (1911)

Elame alati Tema aulise palge valguses ja tunneme sellest rõõmu. Mu süda põksub rõõmu pärast, kui sellele õnnelikule võimalusele mõtlen! – HP 352 (1856)

Taevas on seal, kus on Kristus. Taevas ei oleks taevas nende jaoks, kes Kristust armastavad, kui Teda seal ei oleks. – Ms 41, 1896

Seal valitsevad lähedased ja õrnad suhted Jumala ja ülesäratatud pühade vahel. – DA 606 (1898)

298 Heitnud kroonid, mis Lunastaja meile pähe pani, Tema jalge ette ning puudutades oma kuldsete kannelde keeli, täidame kogu taeva kiituslauludega Temale, kes aujärjel istub. – 8T 254 (1904)

Kui nad selles elus on ustavad Jumalale, siis viimaks nad „näevad tema palet ning tema nimi on nende otsaesisel" (Ilmutuse 22:4). Milles seisnekski taevane õnn, kui mitte näha Jumalat? Milline suurem rõõm võiks veel osaks saada Kristuse armu läbi päästetud patusele kui vaadata otsa Jumalale ning tunda Teda kui Isa? – 8T 268 (1904)

Osadus inglitega ning ustavatega kõigist ajastutest

Iga lunastatud inimene saab siis aru, milline on olnud inglite teenistus tema siinses elus. Ingel, kes hoidis teda tema esimestest eluhetkedest peale, kes valvas tema samme ja kaitses teda ohuhetkil, kes läks temaga läbi surmavarjuoru ning märkis ära tema viimse puhkepaiga, kes oli esimene teda ülestõusmise hommikul tervitamas – milline elamus on temaga vestelda ning teada saada üksikasju nähtamatust jumalikust abist oma elus ja taevastest kaasmõjudest inimlikes tegudes! – Ed 305 (1903)

Millistest ohtudest – nähtavatest ja nähtamatutest – oleme olnud hoitud inglite sekkumise tagajärjel, ei saa me enne teada, kui mõistame igaviku valgel Jumala juhtimist oma elus. – DA 240 (1898)

299 Armastus ja sümpaatiatunne, mille Jumal ise inimhinge on istutanud, leiab seal oma tõelise väljenduse. Õnnelik ja puhas suhtlemine taevaste olevustega, õnnistatud inglite ning ustavatega kõikidest ajastutest, kes on pesnud oma rüüd ning teinud need valgeks Talle veres, pühad sidemed, mis seovad kokku „kogu perekonna nii taevas kui maa peal" (Efeslastele 3:15, KJV) – kõiges selles seisneb lunastatute õnn. – GC 677 (1911)

Tunnistuse viimine langematutele olevustele

„Inimese Poeg ei ole tulnud, et lasta ennast teenida, vaid et ise teenida" [Matteuse 20:28]. Kristuse töö siin all maa peal on Tema töö ka üleval. Meie tasu Temaga töötamise eest selles maailmas on suurem vägi ja avaramad eesõigused

Temaga koos töötades tulevases maailmas. „teie olete minu tunnistajad, ütleb Issand, et mina olen Jumal" [Jesaja 43:12]. Tunnistajad Temast oleme me ka igavikus.

Miks lubati suurel võitlusel jätkuda läbi ajastute? Miks ei kaotatud Saatanat juba mässu algul? Jumala eesmärk oli, et universum võiks veenduda Tema õigluses kurjusesse suhtumisel ning et patt võiks saada igavese hukkamõistu osaliseks. Lunastusplaanis on kõrgusi ja sügavusi, mida ka igavik ei suuda ammendada ja imesid, millesse igatsevad vaadata inglid. Kõikide loodolevuste hulgast on ainult lunastatud tundnud isikliku kogemuse kaudu tegelikku võitlust patuga. Nad on töötanud koos Kristusega ning saanud osa Tema kannatustest nii, nagu see isegi inglitel võimalik ei olnud. Kas siis neil ei ole anda tunnistust sellest „lunastuse teadusest" – tunnistust, mida langematutel olevustel kuulata tasub? – Ed 308 (1903)

Jumala kiitmine kauni muusika kaudu

300 Seal kõlavad muusika ja laulud – selline muusika ja sellised laulud, mida surelikud kõrvad on kuulnud vaid Jumala nägemustes. [...]

Laul, mida laulavad lunastatud – nende läbielude laul – kuulutab Jumala au: „Suured ja imelised on sinu teod, Issand Jumal, Kõigeväeline! Õiged ja tõelised on sinu teed, sa paganate kuningas! Kes ei peaks kartma sind, Issand, ja andma austust sinu nimele? Sina üksi oled püha!" [Ilmutuse 15:3–4] – Ed 307–309 (1903)

Üks ingel on teistele alati juhiks. Tema puudutab esimesena oma kannelt ja toob kuuldavale esimesed helid. Seejärel ühinevad kõik teised temaga kaunis, täiuslikus taevases muusikas. Seda ei ole võimalik kirjeldada. See on jumalik, taevane meloodia. – 1T 146 (1857)

Mitte enam Valudemehena, vaid aulise, võiduka Kuningana seisab Ta Õlimäel, sellal kui heebrealaste „Halleluuja" kajab koos paganate „Hoosiannaga" ning lunastatute vägev koor hüüab: „Kroonige Ta Issandaks kõikide üle!" – DA 830 (1898)

Universumi aarete uurimine

Seal, kus meie silmi kattev tume loor on eemaldatud ning me näeme selle maailma ilu, mida me mõnikord mikroskoobis uurime, või selle maailma auhiilgust, mida me aimame teleskoobi kaudu – siis, kui patu needus on eemaldatud ja meile ilmub kogu maailm „Issanda, meie Jumala ilus" [vt Psalm 90:16–17, KJV], milline uurimispõld meile avaneb! Seal võib täppisteadlane lugeda loomisaruannet ega leia enam seda, mis meenutab kurjuse seadusi. Ta võib kuulata loodushelide muusikat ega avasta seal enam kurbuse alatoone. [...]

301 Kõik universumi aarded on siis Jumala lastele uurimiseks avatud. Kirjeldamatu tundega astume uude, langematutele olevustele valmistatud tarkuse ja rõõmude maailma. Ajastutest ajastutesse, kogu igaviku veedame Jumala kätetöö aardeid uurides. – Ed 303, 307 (1903)

Surelikust olemusest aheldamatuina suunduvad nad oma väsimatuil ränuteedel kaugete maailmade poole – maailmade poole, mida täitis kurbus inimlikke hädasid vaadeldes, mis aga kajasid rõõmulauludest iga lunastatud hinge pääsemise puhul. [...] Tumestamata silmil vaatleme loomistöö aulisust – päikesi, tähti ja tähesüsteeme, kõik kindlaksmääratud korras Jumala aujärje ümber liikumas. Kõigele – vähimast suurimani – on kirjutatud Looja nimi, ning kõigi kaudu ilmnevad Tema väe rikkused. – GC 677, 678 (1911)

Tuletatakse meelde püha ajalugu

Lunastatute hulgad rändavad maailmast maailma ning suur osa nende ajast kulub lunastuse saladuste uurimisele. – 7BC 990 (1886)

Lunastuse teemad valdavad lunastatute südameid, mõtteid ja meeli läbi igaviku ajastute. Nad mõistavad tõdesid, mida Kristus igatses oma jüngritele avaldada, millest arusaamiseks neil aga usku ei jätkunud. Läbi igaviku avaneb nende pilgule üha uus arusaamine Kristuse täiuslikkusest ja aust. Läbi igaviku ajastute toob ustav majapidaja oma varandusest välja „uut ja vana". – COL 134 (1900)

302 Siis avaneb tema ees suur võitlus, mis sai alguse juba enne, kui algas maailmaajastu [orig. *time,* 'aeg'], ning mis lõpeb alles siis, kui maailmaajastu lõpeb. Patu tekkimise lugu, selle salakaval ja petlik mõju, samuti aruanne sellest, kuidas tõde, kaldumata kõrvale oma sirgelt teelt, on vale võitnud – kõik see saab ilmsiks. Eesriie, mis on nähtava ja nähtamatu maailma vahel, tõmmatakse kõrvale, ning meie pilgule avanevad imeväärsed asjad. – Ed 304 (1903)

Ehkki selle maailma mured, piin ja kiusatused on lõppenud ja nende põhjus eemaldatud, jääb Jumala rahvale alatiseks selge teadmine sellest, mida nende päästmine on maksma läinud. [...]

Meie Lunastaja kannab igavesti ristilöömise märke. Tema haavatud peal, läbipistetud küljel ning naeltest läbiuuristatud kätel ja jalgadel on ainsad märgid patu julmast tööst. – GC 651, 674 (1911)

Elu mõistatused seletatakse

Kõik mõistatused meie elus saavad siis seletuse. Seal, kus nägime vaid segadust ja pettumusi, purustatud lootusi ja täitumata plaane, näeme siis üht suurt, kõikehaaravat, võidukat eesmärki, jumalikku kooskõla. – Ed 305 (1903)

303 Seal viib Jeesus meid elujõe kaldale, mis voolab välja Jumala aujärjest, ning selgitab meile kogu seda arusaamatut jumalikku juhtivust, mille kaudu Ta selles maailmas meie iseloomu täiustas. – 8T 254 (1904)

Kõik see, mis meile siin Jumala juhtivuses on olnud arusaamatu, tehakse seal selgeks. Asjad, mis olid rasked mõista, leiavad seal seletuse. Meie ees avanevad Jumala armu saladused. Seal, kus meie surelik mõistus avastas vaid segadusi ja täitumata tõotusi, näeme nüüd täiuslikku, kaunist kooskõla. Me saame teada, et just lgavene Armastus saatis meie ellu läbielud, mis kõige raskemad näisid. Kui me siis tajume Tema õrna hoolitsust, kes tegi, et kõik meile heaks tuli, tunneme kirjeldamatut, aulist rõõmu. – 9T 286 (1909)

Iga õilsa teo tagajärg

Kõik, kes on siin omakasupüüdmatu meelsusega töötanud, näevad seal oma töö vilja. Ilmnevad õigete põhimõtete ja õilsate tegude tagajärjed. Midagi sellest me näeme juba siin. Kuid vähe näeb tegija selles maailmas õilsa töö tagajärgi! Paljud töötavad siin omakasupüüdmatult ja väsimatult nende heaks, kes hiljem nende mõjupiirkonnast välja jäävad! Vanemad ja õpetajad uinuvad viimsele unele ning näib, et nende elutöö on olnud asjatu. Nad ei tea, et nende ustavus on pannud hoovama õnnistuseallika, mis iial ei kuiva. Ainult ususilmaga võivad nad näha, kuidas lapsed, keda nad on kasvatanud, saavad õnnistuseks kaasinimestele. Nende headusele õhutav mõju kannab tuhandekordset vilja.

304 Paljud töölised viivad maailmale väe, lootuse ja julgustuse sõnumeid – sõnumeid, mis toovad õnnistusi kõikidele maadele. Tagajärgedest aga teavad need üksilduses töötavad tundmatud sõdurid vähe. Annid on antud, koorem on kantud, töö on tehtud. Ühed külvavad, teised aga koguvad nende haudade kohal rikkalikku lõikust. Nad istutavad puid, et teised võiksid nende vilja süüa. Nad on rahul teadmisega, et on head jõud liikuma pannud. Tulevases elus saavad kõik need head teod ja nende tagajärjed ilmsiks. – Ed 305, 306 (1903)

Meie rõõm muutub üha suuremaks

Lunastusplaanis on saladusi – Jumala Poja alandumine, et Ta võiks inimese sarnaseks saada, Isa imeväärne armastus ja alandus oma Poega andes – mis on taeva inglitele alaliseks hämmastuse allikaks. [...] See on ka lunastatute uurimisaine läbi igaviku ajastute. Kui nad vaatlevad Jumala tööd loomises ja lunastamises, avanevad nende imetlevale pilgule alaliselt üha uued ja uued tõed. Sedamööda, kuidas nad ikka rohkem õpivad tundma Jumala tarkust, armastust ja väge, avardub nende mõistus ning muutub üha suuremaks nende õnn. – 5T 702, 703 (1889)

305 Igaviku aastad toovad lunastatutele üha uusi, aulisemaid ilmutusi Jumalast ja Kristusest. Nii nagu on üha avarduv tundmine, nii on alaliselt kasvav ka armastus, austus ja õnn. Mida rohkem inimesed õpivad tundma Jumalat, seda enam imetlevad nad Tema iseloomu. Kui Jeesus avab nende pilgule lunastuse rikkused ning imeväärsed saavutused võitluses Saatanaga, paisuvad lunastatute südamed üha uues pühendumises. Vaimustuse ja rõõmuga võtavad nad kätte oma kuldsed kandled ning kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat ühinevad võimsa kiituskooriga. – GC 678 (1911)

Ettepoole jääb alati lõpmatus

Kõik võimed arenevad edasi ja kasvavad lakkamatult. Teostatakse hiiglaslikke projekte, viiakse täide ülevaimaid püüdlusi, saavutatakse kõrgeimaid võimalikke eesmärke. Ometi avanevad meie pilkudele üha uued kõrgused, mida alistada, üha uued imed, mida imetleda, üha uued tõed, mida mõista. Üha uued eesmärgid nõuavad kõigi ihu, hinge ja vaimu jõudude rakendamist. – Ed 307 (1903)

Ükskõik kui kaugele me jõuaksime Jumala tarkuse ja väe tundmaõppimisel, jääb ettepoole, tulevikku, ikkagi veel lõpmatus. – RH, 14. sept. 1886

306 Kogu vanemlik armastus, mis on kandunud läbi inimsüdamete edasi põlvest põlve, kõik motiivid, mis inimese hinge õrnusele on õhutanud – see kõik on võrreldes Jumala igavese, lõpmatu armastusega otsekui tilluke oja ääretu ookeani kõrval. Inimkeel ei suuda seda väljendada, sulg ei suuda seda kirjeldada. Te võite küll selle üle mõtiskleda iga päev kogu elu kestel, te võite hoolikalt uurida Pühakirja, proovides sellest aru saada; te võite rakendada kõiki võimeid ja talente, mis Jumal teile on andnud, püüdes taevase Isa armastust ja kaastunnet mõista. Ometi jääb ettepoole lõpmatus. Te võite

uurida seda läbi ajastute ja ometi ei suuda te iial mõista Jumala armastuse pikkust ja laiust, sügavust ja kõrgust, mis andis Tema Poja surma maailma eest. Igavik ise ei suuda seda iial täielikult ilmutada. – 5T (740)

Kogu universum kuulutab, et Jumal on armastus

Suur võitlus on lõppenud. Pattu ja patuseid ei ole enam. Kõik on puhas. Kogu ääretu universum tuksub täiusliku harmoonia ja õnne ühtses rütmis. Temast, kes on kõige Looja, voogab elu, valgus ja rõõm läbi lõpmatute aegade. Kõige väiksemast aatomist suurima maailmani kuulutab elus ja elutu oma täiuslikus ilus, et Jumal on armastus. – GC 678 (1911)

ALLIKATE LOEND

AA The Acts of the Apostles = Apostlite teod
AH The Adventist Home = Adventkodu
1BC The SDA Bible Commentary = Seitsmenda Päeva Adventistide Piiblikommentaar
CD Counsels on Diet and Foods = Nõuandeid toitumise kohta
CG Child Guidance = Nõuandeid kasvatustöös
CH Counsels on Health = Tervishoiualaseid nõuandeid
ChS Christian Service = Kristlik teenimine
CL Country Living = Elu maal
CM Colporteur Ministry = Kirjandusevangelism
CS Counsels on Stewardship = Nõuandeid kristlikele majapidajatele
CSW Counsels on Sabbath School Work = Nõuandeid hingamispäevaseks piibliuurimiseks
COL Christ's Object Lessons = Kristuse tähendamissõnad

CT Counsels to Teachers, Parents, and Students = Nõuandeid vanematele, õpetajatele ja õpilastele
CW Counsels to Writers and Editors = Nõuandeid autoritele ja toimetajatele
DA The Desire of Ages = Ajastute igatsus
Ed Education = Kasvatus
EGW'88 The Ellen G. White 1888 Materials = E. G. White'i materjale 1888. a Minneapolise Peakonverentsi kohta (4 köidet)
Ev Evangelism = Evangelism
EW Early Writings = Varased kirjutised
FE Fundamentals of Christian Education = Kristliku hariduse alused
GC The Great Controversy = Suur võitlus
GCB General Conference Bulletin = Peakonverentsi bülletäänid
GCDB General Conference Daily Bulletin = Peakonverentsi päevabülletäänid
GH The Gospel Herald = Evangeeliumi Sõnumitooja
GW Gospel Workers = Evangeeliumi teenrid
HM The Home Missionary = Kodumisjonär
HP In Heavenly Places = Taevastes paikades
KC The Kress Collection = Kress'i kogust
LLM Loma Linda Messages = Loma Linda sõnumid
LS Life Scetches = Biograafilised visandid
Mar Maranatha = Maranata
1MCP Mind, Character, and Personality, vol. 1 = Mõistus, iseloom, isiksus, 1. kd.
MH The Ministry of Healing = Tervise teenistuses
ML My Life Today = Minu elu täna
MM Medical Ministry = Meditsiin ja kristlik teenimine
MR Manuscript Release = Käsikirjade kogumik
1MR Manuscript Releases, vol. 1 = E. G. White'i käsikirjad, 1. kd. [ilmunud 29 köidet]
Ms Ellen G. White Manuscript = E. G. White'i käsikiri
MYP Messages to Young People = Kuulutus noortele

1NL Notebook Leaflets, vol. 1 = E. G. White'i märkmikest, 1. kd.
OHC Our High Calling = Meie kõrge kutse
PC The Paulson Collection = Paulsoni kogust
Ph Pamphlet = Traktaat
PK Prophets and Kings = Prohvetid ja kuningad
PP Patriarchs and Prophets = Patriarhid ja prohvetid
RC Reflecting Christ = Peegeldades Kristust
RH Review and Herald = Review and Herald [ajakiri]
1SAT Sermons and Talks, vol. 1 = Kõned ja vestlused, 1. kd.
SC Steps to Christ = Tee Kristuse juurde
1SG Spiritual Gifts, vol. 1 = Vaimulikud annid, 1. kd.
1SM Selected Messages, vol. 1 = Valitud kuulutused, 1. kd.
SD Sons and Daughters of God = Jumala pojad ja tütred
SpM Spalding-Magan Collection = Spaldingi ja Magani kogust
1SP Spirit of Prophecy, vol. 1 = Prohvetikuulutamise vaim, 1. kd.
SpT-A Special Testimonies, Series A = Erilised Tunnistused, seeria A
SpT-B Special Testimonies, Series B = Erilised Tunnistused, seeria B
SR The Story of Redemption = Lunastuslugu
ST The Signs of the Times = Ajamärgid [ajakiri]
SW The Southern Work = Töö Ameerika Ühendriikide lõunaosariikides
1T Testimonies for the Church, vol. 1 = Tunnistused kogudusele, 1. köide
TDG This Day With God = Tahan veeta selle päeva Jumalaga
Te Temperance = Kristlik kasinus
TM Testimonies to Ministers and Gospel Workers = Tunnistused jutlustajatele
TMK That I May Know Him = Et ma võiksin Teda tunda
UL Upward Look = Pilk ülespoole

[Märkus: Eestikeelsed pealkirjad ei osuta alati täpselt originaalpealkirjadele, vaid eestikeelsete väljaannete traditsioonilistele pealkirjadele. – Tlk.]

ADVENTIST WORLD RADIO PRESENTS:

UNLOCKING BIBLE PROPHECIES

Vaata veebis!

Piibli prohvetikuulutused lihtsalt ja selgelt

lektor CAMI OETMAN

VEEBILEHEL kogudus.net

MIDA MA ÕPIN?

Võta seda, kui Piibliuurimise ja Piibli prohvetikuulutuste meistriklassi. Kui sa pole kunagi Piiblit avanud või ka siis, kui sa oled Piiblit uurinud kogu elu, leiad siit midagi uut!

Vaadates Piibli ilmutusraamatut ja Taanieli raamatut ning teisi Piibli raamatuid, leiad, et Piibel ise võib avada prohvetikuulutuste saladused. See muudab kõik selle, mis on olnud selles raamatus segane ja arusaamatu selgeks ja mõistetavaks. Tegelikult võib Ilmutusraamat peale seda kursust saada sinu jaoks Piibli lemmikraamatuks! Kuid eelkõige mõistad paremini Jeesuse armastust sinu vastu ning teie suhe saab veelgi lähedaseimaks.

kogudus.net

- 14-osaline seeria piibli prohvetikuulutustest
- veebijutlused
- veebikursus
- suhtle pastoriga või jäta palvesoov
- lasteleht

bibleinfo.com

Veebikeskkond neile, kes otsivad erinevate arvamuste ja uskumuste rägastikus Piibli selget häält ning keda huvitavad teemad, mis on seotud usu, teoloogia ja praktilise kristliku eluviisiga.

advent.ee

- adventkoguduse uudised ja teated
- video- ja audiomaterjalid
- info adventkoguduse kohta
- päevasõna
- pastor vastab sinu küsimustele

pood.advent.ee

Adventkoguduse vaimuliku kirjanduse ja muusika e-pood.

toeta.advent.ee

Võimalik annetada adventkogudustele ja erinevate misjoni- ja ehitusprojektide toetuseks.